

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

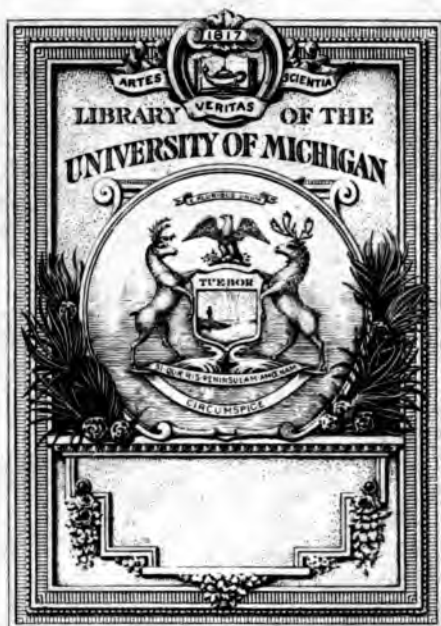
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A 476971

WITHDRAWN

DA
610
1253
1795

THE
ITINERARY
OF
JOHN LELAND
THE
ANTIQUARY.

VOL. THE NINTH,
Compleating the whole Work.

Publish'd
By THOMAS HEARNE M.A.

The SECOND EDITION.

O X F O R D,

Printed at the THEATER for *James Fletcher*, Bookseller
in the *Turl*; and *Joseph Pote*, Bookseller at *Etun*.

MDCCXLIV.

MR. WILLIAM BURTON'S
Commentary on *Antoninus's* Itine-
rary thro' *Britain*, Lond. MDCLVIII.
fol. Pag. 18.

Our famous Antiquary *John Leland* most ju-
diciously places *Gessoriacum* at *Bologne*, or *Bo-
nonia*, which the *Dutch* call *Bennen*; And him
doth *Camden* follow.

Ibid. p. 238.

— then I must not dissemble, that some
great Antiquaries, as *John Leland*, *Humphry
Lhoid*, and such as follow them, do seek for
Camulodunum in *Colchester*.

THE P R E F A C E.

I Look upon it as one of the great Happineſſes of my Life, that by publiſhing and preſerving this Work of Mr. Leland's Itinerary, (the laſt Volume whereof now appears in the World) I have been able not only to do Honour to the learned Author, but alſo to ſhew my Gratitude to that moſt ancient and moſt famous UNIVERSITY, to which I am ſo much indebted for my Education, and to do ſome Service to the common good of Learning.

My own natural Inclination to the Study of Antiquities, and a Principle of doing Good, were the only Motives that ſpur'd and carry'd me on to an Undertaking, in which I was to meet with abundance of Difficulties, occaſion'd not ſo much by the Drudgery of the Work (for that was a kind of Pleaſure to me) as by the Narrowneſs of my Circumſtances. But tho' this Meannefs of Fortune might have been a juſt Excuse for my aiming at Secular Advantage, yet I can ſay with a good Conſcience, (and, I hope, 'twill not be interpreted either as an Inſtance of Vanity, or as a Breach of Modesty to mention it) that I have not propos'd to my ſelf any Intereſt in this Work, nor expected the leaſt Reward from any one whatſoever. I eſteem it a ſufficient Recompence that my honeſt Endeavours have been ſo kindly receiv'd by ſeveral virtuous, good, and learned Men, and I ſhall retire to my Grave with the more Comfort that my Labours (in the Opinion of theſe impartial Judges) will be beneficial and uſeful to all Lovers of Britiſh Antiquities both in this and the following Ages. It muſt however be here ingenuouſly confeſſed that had it not been for the Contributions of the Subſcribers, the Work would have inſallibly miſcarry'd, and I muſt have been oblig'd to deſiſt; and therefore 'tis my humble Requeſt that whatever Honour ſhall ariſe from the ſetting out of this Work may be principally and chiefly aſcrib'd to thoſe moſt Excellent and Worthy Perſons, whoſe Names upon that Account I have taken Care to tranſmit to Poſterity.

This ninth Volume contains (1.) Mr. Leland's Genethliacon Eaduerdi Principis Cambrizæ, with the Explication of difficult Words annex'd. (2.) His Cygnea Cantio, and Commentary upon it. Both theſe Pieces (which ought to be look'd upon as Part of the Itinerary) were grown ſo very ſcarce, that the

IV

THE PREFACE.

former us'd to be sold for ten, and the latter (tho' printed twice) hath been sold in Auctions for forty, shillings. (3.) Nicolas Fizherbert's Description of the University of OXFORD. In this little Piece are some Remarks, that I have not met with elsewhere, and 'twas become so very rare, that I do not remember to have seen above two or three Copies of it in my Life, altho' I have made diligent search after it. N.B. (4.) A Review of the whole Work, consisting of various Readings, Corrections, Supplements and Annotations. The various Readings are taken chiefly from Mr. Stowe's Copy, and another Copy, (containing the first and second, and Part of the third, Volume,) that was lent me by the learned ROGER GALE Esq;. The Supplements also, some of which are exactly almost the same with some of the other Remarks that are already publish'd (the Author, or at least the Transcriber, having been guilty of Repetition) were extracted from Mr. Stowe's Copy, and should have been published in their proper Places had that Copy come time enough to my hands. The Corrections are partly owing to my own Observation, and partly to the Information of others. I could have added many besides, only I was unwilling to mention any but what I knew to be well grounded. The Annotations illustrate divers Antiquities that belong to this Work, and are a Specimen only of a great Variety of others that I could have inserted from my Collections had I thought it convenient. (5.) The famous Mr. Thomas Allen's Notes upon Bale de Script. Brit. They are quoted by Mr. Wood a, and I have added them on purpose to fill up a vacant Page or two, and to shew how desirous I am that the least Fragment of so great a Man should be preserv'd.

BODLEIAN Library
Nov. 7th. MDCCXII.

a *Athen. Oxon.* Vol. I. col. 493.

N. B. The Supplements, which Mr. Hearne has reprinted from Leland's Original in his first Part of the 8th Volume, are in this Edition put in their proper Places with the various Readings from Mr. Stow's Copy, Corrections, and Annotations.

The words that these two following Notes refer to are in the next page.

a GENETHLIACON] Unicam hujus carminis Editionem habemus. Annum quo prodit in hac nostra retinimus. ß *Nunc vero absolutus, & editus*] Editus per diphthongum rectius scribi ait Lelandus. male. Vide Vossii Etymologicon.

a GENE-

GENETHLIACON

ILLUSTRISSIMI

EADUERDI PRINCIPIS

CAMBRIÆ,

Ducis Coriniæ, & Comitis Palatini:

Libellus ante aliquot annos inchoatus,

β Nunc vero absolutus, & editus:

JOANNE LELANDO

Antiquario Auctore.

LIBELLUS

CANDIDO LECTORI.

Tardius in lucem charissime prodeco lector:

Causa fuit domini languida musa mei.

Da facilis veniam iusta ratione petenti,

Et tibi decedet conditione nihil.

Exeo nunc multo limatior, atque Britannis

Primus ego antiquum reddere curo decus.

LONDINI.

ANNO M. D. XLIII.

*Festa coronatæ sunt hæc insignia plume
 Principis Eduardi, divino numine cujus
 Splendor, honos, tituli, nomen, laudesque manebunt,
 Dum nivei liquido gauderunt flumine Cygni,
 Lactea dumque hortis nascentur filia cultis.*

PLUMA EADUERD. PR.
 ALLOQUITUR.

*Adsum candidior Princeps nive, lacte, ligustro,
 Imperiique tui læta subibo jugum.
 Paciferam dextra quoties gestabis olivam,
 Pileolo stabo conspicienda tuo.
 Impleat optato Zephyrus mea carbasa vento
 Sole sub ardenti tædia nulla feres.
 Inclyta si laurus te forte ad bella vocabit,
 In galeæ cono stabo superba tuæ.
 Unica nobilium puerorum gloria Princeps
 Vivas : perpetuum tu mihi numen eris.*

LONGE

LONGE INVICTISSIMO
H E N R I C O
 EJUS APPELLATIONIS OCTAVO,

Regi Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ;

Fidei defensori ac Anglicanæ Hibernicæque Ecclesiæ
 proxime à Christo supremo capiti,

JOANNES LELANDUS *Antiquarius*
 hæc dedicat.

SCRIPSIMVS Eduerdi natalem principis ortum,
 Pignore quo sentit se terque quaterque beatam
 Insula clara opibus rebusque Britannia gestis.
 Est liber exiguus, tamen illustrissima tractat,
 5 Inque tuas Henrice manus, Rex maxime regum,
 Sollicitis ambit votis precibusque venire.
 Annue dive tuo vati. Sic fractus adoret
 Te bello Scottus dominum, regemque salutet.

PROPOSITIO QUUM INVOCAT.

- Principis Eduerdi natalem carmine lucem,
 10 Eximiæque notæ pompas, quibus Anglia tota
 Enituit fausti votivo fideris ortu,
 Nostra quidem mire gestit celebrare Camœna.
 Quos Superos in vota vocem? Mihi Christus Apollo.
 Fons Helicon facer est divini spiritus oris.
 15 Parnassus nitidi radiantia lumina cœli.
 Quamvis eloquii ad phaleras accedat amœnus
 Nympharum chorus, & pictæ figmenta poësis:
 His ego perfretus fidenti pectore vastum
 Ingrediar pelagus dicendi, & prospera nactus
 20 Tempora, committam Zephyris mea vela secundis.

DESIDERIUM BRITANNIÆ.

Mœsta palatinas facies obduxerat ædes
 Tempore proh! nimium longo: nec parvus in aula
 Luserat Aeneas, stabili qui sceptra parentis

Alta

GENETHL. EADUERDI

- Alta manu gereret, folioque federet avito.
 25 Hanc Deus, ætherea miseratus ab arce Britannos,
 Omnem tristicium absterfit, lætoque Hymenæo
 Spem bonus egregii certam promissit Juli.

GENUS JOANNAE REGINAE.

- Vergit in occasum fecunda Severia tellus.
 Illic Semarius, vir bello strenuus, amplam
 30 Incoluit villam, quæ nomine dicta Lupinum.
 Huic erat insigni de conjuge nata Joanna
 Filia, virginæ gemma intemerata pudoris,
 Quam sibi perpetuo dilectam fœdere junxit
 Inclytus Henricus, magnorum gloria Regum,
 35 Et gravidum optato complexit pignore ventrem.

PARTUS JOANNAE REG.

- Luna coronatum decies compleverat orbem,
 Illuxitque dies Eduerdi prævia sacris,
 Quo regnante jugum Danorum reppulit Anglus,
 Quum regina graveis uteri perpeffa dolores
 40 Clamaret, "fer opem miseræ mihi Christe precanti.
 "Obsecro me serva, parituræ parce benigne."
 Prodiit in lucem formosus puer, mœsta
 Exhilaraturus multorum corda virorum.

TRENOVANTUM.

- Missus ad excelsam Trenovantum nuncius urbem
 45 Fides evangelium patefecit, & omnia circum
 Compita lætitiæ perfudit nectare dulci.
 Fit nova continuo rerum faciesque, colorque,
 Infolitufque hominum ferit aurea sidera plausus.

CASTRUM BELLINI.

- Arx antiqua, potens Tamesinæ margine ripæ
 50 Est sita, Bellini decus immortale tyranni.
 Aerea terribiles basilisci hinc monstra tonabant
 Innumeris vicibus: colluxit fulmine cœlum:
 Fumus & in nubes abiens caligine rursus
 Aëra conturbat, tetrumque exhalat odorem.
 55 Undique tecta tremunt tonitru, vitreæque fenestræ
 Insignem tota cladem patiuntur in urbe.
 Sic pavor immixtus lætas bene temperat aures.

RUTUPINUM LITTUS.

- Nec mora, legati Rutupino littore naveis
 Conscedunt niveum referentes principis ortum.
 60 Pars Morinos, Batavosque truceis, Belgasque potente
 Pars & sepositos longe petit altera Iberos.

DORI

DORIS.

- Montis in ærii prærupto vertice castrum
 Arviragi stat, opus non expugnabile bello,
 Præcipitare virum quem de temone Britanno
 65 Non unquam potuit Romana potentia fortem.
 Doris amara vetus dedit arcu nomen, & urbi.
 Hæc ubi sensisset tanti nova gaudia partus,
 Explicuit celsis vexilla nitentia muris,
 Purpureasque cruces in sindone lenis agebat
 70 Candidula Zephyrus, fortis quoque signa Georgi
 Fulmina convomuit hinc, inde frequentia totis
 Turribus, intonuitque minis animosa secundis.
 Adsonuit pontus: nautæ cecinere celeuma.

ICCIUS PORTUS.

- Iccius audito quamprimum murmure portus
 75 Causam lætitiæ facile intellexit honestam.
 Omnis cancellus reparatæ fulminat urbis,
 Fusilibus cauto tactis serpentibus igne.
 Littora dehinc tonitru percussâ dedere boatum,
 Et tegulæ quassis trabibus cecidere revulsæ.
 80 Hostes in bellum Morini venisse putantes
 Arma parant: veri sed postquam cognita causâ,
 Principis exortum tensis ad sidera palmis
 Gaudentes celebrant, & dulcia carmina fundunt.
 Inter quos reliquis cecinit cordatior ista:
 85 "Tertius, ut numerant, Eduerdus, Martius heros,
 "Hanc bello cepit, DIs fortunantibus, urbem.
 "Auguror, & magnum precor ut sit in omine pondus,
 "Sextus ut hic Princeps Eduerdi nomine fausto
 "Imperet, & murum se nostro præbeat hosti.

AVONDUNUM.

- 90 Est locus in folito rerum splendore superbus,
 Alluiturque vaga Tamesini fluminis unda,
 Nomine ab antiquo jam tempore dictus Avona.
 Hic Rex Henricus taleis Octavius ædes
 Erexit, qualeis toto sol aureus orbe
 95 Non videt: ulla tamen nec erit laus amplior illis
 Principis exortum quam quod videre sereni.
 Semper Avona suo felix applaudat alumno:
 Sidereas longo sic servet tempore turres
 Integra, & insigneis attollat ad æthera cristas

REGIODUNUM.

- 100 Regia clara foro celebri, & famosa coronis
 Tergeminis Regum late caput extulit olim.

GENETHL. EADUERDI

- Tempore quo, quid Avona fuit nisi rustica villa
 Imperium dominæ vicinæ læta subire?
 Nunc vice mutata petit astra, poloque minatur,
 105 Et iustas dominæ præscribit libera leges.
 Hoc tibi decessit nil Regia nomine quicquam:
 Accrevit potius multum: Dicêris amica
 Principis Eduerdi, fructumque beata patrono
 Accipies tali, maturum ubi fecerit ætas.

BAPTISMUS.

- 110 Jamque dies aderat niveo signanda lapillo,
 Qua facer antistes puerum de more levaret
 Fonte salutifero, faceretque precantia verba.
 Convenêre duces regni, sanctusque senatus.
 Principi ab Eduerdo sunt indita nomina sancto.
 115 Susceptum manibus sinceri pignus amoris
 Attollit casti Maria illibata pudoris
 Gloria, quæ tacita nitet ut vaga Cynthia nocte.
 Fungitur antistes Durovernenlis eodem
 Munere: & officium bene complet tertius alium
 120 Dux Icenorum, bello metuendus Achilles:
 Nota Caledonios cujus victoria Scottos
 Contudit, ac coget domino servire Britanno.
 Insonat Eduerdi repetito nomine templum;
 Et chorus argutus tremulo ferit æthera cantu.

PIETAS D. JOANNAE.

- 125 Tum Regina piis vivo de fonte renatum
 Ulnis amplexa est puerum: dehinc talia fatur;
 "Incipe chare puer risu dignoscere matrem:
 "Aspice me lætis oculis dulcissime nate.
 "Cresce puer: mundi te spectant maxima quæque.
 130 "Maçte puer virtute: decus te credo futurum
 "Regni præcipuum, spes est & certa, Britanni.
 "Fac semper studeas Christo servire supremo.
 "Hinc tibi regnandi stabilis sumatur origo.
 "Cetera fortunæ committo quieta secundæ.
 135 Finierat: parvo libavit & oscula nato,
 Et crucis impressit signum venerabile fronti,
 Dulcia committens nutricis pignora curæ.

SEDULA NUTRIX.

- Egregie præstat puero sua munera nutrix.
 Nutrix clara domo, sine felle, venusta, benigna:
 140 Exerit & niveo turgentem lacte papillam.
 Ille avidis fugit vitalia munera labris.
 Altrix interea facilis cantillat amœnum.

"Suge

PRINCIPIS CAMBR.

[XI]

- “Suge puer : requiesce puer : dulcissime dormi.
 “Serviet ista tibi semper mellite mamilla.
 145 “Utraque, ne sævi, dabitur tibi candide mamma.
 “Sunt mihi bella tuæ concessa crepundia dextræ.
 “Dormis dul'ce puer? gratissimus incipis esse.

MORS JOANNAE REGINAE.

- Spes erat ampla quidem numerosa prole Joanna
 Henricum ut faceret regem fœcunda parentem.
 150 Sed Superis aliter visum est. Cruciatu acerbus
 Distorsit vacuum letali tormine ventrem.
 Frigora crediderim temere contracta fuisse
 In caussa: superat vis morbi: Jamque salute
 Desperata omni, Nymphis hæc rettulit almis.
 155 “Non mihi mors curæ est: perituram, agnosco, creavit
 “Omnipotens: moriar. Terram tibi debeo terra.
 “At pius Elysiis animus spatiabitur hortis.
 “Deprecor hoc unum: maturos filius annos
 “Exigat, & tandem regno det jura paterno.
 160 Dixit, & æterna claudebat lumina nube.
 Nulla dies preffit graviori clade Britannum.

OFFICIUM NYMPHARVM.

- Non tamen officiis cessat pia turba Dearum
 Eduerdum innumeris ornare, suasque vocare
 Delicias. Primæ fontis venere sorores
 165 Castalii festis redimitæ tempora fertis.
 Symbola candoris Charites venere. Deinde
 Oceanitides, & pulcherrima turma secuta est
 Naiadum. Dryades tum processere virenti
 Fronde comas passas cinctæ, facilesque Napææ
 170 Temporibus vernum florem, dextrisque ferentes.
 Clauserunt reliquas & Oreades agmine longo,
 Extensos humeris arcus, pharetrasque gerentes.
 Omnes quæ niveo multam dixere salutem
 Principi Eäduerdo, modulosque dedere canoros.
 175 Sed resonæ primas partes sumpserunt Camœnæ.

CASTALIDES.

- Principis clarum celebremus ortum,
 Cujus adventu numerosa gentis
 Gaudet, ac laudat Superos faventes
 Turba Britannæ.
 180 Hæc dies conchis niveis notanda,
 Hæc dies læta decoranda fronde,
 Dispulit quæ tot miseris tenebras
 Sole reducto.

- Principi binas dabimus corollas
 185 Cognitæ nobis hederæ sequaces,
 Laurus & nostro Clario dicata
 Nota coronis.
 Litteras Princeps amet, & triumphos.
 Candidus doctis faveat poëtis.
 190 Victor extracto gladio superbum
 Comprimat hostem.
 Inclytum factis Edoerdus almus
 Exprimat patrem, pietate matrem,
 Et senis vivat generosus ille
 195 Nestoris annos.
 CHARITES.
 Tres sumus numero corona felix
 Nudo corpore, simplices, benignæ,
 Passis vertice candido capillis,
 Innexæ manibus manus decenteis,
 200 Et doctæ choreas leveis rotare.
 Huc pervenimus elegantis ortum
 Eduerdi nitida notare gemma,
 Nato dicere Principi salutem
 Læto carmine plurimam paratæ.
 205 Salve lux patriæ tuæ serena
 Princeps candidior nive, & ligustris,
 In cujus facie sedet venustas.
 Fortunatus eris, tuumque nomen
 Excelsi penetrabit astra cœli.
 OCEANITIDES.
 210 Clauditur Oceano spatiosa Britannia vasto,
 Nos cujus natæ bella caterva fumus.
 Ille absens senior thalamis exultat in udis,
 Et nos præsentès gaudia vera tenent.
 Attulimus conchas Princeps pulcherrime rerum
 215 Munera mox digitis apta futura tuis.
 Hac nos lucidula trajecimus inclyte classe.
 Adflavit Zephyrus, qui palinurus erat.
 Plurimus, ignarus ne sis, latet unio conchis.
 Pondere quisque suo, quisque nitore valet.
 220 Ex illis niveo collo murenula fiet
 Bella tuo, capiti sive corona tuo.
 Dive puer famæ studeas Edoërde perenni.
 a Marte foris clarus, sis quoque pace domi.

a *Marte foris clarus, sis &c.*] Non nemo forte ita melius distinguere censuerit, viz. *Marte foris clarus sis, quoque pace domi.*

PRINCIPIS CAMBR.

XIII

- Si forte intrulerit bellum tibi nauticus hostis,
 15 Naumachia nostro munere victor eris.
 Vive puer longum : felicibus utere ventis.
 In placida portus stat tua puppis aqua.

NAIADES.

- Incolimus tacito labentia flumina cursu.
 Sed quum nos Tamesis, nympharum gloria prima,
 30 Admonuisset rite tui natalis, ab altis
 Continuo ripis gremio defluximus uno
 Huc alacres omnes, redimitæ tempora fronde
 Populea, & cannas solito de more ferentes
 Dextris. Quæ pia nunc perfundimus accipe vota
 35 Princeps. Te merito virtus commendet alumnum
 Alma suum mundo. Melior fortuna regendi
 Det tibi successus, longæ quoque gaudia vitæ.

DRYADES.

- Fama per immensas Regnorum concita sylvas,
 Atrebatum, & Catyeuchlanorum,
 40 Nuncia lætitiæ nostras pervenit ad aures.
 Et docuit nova lumina coelo
 Principis exortu modo descendisse nitenti,
 Nubila quæ procul omnia pellant.
 Nos igitur querna decoratæ tempora fronde
 45 Attulimus fragrantia mella
 Dulcia corticibus tibi nunc munuscula plenis.
 Aurea jam sunt reddita nobis
 Secula : jam trepidis sylvis timor exulat ater.
 Jam casulas habitare virentis,
 50 Et juvat ilicibus mansuras ponere sedes.
 Nos igitur tenet unica cura
 Ut tibi longævi phœnicis secla precemur,
 Et tibi maxima quæque precemur.

NAPEAE.

- De niveis inter contentio nata Britannos
 15 Purpureisque rosas.
 Dux nivæ partes Urovincensis agebat
 Mente manumque valens.
 Purpurei floris Mediolanensis honorem
 Prætulit usque sui.
 50 Gesta per undanteis civili sanguine campos
 Non potuere quidem
 Læsas bella rosas firma conjungere pace,
 Temperiemve dare.
 At nos quæ colimus late florentia regna,
 55 Sollicitaque manu

Col-

- Colligimus vernas gemmas utriusque roseti,
 Possumus, idque probe,
 Omnem iudicio litem decernere vero.
 Sed locus ista minus
 270 Postulat. Ecce tibi calatho redolentia pleno
 Munera grata damus:
 Intacto candore rotas, minioque superbas.
 Muneribusque tuis
 Lilia jungemus cœlo demissa sereno
 275 Officiosa cohors.
 Imperiis adoleſce tuis: adoleſce triumphis
 Inclyte. laurus adest.

O R E A D E S.

- Qua spectat boream martia Cambria,
 Nos Alpes Venetas saxa minantia
 280 Cœlo verticibus non minus arduis,
 Quam quis Italiæ clauditur exitus,
 Felices colimus: nostraque gloria
 Apros fulminei roboris obvius
 Venabili rigida cuspide sternere.
 285 Laus nobis etiam restat & altera
 Emissa volucreis figere arundine
 Cervos, & canibus vincere capreas.
 Hic nos solivagas per loca devia
 Compellans Zephyrus nescio quis celer
 290 Sylvis insonuit nuncius omnibus.
 "Vos nymphæ, colitis quæ juga montium,
 "Natalem faciles Principis inclyti
 "Eduerdi meritis tollite honoribus,
 "Et vestro domino fundite carmina."
 295 Nos hæc præstitimus pectore candido,
 Et mox continuis fœta laboribus
 Cervorum exuviis corpora cinximus.
 Arcus, ac pharetras, tela nitentia,
 Et nostris humeris nota resumpsimus,
 300 Ingressæque itinera venimus ad tui,
 Orto sole, patris celsa palatia:
 Quæ quum nunc avidis cernere, commodum, &
 Collustrare oculis perjuvet, accipe
 Princeps accipe certissima virginum
 305 Quid promissa ferant, votaue candida.
 Supremus Venetas Juppiter antea
 Rupes transferet à sedibus infitis,
 Et sylvis fera non ulla vagabitur,
 Natalis tuus hic cordibus excidat

- 310 Quam nostris: vel opem non tibi conferant
 Gestamus pharetris quæ modo spicula.
 Fortunate puer cresce potentius.
 Tithoni videas prospera secula.

CAMBRIA.

- Senferat officium montanas Cambria nymphas
 315 Clara quidem fecisse suum, factumque probavit.
 Nec mora sidereo cœlo caput intulit altum,
 Signaque lætitiæ præ se manifesta ferebat
 Omnia, quæ tanti poscebat principis ortus.
 Vina, faces, epulæ, concentus, sarta, choreæ
 320 In triviis strepitu fervebant undique magno.
 Quid, quod & arguti fuderunt carmina bardi?
 Inter quos senior, numero delectus ab omni,
 Cognitione valens rerum, modulisque, lyraque,
 Egregie refona cantabat talia voce:
 325 "Imperio cedit vel tota Britannia prima
 "Quanta est dive tuo princeps Eduerde potenti.
 "Est tamen amplæ tuæ præscripto Cambria jure
 "Grata juventuti sedes, quam sanguine multo
 "Eduerdus, fufis Venetis, cognomine Longus
 330 "Partam filiolo, nota cui nomen ab urbe
 "Arvonna, tenero commisit pace regendam.
 "Tu nunc sive placet titulos retinere priorum;
 "Nobile sive juvat desumere nomen honoris,
 "Anglia quam tribuet, tribuetve Britannia tota,
 335 "Sis bonus, & felix Cambris: Te principe namque
 "Multa sibi augurio promittunt commodæ certo.
 "Annis ô u:inam paullo maturior esses!
 "Ipse tuis præfens oculis tua castra videres
 "Turribus altæ suis, & firmo β robore tuta.
 340 "Urbes præterea multas, fora multa videres,
 "Quæ te mirifice cupiunt Eduerde videre,
 "Atque tuum tacito venerari pectore numen.
 "Et ne forte premant ingrata silentia rerum
 "Tantarum moles: ne vel ditio tua posthac
 345 "Quanta sit γ ignorent, quem non meminisse juvabit,
 "Expediam paucis antiqui nominis urbes

Anglia quam tribuet,] Forſan, *Anglia quem tribuet.* β *robore tuta.*] Diſtinctio poſt *tuta* deest in Ed. prima. γ *ignorent, quem non meminisse juvabit,*] Sic in Ed. prima. Sed vel aliter diſtinguendum eſt, viz. *ignorent (quem non meminisse juvabit?)* vel pro *ignorent* legendum eſt *ignoret*.

- "Quas habet in campis latissima Cambria vastis.
 "Principio validas turres Nova Venta Silurum
 "Erigit, atque Vagæ fractam tenet ardua ripam.
 350 "Perplacet Isca situ, qua non augustior istis
 "Unquam partibus ulla fuit, neque notior ulla
 "Romanis, ut quæ nomen Legionis haberet.
 "Julius, Amphibalus cives hinc, martyr & Aron.
 "Dignum laude Novum castellum. Fulget amœno
 355 "Quæ Tava structa loco est omni dignissima laude.
 "Hic pius ille pater Germanus episcopus ædem
 "Gallus homo Christo statuit, propriamque dicavit:
 "Non ignota manet Ponti sua fama Vaino:
 "Et suus est Nido titulus: suus Abretaoque,
 360 "Nunc quod ab æquoreis dictum Suinesia porcis
 "Saxonica, sed voce nova. Nec funditus omnis
 "Concidit urbis honos, cui dat Cargulia nomen.
 "Prædicat hæc ætas Maridunum. Cognita libris
 "Illa quidem veterum, nec dum caput occulit umbris.
 365 "Rectius elucet piscosi margine Têvi:
 "Cujus & in ripis Driflani culmina surgunt
 "Castri, Dinevorumque ubi sedes principis olim
 "Regia Demetici, sceptro radiante Britanno.
 "Despicit exesas rupes vicina Sabrinæ
 370 "Tinbecha, & recipit fida statione carinas.
 "Alluit undoso portus Milverdictus æstu
 "Mœnia Septimii patriam Penbrocica regis,
 "Dugladiamq; forum quod Rossia tora frequentat.
 "Terminat occiduas extrema Menevia partes
 375 "Quondam metropolis, dum Cambria floruit alta,
 "Cissabrinorum. Boream Neveria versus
 "Littore conspicua est. Nec longius ostia distant
 "Tivæi, quo gens Ceretica confluit omnis.
 "Insper apparet vetus urbs in faucibus ipsis
 380 "Fluminis Ostuthi, cujus sibi nomen adoptat.
 "Interior paullo sunt magni fana Paterni.
 "Porrigitur vasto fluvii trans ostia Devi
 "Tractu terra potens hastis Mervinia longis,
 "Est ubi castrum ingens Arlecha crepidine laxi.
 385 "Adjacet huic regio, quæ Monnam spectat, ab illa
 "Trajectu exiguo divisa, Armonnia vulgo
 "Dicta, quod & debet vicinæ nomen amicæ.
 "Hic prope littus habet fastigia celsa Cragetum,
 "Atque habet illustreis titulos urbs clara Segonti
 390 "Fluminis, etsi nunc Arvonna à plebe vocetur.
 "Nec procul à celebri trajectu ad littora Monnæ
 "Banchorus eximii Danielis nota cathedra.

- " Nominis inde fui Conovius influit æstus
 " Turrigeros muros, navesque inducit onustas.
 395 " Denique bella suas arces, atque oppida monstrat
 " Angulia, insignem pugnis, partiſque trophæis
 " Rudlanam, cæſa Trefontem virgine clarum,
 " Et poſitum Silicis Devano littore caſtrum.
 " Hactenus ingentem pelagi deſcripſimus oram,
 400 " Nunc quoque dicemus quas urbes Cambria tollit
 " Montibus in mediis. Gevenna ſuperbit, & inter
 " Rupes concuſſu fluviorum tuta duorum eſt.
 " Quanta Brecheniaci moles, ubi lucidus amnis
 " Perfluit Hondenus, rapidaque immergitur Iſca?
 405 " Quid Lodovicorum referam Boguelthia ſedes
 " Teſta palatinas? Coryleti gloria major,
 " Qua Vaga præcipiti vada ſcrupea gurgite torquet:
 " Major & urbis honos, qua ſe Maſſeveta jactat:
 " Eſt honor at longe Ferulegæ maximus urbis:
 410 " Quamvis juncta Vagæ Mona turres exſerat altas,
 " Et caſtella ſui juris tria fronde coronet.
 " Quantulacunque manet Treboccæ fama, liquentem
 " Incolit illa ſinum Themidis, Mellenius ortum
 " Dat cui mons fluvio numeroſo vertice ſurgens:
 415 " Et manet Andreæ laus recte cognita Fani.
 " Luda tamen claris titulis præcellit utrique
 " Arce valens firma, celſi quoque robore muri,
 " Illic Corvus ubi Themidis petit impiger undas
 " A quo vallis habet nomen Corvina celebre.
 420 " Valle nitet rigua caſtrum domus alta Coluni,
 " Fluminis antiquo rapidi cognomine gaudens,
 " Accola frondiferi nemoris quo confluit Oncus.
 " In precio quondam magno Ledcuria ſtabat,
 " Quamvis nunc aliud nomen det episcopus illi.
 425 " Nec fuit inferior Balduini laurea, cujus
 " Reſtituit lapſam Gomicus nobilis urbem.
 " Oppida ſunt curvas prope ripas iſta Sabrinæ,
 " At magnis aliis non dum torrentibus auctæ,
 " Trelinum, dehinc Trenovium. Sed longius inde
 430 " Lanificæ diſtat nutrix Oſwaldia turbæ.
 " Fertilis oſtentat læto Mailoria vultu
 " Commoda quanta ſuis, quibus Uritleſia ſedes,
 " Conferat, & tuſo quæ ferro fabricet arma.
 " Divitiæſque ſuas deprædicat ore Ruthenus

" immergitur Iſca?] Antea plena diſtinctio poſt Iſca po-
 nebatur.

Vol. 9.

c

" Mag-

- 435 " *Magno, tum quod habet castrum memorabile laudat*
 " *Fortia commemorans Graiorum facta suorum.*
 " *Instat nominibus multis præclarior una*
 " *Denbiga, quam vallo, murisque Laceius heros*
 " *Cinxit pinnatis, operique decentius arcem*
 440 " *Addidit, ac Rossos docuit juga ferre subactos.*
 " *Sed quid ego in rebus tam parvis demoror istis?*
 " *Quin juvat excelsas urbes numerare Sabrinæ,*
 " *Quæ dominum de more suum certantibus ulnis*
 " *Exciperent, lauta & venienti munera ferrent.*
 445 " *Edita Penguerni late fastigia splendent,*
 " *Imperio cujus subiecta Poisia quondam*
 " *Terra, altrix & bellatorum mater equorum.*
 " *Urbs sita lunato hæc veluti mediamnis in orbe*
 " *Colle tumet modico, duplici quoque ponte superbit,*
 450 " *Accipiens patria sibi lingua nomen ab alnis.*
 " *Est quoque Morvanæ Burgæ veneranda vetustas,*
 " *Danica quam manus & cepit, murisque recinxit:*
 " *Sed reparavit opus mox Aethelfleda virago,*
 " *Præsidiumque suæ Robertus contulit urbi*
 455 " *Bellefimus, longo post temporis intervallo.*
 " *Delicium rerum Bellus locus undique floret*
 " *Fronde coronatus Virianæ tempora sylvæ.*
 " *Pontificum sedes multos famosa per annos*
 " *Sedula pertenui fervet Brangonia tela.*
 460 " *Ampla foro, & partis spoliis præclara Theoci*
 " *Curia, Sabrinæ qua se committit Avona,*
 " *β Fulget, nobilium, sacrisque recondit in antris*
 " *Multorum cineres, quondam inclyta corpora bello.*
 " *Occupat illustis depresso Claudia vallem.*
 465 " *Ast alias inter tantum caput exserit urbes,*
 " *Quas Dobunorum gens incolit, atque frequentat,*
 " *Quantum densa solent inter vepreta cupressi.*
 " *Aspicit illa suæ divortia lata Sabrinæ,*
 " *Utraque contingens oblongo brachia ponte."*
 470 " *Hæc senior: geminis resonabat plausibus æther,*
 " *Cambriaque emisit taleis de pectore voces:*
 " *Chara Deo soboles, nostræ spes altera Trojæ,*
 " *Vive diu, votisque lubens assuesce tuorum."*

a Magno, tum quod &c.] Melius, ni fallor, sic distinguitur: *Magno. tum quod habet castrum memorabile laudat, Fortia &c. β Fulget, nobilium,]* Sic etiam distinguitur in Ed. prima. Tolli tamen potest comma post *nobilium*.

MONA.

- Fra^{ct}a Segontinæ gentis prope littora floret
 475 Insula Romanis Mona non incognita bellis,
 Quondam terra ferax nemorum, nunc indiga sylvæ,
 Sed Venetis tantum cereali munere præstans,
 Mater ut à vulgo Cambrorum jure vocetur.
 Huc quoque pervenit generosi nuncius ortum
 480 Principis insinuans, pompamque induxit ovantem.
 Ergo alacris populus læto sua gaudia vultu,
 Voce, manu, cithara, choreis testatur abunde.
 Abre^{fra}um Veneti notissima regia quondam,
 Atque vetustatis Rosseria laude tumescens,
 485 Dehinc Trecastellum, urbs Bellus tunc dicta mariscus
 Quum nova construeret præsignis moenia victor
 Eduerdus Longus, celsamque attolleret arcem,
 Concinuere pia deducta hæc carmina voce :
 " Illa dies merito nobis recolenda sereni
 490 " Principis Eduerdi quæ numen protulit alnum.
 " Nunc intemperies, tempestatesque recedunt
 " Turbato nuper cœlo : micat aureus axe
 " Phœbus, & obscuram dispellit lampade noctem,
 " Parte reversuram nulla, dum justa supremi
 495 " Incolumem terris servabit cura Tonantis
 " Eduerdum nostri generis sine labe puellum."
 Finierat : dedit hinc applausum Penmō^{na} magnum,
 Hinc Promontō^{rii} sacri dedit ardua rupes
 Ingentis sonitus : repetebant omnia valles.

CORINIA.

- 500 Aspicit occasum montana Corinia folis,
 Lata quidē regio, Tamaræ qua fluminis unda
 Desluit à borea, & volucris contendit ad austrum
 Cursu : continuo tractu sed longior illa
 Tendit in angustum felix provincia conum,
 505 Donec acuta Forum Jovis hinc attingat, & illinc
 Cornigeri refluos æstus degustet Alauni.
 Tum vero nitidum late diffusa per orbem
 Crescit, fitque novæ subito peninsula terræ,
 Quæ promontoriis pelago imminet alta duobus.
 510 Contulit huc se fama valens pernicibus alis,
 Lætitiæque dedit clarissima signa profusæ
 Principis exortum grato quum spargeret ore.
 Profiliere suis fortissima turba fodinis
 Indigenæ, audita fama, partimque caminis
 515 Ignivomis. Rediit securus ab æquore nauta,

- Mercatorque fori petiit loca celsa frequentis,
 Ac sibi constituit pompas ex ordine quisque.
 Cingitur ingenti plebis de more corona
 Area gramineo pulchre vestita virore.
- 520 In medio bini committunt nuda palestræ
 Corpora, & exercent multo sudore lacertos.
 Succedunt fessis alii. Pars robore perstat
 Firmo invicta. Premit terram * pars altera tergo.
 Tollitur applausus: cœli petit atria clamor.
- 525 Victor ovat: mentem subit indignatio victi.
 Præmia quisque capit palmæ decreta superbæ.
 Deposcunt lucta victi contendere cursu.
 Fraxinus erigitur supremo meta labori.
 Utraque pars dextris certat contingere metam.
- 530 Credas posse fuga volucreis prævertere cervos.
 Hic faciem victis fortuna ostendit amicam,
 Librat & æquali palmas victoria lance.
 Terrigenæ demum fecerunt talia charo
 Pro duce vota suo. "Vivas Edoërde precamur
- 535 "Longævus terris, superes & facta parentum
 "Egregie felix quantumvis clara tuorum."
 In portu vario ludit natura Falensi
 Secessu, tribuens ignotis classibus amplum
 Hospitium, quoties rapido furit Aeolus austro.
- 540 Hic sua di positis nautæ certamina cymbis
 Constituere: dedit leges navarchus avitas,
 Et bibula metas hastilia fixit arena.
 Utraque dehinc operi se pars accingit honesto.
 Aurea tum cecinit proretæ fistula magni
- 545 Classicum, & insonuit portus sinus omnis amoeni.
 Illi remigio contendunt fortius acto.
 Perque vices prior est nunc hæc, nunc illa phaselus.
 Una quidem reliquas longe præcedere visa est,
 Quæ ducis Eduerdi victricia signa ferebat.
- 550 Fistula proretæ sonitum dedit aurea rursus.
 Perstrepuunt remis abiegnis altius unda
 Concita, respondent talique celeumate nautæ:
 "Floreat Eduerdus dux noster, prima Corinæ
 "Gloria qui gentis, qui lux, qui cura, decusque."
- 555 Tum mercatorum numerosa caterva per urbes
 Senas, quas gremio fœcunda Corinia nutrit,
 Insolitum nitidis pompis decrevit honorem.

* pars altera tergo. Tollitur applausus: [Sic interpunxi.
 Antea omittebatur distinctio post tergo.

- Dunevetum fano Stephani sublimior una,
 Despiciens reliquas saxoso vertice rupis,
 60 Accepit merita partes cum laude supremas.
 Successit Bosuenna frequens locus. Inde secuta est
 Lesceretur, & stanno signando Losuitiellum
 Nota domus. Pariter comitem se præbuit illis
 Trerua. Postremo resonabat Alaunia plausu.
 65 Una fuit facies, oratio civibus una
 Omnibus, hæc valde grato referentibus ore :
 "Dux Edoerde salus, patriæ & spes maxima nostræ,
 "Vive diu, vitamque tuam fors optima rerum
 "Prosperet, ac fortem quum te maturior ætas
 70 "Reddiderit juvenem nostris assuesce benigne
 "Votis. Tum misere dominum cupiemus amantes
 "Cernere præsentem, vivasque audire loquentis
 "Voces. Illa dies felices unica reddet.
 "Accipe quæ dabimus dux illustrissime dona.
 75 "Rupibus hic vastis nidos genus omne volucrum
 "Ponit. Quot varii pisces, lautique palato
 "Aequore vicino ludunt? Vis quanta recurvis
 "Pendet in arboribus pomorum? Armenta, gregesque
 "Vix numerare licet. Sed nunc majora loquemur.
 80 "Diffluit è nostris stanni fornacibus ingens
 "Copia, littoribusque cavis est vena reperta
 "Aeris, & argenti, ac, gnaris si credimus, auri.
 "Lucida sunt nobis *preciosa munera conchæ.
 "Inventusque adamas late sua fidera spargit.
 85 "Si mage laurigeri capieris amore triumpho,
 "Quem tibi cæruleum victis dabit hostibus æquor;
 "Navibus ex nostris erit instructissima classis,
 "Efficiet quæ te victorem invicta potentem.
 "Hæc tua sunt plane dux præclarissime cuncta,
 90 "Et majora quidem. Tantum meminisse rogamus,
 "Ut, quum maturis fueris jam fortior annis,
 "Visere digneris sævorum tecta tuorum.
 "Præstitit auxilium rex Aethelstanus abunde
 "Eximium nobis. Tantundem præstitit ille
 95 "Splendidus Henrici frater Richardus, ovantem
 "Quem sibi delegit Romana potentia regem.
 "Quod superest unum hoc speramus rite futurum
 "Ut patris excelsum virtutem Edoerde sequaris.
 "Præbuit ille tibi raræ spectacula famæ.
 100 "Testis adest locuples Pendinas, testis & alter

* *preciosa*] Forſan, *precioſa*.

"Fanum Mauditi, loca munitissima, castris
 "Quæ modo constructis aditu prohibere Falensi
 "Piraras, sceleratum hominum genus atque cruentum
 "Fulmineo possunt tonitru, saxoque minante."

605 Civica conticuit his dictis turma virorum.

DEVANIA.

Hispida qua tellus Mervinia respicit eorum
 Est locus antiquo Penlinum nomine dictus.
 Hic lacus illimeis in valle Tegeius alta
 Late expandit aquas, & vastum conficit orbem
 610 Excipiens gremio latices, qui fonte perenni
 Vicinis recidunt de montibus, atque sonoris
 Illecebris captas demulcent suaviter aures.
 Illud habet certe lacus admirabile dictu :

Quantumvis magna pluvia non æstuat; atqui,

615 Aëre turbato, si ventus murmura tollat,
 Excrefcit subito rapidis violentior undis,
 Et tumido superat contemptas flumine ripas.
 Deva lacu celebris fluvius prorumpit ab isto,
 Alveolumque terens Guainia præterit arva
 620 Gurgitis à dextra; tum Jalica parte sinistra
 Confluit. dehinc tanquam limes diffundit utramque
 Mailoram, celeri cursu lambitque Leonis
 Castrum. postremo rapidis torrentibus auctus
 Pergit ad antiquam, cui nomen dedicat, urbem,
 625 Unde quidem legio Romanis dicta Duana.
 A fluvio proprium nomen Devania sumpsit
 Tota patens vaste regio vicina, suumque
 Festa palatinis titulis attollit honorem.

Nuncius huc propero cursu pervenit amicus,
 630 Principis Eduerdi referens exordia fausta,
 Sidera quo nato cœlesti clarius orbe
 Fulserunt, animique hominum consurgere, pulsus
 Tristitiæ tenebris, coeperunt lumine vivo.

Senferat oblatum tempus pulcherrima Deva,
 635 Quo domini celebrare sui contenderet ortum,
 Lætitiæque daret laxas effrenis hebenas.
 Aurea profluere mihi nunc si vocibus ora
 Centum grandisonis: & apes jam dulce labellis
 Mel sua dona meis inferrent: denique lymphas

640 Ebiberem si forte sacras Heliconis amœni,
 Vix equidem possem plenis expromere verbis
 Gaudia quanta sui comitis pertulerit ortu
 Deva palatini. De multis pauca referre
 Sed lubet. Arx magnæ quæ muros colligit urbis

- 45 Edidit horrifonos misto cum fulmine bombos,
 Et paribus vicibus resonabant gurgite naves.
 Templâ petunt cuncti, suave & fumantibus aris,
 Sancta sacerdotes fuderunt verba Tonanti.
 Purpurei patres tunc convenere, senatus
- 50 Egregius, populoque epulas, & vina ministrant.
 Turba deinde frequens campo se immisit aprico.
 Ducere virginibus fuit unica cura choreas.
 At juvenes partim cursu, partimque palestra
 Fortiter exercent nervos. Pars maxima poscit
- 55 Præmia decerni pennatis iusta sagittis.
 Annuit huic merito prætor, totusque senatus.
 Est locus eximie bellus cognomine Roda
 Valle situs, fluvii transverso limite ripas,
 Urbis & attingit muros: sed longior exstans
- 60 Terminat hinc pontem Devanum, terminat illinc
 Navigio celebrem portam cuneatus Aqueensem.
 Hic alacri cura metas erexerat altas
 Cespitè de vivo juvenum paullo ante manipulus,
 Longa quater centum passus quas linea duxit.
- 65 In medio stabat formatus imagine truncus
 Humana, volucris signum spectabile telo.
 Sorte duas plebs est parteis divisa per æquas.
 Utraque spem refovet vincendi pectore certam.
 Prætor at urbanus numerum præscribit utrique,
- 70 Candida quo parto victoria cederet uni.
 Ordine disposito taxum lunavit in orbem
 Quisque suam: dubiis resonat victoria pennis:
 Cespitis & tumulum ferit hæc pars: nunc ferit illa
 Cuspide ferrata. Cælum clamoribus omne
- 75 Insonat. Insistunt operi, taxosque recurvant.
 Fecit amica pares numero victoria partes.
 Unio jam tantum supremæ meta coronæ
 Desit: in ardenti repetunt certamina mente.
 Et jam solus erat qui non contraxerat arcum
- 80 Unus, sed reliquis longe præstantior unus.
 Ille quidem tensæ calamum fortissimus ulmo
 Inferuit, nervumque ipsam deduxit ad aurem
 Talia præfatus. "Feriet sic nostra sagitta
 "Hostes dive tuos Princeps Edoarde ferocis."
- 85 Dixerat. Excussum penetravit nubila telum,
 Atque cadens faciem depicti vulnere trunci
 Fortius impresso violavit. Risit ab alto
 Concutiens niveas alacris victoria plumas.
 Pars dedit applausum victrix, & cetera plebis
- 90 Turba per immensum campum resonabat acutis

- Vocibus. Extemplo prætor victoribus æquus
 Obtulit argento puro radiantia tela,
 Et sapiens coram sic fecit verba senatu :
- 695 "Natalem lucem comitis primordia nostri
 "Nos decuit, patres, pompa celebrare decora,
 "Lætitiæque novæ cumulos superaddere magnos.
 "Fecimus id tenuis potuit quod nostra facultas.
 "Nec dubium quin si tribuisset iusta potestas
 "Maxima, non animus nobis, non cura fuisset
- 700 "Absens. Perstemus quo cœpimus ordine pulchro
 "Vota deo summo facientes, conferat annos
 "Ut nostro multos Edoerðe, cuius amore
 "Jam conflagramus. Fortunatissima cives
 "Tempora nos spectant. Tantum præsentia divi
- 705 "Principis alma deest. Spes est mihi certa futurum
 "Lucifer Eduerdus Devana ut splendeat urbe,
 "Et reparet vicina minantia castra ruinam.
 "Aethelfleda, potens Alfredi filia regis,
 "Restituit Devæ solidas sua robora turres,
- 710 "Danica quas rabies bello perfregerat acri.
 "Nobilis ille comes Leofricus plurima nostris
 "Contulit. Hugo Lupus decus admirabile gentis
 "Præsidiumque fuit Devanæ. Fama loquetur
 "Inclyta perpetuo Ranulphi facta, beavit
- 715 "Ille quibus gentemque suam nostrosque priores.
 "Profuit & nobis Eduerdi gratia Longi.
 "Talis erit certe Princeps Edoerdus, & urbem
 "Aspiciet lætis oculis hanc, omnia fusc
 "Elargiturus, quæ commoda senserit esse."
- 720 Hæc Prætor. Plausit seniorum candida turba.
 Concio tum dimissa, patresque recedere iussi.
 Audiit insolitos strepitus Guiralia pompæ :
 Terra quidem prima facie mediocriter ampla,
 Ast inclusa jacens hinc Deva, hinc flumine Muro,
- 725 Donec in angustum redigatur acumine conum,
 Insula qua refluas undas Hilcuria gustat.
 Parva licet numero gentis regiuncula, Devæ
 Non tamen ingenti plausu cedebat amico.
 Transit ad calidas propere vaga Fama Salinas
- 730 Multa voluptatis referens spectacula veræ.
 Ergo animi rediere novi * in præcordia Vicis.
 Convenere viri, pueri, innuptæque puellæ,

* In præcordia Vicis.] Nulla interpunctio post Vicis in Ed. prima.

- Ducebantque leveis triviis de more choreas.
 Fistula dat modulus, strepitum dant tympana mollem,
 735 Pes tremulus servat numerosque decentius omneis.
 Pars rotat impigro sudantia corpora motu.
 Inque vagas agili saltu pars emicat auras.
 Pars manibus dant signa suis, nutuque loquuntur.
 Unus erat reliquis forma præstantior. Ille
 740 Cum pedibus, tum voce valens bene longa choragus
 Agmina ducebat, cecinitque suaviter ista:
 "Prima Palatinæ Devæ celeberrime Princeps
 "Gloria, natalem juvat exornare virenti
 "Fronde tuum, promptisque animis agnoscere quanta
 745 "Commoda contulerit: tum quanta & conferat olim.
 "Vive diu formosæ puer, nova cura deorum.
 "Vive, tuisque fave longum charissime Vicis."
 Dixit, & arguto chorus adsonat ore canenti.
 Explicuit dehinc Fama suas perniciter alas,
 750 Altaque fulminei petiit Jovis atria victrix,
 Circuiens liquidi spatiosa volumina cœli.
 Tum quoque despexit terram sublimis, ocellos
 Sidereos figens Bisduni in mœnia castrî,
 Qui locus excelso confurgit vertice rupis,
 755 Unde licet, velut è specula, quoscunque jacenteis
 Circum monticulos, valesque videre feraceis.
 Huc se præcipitem celeri dedit illa volatu,
 Atque tenens arcis fastigia summa superbæ
 Concussit pennas alacri fervore strepenteis,
 760 Oraque deinde sono tali facunda resolvit:
 "Assyrio rediens victor Ranulphus ab orbe
 "Hoc posuit castrum terrorem gentibus olim
 "Vicinis, patriæque suæ memorabile vallum.
 "Nunc licet indignas patiatur fracta ruinas,
 765 "Tempus erit quando rursus caput exseret altum,
 "Vatibus antiquis sit fas mihi credere vati,
 "Forfan & Eduerdus precium feret omne laboris."
 Finierat, ventum passis concepit ab alis,
 Et celsi petiit radiantia climata cœli.

CONCLUSIO OPERIS.

- 770 Hactenus exortum celebravit nostra Thalia
 Principis Eduerdi deducto carmine faustum.
 Nunc Henrice decus cunctorum nobile regum
 Accipe parva tui vatis munuscula vultu,
 Tristia multorum quo plane corda ferenas.
 775 Serius in lucem prodit meus iste libellus.
 Deprecor hanc culpam: tamen accuratius exit,
 Vol. 9. d Multa

Multa vetustatis venerandæ nomina monstrans,
 Cognita quæ paucis tenebris latuere profundis.
 Vive pater patriæ rex invictissime. Vivat
 780 Ascaniusque tuus Phœnicis filius albæ.

ETYMON NOMINIS
 D. EADUERDI PRINCIPIS.

Quisquis Eäduerdum Romano expresseſſerit ore,
 Custodem fidei dixerit eſſe ſacræ.
 Hoc ego crediderim puero feliciter orto
 A Superis nomen cœlitus eſſe datum.
 785 Eſt pater antiquæ fidei deſenſor amicus :
 Degener & nullo tempore natus erit.

F I N I S.

SYLLABUS

Et interpretatio

ANTIQUARUM DICTIONUM

Quæ passim in libello lectori occurrunt.

ABREFRAUM, Britannice Aberfrau, à Frao fluvio in
cujus ostiis olim fuit palatium, & quidem celebre,
Principis Venetorum. Et ne quis ignoret vim nomi-
nis, Aber lingua Britannica significat ipsa ostia, &
casum fluminis in mare: ut Aberavon, id est, ostia Avonæ;
Aberdevy, ostia Devii. Est etiam & Aber locus, ubi coeunt
fluvii: ut Aber Hondeney, ubi Hondenus se in Iscam exone-
rat; Abergevenney, ubi Gevenna defluit in Iscam. Apud Du-
rotriges, gentem Britannicæ occidentalis, est portus fama notis-
simus, antiquo tempore « Abrefaum dictus, Anglice Frome-
muthe, ubi confluentia Frai & Terenti fluminum. Hac
ætate Pola nomen loco est, à vasta aquarum planitie.

ABRETAUM, Britannice Abertau, id est, ostia Tai flu-
minis. Anglice Suinesey, à porcis marinis: nunc Suansey, sed
corrupte.

ALAUNUS, fluvius ad boream isthmi Coriniani.

ALAUNIA oppidum, Britannice Hellas, alias Heilstoune,
à flu. ejusdem nominis vicino, ut ego conjicio, sic dictum.
Adjacet portus vulgo Heilforde nuncupatus.

ANGULIA, Britannice Tegengle, id est, bellus angulus.
Saxonice Flinteshire.

ATREBATES, Anglice Bareokshire menne: quorum me-
minit Antoninus. Hos Ptolemæus Attrebatios appellat.

ARVONA, olim Britannice dicta Cairsegent, à Segonto
flumine: Latine vero Segontium, ut ex Antonino liquet.
Significat autem ad verbum Arvon super Monam: adjacet enim
Monæ insulæ. Idiotismus est Britannicæ linguæ ut syllaba
præcedens M primam sequentis in V mutet, ut Llanuiengle

pro fano Michaëlis, Llanuair, id est, Fanum Mariæ. Quamquam in Armore fallit: quæ dictio sonat super mare, unde & Armorica regio, quæ nunc Britannia continentis, à Britannia indubie sic dicta insula, commigrante eo cum Maximo tyranno Britannorum multitudine. Hic merito in jus vocandus esset Polydorus, aliter, sed parum recte, de commigratione sentiens. Nolo tamen venerando seni otium amplectenti negotium exhibere.

AVONDUNUM, Anglice Hamtoncourte.

B

BALDUINUM, Britannice Treualduine, id est, oppidum Balduini. Nunc autem Gallicè Montegomerik appellatur, id est, mons Gomericus, à Rogero Gomerico comite Alenconio, & duce mediæ ordinis Normannorum in bello, quo vicit Anglos Gulielmus postea rex. Hic Gomericus liberalitate Gulielmi regis factus est comes Salapix, & Aruntinæ vallis. Robertus vero Gomerici filius, cui nomen à Belesmo, vir bello strenuissimus Sudosaxones ejusdem Gulielmi dono in ditionem suscepit.

BANCHORUS, vulgo Bangor, nota pontificum apud Segontios sedes. Nomen autem loco inditum à Ban, & Choro. Ban Britannice significat locum editum, conspicuum, designatum, & fama celebrem. Chorus notioris significationis vocabulum est, quam ut interprete indigeat. At non hic locus est, cujus mentionem fecit Beda Girovicensis secundo capite secundi libri Anglofaxonice historię, ubi monachorum duo millia & centum fuisse commemorat. Erat autem, ne curiosi dubitent, in ripa Devæ fluminis. Nunc tota concidit, & locus aratrum patitur. At non una concidit & loci fama. Sunt qui scribant Pelagium, in quem scripsit D. Augustinus, hinc aliquamdiu studuisse. De quo Prosper Aquitanicus:

Aut hunc fruge sua æquorei pavere Britanni.

Crediderim & hujus loci incolam fuisse Gildam Britannicę scriptorem historię. Satis constat ex secundo capite secundi libri Bedę de Anglofaxonum historia Dionotum virum cum eruditissimum tum sanctissimum huic collegio præfuisse: atque adeo, ut ego colligo, synodo ab Augustino Anglorum Apostolo congregatę interfuisse.

BARDUS, Britannice Barthe. Sunt qui bardum stupidum interpretentur. At Gallis, teste Nonio, is bardus fuit qui virorum illustrium facta canebat. Quo nomine & vates suos Cambri vel hodie lingua appellant Britannica. Lucanus lib. I,

Vos quoque, qui sortes animas belloque percemptas

Laudibus in longum vates demittitis ævum,

Plurima securi fudistis carmina bardī.

Bardorum meminit & Strabo geographus lib. 4,

BEL-

BELLINI Castrum, nunc turris Londinensis. Est etiam finulus vicinus Bellini nomine dictus, navibus commodus. Hic, quoniam in castris mentionem incidimus, operæ precium est studiosum antiquitatis admonere, fuisse alterum Londini castrum ad occidentem in ripa Tamesina, de quo Stephanides scriptor elegans in libello, quem edidit de situ & ritibus urbis Londinensis, mentionem facit. Ruinam patiebat: ut magnam tempore Gulielmi primi regis Angliæ: quo regnante ignis late per urbis regiones grassatus est, & partem Paulinæ basilicæ orientalem invasit, cœdavit, & à fundamentis concussit. Nec multo post beneficio regis chorus Paulinus potestatem impetravit ut vim maximam saxorum à castris ruinis in suos transferret usus. Longo post temporis intervallo, Bradouardinus, Cantuariæ archiepiscopus, secta Dominicanus, collegium suis in ipsa castris area magnifice ædificans, quod reliquum erat murorum sustulit. Sic castris memoria omnis, nisi quod urbis regio, aut insula, quæ Fludentiæ portæ adjacet, Castellana vocetur, perijt. Sed quo me rapuit oratio?

BOGWELTHUM, Britannice Bogwelth. De hoc loco Nennius, rerum Britannicarum scriptor, paucula quædam refert.

BRANGONIA, Britannice Cairurangon, Anglice Wirecestre. Quidam hanc esse putant urbem, quam Antoninus Bravonium vocat: quidam autem Viroconium, quibus ego quodammodo subscribo. Non desunt qui Brugam Bravonium, & Wrekencestre, urbem omnino dirutam tertio à Salapia in ripa Sabrinæ lapide, Viroconium appellent. Vigornia non est nomen admodum novum. Josephus Anglus poëta elegantissimus hujus urbis meminit in præfatione operis de bello Trojano, quod transtulit ~~magis~~ ex Darete Phrygio, & Balduino Cantuariæ archiepiscopo, qui Tyri obiit, dedicavit. Hic liber in Germania nuper, sed depravatissime, impressus est, addito Cornelii Nepotis Romani titulo. Floruit tempore Richardi regis Angliæ, cui, ob admirabilem in bellis gerendis fortitudinem, Cor leonis nomen inditum.

BRECHENIACUM oppidum fama celeberrimum, quod à Brechano quodam regulo, ut referunt annales Cambricorum scriptorum, appellationem cepit. Antiquitus lingua Britannica dicebatur Aberhondeny ab Hondeno, amne præterlabente & ibidem se cum Isca flumine commiscente.

BRITANNIA prima, ut ego conjecturam facio, ea fuit, quæ nunc Anglia. Britannia vero secunda quæ modo Scotia. De hac divisione scribit Sextus Rufus: scribit & Vibius Sequæster. Hinc est quod Britannias numero multitudinis quod Latinos auctores legimus.

BRUGA, alias Burgus, & Berga, Anglice Brugenorth. At unde Northe à recentioribus sit additum non satis constat.

Con-

Constat autem nemorosum saltum, cui nomen Morphe, urbi adjacere. Hujus urbis, inter alios auctores multos, is meminit, qui paralipomena, opus tersum & spectabile, annalibus Asserii Menevenfis Scribæ, & præceptoris Alfredi regis Wilsaxonum adsuebat. Hic est ille Asserius, quo adjuvante, rex nunquam satis laudatus Alfredus Isiacas scholas, quas nunc à vado Ifidis pro «Ouseforde, Anglice, sed corrupte, Oxforde appellant, instituit. Et ne quis de nomine dubitet antiquitas etiam nunc manet in Ouseney, id est, Ifidis insula, suburbio celebri. Non enim Tamesis urbem præterlabitur, sed Isis. Tama vero & Isis longe inferius ad pontem cœunt Duranum, unoque deinde alveo Calevam Atrebatum, id est, Walengasforde, petunt.

BOSUENNA, celeberrimum hac memoria totius Coriniæ emporium. Recentiori nomine nunc Bodmine appellatur. Locus quidem illustis est, cum monumento Petroci Britanni, viri sanctitatis opinione olim clarissimi; tum maxime donationibus Aethelfani Anglosaxonum monarchæ, qui vel universam Coriniorum provinciam in suam victor felicissimus redegit potestatem. Adelstow, id est, Aedelstani locus, oppidum picatoribus cognitissimum, quod vulgo Padestow vocatur, argumento & quidem manifesto est victoriæ.

C

CALEDONIA, sylva Romanis scriptoribus cognitissima. Unde & Britanni & Scotti, ejusdem incolæ, Caledonii dicti. Martialis poeta lib. 6. epigrammaton sic scribit ad Q. Ovidium:

Quinte Caledonios Ovidi visure Britannos.

Lucanus libro sexto:

*Aut vaga quum Thetis Rutupinaque littora fervent,
Unda Caledonios fallit turbata Britannos.*

Statius libro quinto sylvarum:

Quanta Caledonios attollet gloria campos.

Silius libro tertio belli Punici de Vespasiano loquens:

Inque Caledonios primus trahet agmina lucos.

Auctoritate veterum scriptorum constat, duas olim in Britannia magni nominis fuisse sylvas: quarum quæ prima Caledonia à frigidis, ut ego colligo, montibus dicta est: altera vero à Saxonibus Andredeswalde, de qua Henricus Huntendunensis scribit in sua historia. Porrigebatur autem ab ea parte Cantii, quæ nunc à sylvis Waldia appellatur, usque ad Danmonios,

teste auctore cum veteri, tum docto quidem illo, qui suorum temporum res gestas historię Afferii Menevenfis annexuit.

CAMBRIA montana regio est, quo Britannorum reliquię, Saxonum fugientes tyrannidem, commigravere. Hanc barbara gens patrio vocabulo Wallon appellabat. Germani vero peregrinos omnes & Gallos maxime Wallos nominabant. Unde ortum ut Cambria Wallia, & Cambri gens Britannica Galli, sive Walli, dicerentur. Sylvester Giraldu Menevenfis, cujus fit mentio in decretis Rom. Pontificum, homo, ut illa ferebant tempora (vixit enim annis abhinc pene quadringentis) nitide, terse, & eleganter eruditus, non dissimilia de Wallis, & primus quidem, quod ego sciam, nostrorum omnium in libello cui Titulus Topographia Cambrię scripsit. Tantum abest ut Polydorus, aliis multis nominibus orbi commendatus, hæc primum luci restituerit.

CATGUILIA, Britannice Catguili; at nunc corrupte Kidwelly. Nomen loco inditum à catto & cubili. Mauritius Londinensis, vir magnę potentię tempore Henrici secundi Anglorum regis, oppidum muro cinxit, arcemque posuit.

CATYUCHLANI, de quibus Ptolemęus, Chilternicos montes, & partem provincię maximam cui nunc Heortfordia nomen, inhabitabant. Civitas vero illorum primaria erat, teste Ptolemęo, Verolamium, ex cujus ruinis accrevit Fanum Albani.

CERETICA regio, nunc Cardiganshire, cujus est frequens in libris Sylvestri Giraldi mentio.

COLUNUS fluvius, Britannice Colunne, vulgo Clunne, unde & castro nomen inditum, quod & subinde Colunwi Cambrorum lingua appellatur. Incrementa cepit ab Alanis viris in ea regione longe potentissimis.

CONOVIVS fluvius: Conewy. Hinc Conovium urbs in Itinerario Antonini. Eaduerdus Longus rex Anglorum, debellatis Venetis, hanc urbem muro quadrati lapidis pulcherrimo cinxit arcemque restauravit.

CORYLETUM, Britannice Trekelthle, Anglice Hay. Hic eruantur Romanorum numismata, quę urbis antiquitatem facile indicant.

CORINIA à Corino duce, ut tradunt Britannicę scriptores historię, dicta est. Sunt qui hanc regionem Cornubiam appellent, ut Aferius, & alii. Sunt & qui Cornugalliam appellent, ut Gulielmus à Maildulphi curia, historiographus imprimis illustris, & alii, quibus Polydorus subscribit. Tilbirius Anglus in historia sua hanc regionem Cornubiam, quasi sit cornu Britannię, vocat. Ego vero, si libere mihi liceret dicere id, quod sentio, pronunciarem potius Cornewalle personare

sonare Coriniorum Galliam, five Corinienſes Wallos. De Wallis paullo ſuperius diximus.

CLAUDIA, Britannice Cairglo, Anglice Gloceſtre. Hæc urbs, ut apparet ex hiſtoria Nennii Britanni, non deſumpſit ſibi nomen à Claudio imperatore Roman. ſed ab aliquo recentiore Claudio. Ptolemæus Claudiæ non meminit. Corinii civitatis recte meminit: quam & caput Dobunorum fuiſſe deprædicat. Hinc conjectura, & quidem vehemens eſt, non effloruiſſe Claudiam primis Romanorum in Britanniam venientium, ſed poſtremis annis. Antonius Glanoventæ meminit. At non poſſum affirmare hanc eam olim fuiſſe, quæ modo Claudia.

CRAGETUM, Britannice Craigeth, à crago, id eſt, ſaxoſa rupe in qua ſita eſt.

D

DEMETÆ, gens australem Cambriæ partem incolens. Unde Demetia, & Demeticus. Ptolemæus Demetarum meminit.

DEVA fluvius, vulgo Dewe, & De: à quo Deva civitas, quæ Britannice Cairleon ar dour Dew vocatur. Anglice vero Legaceſtre: nunc detruncato vocabulo Ceſtre.

DEVANIA, regio à Deva flu. quæ modo Ceſtreſhire.

DEVANUM, litus ubi Deva æſtum patitur.

DOBUNI olim eam poſſidebant regionem, quam nunc Claudianam vocant, id eſt, Gloceſtreſhire. Eorum vero prima civitas fuit Corinium, à Corino fluvio vicino ſic appellata. Britannice dicta eſt Cair Keri, vel rectius Cori. Saxonice autem Churnceſtre: deinde & Cirenceſter: at nunc, ablata media vocabuli parte, Cicestre. Hic ingens vis numiſmatum imaginibus Cæſarum, lege Britannis impoſita, ſignatorum reperuntur. Paucis abhinc annis ibidem erutæ inter moeniorum rudera tabulæ Ro. literis inſcriptæ.

DORIS, quæ & Durus. Hunc portum nomine Dubris appellat Antoninus: vulgo Dover appellatur.

DUROVERNUM, Ptolemæo & Antonino civitas cognita. Beda hanc vocat Doroberniam. A Saxonibus Cantewarbyri, id eſt, Cantiorum curia, dicta eſt.

DUNEVEETUM, Britannice Duneveth, urbs prima totius Coriniæ in ediſſimo monte ſita. Recentiores hanc appellaverunt Lanſtuphandune, id eſt, fanum Stephani in monte. Ab hac civitate oriundi Duneveti, quorum familia etiam nunc apud Icenos, five Volcas boreales, clariffima eſt. Hinc

Thomas eques plane incomparabilis, & alter Ajax, qui nau-
machia ingenti omnium Anglorum dolore periit. Hinc pro-
diit & Henricus eques nobilissimus, idemque literatorum
fautor maximus. Nomen autem familiæ antiquum à vulgo
detruncatur. pro Dunevetis enim Nevetos appellant.

DUGLADIA, Britannice Aberduegleuy, id est, ostia duo-
rum gladiatorum. Est enim ibi confluentia duorum amnium,
quibus Gladius nomen inditum. Sylvester Giraldus in opere
cui titulus Odeporicon Cambriæ hanc urbem recenti voca-
bulo Haverford appellat, corrupte, nisi ego male judico, pro
Aberforth, quod sonat ostia vadi. nostra ætas locum nomine
Herefordæ occidentis designat.

F

FANUM Andreæ in ripa Themidis, Britannice Llanan-
dre, vulgo Presteine.

FANUM Mauditi, Britannice Saincte Maws.

FANUM Paterni, Britannice Llanbaternevaer, id est, fa-
num Paterni magni.

FALENSIS portus, vulgo Falemuthen haven.

FERULEGA, vulgo à Saxonibus Ferlege dicta. Nunc
autem Britannice Heneforth, id est, vetus vadum. Anglice
Hereforde. Caradocia, quæ Anglice Kencestre vocatur, in
magno fuit precio ante conditam Ferulegam. Distat autem
à Ferulega plus minus tribus passuum millibus.

FORUM Jovis, Britannice Merkiu, oppidum in littore
situm, qua itur in insulam Michaëliniam.

G

GEVENNA, Britannice Abergevenny, sic dicta à fluvio
eiusdem appellationis, qui eo loco in Iscam defluit.

GUAINIA, Britannice Guaine. Dividitur in superiorem
& inferiorem. Nunc autem Anglice vocatur Chirke, &
Chirkelande.

GUIRALIA, vulgo Wirehale.

H

HUGO LUPUS, comes Devanus, sive Castrensis, bene-
ficio Gulielmi Nortomanni, qui Anglos debellavit. Cujus
filius ac heres Richardus naufragio periit una cum Guli-
elmo Henrici primi regis Angliæ filio.

I

ICCIUS Portus, nunc Calice. Crediderim Gessoriacum
Bononiam hac dici ætate.

ICENI, quantum ego ex Antonino colligere possum,
Vol. 9. e sam

eam incolebant regionem, quam nunc Volcæ aquilonares, qui Anglice Northefolkmen vocantur. Barbaris Britanniam vi occupantibus Icenorum nomen extinctum est, & Ostro-Anglorum fama ibidem in immensum excrevit, quibus & Reguli à Redoualdo præfuerunt. At ubi regii nominis dignitas apud hanc emarcuisset gentem, victores Dacici generis Comites eidem designati sunt. Postremo regnante Gulielmo primo Nortomanno Bigotius ex Britannia continentis Volcas in ditionem accepit suam. Venta urbs olim Icenorum prima, quæ nunc Saxonico vocabulo Northewiche dicitur. Retinet vel hodie pristinum decus. Est & in fluvio præterlabente nominis antiqui, quamvis leve quidem illud, vestigium. Prædicat hæc ducem suum Thomam Houardum Scottomastigem. Prædicabit & Henricum Regnorum comitem ejus filium juvenem elegantis literaturæ plane studiosissimum.

ISCA, Britannice Cairlleon ar wiske. Dicta est etiam à Latinis Iscelegia. Isca fluvius rapidissimus, cujus in Nigro monte est ortus, urbem alluit. Est & Isca, teste Ptolemæo, civitas Dumnoniorum. Britannice dicitur Cairuske, Anglice, sed corrupte, Excestre.

L

LACEIUS, comes Lindisianus, sive Lindocollinus, beneficio Eaduerdi Longi regis Angliæ. Lindis fluvius, à quo urbs celeberrima, per quam defluit, nomen antiquitus accepit, & adhuc retinet. Ab eodem etiam flumine provincia, Anglice Lincolneshire dicta, appellationem habet.

LED CURIA, Anglice Ledbyri, prope Treescop.

LEOFRICUS, Comes Merciorum, vir cum ditissimus, tum piissimus, & D. Eaduerdo ejus nominis ante adventum Nortomannorum in Angliam tertio longe charissimus.

LEONIS castrum, Anglice, ut ego arbitror, Holte.

LUDA, vulgo Ludelave, & Ludlo. Magna equidem cepit hæc urbs incrementa à Piperellis, & Mortimariis.

LUPINUM, Anglice Wolphehale.

M.

MAISEVETÆ olim incolebant orientalem Cambriæ litem ad sinistram qua Vaga defluit ripam. A quibus ea urbs Britannice Maifeveth dicta est, quæ nunc Radenor. Nomen vero gentis à pratis læta fertilitate luxuriantibus crediderim exortum esse. A tempore Offæ, regis Merciorum longe potentissimi, cui lis & simulatas erat, ut apparet ex Epistolis Flacci Albini Eboracensis, cum Carolo magno, cepit luculenta incrementa Hereforda, urbs clarissima Ethelberti regis
orien-

orientalium Anglorum, ac martyris monumento, & gentis prima sedes merito habita est. Ego aliquando legi apud Marianum Scottum, & Rogerum Hovedenum historiographos, atque adeo alios rerum Saxonicarum scriptores, Maifestas aliter Mafegetas, & Magefetas, sed nomine indigne mea quidem sententia luxato, vocatos.

MARIDUNUM, Britannice Cairmardine. Hic natus fuit Ambrosius, unde Maridunensis dictus, vir in mathefi vel ad miraculum usque eruditus. Vulgus Britannorum ex Maridine, mutata A litera in E, & D in L, fecere Merline, & donum prophetiæ temere ei imposuerunt. Arbitror hujus arte coronarium illud opus ingentium Saxorum, trophæum sane spectabile in campo Severiano, non procul ab Ambrosia oppido, fama celebri, erectum fuisse. Nam quod quidam scribit eo transectas fuisse moles illas ex Hibernia vanitas est, & quidem merissima. Legi ego aliquando, si recte memini, in Topographia Hiberniæ, libello Sylvestri Giraldi, simile trophæum in Chillarao, Hiberniæ monte, tempore Henrici secundi regis Anglorum existisse.

MAILORIA, regio in finibus Cambriæ Devæ flu. vicina. Et hæc quidem dividitur in Cambrianam, quæ nunc Bromefelde, & Saxoniam.

MEDIOLANUM, Anglice Lanecastre, à Lano flumine prætercurrente. Ab hoc quoque flumine Lanefdale, id est, Lani vallis nomen obtinuit. Hanc urbem attribuit Ptolemæus Ordovicibus. Sunt qui conjecturam faciunt Manchester eam esse urbem, quam Ptolemæus Mediolanum vocat. Collimant rectius qui ex Antonino colligunt Mancinium eam esse urbem, quam nostra ætas vocat Manchester, claram videlicet Hirci & Iridis confluentia.

MELLENIVS mons, vulgo Melennith, celebris est cum agris pascuis, tum foetura bellatorum equorum.

MENEVIA, Britannice Hene menew, id est, vetus rubus. nunc appellatur Fanum Davidis.

MERVINIA, regio ad boreale littus Cambriæ sita, partimque tendens versus austrum. Nomen vero accepit à Mervino trium filiorum Rotherici Magni Cambriæ monarchæ primogenito. Veneti cessere in partem Mervino. Poisia in ditionem Anaranti ejus fratris devenit. Cadellius tertio genitus Demetas regebat.

MONA, Britannice Terre Mone. Hæc ab Anglis vi occupata, Anglesey dici cœpit, id est, Anglorum insula. Polydorus Vergilius, vir cum magna lectione, tum judicio in rebus multis plane singulari, aliter sentit, contenditque miris modis ex Mevania Monam facere. Si nomen, quod vel adhuc retinet: Si urbs, quæ è regione sita est, unde & nomen Arvonæ

pro Arnone habet: Si trajectus brevissimus quidem ille, cuius & Romani scriptores meminerunt: Si Penmona promontorium, quæ dictio caput Monæ significat: Si arborum ingentes trunci, ac radices fabulo oblectæ, quæ late per Monæ littora eruuntur: Si abietes miræ longitudinis in uliginosis campis passim sub terra inventæ non satis probant eam olim Monam fuisse, quæ nunc Anglesey vocatur, nihil amplius in præsentia dicam, nisi quod decimo quarto apud Tacitum libro hæc legerim: "Excisique luci sævis superstitionibus sacri." Ego vero & merito assurgo Polydoro. Præstitit in historia, quæ potuit optima. Si meliora potuisset, facile quidem voluisset. Quo nomine & posteritas multum ei debet. Sed ut conniveam in meridie, & indulgeam manifestis erroribus, qui frequentiuscule erudito occurrunt lectori, siue ille per ignorantiam, siue, ut candidius interpretor, per incuriam peccaverit, mihi nec commodum, nec æquum videtur. Quando amor erga patriam meus, & veritas ne faciam prohibent, & quidem severe. Mihi profecto si esset cum eo familiaritas ulla (ingerere me nec possum sed neque volo) libere illum, at opportune, interim nec minus candide, & modeste admonerem, ut sexcentas eiusmodi maculas in historia, quam edidit, elueret. Nec dubito quin ille, quo est candore, qua prudentia, quo iudicio, lubens faceret.

MONOVAGA, Britannice Mongowy, Anglice Mone-muthe. Hanc sic circumloquor. Juncta Vagæ Mona, à confluentia.

MORINI, gens Gallica, quorum urbs Tervana. Est & Caletum urbs Morinorum. Gratius poëta, de quo Ovidius mentionem facit, hæc scribit in libro de venatione:

*Quid freta si Morinùm dubio refluentia ponto
Veneris, atque ipsos libeat penetrare Britannos?*

MURUS, fluvius & æstuarium, vulgo Mersey. Hic dividit Laniam à Devania. Oritur autem in ipsis Eboracensis provinciæ limitibus.

N

NEOVENTA, Britannice Castellequente, Saxonice Strigule. Unde & Comites Strigulienfes, à Comite de Ogy Gallo originem ducentes, quorum Richardus, vir cum stemmate Claranorum illustrissimus, tum bello undecunque clarissimus, Hiberniam primus Nortomannorum omnium, qui in Angliam commigraverunt, petiit, victorque rediens, accepta prius in uxorem Eva, Deronitii Lageniæ reguli filia, ingentem aperuit Henrico secundo Anglorum regi insulæ potiundæ fenestram. Recentiores hanc urbem appellaverunt Chepeftow, id

Id est, forenses locum. Ego autem Novam appello Ventam ad differentiam veteris, quæ plus minus quatuor passuum milibus distabat, qua recta ad urbem Legionum itur. Hæc erat, ut conjectura ducor, Venta Silurum, de quibus suo loco dicemus. Nunc tota concidit, & seges est ubi Troja fuit. Vestigia fossæ & valli adhuc manifesta. Exstant etiam & inter moeniorum rudera aliquot turriculæ, sed semirutæ. Ptolemæus Bullæum civitatem Silurum prædicat. An ea sit Strigulia nescio. Conjectura est urbem captam, direptam, incensam denique fuisse; quo tempore Heraldus, Cantiorum Comes, vir bello strenuissimus, jubente Eaduerdo rege Saxonici stemmatis tertio, Silurum late terras devastabat, trophæaque Latinis inscripta literis passim per Cambriam erigebat, quorum & Sylvester Giraldus in Cambriæ descriptione meminit.

NEVERIA, Britannice Abernever: sic autem dicta, quod in ostiis Neveræ fluminis sita sit. Nortomanni victores oppidum Novum portum appellaverunt, quorum dux, si bene memini, Martinus quidam Turonensis fuit.

NIDUS, Britannice Nethe, à fluvio ejusdem nominis sic dictus. Grannovillanus ex progenie Nortomannica beneficio Haymonis Comitis Claudiani, qui Justinum Morganiz regulum debellavit, sedem sibi, suisque posuit. Erat enim è numero duodecim nobilium, quos Haymo Pares vocabat, & subpræfectos genti à se devictæ magnanimus constituebat.

NOVUM Castellum, Britannice Castelle newith, Anglice Newburge, & Newporte.

O

ONCUS fluvius, vulgo Onke dictus, per radices saltus Colunensis magno labitur murmure, & paullo superius, quam est situs Colunensis castris, in Colunum fluvium se exonerat.

OSTUTHUS flu. à quo nomen sumpsit urbs in ostiis ejusdem posita. Britannice appellatur Aberostuth. Hic Ridial, unus de tribus fluviiis, qui è Limonio monte famosissimo descendunt, in Ostutum se exonerat, unaque Oceanum suum petit.

OSWALDIA, Britannice Croix Osualde, id est, crux Osualdi. Nomen autem urbi inditum ab Osualdo viro Christiano, & Northumbrorum rege, à Penda, paganissimo Merciorum tyranno, non procul ab eo loco cruenta pugna interfecto: cujus & Beda Girovicensis capite octavo libri tertii historiæ Anglofaxonum mentionem facit. Potentia Alanorum, quibus favebant primi Nortomannici generis in Anglia reges, magna huic incrementa dedit. Aruntina vallis jam possidet Alanos, sed prima fortunæ munera debent Osualdiæ, quam vel adhuc sub ditione tenent.

P

PENLINUM, Britannice Penllinne, Latine Caput lacus. Unde vicina late regio Penlinia, nota Mervinæ centuria, appellatur.

PENNOVERNUM, Britannice Penguerne, Latine, interprete Sylvestro Giraldo Menevensi, Caput Alneti. A quo nomine non abludit Salapia recentioris memoriæ vocabulum. Angli hanc urbem Shrobbesbyri, dictione nec inepta nec multum à priori dissidenti, vocant.

PENMONA, Britannice Penmone, Latine caput, vel promontorium Monæ. Hæc pars tenui æstuario dividitur ab insula, quam docti Sirioliā à Siriolo heremita vocant, licet à vulgo Anglorum Presteholme, id est, presbyterorum insula, eadem nominetur.

PONS VIANUS, Britannice Ponte vaine, Latine Pons faxeus, Anglice, sed corrupte, Cowbridg. Non enim significat Pontevaine Pontem vaccinum, sed faxeum. Maine faxum vel lapis est. Mutatur autem M in V idiotismo linguæ Britannicæ.

R

RANULPHUS Comes Devanus, sive Castrensis, Palatini titulo, tum etiam ditione Lindocollina, & Huntendunensi insignis. Hic acerrimo contra Saracenos bello se præclarissime gessit. Castra insuper munitissima in sua Devania vel ab ipsis erexit fundamentis.

REGIODUNUM, Anglice Cuningesdune, vulgo etiam Kingestoune.

REGNI olim habitabant ubi nunc Sudorheii, partimque Sudosaxones. Regnorum meminit Ptolemæus.

ROBERTUS de Belesmo, filius Rogeri Gomerici, Comes Aruntinæ vallis, quæ vulgo Arundale, Salapiæ, & Sudosaxonum merito ab Henrico ejus appellationis primo rege Angliæ multatus, quod armis malam causam, læsa domini sui majestate, defendisset.

ROSSERIA, Britannice Heneroffer, id est, vetus Rosseria, ubi olim palatium Principis Venetorum.

ROSSI, Anglice Denbighlande menne. Rossia vero ipsa provincia.

RUTHENI, menne of Ruthine lande, ubi & Ruthenum emporium. Declinante Cambrorum imperio, & omni Venetorum dignitate sublata, Rutheni pervenere in potestatem Graiorum, qui nostro seculo beneficio Eaduerdi Plantagenitæ regis Angliæ Comites Cantii designati sunt. Prima autem Graiorum gloria eniuit in Codenoro castello Duro-
ventanæ

ventanz provinciz. Est enim Duroventa, five Dorventio, urbs celebris à fluvio ejusdem nominis præterlabente sic dicta. Angli vulgo hanc vocant Darby, fluvium vero Darwentem mutata tantum una Britannici nominis litera. Hinc etiam oriundus Henricus Graius Durotrigum Limitaneus, vir cum fortunis amplis splendidissimus, tum præterea bonarum literarum amator longe candidissimus.

RUTUPINUM littus maxime illa ora maris, quæ adjacet Rutupino portui, ubi nunc Sabulovicum, vulgo Sandwike. Alias apud Romanos scriptores significat totum littus Cantianum, desumpta à loci excellentia appellatione. Lucanus libro sexto:

———— Rutupinaque littora fervent.

Juvenalis satyra quinta:

———— Rutupinove edita fundo

Ostrea callebat primo deprendere morsu.

Rutupiarum meminit Prolemæus, & recentior eo Antoninus. Urbs hæc antiquitus sita in Thanato insula: sed nunc, quia Durus fluvius alveum mutavit, insula excluditur. Sita fuit loco utcunque edito, & confecta pene tota ex coctis lateribus majusculis quidem illis. Exstant adhuc ingentes mœniorum ruinz, & Romanorum numismata passim ab aratris eruantur. Constat auctoritate Gotcelini Bertiniani, Rutupinum fuisse regiam D. Aethelberti regis Cantii, quo tempore applicuit sanctus Augustinus Anglosaxonum apostolus. Distat autem à Sabulovico plus minus mille passibus. Ruina urbis Rutupinz initium, atque adeo incrementa, dedit Sabulovico. Hæc urbs ab Anglis, teste Beda cap. i. libri primi historiz suæ, dicta est Reptacester, nunc autem Richeborow.

S

SALINÆ, Anglice, The Wiches, videlicet Nantovicum, Nortovicum, & Dirtovicum, in quibus locis sal purissimus conficitur.

SACRUM promontorium, Anglice Haligheued, Britanice Cairkiby, à Chibio viro sanctitatis nomine claro loci incola. Hoc promontorium à Mona tenuissimo separatum est æstuario, unde & brevissimus & commodissimus Venetis in Hiberniam trajetibus.

SEGONTINUM littus, quod nunc Arvonicum.

SILICIS castrum, vulgo Flinte castelle.

SILURES, ut ego ex Antonini Itinerario colligo, eam regionem inhabitabant, quæ nunc Wencelande appellatur. Sunt qui putent Silures ad aquilonem habitasse. Ego vero nihil in hac parte pronuncio. Illud interim dicam non minus libere quam vere, nunquam scripsisse aliquem, cujus mihi

craf-

crassior visa est ignorantia in eruenda Britannicarum rerum antiquitate, quam Hectoris Boëthii Scotti; tam sunt quæ in hac parte scribit fere omnia ~~id est, omnia~~. Quid enim est à Romanis in Britannia pene factum, quod ille temere ad Scottos non transferat? Et erat tamen ille mediocriter eruditus, sed fide longe alia, tantum animi adfectus erga patriam valent, quam ego in historiarum scriptore facile admitterem. Sed ad Silures redeo, quorum vultus coloratos fuisse ferunt. Id enim commune & aliis Britannicæ gentibus. Martialis in Xeniis:

Barbara de pictis veni bascauda Britannis.

Ptolemæus Sylures per *y* scribit, & Bullæum urbem genti attribuit.

SEVERIA, Anglice Wilugshire, contracte Wileshire. Dicta est autem Severia ab urbe ejusdem regionis principe, quæ & nomen accepit à Severo imperatore, & Anglice Severesbyri olim appellabatur, nunc vero Saresbyri. Latine ad verbum Severi curia. Hanc urbem suæ restituit antiquitati Joannes Severianus Anglus beneficio Henrici secundi Anglorum regis episcopus Carnotensis in opere undecunque elegantissimo, cui titulus Polycraticon. Concidit pene tota ad solum usque antiqua Severia. Nova non procul inde sita est loco humili ad confluentiam Avonæ & Vilugi fluminum. Commigrationis à veteri urbe loco quidem excelso posita ad vallem irriguam aquæ penuria in causa fuit: partim etiam & castellanorum in clericos iniquitas. Utque vetus urbs floruit sub Osmundo Durotrigum comite, & postea episcopo Severiano, ac deinde liberalitate Rogerii ejusdem sedis episcopi, ac Henrici primi regis Angliæ à thesauris: sic nova Richardi Puerii episcopi cum industria, tum impensis, regnantibus Richardo primo, & Joanne Angliæ regibus, caput attollere cœpit. Sunt qui urbem Cæsaris Burgum appellant: sed præfero Severiani judicium.

T

TAVA urbs, Britannice Cairtaphe, vulgo Cairdif. Tava fluvius præterlabitur: unde & nomen loco apte inditum.

TEGÆUS lacus, Britannice Llinne Tegey, Anglice Pimblemere.

THEMIS fluvius, vulgo Theme, & Themde.

THEOCI curia, Anglice Theokesbyri. Quidam putant emporium à Theodosio nomen accepisse. Gulielmus à Maildulphi curia à *Horings*, Græco vocabulo, quia ibi templum Deiparæ sacrum, nomen derivatum putat: cujus ego tamen sententiæ non facile accedo.

TIYÆI

TIVEI ostia, Britannice Abertyve à Tiveo flumine. Nunc dicitur Cairdigan.

TREBOCCA, Britannice Trebuclo, oppidum à capris denominatum. Anglice Knightetoun.

TRECASTELLUM, Britannice Trecaſtelle. Nunc autem Gallice Beaumariske.

TRELINUM, Britannice Trellinne, Anglice Walchepole. Oppido nomen est à lacu vicino.

TRENOVANTUM, Britannice Trenovante, Latine oppidum novum, vel, ut quidam non inepte interpretatur, Troja nova. Quod autem Tre oppidum significet Britannica lingua tam notum est, ut comprobatione prorsus nulla egeat. Posset hic aliquis objicere Trenovantum oppidum Novantum esse, ut Novantes sit nomen gentis. Non admodum in hac parte laboro; prior tamen interpretatio magis arridet, ut gens vicina ab oppido, non oppidum à gente nomen sumperit. Utinque sit, nisi librariorum in caussa error, parum recte mutavit Ptolemæus Trenovantes in Trinoantes. At interim venia danda Græce scribenti si barbara nomina luxata referat, dum proportioni & terminationibus suæ lingue studet. Nolo hic mihi fraudi, aut calumniz esse, quod Galfredum Monemutensem interpretem Britannicæ historiæ, ut illa tulerunt tempora, non omnino ineruditum, sequar. Interpres non scripsit historiæ. Quis autem scripserit, plane incertissimum. Dixeris illam multis icatere erroribus. Fateor, & illud habet etiam cum Romana commune. Tam clari posteris erant Romani, quam scriptorum vel eloquentia, vel affectus eos facere voluit. Anxie quidem excussi, non modo paginas omnes, verum etiam versiculos Britannicæ historiæ, gustavique universi operis vel medullam ipsam. Gulielmus Parvus Brillendunensis canonicus collegii Novoburgensis apud Brigantes, qui nunc Eboracenses, Galfredum in præfatione historiæ, quam scripsit de Nortomannis Angliæ regibus, vellicat, mordet, denique lancinat. Ego vero ut Galfredum non omnino approbo, ita neque improbo. Unum hoc interim dicam, & quidem audacter, multa per Galfredum interpretem in Britannica elucere historia, quantum ad antiquitatem pertinet, quæ paullo eruditorem Gulielmo Parvo, suffragio Polydori quantumvis succenturiato, poscant. Et erat tamen ille, ne quem iusta defraudem gloria, vir sua ætate rerum temporibus recentioribus gestarum non ignarus, sed multo in scripturarum interpretatione, ut ex ejus facile apparet libris, felicior. Quin ad Trenovantum redeo. Ego nondum satis video quid obſtet, quo minus pronunciem Trenovantum olim eam fuisse urbem, quam & Londinum Britanni recentiori vocabulo appellabant. Ut autem præ-

claræ urbes sua commutent nomina non est infrequens. Londinii meminit Cornelius Tacitus libro historiæ suæ decimo quarto. Meminit & Ptolemæus eo paullo recentior; secutus forsitan Fabium Pictorem in Britanniae descriptione, aut alium quempiam Latini nominis cosmographum. Quamquam nisi ego omnino male judico, luxatum est Londini vocabulum apud Ptolemæum suo loco. Non enim Cantiorum urbs fuit. Tamesis ingens æstus Cantios à Trenovantibus indubie dirimebat. Barbaris etiam Britanniam vi occupantibus Londinum Mediosaxonum, & Ostrosaxonum, non autem Cantiorum erat. Et licet Ostrosaxonum regulus esset quodammodo cum aliis subregulis Aethelberti Magni regis Cantiorum beneficiarius, non tamen erat Londinum inter Cantiorum civitates connumeratum. Restituenda igitur urbs præclarissima Londinum, natale solum meum, suis Trenovantibus; sic sibi, & vero constabit Ptolemæus, cujus hæc sunt verba: "Et magis ad exortum juxta æstum Jamefam "Trinoantes, quorum civitas Camudolanum." Hactenus Ptolemæus. Est autem Camudolanum ea civitas, quæ à Saxonibus Coluncester appellata est, nunc autem Colcestre. Ego vero arbitror à Coluno fluvio præterlabente nomen urbi impositum fuisse: nisi quis sentiat eam à Colonia, cujus forsitan titulo enituit, appellationem accepisse. Absurdum erit posthac quærere ubi locorum fuerint Trenovantes in Britannia, tam recte cognito Tamesino æstuario. Polydorus Vergilius, vir aliqui doctissimus, Trenovantum temere adscribit urbi, quam nostra ætas Northehampton, ad differentiam Southehampton, corrupte pro Northeavondune, appellat. Ducitur hoc argumento, quod vulgus hanc urbem contracte appellet Tranton, ut ille sibi vult, pro Trenovante. Northeavondune longe quidem distat à Tamesino littore, juxta quod, vel Ptolemæo teste, fuerunt Trenovantes. Nil mihi cum vulgo. Antoninus Banaventi meminit: quo nomine crediderim antiquitus Northavondune appellatam fuisse. Nomen autem à Ban, & Avon coaluit. Ban, ut alias docui, significat locum conspicuum, * & de fama excellentem. Avon fluvius est, qui per urbem labitur spectabilis ibidem duorum brachiorum ad pontem Thomasum confluentia. Pro Avon Romani dicebant Aven. Barbaries Saxonum, sublata penitus prima litera, & V secunda facile in N versa, ex Avene fecit Nene, quam vel hodie appellationem retinet. Nomen fluvii antiquum etiam nunc remanet in Avonæ valli oppido cele-

* & fama excellentem legi debet, ut monuit auctor ad finem operis.

bri, quæ Anglice Oundale, corrupte pro Avondale. Hæc ego curiose in gratiam Trenovanti mei.

V

VAGA fluvijs, Britannice Gouwy, Angl. Wy.

VENETI sunt qui incolunt borealem Cambriæ partem à Devio flumine ad Conovii æstus. Vulgus scriptorum Venedotas appellat, & regionem Venedotiam.

VENETÆ Alpes, Britannice Craigeiriry, Latine Montes niviferi, Anglice Snowdune. Joannes Severianus, scriptor suæ ætatis longe eloquentissimus, incolas horum montium vocabulo apposite Latino Nivicollinos vocat.

VIRIANA sylva, Anglice Wyre foreste.

URITHLESIA, Anglice Writtletham, contrafte Wrexham.

UROVICUM urbs longe celeberrima scriptoribus cum Latinis, tum Græcis, sic mea opinione dicta, quod in Uri fluminis sinu, qui nunc vulgo Ufa dicitur, sita sit. Urbi autem Anglice Urewike nomen est: nunc autem contracto vocabulo Yorke. Est locus, si recte memini, non procul ab hac urbe qui vel hodie hoc nomen retinet, eluxata tantum una litera, videlicet Urfewike pro Ureswike. Apparet ex antiquis donationum tabulis Saxonice scriptis hanc urbem aliquando appellatam fuisse Evorwike; quod verbum felicius, quantum ad primas dictionis partes pertinet, Latinum nomen refert. Sunt qui suspicentur, nec temere illud, flumen, quod urbem alluit, Isurum olim dictum fuisse, ab Ifide & Uro superius confluentibus. Ise fluvijs à Saxonibus Ouse dictus. Argumento sunt Ouseforde, id est, Ifidis vadum, Ouseburne, id est, Ifidis aqua. Si hæc conjectura valet, ut certe plurimum valere videtur, Isurovicum aptum, elegans, rotundum etiam urbi nomen erit. Isurii meminit Ptolemæus, meminit & Antoninus. Uterque autem eam Brigantibus attribuit. Concidit Isurium. Locus autem ubi fuit, nunc Aldeburge, id est, antiquum oppidum appellatur. Non procul inde vicus est Borowbridge dictus, illustris quidem tribus Romanorum trophæis instar pyramidum non procul inde erectis, ad occidentem viæ Vetelingianæ, qua Lugubaliam recta itur. Distat autem ab Eboraco plus minus decem passuum millibus occidentem versus. Fuit olim Eboracum regia sedes Brigantum, quamvis Hæctor Boëthius rerum Scotticarum scriptor dormitans Gallovidiam illis, si diis placet, attribuat, quæ ad Novantas, ut ex Ptolemæo manifeste colligere licet, pertinebat. Non cecidit Eboraci gloria, toties à Picis, Scottis, Saxonibus, & Danis impetiti, donec furore Gulielmi primi regis Angliæ, ob interfectam ibidem nobili-

lium Nortomannorum custodiam, tota conflagraret, & deserta penitus aliquamdiu jaceret. Gulielmus à Maildulphi curia hanc tam insignis urbis cladem, ruinamque in prologo libri tertii, quem de vitis pontificum Angliæ scripsit, misere deplorat. Hactenus in gratiam studiosorum antiquitatis Britannicæ. Aspirent illi coeptis tam honestis quidem meis, & patriam luci, decori, antiquitati, denique & gloriæ suæ, sive quis locorum situm, seu potius facta memorabilia cognoscere cupiat, Deo Opt. Max. institutum fortunante, propediem restituum.

L O N D I N I,

*Apud Reynerum Welfum, in camiterio Paulino, ad
aeneum serpentem. 1543.*

CHARI

TAS.

N. B. The word that this Note refers to is in the next page.

« KYKNEION AEMA] Dux hanc nostram Editiones præcefferunt. Prima prodiit (auctore ipso tunc vivente) Londini 1545. 4to. Annum in prima pagina retinimus. Typographus autem fuit Reynerus Wolfius. Hoc ex forma typorum colligo. Atque inde etiam constat Nænia in mortem Viati ex ejusdem itidem prelo prodiisse. Secunda Editio est in 8vo. prodiitque Londini 1658. typis & expensis Johannis Streater. Quisnam autem Editionem hanc posteriorem curaverit id plane mihi est incertum. Seldenum tamen Magnum fuisse conjecerim. Nec aliter sentit amicus præstantissimus & pereruditus THOMAS RAWLINSONUS è Medio Templo. At vir quidam doctus, in scriptoribus nostris versatissimus, me docuit se credere Editionem hancce debere v. cl. Joanni Lamphirio, post CAROLUM Ildum. in Angliam redcem Historices Prælectori Cam. leniano. Utramque Editionem (nam rarissima sunt exemplaria) mecum benigne communicavit juvenis optimus, bonarumque literarum amantissimus, RICHARDUS RAWLINSONUS, THOMÆ frater; cui & alia multa me debere gratus agnosco.

α ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ.
CYGNEA CANTIO.

Auctore JOANNE LELANDO
Antiquario.

L O N D I N I .

M. D. XLV.

CTGNI NOSTER AMOR.

IN CTGNEAM POMPAM.

*Aspice qua pompa Tamesinis fertur in undis
Isiaca veniens Cygnus speciosus ab urbe :
Utque ducem placide sequitur chorus almus ovantem.
Ille suas resono celebrabit carmine ripas,
Nomen & Henrici Regis feliciter amplum
Concentor sublimis feret super aethera latus.
Præbeat attentas auditor muscus aures.
Rara quidem Cygnum res est audire canentem :
Concinuisse tamen doctorum turba virorum
Prædicat, & melica vocis punctum omne tulisse.*

Longe

LONGE INVICTISS.

HENRICO

EJUS APPELLATIONIS OCTAVO,

Regi Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ;

Fidei defensori, ac Anglicanæ, & Hibernicæ Ecclesiæ
proxime à Christo supremo capiti,

JOANNES LELANDUS *Londinensis*

Felicitatem optat perpetuam.

TANTA est tui nominis cum celebritas, tum gloria cum maiestate conjuncta, Rex illustrissime, ut me scribentem magnitudine quadam sua facile deterreant. At rursus quum mecum cogito qua te natura totum solers facilitate, humanitate, benevolentia, candore, denique ingenuitate beavit: non possum certe calamo temperare, quo minus animum, atque adeo officium erga te meum luculento aliquo contestor exemplo. Accipe igitur quid muneris in præsentia apportem. Adolescens, totus plane conflagrabam Camœnarum amore: qui ardor eo me tandem impulit, ut treis Epigrammaton libellos scriberem diligentia quidem magna, at interim an pari eloquentia, felicitate, & gratia nescio. Primo Græcum addidi titulum, videlicet *Εγκώμιασμός*. Secundo vero Latinum Sales nomen inditum: Tertius & Græce inscriptus *Εγκώμιον*. Nec sic contentus Musas demeruisse, aggressus sum, magnis quidem ausis, Eadueardi Principis, filii tui incomparabilis, natalem diem percelebrare. Qui libellus, quamvis gratias, veneres, & lepores antiquitatis maiestatem inimitabilem quidem illam exprimenteis à mea tenuitate accipere non potuit, futurum tamen sperat (de tuo tanta existimatio est Ascanio, quem prædicat, quem suspicit, quem denique colit) ut si non ingentem laudem, at interim suffragia qualiacunque & vi-

ram à docta facile impetret posteritate. Decreveram, hoc libello edito, manum de tabula tollere, & Musas eruditæ juventuti relinquere. Nam me alio jam olim vocaverat nova cura historiæ, atque adeo antiquitatis Britannicæ studium, quam videbam quorundam non modo negligentia, & socordia, verum etiam ingratitudine pressam, & tenebris plus quam Cimmeriis obvolutam. Senferat Calliope, Musarum prima, si non desertorem, saltem cessatorem esse me: monuitque, ut, si jam plane apud me constituissem severiora amplecti studia, cygneum aliquid decedens canerem, Musisque symmista consecrarem. Non potui certe tam æqua petenti operam pernegare meam. At interim sollicitè quærenti mihi unde potissimum cantionis exordium desumerem: Tamesis, fluviorum omnium, qui Britanniam alluunt tuam, facile princeps, mihi in mentem venit. Hujus ego aliquando, vel ab ipsis fontibus, ripas, sinus, anfractus, divortia, mæandros, denique & mediamnes insulas omneis curiosissime collustravi, & memoriæ commendavi. Tamesim nemo ignorat cygnorum & altorem, & cultorem esse maximum, eo præcipue loco, quo insulas prope Isidis vadum, urbem bonarum literarum cognitione vel ad æthera notam, mediis complectitur ulnis. Ego vero quum nuper à te huc missus essem non sine honorifico munere ad Cygnos, ita delibutus sum loci tum amœnitate, tum gratia, ut merito gaudeam me jam tandem nactum esse occasionem opportunam, qua Cygnos, & Tamesim pro dignitate celebrem, admirer, suspiciam: cujus tu etiam in ripis & faustissimo natus es fidere, & altus. Cygnum igitur ab Isidis vado ad Grenovicum, palatium illud excelsum tuum, secundo navigantem flumine, multaque ex penetralibus antiquitatis de Tamesi referentem; ac postremo res gestas tuas canentem; ea fronte accipe, qua minutissima tuæ majestati exhibentes ferenas. Utque penitus intelligas, quæ illusterrimæ notæ scriptores suffragia Cygnæ cantioni olim contulerint, accurate perscribam quid de ea tum Græci, tum Latini scriptores pronunciaverint. Principio Vergilius, Latinorum poëtarum decus maximum, de Cygno sic scribit decimo Aeneïdos libro. *Nam-*

IN CYG. CANT.

5

*Namque ferunt luctu Cygnum Phaërontis amati
Populeas inter frondes, umbramque sororum
Dum canit, & mæsta Musa solatur amorem
Canentem molli pluma duxisse senectam,
Linentem terras, & sidera voce sequentem.*

Ovidius libro Metamorphoseos secundo eadem canit,
elegantissime expressa Cygni figura.

*Quum vox est tenuata viro, canaque capillos
Disimulant pluma, collumque à pectore longe
Porrigitur, digitosque ligat junctura rubentis.
Penna latus velat, tenet os sine acumine rostrum.*

Eodem etiam libro Cygnæ cantionis meminit.

*Et qua Mædnias celebrabant carmine ripas
Fluminea volucres medio caluere Caystro.*

Idem rursus decimo quarto ejusdem operis libro hæc
de Canente Pici regis conjuge refert.

*Illic cum lachrymis ipsos modulata dolores
Verba sono tenui mærens fundebat, ut olim
Carmina jam moriens canit exsequialia Cygnus.*

Accedunt huc & versiculi ex epistolis Heroidum.

*Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in a undis
Ad vada Mæandri concinit albus olor.*

Et alibi.

*Veluti, canentia durâ
Trajectus cannâ tempora, cantat olor.*

Denique & quarto de Tristibus sic scribit.

*Usque jacens ripa deslere Caystrius ales
Dicitur ore suam deficiente necem.*

Lucretius etiam libro quarto talia de Cygnis sub mor-
tem cantantibus infert.

*Vallibus & Cygni nece detorti ex Heliconis
Quum liquidam tollunt lugubri voce querelam.*

Martialis quoque poëta hoc disticho Cygneum cantum
in Xenii collaudat.

*Dulcia defecta modulatur carmina lingua
Cantator Cygnus funeris ipse sui.*

Alexander Nechamius Anglus his verbis Cygneum

a Undis] Herbis habent aliæ Ovidii Editiones. & rectius.

magnifice melos exprimit in libro de laude sapientia^æ divinæ.

*Ludenti similis paullisper subleuat alas:
Cedentes tumido pectore sulcat aquas.
Atropos illa tuis iussis obtemperat ultro,
Extremum quum jam cernat adesse diem.
Dulce melos resonat, demulcet numina cantu.
Mellifluo notas ore salutat aquas.
Exsequias cantu redimit contemptor honoris,
Et gaudet praco funeris esse sui.
Gaudet presentis se linquere sædia vita,
Et letus leti fata quæta subit.
Jamque valesaciens Lachesi cælum sibi bustum
Eligit, & volucres spernere fata monet.*

Causam vero hujus tam melici concentus hanc esse philosophi adfirmant, spiritus videlicet per collum procerum, & angustum erumpere laboranteis. Pythagoras ea fuit opinione, ut crederet Cygnorum animas immortales esse, atque adeo hinc in funere lætari, ac concinere. Sed neque Cygni canunt, nisi flante zephyro vento, geniali quidem illo, si quicquam Aeliani Græci judicio tribuendum. Sunt qui & Cygnos sacros fuisse Apollini adfirmant. Unde & Alexander Nechamius sic concinit.

*Quid, quod Apollinis est volucris præsaga futuri?
Et latuit Cygno Juppiter ipse suo.*

Nec desunt qui eisdem alumnos Veneris fuisse dicant: inter quos & Horatius lyricus, ut liquido ex hoc apparet versiculo.

Et Paphum junctis visit oloribus.

Subscribit & huic Statius libro Sylvarum tertio.

— *Et molleis agit Venus aurea Cygnos.*

Neque enim hîc ab instituto alienum erit meo, si aperte significavero Cygneam cantilenam in proverbio non modo Græcis, verum etiam Latinis scriptoribus fuisse, ut apparet in præclarissimo Proverbiorum Erasmi opere: quo loco Athenæum, Chrysippi in hac parte imitatore, Aelianum, atque alios testes in medium producit. Convenire autem illud adfirmant senibus mellita

tan-

IN CYG. CANT.

7

tanquam postrema canentibus. Habent enim senes maturam quandam rerum memorabilium longo usu partam cognitionem, quæ circulum absolvat, & operis egregie incepti, ac feliciter consummati deductam quandam harmoniam terfis instillet auribus. Tale quiddam videtur Cicero, Latinæ gloria eloquentiæ, tertio de Oratore libro, de L. Crasso loquens, his verbis innuere: "Illa tanquam Cygnea fuit divini hominis vox, & oratio, æ quum quasi spectantes post ejus interitum veniebamus in curiam, ut vestigium illud ipsum, in quo ille postremum institisset, contueremur." Hieronymus denique, sacræ interpretes scripturæ, ait, senes nescio quid Cygneum canere, perinde ac si diceret numeris quidpiam absolutum omnibus. Hactenus de Cygnea cantione. Addidi præterea, tanquam ad coronidem, quorundam antiquorum nominum & catalogum, & interpretationem, ut hinc Britannicæ antiquitatis cognitio à multis toties anxie quæsitæ, at non inventa tamen, nunc quasi reperta videatur. Tantum in præsentia gustum erudito lectori majoris operis quotidie accrescentis exhibui, quem si sensero lautis placuisse palatis, tam fuse, & accurate scribam, ut aliquando & gratus, & utilis patriæ, adsit modo candidus censor, videar. Tu Princeps, omnium quos sol videt humanissime, atque idem eruditissime, cape læta manu hæc tui qualiacunque munuscula alumni, si non eloquentis, certe tibi tam bene, quam qui optime cupientis. Sic Scottos genus fœdifragum, & Gallos antiquos tui longe nobilissimi generis, una ac imperii hostes, ut victor strenue incepisti, concutias, prosternas, tandemque fortunatissimus debelles. Vale præsidium, & dulce decus Britannicæ.

Londini tertio Calendarum Jul.

A C C L A M A T I O.

Vive pater patria Rex illustrissime regum :

Ascanius toto floreat orbe tuus.

* Quum quasi spectantes &c.] Quam quasi expectantes, post ejus interitum veniebamus in curiam, &c. in aliis Ciceronis Edd.

A D

AD INVICTISS.
HENRICUM O^o.
 ANGLORUM REGEM.

*Perge precor zephyris, Princeps, dare vela secundis.
 Hoc pater Oceanus, Neptunus pascis & ipse
 Nereïdamque choras. Victoria lata triumphos
 Promittit summos, precium immortale laboris.
 Maeste animo Victor felix : hac itur ad astra.*

KYKNEION ASMA.

CYGNEA CANTIO.

- C**YGNUS me genuit pater, ligustris
 Iphis candidior, colunt Aprili
 Albæ quum Venerem suam volucres;
 Et spirat Zephyrus, novumque pictos
 5 Ver fundit vario colore flores.
 Cygnus me peperit, nive & colostro
 Mater candidior: loco citatus
 Isis quo patitur vadum sonorum.
 Hic, inter medios venustus amnes,
 10 Et divortia curva brachiorum,
 Dum lente vagor, & famem repello,
 Depastis teneris lubenter herbis,
 Nec non pisciculis, cibo suavi:
 Casu nescio quo cupido magna
 15 Invasit mihi pectus otiosum,
 Et multis monuit modis benigna,
 Ripas Isidis ut virentioreis
 Intentis oculis, novaque cura
 Collustrarem avide, quousque salvas
 20 Undas imbiberent maris refusi.
 Hæc dum sollicita voluto mente,
 Evincor studio migrationis.
 Ergo ut magnifice expeditionem
 Ornarem, è numero quidem meorum
 25 Biffenos comites, chorum superbum,
 Selëgo, reliquosque concione
 Omneis hac habita pater benignus
 Committo fidei Isidis probatæ.
 Cygni noster amor, decusque nostrum,
 30 Qui rite Isidis insulas amœnas
 Felices colitis, genasque nostrum
 Augetis numero undecunque claro,
 Lætis accipite auribus meam nunc
 Caussam, consilioque promovete.
 35 Quodam numine ducor ut secundo
 Cursu fluminis infimas caduci

Ripas

- Ripas Ifidis, & sinus liquenteis
Invisam. Strepitum dedit sonorum
Cygnorum niveus chorus canentum,
40 Concussis alacri vigore pennis.
Applausus placuit mihi canorus.
Pandum hinc gurgite colluens profundo
Rostrum, talibus alloquor cohortem.
Nostrum hoc imperium, insulas beatas,
45 Et nidos etiam celebrioreis,
Quos ambit salicis corona glaucæ,
A prædonibus impiis quidem illis
Vos defendite fortiter: venustas
Nec permittite conjuges ab ullis
50 Advēnis fluvio premi maritis.
Omnes his monitis statim adsonabant
Aptantes capiti meo coronam,
Baccatam nitidis & hinc & illinc
Gemmis, ac niveum aureæ catenæ
55 Collum multiplici orbe circinantes:
Postremoque vale vale canentes.
Tanti lumine prænitens decoris
Bissenas medius feror volucres
Inter flumineas eo, citatæ
60 Quo me cursus aquæ vocat perennis.
Sic dum continuo fluore labor
Abbandunica testâ derelinquens
Cissæ cognita Saxonum tyranno:
Mox cerno Hydropolim sacram, Birino
65 Quondam præfule, confluentiamque
Tamæ ac Ifidis: insuper vetusti
Castri culmina lapsa Sinnoduni.
Tum paullo inferius mihi obtulit se
Urbs clarissima semper Atrebâtum
70 Gaudens nomine pristino Calevæ.
Et Chaufega locus sacer, furentes
Quam Dani miseris modis premebant.
Hinc, lapsu rapidi cito fluenti
Delatus, video oppidum, quod olim
75 Pontes, si memini satis, vocatum
Alfridi cecinit trophæa magni,
Quâ Cunetio fertur inquietus:
Sunningum quoque, præfulum cathedram,
Henlegam & veterem, forum popello
80 Vicino bene cognitum, frequensque.
Hurstelega ferax deinde sylvæ
Apparet, Mediamnis atque pulcher.

- Felix pertinet illa ad Atrebatas:
 Hæc spectat Catichlanicos colonos.
 85 Ad dextram ulterius nitet serena
 Bustelli domus, inclytum sepulchrum
 Montis nobilibus viris acuti.
 Post hæc remigio feror superbo
 Ad ripas ubi vicus est Alaunus.
 90 Et tandem penetro impetu volucris
 Pontem Vindelesoricum, duarum
 Qui vel limina gentium coarctat.
 Hic alas cohibens meas, ocellos
 Verto in fideream quietus arcem.
 95 Miratusque loci situm nitentem,
 Et turres validas, sacrumque templum,
 Dulce exaudio coelicumque melos:
 Clari quale quidem canunt olores
 Undis in mediis vagi Caystri.
 100 Tunc ripam citus ambiens sinistram
 Molem conspicio alteram, scholamque
 Sexti Principis elegantiolem,
 Nomen cui veteres dedere Aquædon.
 Alas explico rursus, & labore
 105 Grato pervenio ad locum celebrem
 Cervi antiquitus insulam vocatum:
 Erchenualdus ubi pius sacerdos
 Templum perpetuo Deo sacravit.
 Et mox, dehinc volans aquarum,
 110 Anchoreticum ego finem benigne,
 Stenum & nomine viculum saluto:
 Contendens volucris deinde cursu
 Altæ ad conspicuas domos Avonæ.
 Non hic purpurei nitent galeri,
 115 Ut quondam soliti, cruces, columnæque;
 At stant gemmiferæ, & nitent coronæ,
 Eduardumque suum colunt alumnum,
 Gentis delictum unicum Britannæ.
 • Cujus dextera Scotticos tumultus
 120 Compescet, manibusque dura vincula
 Gallorum injiciet. Sed ad receptum
 Munus confere me. Hoccine est celebris
 Famæ Regiodunum, honore summo
 Quod treis regibus obtulit coronas?
 125 Ripas tam virideis juvat videre.
 Et jam summa procul superbientis
 Shenæ culmina splendide coruscant,
 Quas rex septimius ferenus ædes

- Montem nomine divitem vocavit
 130 A quadam regiuncula Brigantum.
 Heres cuius erat domo paterna.
 Decursus Tamefis celer profundi
 Jam me ducit, & impigre ad sinistram
 Ripam, fulget ubi velut corona
 135 Sedes æthereus Sion decora.
 Quod templum posuit Deo supremo
 Quintus Maximus ille, Galliarum
 Gentes qui domuit manu potenti.
 Brentæ fluminis hinc vadum notando
 140 Binas conspicio insulas olorum
 Nidis officium suum exhibenteis.
 Cygni, qui mediis aquis frequentes,
 Admirarier, & decus, meamque
 Pompam, ac tollere cristulas ^acomanteis.
 145 Prudens ipse tamen, satisque certe
 Securus, Zephyro meo favente,
 Ducor navigio secundiori
 Ad Chevam hospitio piæ Mariæ
 Gallorum Dominæ celebriorem.
 150 Dehinc & Mortuus est lacus superba
 Villai effigies, domusque nota:
 Cygnorum insula promicat benigna
 Nostri quæ generis fovet volucres.
 Puttenega etiam nitens amœnum,
 155 Præter quas alacri feror vigore
 Procursum accelerans. Domus volucrum
 Tum frontem exerit, ante multa secla
 Danis cognita villa bellicosus,
 Quam dum suspicio lubens micantem
 160 Amplis nobilium ædibus virorum,
 Attentum me alio vocat recurvi
 Batterfega sinus polita cultrix.
 Et Chelfega, locus ferens coronam,
 Henrico veniente Rege, primam.
 165 Ad dextram placido alveo, phaselo
 Tanquam, devehor intuens aperte
 Lomithin titulo palatii alto
 Dorvernensis episcopi nitentem.
 Ad lævam locus est scaturiente
 170 Circumseptus aqua, cui priores
 Thornegam proprium dedere nomen.
 Hic reges statuere præpotentes

^a *Comanteis.*] Sic in prima Edit. cum puncto. Sed *co-*
nanteis in secunda, sine distinctione. male. Se-

- Sedem magnificam sibi, suisque,
 Quæ nunc, temporis evolutione,
 175 Splendoris decus omne comparavit.
 Henricus tamen omnium unus instar
 Octavus precium tulit laboris,
 Romanis solio suo galeris
 Excussis, spatiis palatiique
 180 Auctis mirifica expolitione.
 Quid magnas referam ædium nitelas
 Multarum, radiant suo emicanti
 Quæ nunc lumine, clivus adjacet quæ
 Ripæ excelsior, aspicitque lymphas
 185 Nymphæ cæruleas sibi faventis?
 Aedes turrigeræ hinc micant, & inde,
 Quas Antonius ille Beccus, urbis
 Dunolmensis honos, decusque struxit.
 Dignas plumiferis quidem coronis
 190 Eduardi modo Principis sereni.
 Tum Sabaudia lucet alta sedes
 Olim nobilibus viris dicata:
 At nunc pauperibus domus sacrata,
 Regis Septimii labore sancto.
 195 Sed nec laude sua carent venustæ
 Aedes, Balnea queis dedere nomen.
 Hinc templi veteris ruina sensim
 Frontem attollere coepit excitata.
 Splendent mirifice & superba tecta
 200 Queis fons nomina Brigidæ sacravit.
 Jam pervenimus alta Trenovanti
 Celsi ad mœnia, quæ per occidentem
 Amnis nomine Fluctus intumescit,
 Olim cujus in ostio, minaci
 205 Arx apparuit undecunque fronte.
 Illius periit decus sed omne,
 Bainardi & peperit novos honores
 Castellum radians nitore multo.
 Miranti similis feror per undas,
 210 Fanum suspicioque dedicatum
 Paulo, pyramidemque percelebrem,
 Tangit vertice quæ suprema cœlum.
 Mox & nobilium domos virorum
 In ripa facile adnoto virenti.
 215 Tum demum memini fuisse quendam
 Cygni munere maximo beatum
 Cultorem illius: at virum impotentem
 Tandem mors rapuit manu cruenta.

CYGNEA CANTIO.

- Atque hæc dum meditor vagus per amnem,
 220 Germanosque pio saluto nutu,
 Merces sollicite suas paranteis,
 Ad pontem venio arcubus valentem
 Surgentemque novemdecim, domorum
 Quos fastigia comprimunt suprema.
 225 Sunt & qui referant notæ probatæ
 Scriptores, tabulatum opus fuisse
 Richardi imperio Leonis. Ignis
 At postquam violasset illud; ecce
 Joannes ditione fratris auctus,
 230 Largo & munere civium bonorum,
 E saxis solidis opus refecit,
 Dignum laude quidem sua perenni.
 Hic me non patitur manere gurgis
 Magno murmure defluens ab alto.
 235 Quin arcum penetrabo. Sudoverca
 Multis nominibus valeto clara,
 Tu Cygnum peperisti & elegantem,
 Quæ stant lucida tecta, Branodunus
 Reginæ Mariæ potens maritus
 240 Struxit quæ studio nitoris amplo.
 Tu Ventæ hospitio foves alumnos,
 Giffardi veteris tui patroni,
 Rupinique Petri memor patroni.
 Tu felix colis insulam celebrem
 245 Bermundi nivea benignitate,
 Notam & Pontificum domum tuorum.
 Bellini vocor ad sinum, frequentem
 Nautis, Turrigeramque regis alti
 Sedem, armaria Martis ampla magni.
 250 Arx hæc terminat urbis orientem
 Versus mœnia, calculoque gaudet
 Magni roboris, hostibus timorem
 Ingentem objiciens, trucemque mortem,
 Tot serpentibus æneis in omnem
 255 Sortem ad fulmina sæva comparatis.
 Sed nunc protinus urbe derelicta,
 Dextra nauticus est sinus petendus
 Insignis statione puppium, tum
 Villis, eximio labore cultis.
 260 En spirat Zephyri faventis aura:
 Et me nunc Ruber ille clius altas
 Ad ripas vocat illici susurro.
 Est plane paradisus ista villa
 Structuræ nitidæ ferens coronam,

CYGNEA CANTIO.

15

- 165 * Pestanisque rosas suavioreis
Profert, ac genus omne liliorum.
Hic fons; hic nemus est sacrum Camœnis.
Cygnorum hic numerus pius canentium.
Hic vel perpetuo juvat manere.
- 170 Sed me Limodorus cupit videre.
Fiet: nam cupio videre & illam.
Hoc sentire quidem videtur unda:
Sic me flumine promovet secundo.
Fumus naribus ustulans oberrat.
- 175 Creta hic assiduo domatur igne,
Albo & tota nitet colore ripa.
Ventis vela dabo, sinusque curvi
Leni persequar ambitum natatu,
Donec contigero Vadum profundum.
- 180 Classẽ jam videor mihi videre.
Galli, si sapitis, fugam parate.
Accedam propius, triremiumque
Intentus numerum adnotabo justum.
Prima & maxima nomen imperantis
- 185 Henrici retinet. Secunda vero
Et navis Catarina bella fertur.
Nomen tertia prædicat Mariæ,
Inter quæ reliquas nitet puellas,
Digna Semidẽm toris virago.
- 190 Gaudet quarta quidem Petrus vocari.
Quinta insignia jactitat Leonis.
Hæc est prima rosa. Hæc & est Hirundo:
Hæc est Palmifera: & Phæelus illa:
Hæc Pinus volucris: nova hæc Triremis
- 195 Cui præfectus erat meus Viatus,
Cultor Nereidum, volat celebris:
Cultor Pieridum celebris ille,
Nostri & Martia seculi voluptas.
Quid plures memorem? Juvat recessum,
- 200 Et navalia pervidere vasta.
Gunteri mea filius nitela,
Qui tot naumachiis Getas feroceis
Et Gallos domuit genus superbum,
Vicinas habitat benignus ædes.
- 205 Intrarem, nisi me suprema cursus
Meta hinc ad Viridem sinum vocaret.
Alas carbasa candidas parata
Expando. Fluvius favere perstat,
Et ventum Zephyrus meus ministrat.

- 310 Ecce ut jam niteat locus petitus,
 Tanquam fidereæ domus cathedræ!
 Quæ fastigia picta! quæ fenestræ!
 Quæ turres vel ad astra se effuentes!
 Quæ porro viridaria, ac perennes
 315 Fontes! Flora finum occupat venusta
 Fundens delicias nitentis horti.
 Rerum commodus æstimator ille,
 Ripæ qui variis modis amœnæ
 Nomen contulit eleganter aptum;
 320 Aethelredus erat, Britanniarum
 Princeps: Danicus hunc frequenter hostis
 Contorsit miseris modis, coëgitque
 Urbis præsidio sibi cavere.
 Danorum interea truces catervæ
 325 Dorvernum spoliant, trahuntque sævi
 Elphægum ad loca nota Grenovici
 Sacrum pontificem, necique ibidem
 Tradunt, ah! capiti securi adacta.
 Longo temporis inde perfluente
 330 Curfu, nobilium decus virorum
 Humfridus ditione Claudiana
 Auctus, magnificas beatus ædes
 Hic primum posuit, Placentiamque
 Illustri titulo vocavit apte
 335 Linguæ candidus utriusque censor.
 Sed quum Curia sustulisset illum
 Poli fraude, dolisque Sudovolcæ
 Festas deposuit relicta cristas,
 Elugens Domini sui ruinam,
 340 Horti tunc periere Adonidisque,
 Quos insignia tanquam amœniora
 Fatali omine pinxerat fenestris:
 Nimirum fragilibus sciens honores,
 Et rerum instabileis vices novarum:
 345 Tam clari meminit viri togata
 Recte Gallia; tum chorus suavis
 Cygnorum Isidis ad vadam incolentum,
 Cui magnum numerum dedit bonorum
 Librorum, statuitque sanctiori
 350 Divinus studio scholæ theatrum;
 Nostro quale quidem videtur esse
 Magnum tempore, forsitan & futuro.
 Quid, quod munere Verolamienses
 Non cessant merito suum patronum
 355 Ipso reddere sole clariorem?
 Eduardus coluit deinde Quartus.

- Aedes, funera post cruenta Sexti.
 Tandem & Septimius potitus arce
 Regni, restituit locum decori,
 360 Auxitque egregie domum venusto
 Frontis lumine, splendidisque pinnis,
 Cognati memor inclyti, bonique.
 Quam regi bene cesserit secunda
 Structura, indicat & potens alumnus
 365 Octavus patris æmulator altus:
 Quo non magnificentius potentum
 Quisquam exædificavit, aut deinceps,
 Ni fallor, faciet, Loquatur ipse
 Per me nunc Viridis sinus, suosque
 370 Exauctos titulos, suos honores
 Amplos, culmina prædicetque celsa.
 Conventus liquide canorus aures
 Percellit mihi. Fallor? an recessu
 Isto personat? Illud est receptum
 375 Cygnos hîc habitare concinenteis,
 Qui famam Domini sui, decusque
 Summum lucida transferunt ad astra.
 Vos ergo comites profectionis
 Selectus numerus meæ, videtis
 380 Partes esse meas, labore plene
 Confecto, unde quidem profectus huc sum,
 Ut laudes alacri sono celebrem
 Henrici patriæ patris Britanæ.
 Nolo sollicitos mea esse causa
 385 Vos, quod carmina concinam suprema.
 Certe non moriar, petam sed astra
 Coelites habiturus inter ipsos
 Sedem conspicuo polo micantem:
 Phœbus noster ubi coruscat almus.
 390 Vidistis thalamos, sinusque curvos
 Cognati Ifidis: Itionis hujus
 Nec vos poeniteat. Juvabit olim
 Hæc forsân meminisse. Cantilenam
 Quin nunc aggredior favente Phœbo,
 395 Musarumque novem choro *α* annuente.
 Felix illa dies notanda gemmis
 Plane ter niveis, suāvibusque
 Sertis, lumina quæ serena primum
 Henrico tulit inclyto puello.
 400 Felices genuere qui parentes

α annuente.] Sic in Ed. prima. Sed est interrogandi nota
 post *annuente* in Ed. secunda. Ta-

- Talem fidere filium secundo.
 Felix quo Viridis sinufque alumno.
 Ridebant elementa sole tali
 Orto, lumina qui referret orbi.
 405 Fortunata fuit rotundioreis
 Quæ nutricula præbuit mamillas.
 Fortunati etiam, & quater beati
 Illi qui comites fuere parvo.
 At quum jam teneros adultus annos
 410 Viciffet, velut Hesperus minora
 Inter fidera totus enitebat.
 Illum vir, mulier, puer, senexque,
 Omnes denique prædicare magno
 Certe numine maximis volente
 415 Natum rebus, & hoc probavit usque
 Fortunæ facilis rota eminentis.
 Solus fratribus omnibus superstes
 Regni præcipuum decus ferebat,
 Una divitiarumque vel Midæas,
 420 Quas congesserat ufibus futuris
 Cura, & iusta quidem parentis illa.
 Quis novit meritis modis referre
 Pompam conspicuam novæ coronæ,
 Ibat quâ mediam nitens per urbem?
 425 Quis nunc munificentiam profusam
 Illius: validos quis aut lacertos
 Exulta fatis exprimat camœna?
 Natos nam tenui loco beavit
 Multos, & Morinorum ab urbe victor
 430 Insignis rediens tulit coronam
 Ex lauro, precium laboris altum.
 Regnorum Comes inclytus cruento
 Bello perdomuit genus malignum
 Scottos. Rex Iacobus impetuque
 435 Illo concidit, ac severiorem
 Poenas perfidiæ tulit tyrannus.
 O factum bene! Vicit Anglus absens.
 Patris gloria, filique virtus
 Houerti virideis ferent coronas:
 440 Et victoria læta permanebit
 Henrici domitoris improborum.
 Tornaco interea potitus Anglus
 Fundamenta novi profunda castris
 Victor mox posuit perenne vallum.
 445 Non est nobilium chorus virorum
 A me prætereundus, ille Carlum
 Quo Quantum hospitio fovebat amplo:

- Quæ stant mœnia celsa Duroverni.
 Congressus celebris celebriorem
 450 Paulo post peperit. Corona fulgens
 Francorum Angligenumque confluebat
 Guisnessum inter, & Ardeam virenti
 In valle, Aurea quæ deinde dicta est
 A rerum insolito nitore quodam.
- 455 Hic reges nivea benignitate
 Coniuncti specimen dedere tale
 Pompis, quale quidem à gravi ruina
 Romani imperii extulere nulli.
 Admirabilis ædium venustas,
 460 Quas erexerat eleganter illic
 Henricus, subitum intulit stuporem
 Raptis Galli oculis amœnitate.
 Quintus Carolus Ictium petebat
 Portum, Cæsareo nitens honore.
- 465 Hinc fit continuo apparatus alter.
 Anglus splendidus erigi theatrum
 Jussit, nomen & inclytum loco ex re
 Miraculi domus inditum est decenter.
 Post annos aliquot revisit ipse
 470 Cæsar flavicomos potens Britannos,
 Londinique celebrioris urbis,
 Henrico duce, mœnia alta vidit.
 Nunc si præterea canendo vellem
 Accuratus explicare fictæ
- 475 Quæ pugnae simulachra equestris acer
 Ostentaverit is domi forisque,
 Longo carmine vix referre possem.
 At possum interea docere veras
 Fictarum comites fuisse pugnæ.
- 480 Ter Gallum impetiit severus hostem
 Henricus gladio, & quidem cruento,
 Virtutisque suæ tulit coronam
 Victor tot spoliis onustus amplis.
 Tum fortuna noverca cœpit esse
- 485 Gallo, Cæsareisque æcum triumphis
 Captum tradidit illico molesta.
 Anglus candidus illius ruinæ,
 Quamvis hostis erat, misertus egit
 Capti Cæsare cum potente causam.
- 490 Illa redditus actione Gallus

æ cum triumphis] Sic in Ed. prima non cum triumphis, ut in Ed. secunda.

CYGNEA CANTIO.

Regno est: Num poterit mereri inique
Post hæc tam bene de merenti amico?

Anglus sollicito obfides parenti
Gallo filiolos studens labore

495 Grato reddere: Carolo remisit
Auri non leve pondus erogati.
Hinc reges stabilem fidem dedere,
Et junxere manus utrinque dextras
Cincti nobilium virum catervis:

500 Urbes quæ Morini colunt superbas.
Anglus tam placidæ quietis auctor
Gaudet munere pacis innovato.
Quosunque artifices fovens politos:
Hac lege ut laceros palatiorum

505 Muros restituant labore iusto,
Conferantque suum novis nitorem.

Hinc crevit Viridis finis corona,
Hundesdenaque pervenusta sedes.

Hinc bellus locus extulit serenæ
510 Frontis lumina, Brigidæ & sacer fons,
Aedes magnifico decore festæ.

Hinc Thornega vetus suos honores
Auxit, splendida Principum cathedra.
Shelfesega etiam domus renidens

515 Signis ventivolis, & albicante
Crista. Sideris instar est Avona,
Ottelandaque verticem alta tollit,
Et nulli titulo domus secunda,
Cœlo quæ caput inserit corusco.

520 Sic res publica prænitens quiete
Successum studiis dedit politis,
Queis florentibus, exiit veternum
Lex Evangelica, & suo vigori
Sacro numine restituta plene

525 Incrementa tulit, bonosque fructus.
Huc admoverat & manum valentem
Prudentissimus omnium fuere,
Vel qui sunt modo Principum, labore
Henricus facili, utilique plane.

530 Orta hinc quæstio magna de suprema
Romani quoque dignitate. Sanctus
Illam Præsulibus senatus esse
Communem asseruit, paremque cunctis.
Tunc ecclesia coepit Anglicana

535 Romanas nihili æstimare merces:
Et Rex magnanimus jugum rejecit
Non portabile publico suorum

CYGNEA CANTIO.

21

- Consensu : unde quidem petita longum
 Libertas rediit suum ad theatrum
 540 Romanisque vale beata dixit.
 Fraudes, seditio, doli, cavillæ
 Bella horrentia Principi intonabant.
 Princeps consilio valens secundo
 Fraudes, dissidium, dolos, cavillas
 545 Evicit. Deus hoc volebat ipse.
 Prudens continuo per alta passim
 Arces littora confici jubebat.
 Pendinas tenet asperi cacumen
 Celsum montis, & intonat frequenter:
 550 Mauditi quoque subsidet rotundum
 Castrum, & fulminat impetu furenti
 Portus ostia quæ patent Falensis.
 Tum Portunia comminatur hosti
 Audax arce nova, crepantibusque
 555 Tormentis: brevis unde transitus per
 Scapham ad littora fracta Durotrigum;
 Quo nec longius est loco arx timenda,
 Saxa ingentia provolent quod inde,
 Piratas quæ abigant procul scelestos.
 560 Couæ fulmineæ duæ coruscant;
 Hæc casum colit, illa solis ortum,
 Vectam quæ Neoportus intrat altam.
 Fauces Hursta premit minax Avonæ.
 Vinchelsega suos sinus tuetur,
 565 Quæ Liménus aquas agit profundas.
 Doris littore prominet bicorni
 Gallis tormina comminans superbis.
 Jactat Dela novas celebris arces:
 Notus Cæsareis locus trophæis.
 570 Castrum Regius editum recepit
 Burgus fulmina dira, & insulanos
 Tutos servat ab impetu vel omni.
 Sed nec Greva suo caret rotunda
 Moles præsidio: frequens viator
 575 Urbem qua volucris petit celoce.
 Floret Regioduni honos venusti,
 Castellique novam sui figuram
 Lætis suspicit adsolens ocellis,
 Et pontem celebrat novum, furentis
 580 Hulli nil restui timens procellas.
 Sic gens Martia libere Deiri
 Vicinum repetunt forumque agrumque.
 Luguballia civitas Novantum

CYGNEA CANTIO.

- Incrementa quidem ter ampla cepit:
 585 Et majora tulit Tuëfis alta.
 Celsas infuper Iccius recepit
 Portus robora firmiora turre.
 Guineffus radiat, novaque fossa,
 Vallo & cingitur undecunque forti.
- 590 Oram littoris antea recens.
 At nunc interiora concinam, & quæ
 Henricus fabricis tulit politis.
 Struxit splendida teçta Duroverni.
 Hinc & Durobreui venuftiorem
- 595 Sedem constituit sibi, suisque.
 Ifuri quoque regiam virenti
 In ripa posuit decenter amplam.
 Porro Fanum Iacobi opus renidens
 Erexit placidæ studens quieti.
- 600 Et nuper posuit nova elegantis
 Fundamenta domus amœniori
 Derenti in fluvii vado liquentis.
 Sedes pontificum novas sacrorum,
 Doctas instituit pius scholasque.
- 605 Hinc se Deva putat beatiorem,
 Attollitque caput venusta Venta,
 Quam lymphis gelidis Avona lambit.
 Hinc & Claudia civitas celebris
 Excelsum caput exerit, nitetque.
- 610 Hinc & Petropolis micat serena.
 Quid, quod Granta novem dicata Musis
 Henrici pietate literati
 Tersis prænitent erudita linguis?
 Et Chæcos celebrat suos alumnos,
- 615 Doctam candida Smithiosque turbam.
 Ponetum sophiæ severiorem
 Cultorem infuper approbat, foveatque
 Heueddunum etiam, cui supremam
 Dat phrasid Ciceroniana laudem,
- 620 Carrum, Christophorum, Aschamumque cantat.
 Postremo Ifiacis suum nitorem
 Omnem reddidit infulis benignus,
 Cygnorum appositum concinentum
 Multis nominibus chorum celebrem:
- 625 Nostræ gloria crevit unde stirpis
 Felix Ifidis hoc vadum patrono.
 Sunt testes fidei satis probatæ
 Sheprevus decus utriusque linguæ.
 Hocherus nitor artium bonarum.
- 630 Colus Cæsarei fori venustas.

Ch

- Cheadsegus resonæ scholæ columna.
 Visidunus apex sacræ cathedræ.
 Hebræi radius chori Bruernus.
 Caius rhetor, & elegans poëta.
 635 Petrus cosmographus ferax oliva.
 Facundus Curio Minervæ alumnus,
 Harpesfeldius Atticæque linguæ
 Interpres facilis, disertus, aptus.
 Cultor præterea sacræ loquelæ
 640 Hardingus numerum politus auget.
 Dumque hæc magnifice pararet ille:
 Fractus undique pœnitudo Iberos
 Sylvestreis domuit, suæve legis
 Ferre & perdocuit jugum Britannæ.
 645 Quæ victoria comparanda magnis.
 Scottus senferat eminentioris
 Fortunæ patruo favere sortem.
 Gallus senferat, atque pertimebat
 Quorsum crederet illius triumphus.
 650 Ambo conveniunt, manusque tradunt
 Conjuncti solitas: prior sed ipse
 Scottus Martia tela promovebat.
 Incerta alea Martis illa semper.
 Scottorum incaluit cruore fuso
 655 Hæc fluminis alveus vadofus.
 Capra & nobilium virum corona,
 Infelixque Iacobus, ingruenti
 Ex mœrore animi, statim peribat.
 Gallus vulnere saucius Tyranni
 660 Infestissima quæque cogitare.
 Anglus bellipotens tumultuantis
 Victor conteret omne robur hostis.
 Postremo repetet sui que juris
 Cœlo lilia missa de sereno.
 665 Scotti perfidiæ graves tulerunt
 Pœnas. Litha jacet redacta prorsus
 In mœstos cineres, minaxque classis
 Præda est facta quidem. Proinde castrum
 Cui nomen celebre inditum à puellis
 670 Ter ferro violenter, atque flamma
 Concussum patitur meras ruinas.
 Et clades similis ferocienteis
 Adfixit Morfnos. Superba facti
 Testis victa Bononia impotenter
 675 Quæ nunc fata vocat, Deos & astra
 Vel crudelia, sorte diminuta
 Galli, cujus erat columna nuper.

AD CANDIDOS BONARUM LITERARUM AMATORES.

EXIMIE suum certe præstitit officium Cygnus, cantorum decus immortale, Henrici octavi Regis incomparabili cum majestate, tum gloria tam accurate callaudata: quæ parte & vos opportune admonet, ut ejus non modo facta in primis memorabilia, verum etiam animi ad ipsa virtutis fastigia conscendentis magnitudinem simili diligentia, labore, studio posteritati expedit, alacriterque unanimes commendetis: cujus nec vos unquam operæ tam utiliter, splendide, magnifice collocatæ pœnitebit. Fuvabit potius ista cura, & Princeps vestris, tum eloquentiæ, tum ingenii, veris testimoniis accensus incrementa suæ virtutis merito approbatæ ampliora, duce bono Genio, feliciter cumulabit: tandemque & vos amplissimarum splendore fortunarum illustrabit. Sic pietas, sic virtus, sic conscientia recti monent, jubent, imperant. At vos interim, quibus hæc bonis avibus fortuna arriserit, infinita à Principe ter optimo liberalitatis collatæ assidue meminisse decet, quam non alio ille nomine prudentissimus exhibuit, nisi ut exemplo vobis, & quidem luculentissimo præsens esset: quo recte admoniti similia enascenti literatorum soboli benigne, prompte, profuse conferatis: alioqui ejus in vos beneficia omnia, una cum oleo & opera funditus periisse. Mementote professionis, cui initiati estis, certe, si prudentia adsit, & amor recti, longe honestissima. Cavete à sordibus, tanquam a Scylla, & Charybde. Aequales insigni artium cognitione, consilio sano, ac judicio sancto promove. Absit luxus, studiorum bonorum inimicus longe pessimus. Absit aurea mediocritas quietis alumna suspicienda illa. Majorum in dandis conservandisque fortunis eruditorum mediocribus consuetudinem nunquam plane satis laudatam modis omnibus honestis integre conservate: ne vim interim raptores inferant, exquisitæ, elimatæ, consummatæ eruditionis contemptores iniquissimi.

Sint Meccœnates, non deerunt, Flacce, Marones.

At, sublatis præmiis, ingenia alioqui felicissima frigent plane. *α* Strenue igitur venienti occurrите morbo. Sic Principis nullo unquam emorituram tempore in doctos munificentiam felices imitabimini, & vestram quoque gloriam, institutum tam undecunque sanctum Deo. Opt. Max. promovente, perpetuam consuetuetis. Vivite, & valete.

α Strenue igitur venienti occurrите morbo.] Deest hæc sententia in Ed. secunda.

COM-

COMMENTARII

27

I N

Cygneam Cantionem

Indices Britannicæ Antiquitatis
locupletissimi.

Auctore JOANNE LELANDO
Antiquario.

Ad Sacrosanctæ Antiquitatis
amatores.

*Præteriere decem jam secula longa, Britanna
Antiquum gentis delituitque decus.
Indolui, fateor, potuisse silentia tantum,
Ut premerent patria fortia facta mea.
Admonuit Genius cælo delapsus ab alto
Ne pateret tenebras solis habere locum.
Nubila discussi cupidus, lucemque reduxi,
Sedibus inque suis sidera clara nitent.
Vos antiquarum colitis qui lumina rerum
Plaudite, & auctori dicite, vive, vale.*

CANDIDOS LECTORES.

CONQUERITUR Studioforum chorus multa in meis subesse libris nuper editis, quæ insinuationem, explicationem, denique & lucem desiderent. Sed interim adeo me hæc qualiscunque non offendit querela, ut eam, candorem, & quidem eximium, adolescentum magnis passibus ad veneranda antiquitatis gratam, exoptandam, utilem etiam cognitionem contendendum facile interpreter: qua parte nec gravabor instituti rationem omnem mei, non modo verbis, sed & fide quoque longe optima testatissimum orbi facere. Credo autem tam stupidum esse neminem, aut à communi sensu illo alienum, ut inventis jam frugibus desideratissimis, etiamnum glandibus velit amplius vesci. Edidici certe, instructissimum infinita veterum scriptorum non Latinorum modo, verum etiam Græcorum lectione nomenclaturas urbium, oppidorum, vicorum, simul & castrorum, ut mittam fluvios, sylvasque, montesque, Britannia nostræ, si non à mutatissimis, certe interim corruptissimas esse. Quare cogor, velim nolim, antiquam cum eloquentiam, tum gloriam olim traditam à maioribus viris plane incomparabilibus, desuetudine quadam, ac Saxonica barbarie late invalescente, tenebris miserrime obductam decori, amplitudini, luci restituere. Hic forsitan videbor quibusdam sciolis, argutulis, invidulis magnifice intereci polliceri. Deprecor hanc culpam, si tamen culpa appellanda est. At liceat interim mihi, quod æquissimum peto, cum bona gratia facile obtinere: nempe si me, per commentarios in Cygneam editos cationem, eruditi diligenter, indusitrium, expeditum persenserint, ut ab injuriis calumniatorum saltem immunis sim. β Nec noceat vati mala lingua futuro. Operam denique mihi ex hac cultura desumo lubenter omnem. At si herba in lætas aliquando segetes excreverit, illas ego vestris usibus candidus vel universas offero, consacroque, lectores humanissimi. Valete.

α Mutatissimas] Consilio quodam licentia mixto mutatissimas dixi, participio in nominis formam converso, inquit Lelandus ad calcem optusculi. Unde in Ed. secunda textus sic perperam mutatur: Britannia nostræ, consilio quodam licentia mixto mutatissimas, certe interim &c. β Nec noceat] Ne noceat Ed. secunda.

a E L E N C H U S

**Auctorum quorum testimonia in præ-
senti citantur opere.**

Externi.

Aristoteles.
Ptolemæus geogr.
Cæsar.
Gratius.
Diodorus Siculus.
Strabo Geogr.
Cornelius Tacitus.
Juvenalis.
Vibius Sequester.
Sextus Rufus.
Pomponius Mela.
Antoninus.
Aulonius.
Agathias.
Isidorus.
Hiericus.
Gotcelinus.
* Abbo Floriacensis.
Robertus Beccensis.
Rodolphus Dicetensis.
Gulielmus Gemmeticensis.
Ponticus Virunnius.

Britannici.

Gildas.
Nennius.
γ Samuel.
Anonymus.
Beda.
Flaccus Albinus.
δ Vilibaldus.
ε Felix.
Asserius.
ζ Osbernus Durovernenfis.
Marianus.
Simeon Dunolmenfis.
Ealredus Rhizvallenfis.
Gallofridus Monemuthen-
fis.
Henricus Venantodunen-
fis.
Gulielmus & Maildulphi
curia.
Stephanides Durovernen-
fis.
* Gulielmus Ramefeganus.

* *Elenchus Auctorum*] Elenchus iste omittitur in Ed. se-
cunda. β Abbo Floriacensis.] de vita Edmundi Martyris.
γ Samuel.] Annotat. in Britann. historiam Nennii. δ Vili-
baldus.] Scripsit vitam episc. Moguntinenfis Angli. ε Fe-
lix] de vita Guthlaci. ζ Osbernus Durovernenfis.] de vita
Elphegi. * Gulielmus Ramefeganus.] de vita Guthlaci.

Petrus

Petrus Candidus.	Epitomographus.
Areteus.	Aluredus Fibroleganus.
Paulus Æmilius.	Josephus Iscanus.
Lilius Gregorius.	Joannes Annævillanus.
Polydorus.	Sylvester Giraldus.
Beatus Rhenanus.	Rogerius Hovedenus.
Alexander Nechamius.	Eliota.
Matthæus Parisius.	Chronica ꝑ Deiorum.
Thomas Spottæus.	Chronica Fani Eadmundi.
Gervasius Durovernenfis.	Chronica Duri Cantiani.
Joannes Hagustaldensis.	Chronica Dunolmenfia.
Gulielmus Thornæus.	Chronica Ifiaci vadi.
Joannes Fiberius.	Chronica Richomontana.
« Hugo Albus.	Chronica Ventæ Belgarum.
Matthæus Florilegus.	Chronica Fani Albani.
Ranulphus Higedenus.	Chronica Grantana.
Thomas Vicanus.	Chronica Barnouellenfia.
Gulielmus Pachendunus.	Chronica Fani Neoti.
Thomas Rodoburnus.	Chronica Severiana.
Henricus Bradeshauus.	Chronica Fani Fredifuni- dæ.
Joannes Frumentarius.	Chronica Claudiana.
Joannes Rossus Verouica- nus.	
Copgrevus.	

« Hugo Albus.] de rebus Petroburgensibus.

Ad calcem Elenchi hanc habemus notam de viis quatuor antiquis: Watlingstreet. Dover, West of Westminster, Tibons, Dunstable to Cardigan in Wales. — Fosse. Cotnesse by Devon. Somerset, Coventry, Newark to Lincoln. — Erming street. St. Davies to South Hampton. — Rykneld street. Worcester. Lichfield, Darby, York to Cinnmouth. ꝑ Deiorum] Potius Deiorum.

COMMENTARI I

IN

Cygneam Cantionem.

ABBANDUNUM. Saxonice Abbandune, vulgo Abbingdon. Antiquiori tamen nomine Seusham dicebatur. Loco ingens tum fama, tum gloria accrevit à condito ibidem monachorum cœnobio, auctore Cissæ patre Inæ Visifaxonum rege, quod postea Danica violentia, imperante Ealfrido rege, concidit. Sunt qui prædicent prima tanti operis fundamenta jacta fuisse in Bachelegana sylva, alias Bagley, duobus passuum millibus supra Seusham, ut Isis defluit fluvius, eremitamque quendam Cissæ cognitum, pauperem eo loco vitam duxisse. Fama refert & aliud cœnobium ad Ochidem, sive Oncum fluvium, Fanum videlicet Helenæ, virginibus sacrum, eodem concidisse tempore. Constat ex secundo libro Gulielmi à Maildulphi curia de pontificibus Anglorum, Eadredum Ealfridi nepotem regem Visifaxonum Abbandum instaurasse: quo tempore erat domus regia, sive castellum, in Andrefega Rivanum nomine propter ripam Ifidis, non longe à monasterio, tanquam in mediamni loco: cujus & adhuc paucula exstant vestigia. Temporis procurfu Eadgarus rex potentissimus magnifice cœnobium auxit consilio Etheluuoldi, quem ibidem Præfectum coluit, & paullo post episcopum Ventæ Simenorum designavit. At postquam Gulielmus Nortomannus imperio Angliæ potitus fuisset, monachi nova cura deduxerunt majorem partem fluminis Ifidis à veteri alveo in ipsum monasterium. Oppidum deinde sensim accrevit, & celebritatem hoc uno peperit nomine. Via publica à Demetia Cambrorum, & gente Claudiana Londinum versus, erat per Calevam Atrebatum, quæ nunc Walengaforde. Abbandenenses suæ rei studentes, favente Henrico Quinto rege, duplici ponte quadrati lapidis Ifidem violento & profundo gurgite ibi delatentem pervium fecerunt. Hinc viatores commoditate lecti, relicta Caleva, per Abbandum recta Londinum petebant. Sic crevit in justam magnitudinem fori & oppidi cœlebritas.

ALFRI-

ALFRIDUS, qui & Ealfredus, & Aluredus. Erat hic quatuor filiorum Etheluuolphi regis Visifaxonum natus minimus, unctus tamen Romæ, vivente patre, in regem: at non apud suos regia prius functus est dignitate, quam mors treis fratres natus majoreis sustulisset. Debellavit Danos, & unicus sui seculi Mæcenas fuit. * Academia ad Ifidis vadum, quæ nunc urbs & corrupte Oxforde pro Ouseforde dicitur, ejus benevolentia & pietate instituta. Hujus viri nunquam satis laudati res gestas scripsit Asserius Menevensis, postea episcopus Clarofontanus, vel, ut notiori utar vocabulo, Shireburnensis, cujus ego historiam plurimi merito facio, quod Alfrido regi præceptor aliquando fuerit, & ejus factorum oculatus plane testis. Henricus Huntendunensis hunc regem à fortitudine illustri carmine collaudat.

ALANUS, Anglice Southeailington. Nostra ætas vicum nominat recentiori vocabulo Maidenheved à capite virginis superstitione nuper ibidem celebri.

ANACHORETICUS sinus, Anglice Ankerwike, nuper coenobiolum Virginibus sacrum plus minus quingentis passibus supra Stenum in sinistra, ut Tamesinus amnis defluit, ripa. Hoc templum Deo Opt. Max. posuere Gulielmus & Richardus à Monte Fichetio.

ANTONIUS BECCUS. Hic fuit episcopus Dunolmensis, regnante Eadueardo ejus appellationis ab adventu Gulielmi Magni in Angliam primo. Electus est in Patriarcham Hierosolymitanum, Anno D. 1305. Splendidus erat supra quam decebat episcopum. Construxit castrum Achelandæ 74. passuum milibus à Dunolmo in ripa Vinduglessi fluvio. Elteshamum etiam vicinum Grenovico, ac Somaridunum castellum Lindianæ provinciae ædificiis illustria reddidit. Denique & palatium Londini erexit, quod nunc Eadueardi Principis est. Tandem ex splendore nimio & potentia confavit sibi apud nobilitatem ingentem invidiam, quam vivens nunquam extinguere potuit. Sed de Antonio fusius in opere, cui titulus de pontificibus Britannicis, dicemus. Nam illo-

* *Academia ad Ifidis vadum,*] E regione horum verborum in exemplari Editionis primæ RAWLINSONIANO hanc notam scripsit quispiam: *Alured the fyrste founder of Oxforde*. Sed Aluredum primum fundatorem male vocat. Adeo ut Auctor notæ forsan fuerit Cantabrigienensis. *& Corrupte Oxforde pro Ouseforde dicitur*] Hanc Lelandi aliorumque eum sequentium opinionem refutavi in notis ad Antonini Iter Britanniarum, pag. 134. Vol. III. Lelandi Itin. 74. passuum] 7. passuum Ed. secunda.

rum

rum res gestas magna cura exquisivi, & majori propediem in ordinem redigam.

ATREBATES olim dicebantur qui ripam Tamesis meridianam accolebant à ponte Fani Joannis ad Vindelesoram. Saxones victores dederunt regioni nomen Berroc-shire à Berroc Sylva, ubi buxus abundantissime nascebatur, si fides Asserio adhibenda, cujus hæc sunt verba in ipso Annalium suorum exordio, ubi repetit genus Ealfridi regis in Vanatinga, vico ejusdem provincie, nati. "Anno D. 849. Natus est Ealfridus Angulfaxonum rex in villa regia quæ dicitur Wanating in illo pago qui nominatur Berroc-shire, à Berroc Sylva, ubi buxus abundantissime nascitur." Hactenus Asserius. Non me latet quoddam esse qui prædicent provincie nomen fuisse inditum à nuda quercu, ad quam provinciales convenire solebant. Atrebatum meminit Ptolemæus, & eo recentior Antoninus. Vixit enim temporibus, si recte memini, Constantini Magni; tantum abest ut Antoninus imperator Itinerarium scripserit, quod vulgo circumfertur.

AQUÆDON, Anglice Eidune, vulgo Eitoune, vicus flumine Tamesino tantum à Vindelesora disjunctus. Alluitur autem Fernamenfi amniculo, qui paullo inferius se in Tamesim exonerat. Splendor loci omnis in schola publica, quam erexit Henricus Sextus Vindelesoræ alumnus, rex longè pientior, quam imperio fortunator, & Venfluctus Simenorum episcopus cumulatissime auxit. Ex hoc alveario commigrant apes Grantam Girviorum, ubi Regionum alumnorum notissima societas. Sextus Aquædunenses prædiis donavit. At bona ædificiorum pars accrevit, ut ego aliquando à fide dignis didici, & opera, & impensis Gulielmi Venflucti episcopi Ventæ Simenorum. Favebat is impensius operi ab Henrico incepto. Sed Eadueardus in regno successor parum æquus erat illius & amicis, & factis. Hoc Aquædon, hoc Granta sentit, sentietque semper.

AVONA. Hampton Courte. Avondunum propius nomen exprimit. Hoc nomen etiam est urbi celebri apud Simenos, quam vulgus Hampton corrupte pro Avondune vocat. Sed nos brevitati studemus. Est enim Avon frequens fluviis nomen apud Britannos.

AVONA etiam, qui & Avon, celebris fluvius est, qui Bladunum urbem antiquam, alias Maildulphi curiam à Maildulphesbyri Saxonico vocabulo sic dictam, pene in insulam redigit: ac deinde Copenhamum, Bradenfordam, & Balnea aluens, Ventam Belgarum, quæ nunc Brightestow, penetrat: paulloque inferius in Sabrinæ æstus defluit.

AVONA fluvius, qui vulgo, at corrupte pro Avene, Neene dicitur, fama notissimus est. Oritur ex duobus fontibus, quorum

rum brachia ad Avonam mediterraneam urbem à fluvio nominatam coëunt. Deinde & toti regioni nomen à flumine «Avonia, quam vulgus corrupte Northamptonshire pro Northavonduneshire appellat. Tum vero Avonæ vallem, emporium non ignobile, alluit, quod nostra ætas pro Avondale corrupte vocat Oundale. Postremo Petroburgum attingens paullo inferius paludibus Girviorum immergitur, junctusque Ifidi, jam Granta aucto, Linum nobile emporium petit, & paucis ab eo loco passuum millibus Oceanum ingreditur.

AVONA fluvius numero tertius oritur in Vilugiana provincia, alias Wileshire, non procul à Semarii Lupino, villa splendida. Fluit per Ambrosiam, & Severiam, ac tandem una cum Duro fluvio, à quo Duria provincia, vulgo Dorsetshir dicta, & gens Durotriges nomen accepere, ad Interamnam, quæ vulgo Twinhamburne dicitur, in mare properat.

AVONA, quartus ejus appellationis fluvius, per Avonam labitur olim oppidum & castrum nobilissimorum Bigotiorum Comitum Icenorum, qui nunc Nordovolcæ & Sudovolcæ dicuntur. Nomen autem oppidi pro Avoney corrupte nunc vocatur Bongeey. Inde Belloclivum, & Fanum Oswaldi, non incelebria loca, alluit, & tandem humili solo late stagnescens salis Garieni aquis se immiscet.

AVONA denique fluvius qui & numero quintus ceteris fama non cedit. Oritur Navesbiæ circa limites Avonæ mediterraneæ. Verovicum urbem cum antiquam tum nobilem alluit: Chineglissi etiam castrum, quod nunc Killingworth, & Stratofordam: postremo Eovesum, Perforam, ac Theoci curiam, ubi Sabrinæ conjugio se nobilitat. Sunt & alii passim fluvioli in Britannia Avonæ nomine. At sufficiat in præsentia quinque maxime memorabilium meminisse.

B

BALNEA, numero multitudinis, urbs non modo antiqua, verum etiam celebris Romanorum monumentis multis, a liquido in muris comparet, qua itur à porta meridionali ad borealem. Hanc Britanni sua lingua Cair Badune appellabant, à balneis; quanquam minus proprie, quum balnea industria incalcant. Urbs igitur à Ptolemæo *Θερμα* Græco rectius vocabulo appellatur. Thermæ etenim natura calent. Antoninus hanc urbem nomine Aquarum solis recenset. Beda primo capite primi libri historię Anglicanæ de his balneis, secutus Basilii Magni auctoritatem omilia 4. in opere sex dierum,

« Avonia] Avona Ed. secunda. male. β *Liquido in muris comparet.*] Sic plane in utraque Ed. Nonnulli forsân malint, ut *liquido in muris comparet.* aut quid simile.

quod Græce *Ἐκάμπερος*, non inepte differit, nisi quod vocabulo balnearum parum apposite eo sit usus loco. Neque ego certe hoc nomine urbem appellassem, nisi admonitus, ut quam minimum ab antiquo discederem vocabulo. Gildas Britannicæ scriptor historiæ hanc urbem montem Badonicum vocat: quanquam mons redundat. A Baduno recte formatur Badunicus. Lapsus autem ab V in O facilis. Dunus sive Dunum significatione maxime propria montem designat. Et quoniam antiquitus fortitudinis ergo in montibus, utpote locis natura munitis, & pene inaccessis oppida exstruebant: aut quia oppidi effigies confurgens altis tectis, turribusque, longe intruentibus montis instar est, visum est vocabulorum formatoribus oppida pleraque duni terminare nomine. Hic mons est Badonicus, qui usque adeo male Urbinatem, virum alioqui doctum, torlit, ut illum impulerit vel ad Blacomoram Brigantum rem ignotam quæsitum proficisci. Gallofridus Monovaganus, Britannicæ interpret historiæ, figmenta secutus, Bladudo regi necromantico Thermarum inventum tribuit. Utinam incidisset Gallofridus in historiam probatæ fidei. Neque hæc dico ut fidem omnem Britannicæ auferam historiæ, quum multa verissima illic legantur; sed ut lectores majori cum iudicio legant. Gulielmus à Maildulphi curia scriptor Gallofrido longe illustrior oratione, plerumque etiam & fide, prædicto libro de pontificibus secundo, creditum ab antiquis Julium Cæsarem fuisse Thermarum inventorem. Ut crediderint, certe ego non credo. Tantum salutabat ille à limine Britanniam. Nec ultra Atrebatas, quantum ego intelligo, progressus est. Sunt & alibi Thermæ in Britannia, ne hoc interim studiosus lector ignoret, qua late patet Dorventania, quæ à vulgo Darbyshire dicitur. Locus, ubi scatent, Bucostenum nomen habent. Est ibi facellum Annæ matri dedicatum, appendix paræciæ Bacheuellenfis. Hactenus de Thermis.

BAINARDI CASTELLUM. Legi ego aliquando hoc castellum in ditione insignis familiæ fuisse, cui filius Gualteri cognomen, penes quam mansit usque ad tempora Roberti filii Gualteri, quo deficiente à Joanne Anglorum Rege ad Francos, iussu Angli eversum est. Sævitus & eodem modo in reliquam Roberti filii Gualteri hereditatem. At an id temporis castrum, quod antiquitus Londini ad Fluctum amniculum situm erat, teste Stephanide scriptore, fuerit castrum Bainardi dictum, non possum certo pronunciare. Eadueardus 4. rex Angl. castrum refecit, quod nunc Bainardi nomen obtinet.

BATERSEGA, Villa non admodum magni nominis. Laurentius Bouthæus archiepiscopus Isurovicanus, vulgo Eboracensis,
 Vol. 9. E

cenſis, hîc prædiolum dato precio Nicolao Stenolego ſibi comparaverat, ut in ſeceſſum ſe conferret, quoties vel Londini, vel palatii, quod ibi habebat plane magnificum, ſatietas eum caperet. Unde & villæ fama, ſplendorque, accreſcere cœpit. Nomen autem loco inditum, ut ego conjicio, ex cymbis.

BELLINUS ſinus, Angl. Bellineſgate, à Bellino Britanno- rum rege, ut produnt ſcriptores, & fama refert, publ. nomen accepit, & adhuc retinet. Tradunt etiam * & caſtrum porticu- lo vicinum ad orientem, Bellini nomen antiquitus habuiſſe.

BELLUS locus, ædes vel in primis illuſtrès apud Saxones orientales, quæ non multis ab hinc annis Novæ aulæ nomine gaudebant, poſſidente eas Botelero Ormundiæ Comite: de- inde & Thoma Bononio ejus ex filia nepote, & herede Vi- lugiæ Comite. Sed quum illuſtriſſimus Henricus octavus, per- mutatione cum Bononio facta, ædes ſibi comparafſet, cœpe- runt in immenſum excreſcere ingentibus Principis impenſis, novumque juxta ac elegans nomen Belli loci adſumere.

BERMUNDI INSULA, Anglice Bermundeſege, locus hu- milis ac paluſtris. Hic Alwinus vir nobiliſſimus, teſte Jo- anne Fiberio Viſimonaſterienſi annalium ſcriptore, & Mar- thæo, qui Flores hiſtoriarum collegit, monaſterium conſtruxit, quod partim donationibus Gulielmi Magni, & Gul. Ruſi, re- gum Angliæ, partim etiam Valerani, in juſtam excrevit ma- gnitudinem. Erant autem ante conditum monaſterium am- pliſſimæ ædes in Bermundi inſula, quas ego certe puto fuiſſe Alwini, & in novæ fabricæ uſus ceſſiſſe.

BIRINUS. Miſſus hic fuit ab Honorio pont. Ro. tan- quam apoſtolus ad Anglos. Pervenit ad Viſiſaxones, & bene- ficio Kinegilſi regis, quem una cum D. Oſualdo Tranſabri- norum rege baptizavit, ac dono accepit Hydropolim, alias Durocaſtrum, oppidum Romanis non incognitum, ſitum au- tem in ipſa Tamæ ripa, in ſedem epiſcopatus fui. De hac donatione ſcribit Beda quinto cap. tertii libr. Anglicæ hiſtoriz. Acta hæc circiter annum à Chriſto nato 635. Succeſſerunt in epiſcopatu viri fama clariffimi, donec Remigius Nortoman- nus ſedem Lindum transferret.

BRANODUNUS. Nomen illuſtris familiæ apud Icenos, qui nunc Volcæ. Ad verbum è Britanniço Latine interpre- tatur Corvinus mons. Brane etenim Britanniçe corvam, Dune vero montem ſignificat. Non multum abludit ab hac

* & caſtrum porticulo vicinum.] Non intelligo quodnam ſit, niſi turrim ipſam velit.

compositione & aliud nomen Britannis celebre, videlicet Brennodunus, id est regius mons.

BRENTA, fluvius. Oritur in sylva Henodunensi, tribus à Barneto vico passuum millibus. Desluit per radices Aroi montis ad Vilodunicos agros, tandem se exonerans in Tamesim paullo inferius Brentæ vado, vico Danorum fuga celebri.

BRIGANTES; gens Hyperborea, quorum meminit Cornelius Tacitus, scriptor elegans, & rerum Britannicarum, nempe à Julio Agricola socero edoctus suo, non ignarus. Meminit & eorundem Ptolemæus, adfirmans hanc gentem & occidentale, & orientale littus inhabitasse. Connumerat etiam Epiacum, Vinnonium, Caturaetonium, Calatum, Isurium, Rigodunum, Olicanam, & Eboracum Brigantum civitates. Ubi autem sit Epiacum nondum perdidici. Crediderim Vinnonium eam fuisse urbem, quæ nunc Bincester prope Vedram sita, non procul ab Achelanda, villa rustica est, via lapide trans flumen strata insignis, & famosa fictilibus tubulis, tessellatis pavimentis, & numismatibus Romanis frequenter erutis. Calatum vero, ut ego judico, ea fuit, quæ ab Antonino & Beda Calcaria dicebatur, Saxonice Helecafter. Nisi quis putet Tadecastrum vicum celeberrimum vicinum eam fuisse. Rigodunum eam dictam arbitror, quæ nunc Ripodunum, & hæc quoque antiquitatem ostentat suam. De Olicana quidam id pronunciat, quod ego non omnino affirmo, nempe eam esse, quæ modo Sacra sylva alias Haligfex dicitur. Eam igitur incolebant regionem, quam nunc Eboracenses. Absurdum profecto erit posthac Brigantes cum Hectore Boëthio Scotto in Gallovidia quærere. Antoninus etiam mentionem facit Brigantum, quo loco de Isuria antiqua urbe scribit. Porro Juvenalis satyra decima quarta hoc versiculo Brigantes gentem, ut ego opinor, Hispanicam, nominat.

Dirne Maurorum attegias, castella Brigantum.

Neque desunt qui suspicentur Brigantes, gentem Britannicæ aquilonarem, à Brigantibus Hispaniæ nomen & originem traxisse. Sed ego nihil in re nondum subtiliter excussa affirmo.

BRITANNIÆ numero plurali dictæ ad distinctionem primæ, & secundæ, quarum Sextus Rufus, qui de provinciis scripsit, meminit. Est autem prima, quæ citra isthmum, quæ vero ultra secunda, nunc Scotia dicta: de quibus & Beatus Rhenanus Selestadienfis in opere de rebus Germanicis illustrem facit mentionem. Sylvester Giraldus Menevensis, homo antiquitatis Britannicæ studiosus, Vibium Sequestrem, ut ego arbitror, sedulo imitatus, de Britannicæ divisione ita scribit libello Distinctionum secundo: ubi de adventu Fugatii & Damiani apostolorum ab Eleuthero Romano episcopo in

Britanniam missorum meminit. "Britannia provincias habet numero quinque. Britanniam primam, Britanniam secundam, Flaviam, Maximiam, Valentiam. Prima dicta est pars occidentalis insulæ, quia primum in illa Britones, Bruto & Corineo Ducibus, applicuerunt, eaque primo à Corineo & suis & occupata est, & habitata. Britannia secunda Cantia, quia secundo à Bruto, & suis inhabitata fuit. Tertia Flavia, hoc est flava, quæ dicitur & Mercia, quasi mercibus abundans, caput cujus est Londonium. Quarta Maximia, id est Eboracia, ab imperatore Maximo sic dicta. Quinta Valentia ab imperatore Valente sic dicta, Albania scilicet, quæ nunc Scotia." Hactenus Giraldus, cujus nomen in Decretis Romanorum pontificum celebre. Erat ille quidem suo eruditus seculo: attamen tantum abest ut hanc ejus de Britannia in partes divisa interpretationem in solidum admittam, ut aperte ausim pronunciare illum subinde in interpretatione impendio hallucinatum fuisse. Ineptum plane quod de prima, & secunda scribit Britannia. Et ejusdem farinæ est, quod infert de tertia Britannicæ provincia. Flavioꝝ familiam longe nobilissimam, à qua & Constantinus Magnus originem duxit, ulnis amplector. At flavam repudio, unà cum Mercia, quæ à Mercis Germanica gente, vel limitanea, non à mercibus nomen accepit. Illud quod de Bruti in Britanniam adventu adfert, quamvis, temporum iniquitate sublati antiquissimorum scriptorum monumentis, nec illustrium Græcorum, aut Latinorum justis, quod ego sciam, testimoniis confirmetur, in optimam plane accipio partem, ingratis alioqui, si instructus satis domesticorum scriptorum non levi auctoritate, peregrina & exotica foris anxie disquirerem. Interea igitur magni merito facio monumenta ingeniorum, & antiquæ cognitionis, quæ priores nostri non vani, ut Polydorus censoꝝ certe molestissimus imperio quodam suo prædicat, grate, candide, opportune etiam posteritati religione justa ducti consecraverunt. Gildæ fragmentum quod circumfertur non meminit Bruti. Quid tum? Hoccine satis est ut eludant, aut pernegent Brutum in Albionem cum suis transmigrasse? Collectio, ita me Dialectica amet, frigidissima. Nennius Britannus scriptor non contemnendus affirmat Brutum nomen Britannicæ indidisse, quanquam & Britonis etiam meminit. Gallofridus Monæmuthensis Britannicæ fidem secutus hystoriæ idem vel constantissime affirmat. Constat testimonio Aristotelis in libello de mundo, atque adeo aliorum Græcorum, Britanniam principio Olbionem & Albionem fuisse dictam. Nec deest auctor luculentus, qui scribat nomen insulæ inditum ab Albione gigante Neptuni filio, cujus & Pomponius

CYGNEAM CANTIONEM.

39

Ponius Mela meminit. Gigantes autem Olbionem incoluisse verissimum est. Poëta qui epitomen Britannicæ historiæ edidit, sic de gigantibus Albioniciis scribit.

Terra ferax, & amana situ dum nomen habebat,

Albion indigena plena gigante fuit.

Joannes Annævillanus libro Architrenii, si recte computo, sexto hæc recitat de gigantibus.

Hos avidum belli Corineus robur Averno

Præcipites misit, cubitis ter quatuor altum

Gogmagog Herculeâ suspendit in aërea luctâ,

Antæumque suo scopulo destruxit in æquor.

Vidi ego passim, quum totam perlustrarem Britanniam, ossa gigantea. Ter etiam nostro seculo Londini inventa ejusmodi ossa inter fodiendum. Jugulus columnæ appendet in Fano Laurentii ad Prætorium. Crus inventum me puero in arenariis prope crucem Charinianam. Denique & cranium amplissimum erutum est Visimonafterii, quum jacerentur fani fundamenta, in quo Henrici Septimi ossa conquiescunt, manifesto sunt indicio. Vidi etiam ossa gigantea Dori Cantiorum, Sturoduni Durotrigum, Londini quoque in cœmeterio Paulino. Inventa & Galloveni ossa ingentia, vel, ut ego rectius arbitror, gigantis alicujus, una cum sepulchro in Rosia provinciola Demetarum, teste Gulielmo Maildunensi libro de Regibus Anglicis tertio. Denique annis ab hinc paucis sepulchrum gigantis in Cornubia erutum. Quin omissis gigantibus ad Brutum Britannicæ gentis parentem redeo. Epitomographus Britannicæ historiæ, hæc quæ sequuntur de Bruto canit.

Dicitur à Bruto sortita Britannia nomen,

Dicitur & Bruti Britto fuisse genus.

Pars Corinea datur Corineo. a De Duce nomen

Patria, deque viro gens Corinensis habet.

Josephus Ifcanus, poëtarum suo seculo delirium & facile princeps, in Antiochæide sic canit.

His Brutus, avito

Sanguine Trojanus, patriis egressus ab oris,

Post casus varios consedit finibus, orbem

Fatalem nactus, debellatorque gigantum,

Et terra victor nomen dedit.

Joannes Annævillanus, poëta, ut illa ferebant tempora, certe

a De Duce nomen Patria, deque &c.] Ita distinxit. Sed in prima Ed. punctum, in secunda colon post *nomen* ponitur. Quin & in utraque comma post *patria* omittitur.

egre-

egregius, his versiculis Britanniam à Bruto nomen accepisse clarissime ostendit.

Hæc eadem Bruto regnante Britannia nomen

Traxit in hoc tempus.

Alexander Nechamius, cujus in doctis artibus cognitio non modo Britannis suis, verum etiam Gallis, & Italis, atque adeo orbi universo, incredibili cum admiratione ita innotuit, ut miraculum ingenii diceretur, his verbis in libro de sapientia divina magnifice Bruto assurgit.

Dehinc Bruti tellus est dicta Britannia major.

Nam minor Armoricos gaudet habere finus.

Et alibi.

Quos Bruti claudit insula clausa mari.

His, aliisque multis edocti Britanni testimoniis sane luculentis, jure quodam optimo Brutum tanquam sui generis indubitatum parentem mordicus retinent, & præcipue Cambri. Gloriantur illi quidem se à Trojanis originem accepisse. Quæ parte non solum fidei unius Gallofridi Monæmuthensis, verum etiam Nennii, qui trecentis amplius ante eum annis floruit, innituntur: tantum abest ut juste hoc inventum Gallofrido interpreti Britannicæ historiæ objiciat vel Gulielmus Parvus Novoburgensis, vel Polydorus Urbinas. Bene habet interim quod Ponticus Virunnius causam Gallofridi detendam suscepit, aut rectius Gildæ, cujus versiculos Gallofridus primo Britannicæ historiæ libro vel ignoto, vel ingratis suppresso, auctoris nomine, recitat. A Gallofrido autem versus non fuisse compositos vel hinc constat. Referunt enim aurea fluentes vena antiquitatis inimitabilem quandam cum eloquentiam, tum majestatem, qualem Gallofridus, poëta suo tempore minime malus, ut liquido apparet ex prophetico Merlini Sylvestris libello ab eo in carmen redactæ, cum admiratione facilius potuit suspicere, quam felicius exprimere. Quare operæ precium erit carmen hîc subjicere, ut nomen Bruti eximium diffusis orbi radiis plenius eluceat. Consecratum autem carmen est, votis multis, Dianæ venatrici. Nam Britannia illis nemorosa temporibus fuit, ferarumque altrix.

Divæ potens nemorum, terror sylvestribus apris,

Cui licet anfractus ire per æthereos,

Infernasque domos, terrestria jura resolve:

Et dic quas terræ nos habitare velis.

Dic certam sedem, qua te venerabor in ævum,

Qua tibi virginis templa dicabo choris.

Agnosco hîc numen eloquentiæ, quod & suspicio, venerorque religione permotus quadam. Sequitur faventis Dianæ responsum elegans, rotundum, propitium. Crediderim plane Deam heroicum quiddam in Bruto penitus deprehendisse, quod

CYGNEAM CANTIONEM.

41

iod beneficio magno posteritati, & æternitati commenda-
ssimum relinqueret. Sic enim magnifica respondet.

*Brute, sub occasum solis, trans Gallica regna
Insula in Oceano est undique clausa mari.
Insula in Oceano est, habitata gigantibus olim,
Nunc deserta quidem, gentibus apta tuis.
Hanc pete, namque tibi sedes erit illa perennis:
Hæc fiet natis altera Troja tuis.
Hic de prole tua reges nascuntur, & ipsis
Totius terra subditus orbis erit.*

onticus Virunnius pronunciat Gildam poetam Britannicum
erisculorum quos recitavi fuisse scriptorem, ejusque operis
teminit, cui illustris titulus Cambræis. Hæc ille de Cam-
reide loquens. De qua etiam libro quinto epigrammaton
illas Britannus poeta sic canit insignis.

Jocunda totiens cecini tibi carmina Cambres.
ilius Gregorius Gyraldus Ferrariensis, dulce decus omnis an-
quitatis non Latinæ modo, verum etiam Græcæ, ita in quin-
de poetarum historia dialogo de Gilda Britanno loquitur.
Gildam etiam memini me legere Britannicum poetam, his,
ut puto, longe antiquiorem, cujus tum mihi elegiacum car-
men mira facilitate conscriptum visum fuit, nec ideo asper-
nabile: quem postea etiam citatum reperi in pervetere Bri-
tannica historia." Hactenus Lilius. Adducor certe ut cre-
um alterum hunc fuisse à Gilda historiographo. Phrasis, di-
io, elegantiaque carminis majora promittit, quam speran-
quidem à monacho tam barbaro seculo nato. Quare Gil-
um poetam ab historiographo alterum, judicio quodam per-
asus certo, non temere constituo. Liceat nunc Britannis
im bona venia originem à Trojanis, & Bruto suo repete-
Fecerunt idem & Itali, & Galli, multæque aliz gentes,
oria infinita illa Trojani nominis illecti. Quales Britanni
itio fuerint non temere definio. Doctissimorum esto judi-
um. Scio interim Josephum in opere, cui titulus Antio-
icis, hæc magna cum laude cecinisse.

Enclÿta fulpis
Pesserinas Ducibus tantis, tot dives alumniis,
Tot fecunda viris, premerent qui viribus orbem,
Ea fama veteres. Hinc Constantinus, adeptus
Imperium, Romam tenuit, Bizantion auxit.
Hinc Senonum ductor captiva Brennius urbe
Romulas domuit flammis victricibus arces.
Hinc & Scava satus, pars non obscura tumultus
Civilis, Magnum solus qui mole soluta
Obsedit, meliorque stetit pro Cesare murus.

son defunt & alii melioris notæ scriptores, quorum opera
&c

& diligentia antiqua Britannorum virtus elucet. Iosephus, cujus carmen elimatum præposui, unus multorum, brevitatis causa, instar erit. Hoc certe constat, cultores Britanniae eo jam gloriae pervenisse, ut cum gente quavis alia omni virtutum genere facile contendant, hostesque jugo premant. Tantum hoc defuit palmæ antiquissimorum Britannorum, quod ante Romanorum in insulam adventum operi manuario, & militiæ studuerint potius, quam literis, quibus famam posteritati prorogarent. Artium & bonarum literarum cognitio eo tempore certe omnis penes solos Druides fuit, quibus & Græca lingua tantum non familiaris. Strabo geographus libro quarto Bardos, & Vates adjecit, hæc referens. "Bardi quidem laudationibus, rebusque poeticis student. Vates autem sacrificiorum naturaliumque causarum curæ dediti." Conjectura ducor eo tempore vulgus Britannorum ineruditissimum fuisse, ac prorsus non potuisse linguæ suæ voces calamo depingere. Quo etiam morbo & pleræque aliæ gentes omnes barbaræ laborabant. Caroli Magni temporibus ceperunt barbaræ gentes aliquot suæ linguæ vocalis chartas pingere. Rudiores Hungari ne adhuc quidem apte suo idiomate scribunt. Cæsar meminit numismatum Britannicorum, & annulorum, quibus in permutatione utebantur. At ego, qui excusserim omnes Britanniae angulos, & tantum antiquarum rerum viderim, ne unum quidem, quod sciam, Britannice inscriptum inveni: quum tamen Romanorum numismatum passim per agros Britannicos erutorum pene myriades viderim. Causa autem cur Britannorum numismata nulla appareant, hæc est. Cautum fuit edicto Ro. imperatorum severo, ne quis in Britannia nummis uteretur nisi signatis imaginibus Cæsarum, id quod & ex Gildæ sapientis historiola liquido constat. Et quamdiu imperium Britanniae in provinciam redactæ penes Romanos stabat, tamdiu necesse erat Britannis, magistratum gerere cupientibus, Latine loqui, etiam si non pure pute. Unde & provincialis linguæ ortum apud Britannos, ut arbitror, nomen. Vulgus tamen magna cum difficultate, & id quidem corrupte, dicebat. Tabulas donationum omneis, & rationes alicujus momenti Latine scribebant. Hæsit tamen in lingua, in fibris, in animo apud vulgus sermo Britannicus. Qui sunt peritiores linguæ Britannicæ, qua nunc Cambri Britannorum reliquæ utuntur, facile sentiunt infinitam vim Latinorum vocabulorum consuetudine Romanorum in colloquium vulgo familiare irrepsisse. Cetera vocabula Cambri idiomatis partim Hebraica, partim Græca, partim barbara sunt. Sed latius in præsentia exspatiatus sum dum sollicitè hoc ago, ut Britanni splendore sui Bruti, à quo una cum patria fama super æthera

thera nota nomen accipere, illustrati, Trojani meminerint generis, factisque parentem victuris assidue expriment. Forfitan hic quispiam dixerit me belle munus perornasse meum; subesse tamen, quæ diversum suadeant, & Brutum non minus quam Britanniam ab eo denominatum negligent, contempnant, rejiciant denique. Qua parte, ut veritatem à calumniatorum impetu prætenso clypeo fortiter protegam, aperte significabo quibus armentur telis. Nennius confirmator magnus Bruti, ne varietatem scribentium de origine Britannica aut consulto præteriisse, aut non cognovisse videretur, Britonis cujusdam, filii Hificionis, alias Ificonis, qui fuit filius Alani de genere Japheti, mentionem facit, significans se legisse apud quendam historiographum ab hoc Britones nomen accepisse: quam tamen opinionem recitavit potius, quam confirmavit, prælata merito Bruti gloria. Sunt & aliquot præterea obscuræ famæ scriptores, qui leviter Britonis, & Britonum nomen attigerunt. Scriptoribus antiquis Græcis *Βριτωνία* percognitum nomen: Britannia Latinis: at Britonum utrisque infrequens. Aufonius Burdegalenfis falsiuscule ludit in Sylvium Britonem. Profecto crediderim eo tempore Britonum nomen exortum, quo Romana eloquentia & gloria una cum Britannia ad inclinationem vergebant. Sunt qui putent Britones gentem fuisse continentis Galliæ ad litus Armoricanum (inter quos & Volaterranus Polydori instructor) & olim in Britanniam commigrasse. Sed ea opinio à nuda profliciens conjectura judicio doctorum explosa est. Agathias Græcus libro secundo de bello Gotthico scribit Britones Hunnicam esse gentem. Nil igitur antiquitus Britonibus cum Armoricano littore commune. Cornelius Tacitus hæc refert in vita Agricolæ. “In universum æstivanti, Gallos vicinum solum occupasse, credibile est. Eorum sacra deprehendas superstitionum persuasione. Sermo haud multum diversus.” Hæc ille. At Taciti illud credibile, rem tanquam veram, quum sit vox incerta, non pronunciat. Nuda plane conjectura est. Nam & superius scripserat, parum compertum esse. Quantum autem ad sacra pertinet, crediderim potius cum doctis scriptoribus, & maxime Cæsare (quem Britannicarum rerum cognitio aliquando occupatissimum iusta detinuit cura) Gallos à Britannia, quam contra, suorum rituum persuasionem accepisse: id quod vel facile hinc liquet, quod Galli ad Druides Britannicæ incolæ de more miscebant quæsitum de vera rituum cum interpretatione, tum cognitione. Denique quantum ad idioma per-

tinet, sum pene ejusdem cum Tacito sententiæ. Nunc mihi negotium, nec illud quidem leve, erit cum illis, qui contendunt Britannos olim gentem vagam, sylvestrem, inconditamque fuisse, & à brutis moribus nomen desumpsisse, inter quos & Hierichus primus est, ut liquet ex his versibus desumptis è tertio ejus operis libro, quod de vita D. Germani episcopi Altisiodorensis carmine heroïco scripsit, & Carolo Magno dedicavit.

« Insula ni vasto terrarum plurima ducta

Alterius pene nomen conduceret orbis,

Editto veterum vocitata Britannia, brutis

Barbara quod fariat gens ultro moribus omnis.

In hac etiam hæresi fuit Isidorus Hispalensis episcopus, ut apparet libro nono Etymologicon. Horum ego judicium non ex auctoritate scriptorum probatissimorum enatum, aut ex vivis fontibus haustum, quin potius à lacunis temere derivarum, discussio longe rectius, quam admitto. Colligo utrumque in barbarum plane incidisse seculum, quo bonæ artes omnes, una cum eloquentia & genuina illa antiquitatis cognitione, frangebant. Ut concedam Britannos aliquando rudes, vagos, & incompositum genus fuisse; an ideo ratione æqua statim bruti dicendi? Minime. Tales initio fuere gentes pleræque omnes, ne Græcos quidem, Italosve excipio, qui tamen postea societate, civilitate, æquitate conjunctissimi illustribus facti, quemadmodum & Britanni, gloriam sui nominis vel longissimam fecerunt, posteritatiq; memorabili exemplo, virtutis titulo fuerunt. Eliota, amicus noster ille candidus, inter Græcos versatus, contendit beneficio cujusdam vetustissimi exemplaris, opportuna usus conjectura, Britanniam antiquitus à rerum affluentia Prytaniam Græce, nomine à re aptissime desumpto, dictam fuisse. Hæc memini legere me in Vibii Sequestris libro de regionibus ac provinciis. "Calabria quæ primitus ab antiquis Prytania, ob immensam affluentiam totius deliciis, atque ubertatis." Hæc ille. Industriam Eliotæ collaudo. Cupiebat ille hac conjectura Britannia gloriæ appellatione & eleganti, & significanti extendere. Nec interim tamen conjecturas ullas tanquam certa promittentes statim recipio, ne forte videar judicio valentibus patriæ ingratus, neglecto, aut contempto Bruto incomparabili, & ab antiquis, nostratibus maxime receptissimo. Postremo ille certe corrigendus, & opportune, error est, quo quidam im-

« Insula ni vasto] In pro ni male habet Ed. secunda. β Ac ab antiquis,] Sic in Ed. prima. Comma post antiquis omisit Ed. secunda.

buti, & temeritate potius, quam iudicio ullo saltem certo freri, deprædicant Britannos ex Armoricano littore primum in Albionem commigrasse, novumque Britannicæ nomen insulæ indidisse. Bedæ vir citra controversiam omnem doctus, at non perinde in penetralibus Britannicæ antiquitatis versatus, scribit hoc modo, primo capite primi libri Anglicæ historiæ. "In primis autem insula Britones solum, à quibus nomen accepit, incolas habuit, qui de tractu Armoricano, ut fertur, Britanniam advecti, australeis sibi partes illius vendicaverunt." Hic certi nihil pronunciat, tantum dicit, ut fertur. Quo loco, si fidem à lectoribus sibi dari voluisset, aperte auctoris nomen, cuius opinioni subscripsit, produxisset, ut & sic pondus, fidemque dictis solidam adjiceret. Polydorus tamen, vir alioqui tum elegans, tum doctus, ex hoc Bedæ loco errorem hausit, haustumque in fibris conservat. Tam difficile est dediscere, quæ semel male aliquis didicerit. Quid interim fiet de iudicio Cæsaris? Ille quinto commentariorum libro Britannos mediterraneos *Αιολιους* appellat, æ tanquam in ipsa eadem genitos, quod antiquioris originis essent, quam ut generis sui primordia cognoscerent. Diodorus Siculus libro β quarto bibliothecæ suæ hæc refert. "Britanniam incolere tradunt Aborigenes." Liqueet communi scriptorum suffragio incognitum fuisse Britannicæ nomen oræ Armoricanæ, ante Maximi, qui Britannis insularibus præfuit, tyrannidem. Britanni indubie Armoricæ à se devictæ nomen imposuere novum, quod vel adhuc retinet. Commigrationis autem Britannorum in Armoricam cum Maximo Gildas in sua historiola, & Bedæ in libro de ratione temporum, titulo Theodosii, luculentam faciunt mentionem. Ut concedam Brutum & Britannos aliquando solvissæ à littore Armoricano Albionem perituros: an statim hoc admissio constabit Britannos colonos fuisse tractus Armoricani? Nihil minus. Nam aliter ipsa Gildæ verba pronunciare videntur. "Exin Britannia omni armato milite, militaribus copiis, rectoribus licet immanibus, ingenti juventute spoliata, quæ comitata vestigia supradicti tyranni domum nusquam rediit." Hactenus Gildas. Si ergo domum non redierunt, quem locum, aut quas possidebant sedes? Certe non alias quam Armoricanas, quibus victores patriæ suæ nobile dedere nomen, Armoricanorum & gloria, & appellatione sensim cadente, ac tandem pereunte. Nen-

α Tanquam in ipsa eadem genitos,] Sic Lelandus ipse cor-
 rexerit in Erratis. Antea, *tanquam in ipsa terra genitos*, quo
 modo & in Ed. secunda. β *Quarto*] Antea *sexto*. male.

nus Britannus de hac quoque transmigratione in sua opportune scribit historia. Quin & ista fufius, luculentius, atque adeo certius, additis ad cumulum Constantini Magni triumphis maximis, depingit Gulielmus à Maildulphi curia in prima de regibus tabula his lineamentis. "Constantinus, ut aiunt, vir
 "magnæ civilitatis, Constantinum, ex Helena stabularia fufcep-
 "tum, egregiæ fpei juvenem, reliquit heredem, qui ab ex-
 "ercitu imperator falutatus, expeditione in superiores partes
 "indicta, magnam manum Britannorum militum abduxit,
 "per quorum induftriam, triumphis ad vota fuentibus, bre-
 "vi rerum potitus, emeritos, & laboribus functos, in qua-
 "dam parte Galliæ ad occidentem fuper littus Oceani col-
 "locavit. ubi hodieque pofteri eorum manentes in immane
 "coaluere, moribus linguaque nonnihil à noftris Britonibus
 "degeneres." Et ibidem paullo inferius: "Succedentibus
 "annis in eadem infula Maximus, homo imperio aptus, fi
 "non contra fidem ad tyrannidem anhelaffet, quafi ab ex-
 "ercitu impulfus, purpuram induit, ftatimque in Galliam
 "tranfitum parans, ex provincia omnem pene militem abra-
 "fit. Constantinus etiam quidam non multo poft ibidem
 "spe nominis imperator allectus, quicquid refiduum erat mi-
 "litaris roboris exhaustit. Sed alter à Theodofio, alter ab
 "Honorio interfecti, rebus humanis ludibrio fuere. Copia-
 "rum, quæ illos fecutæ ad bellum fuerant, pars occifa, pars
 "poft fugam ad superiores Britannos conceffit." Hæc Mail-
 "dunenfis fufius reliquis fcriptoribus narravit, exorfus a Con-
 "stantio patre, & Constantino filio Imperatoribus. Quid, quod
 & addidit ad Maximi tyrannidem, præter communem mo-
 rem noftrorum fcriptorum, Constantini alterius imperii in-
 vaforis facinus fuppliciumque? De hac quoque transmigra-
 tione, & nomine Armoricæ in Britanniam continentis mu-
 tato, Henricus Venantodunenfis in fua accurate fcribit hifto-
 ria. Ut interim mittam Aluredi Fibrolegani, Gervafii Duro-
 vernenfis, Joannis Anglici, Ranulphi Higedeni Caftrenfis il-
 luftriiffima de eadem transmigratione testimonia. Hæc, quæ
 auctoritate virorum illuftrium confirmatus adduxi, fi non fatis
 comprobant Armoricam Britannicæ continentis nomen à Bri-
 tannorum infularium commigratione accepiffe, & Britannos
 continentis nullam unquam appellationem indidiffe noftræ
 Britannicæ, difquirant per me importuni calumniatores cras-
 fiores umbras, quibus gloriam fuffra conentur Britannici
 fplendoris obfufcare. Ego interea loci strenue cauffam meæ
 patriæ defendam, & famam ejufdem modis quibus poffim
 omnibus promovebo, augebo, ornabo.

BUSTELLI Domus, Angl. Buftelefham. Erat aliquando
 fedes Templariorum, quorum exiftimatione decrefcente Mons

acu-

acutus à Severia comes collegium Canonicorum Augustinianorum ibidem instituit. Ab eo tempore Bustelli domus consecratum est principibus viris Montis acuti.

C

CALEVA, nobilissima semper Atrebatum civitas, de qua & Græci, & Latini scriptores mentionem fecerunt. Ptolemæus hæc scribit. "Atrebatii, & eorum civitas Νάλασσα." Sic enim Calevam, ut mihi videtur, invertit Græcus codex. * Sunt qui adfirmant hanc urbem eam esse, quæ nunc Isidis vadi nomine censetur. Sunt & alii qui Calevam dicant eam fuisse urbem, quam in solitudinem redactam vulgus hodie Silcestre vocat, quod à Pontibus, alias Rheadingo, plus minus septem passuum millibus distat, & tribus à Basingo. Sunt porro qui Guldæfordæ Calevam quærant. Sed has conjecturas non magni facio. Puto certe Silcestre eam antiquitus fuisse urbem, quam Henricus Huntendunensis libr. quarto historiæ suæ dicit à Britannis antiquitus Cair Segent fuisse appellatam. Sita autem est in ipso limine Avoniæ littoralis non in ripa Tamesina, ut habet Huntendunensis, ni sit corruptum exemplar. Erat & urbs altera Segontium nomine, quam Cairarvon nostra ætas vulgo appellat, quod è regione Monæ, quæ nunc Anglesega dicitur, sita sit. Mea plane opinio semper fuit, atque adeo nunc est, Calevam eam fuisse urbem, quæ nunc Walengaforde dicitur. Facilis lapsus erat mutare V geminatum in G, & rursus G in C. N autem litera quum invertitur fit V. Ita ex Walena orta est corrupta Caleva. Quanquam & Antoninus Gallenæ meminit. Facies, situs, antiquitas, spatium, magnificentia denique arguunt Walengaford olim urbem fuisse clarissimi nominis. De vallo, fossa profunda, & arce pene inexpugnabili, nihil dicam. Dani, devicta hac urbe, custodiam, & præsidium arcis magnum imposuerunt. Bona pars murorum urbis Danicis procellis cecidit, nec ab eo tempore instaurata. Ab adventu

* *Sunt qui adfirmant hanc urbem eam esse, quæ nunc Isidis vadi nomine censetur.* In his est Nicolaus Fierbertus in Descriptione Academiæ Oxoniensis, vir pereruditus, sed Pontificius. Prodiit hic libellus (in 8vo) Romæ, apud Guglielmum Facciottum, A.D. 1602. superiorum permisso. Multa notatu digna, & quæ non alibi legi, continet. Sed rarissimus est. Denuo itaque edendum curavi. Lectorem tamen monitum esse velim, me illa omnia improbare quæ in gratiam Pontificiorum scripserit auctor, exemplarque quo usus fuerim ab amico singulari RICHARDO RAWLINSONO me accepisse.

Nortomannorum Brientius urbem & castrum possidebat, quem Gulielmus à Maildulphi curia in tertio Novellæ historię libro Limitaneum, id est Marchionem, Walengasfordæ appellat. Comes etiam Devanus, sive Castrensis, eandem, nisi me fallit memoria, sub ditioe tenuit. Matildis, filia Henrici primi, ab Isidis vado clam fugiens Stephanum tyrannum hic se occuluit. Comites Coriniæ urbem & castrum possidebant. Inter quos effloruit Richardus semper Augustus rex Romanorum, filius autem Joannis regis Angl. & frater Henrici tertii, cujus opera castrum insigniter reparatum est, ut refert Matthæus Parisius. Fuit Walengasforde oppidum percelebre vel ipso Eadueardi tertii imperio: quo tempore ingens pestis per duodecim urbis parccias immisericorditer grassata est, & tantum non desolatam reddidit. Cupiebat veterem Richardus secundus loco restituere dignitatem, datis diplomatibus, & vectigalibus diminutis. Votum tam honestum suos non habuit successus. Ab illo decrevit quotidie urbis gloria, &, à constructione pontis Abbandunici & Durocastrensis, viatoribus ab antiqua semita declinantibus, tantum non concidit.

* CASTRUM puellarum, vulgo Eidenburge, regia Scottorum fedes, de quo multa Hector Boëthius in sua refert historia. Hæc urbs aliquoties ab Anglis vim passa est, & nuper igne fœde desolata, victore Anglo, tota pene concidit.

CERVI INSULA, Anglice Ceortesege, vulgo Chersey, in ipsis pene Regnorum finibus sita est. Ego aliquando legi Erchenualdum filium fuisse Offæ regis Ostroanglorum, natumque Stallenvorti apud Lindisfos. Sororem habuit Ethelburgam virginem pudicissimam. Fuit hic episcopus Londinensis, & duo erexit cœnobîa, de quibus Beda in ecclesiastica historia mentionem facit. Fritheuoldus, teste Mariano Scotto, & Gulielmo à Maildulphi curia, subregulus beneficio Wolpheri Regis Merciorum & Erchenualdi adjutor fuit in constructione Ceortesevani cœnobii. Ethelburga virgo Berechingi virginibus velatis præfuit.

CHAUSEGA, vulgo Cheaufey. Erat hic antiquitus nobile monasterium, sed concidit ea calamitate, qua Dani totam late Atrebatum provinciam devastabant. Instaurata tamen

* *Castrum puellarum, vulgo Eidenburge, &c.] Fallitur egregie Lelandus. Edenburge nomen habet à flumine Eden prope oppidum currente. at castellum Edenburgi castrum puellarum nominatur quia ibi regis filia servari debent. Sic in nota MS. ad oram exemplaris RAWLINSONIANI Ed. secundæ. & Erchenualdi] Malim, Erchenualdo.*

postea pars aliqua pristinae dignitatis Cheaufeganae, habuitque, ut ego colligo, Canonicos, quos praebendarios appellant. Tabulae donationum in Rheadingensi monasterio Rogeri Decani Cheaufegani mentionem faciunt. Illud liquido constat Henricum Belloclericum Angliae regem praediis Fanni Leonis, id est, Leonminster, & Cheaufega novum monasterium suum, quod magnificentissime Rheadingi erexerat, dotasse, misertum, ut referunt, neglectae in illis locis religionis. A quo tempore serviebat Cheaufega Rheadingo. Nunc villula est non alio certe clara nomine, quam quod Domino fructus uberes reddat.

CHREVA, vulgo Kew. Villa elegans. Aedes autem non multis ab hinc annis constructae tempore Henrici septimi à quodam pœnuarii, ut ego audiui, praefecto.

CLAUDIA, Britannice Cairglo, Angl. Gloucester. Claudiae nomen celebravit Gul. à Maildulphi curia quum dedicaret illustre opus historiae suae de Angl. regibus Roberto Claudiano, notho Henrici primi, at praecipue in libro de Pontificibus Anglicis tertio. Nennius Britannus Claudiae meminit: sed affirmat ab alio quam Claudio Caesare urbem nomen accepisse. Annales Britannorum referunt olim sedem hinc fuisse episcopalem, antistitemque habuisse Eldadum. Adornaverunt hanc urbem claris aedificiis reges multi. Praecipue Ofricus subregulus, Comes Claudianae provinciae, & regibus Merciorum sanguine conjunctus, maxime Etheldredo, cui & familiaris, ut ex Chronicis Claudiani monasterii liquido apparet. Fuit hic Ofricus postea Rex Transhabrinorum. Sed Danica tempestas coenobium Ofrici foede tractavit, virginesque Deo sacras fugavit. Sunt qui scribant hoc factum flagrante bello civili inter Egbertum Regem Wilsaxonum, & Mercios. Succedere in virginum locum Canonici. Tandem expulsis illis, inducti per Canutum regem, consultore Wolsteno episcopo Vigornienfi, monachi. Sed de Claudia fusus in libris de Civili historia, sive de Antiquitate Britannica, dicemus.

CIRSA, inter Saxones nobilis, pater Inae regis Wilsaxonum, & erecto Abbundunensis coenobii.

COVÆ, duae arces munitissimae, à loco in quo sitae sunt sic dictae. Una orientis, altera occidentis titulo elucet. Stant autem in ipsis Neoportus faucibus, quae aditus in Vectam insulam. Est in hoc aestu castrum antiquum à Britannis Cairbro dictum. Cair enim Britannice castrum, aut urbem muris cinctam, Bro autem aestum maris, significat; unde & Penbro, id est, caput aestuarii, urbs notissima Demetarum, quae nunc Penbroc. Sylvester Giraldus in Itinerario suo Penbro interpretatur caput maritimum. Hujus castri jus omne ab adventu

Nor-

Nortomannorum erat penes Rigidios, sic enim interpretor Redde Gallicum nomen, & Reddeur est rigiditas. Aptius est proprium nomen in ius quam in us terminare, alioqui dixissem Rigidus. Inter Rigidios, quos vulgus scriptorum Reduerios, & Riparios corrupte appellat, Richardus Henrici 2. consobrinus connumeratur. At alter prænomine Balduinus in primis illustris fuit, quem Vectæ comitem fuisse testantur multi rerum Anglicarum scriptores. Hunc ego esse puto Balduinum de Betona, sic forsitan à natali solo dictum, Comitem Vectæ, qui beneficio Richardi Regis in uxorem duxit filiam & heredem Gulielmi Comitis Albemarlæ, ac Holdeirnessiæ: quo titulo multum ei accessisset ad dignitatis cumulum, si prolem de ea suscepisset. Duxerat ante Balduinus Vectanus in uxorem Joannam filiam, & heredem Gulielmi Vernonii Comitis Devonix: quo conjugio auctus est altero Comitis honore. Mortuo Balduino, ejus uxor, filia Gulielmi Grossi Comitis Albemarlæ, secundo nupsit Magnovillano, vulgo Mandeville. Tertio etiam nupsit Gul. de Fortibus, qui Skippoduni castellum, à Gul. Grosso socero suo magnifice inceptum, magnificentius absolvebat. Ditio Albemarlæ, Vectæ, & Devonix, ad hos Fortios pervenit, & honos uterque in Isabella Fortia cessavit. Rex Eadueardus, si recte memini, tertius precibus & precio ita per interpretes cum Isabella egit, ut hæc vivens jus omne suum de Vecta insula illi perpetuo remitteret. Hoc pacto Vecta pervenit in possessionem Principis.

CURIA, Saxonice Byri. Sic enim vocant brevitatis studio. Alias appellatur lingua vernacula Sainct Eadmundesbyri, id est, Fani Eadmundi curia. Habebat hoc oppidum antiquius nomen. Dicebatur enim Latine Bedericia, Saxonice Bederichesworth. At postquam reliquiæ Eadmundi regis Ostroanglorum à Danis interfecti Aquilæduni, vulgo Hoxton, sed corrupte pro Eglesdune, 33. annis quievisset, translatae sunt Bedericiam consensu Ostroanglorum, tanquam ad locum celebriorem. Fama refert nomen Eadmundi multis ibi inclaruisse miraculis. Anno autem D. 925. & secundo Ethelstani regis collegium sacerdotum Bedericiæ institutum est, sacrum videlicet Eadmundo. Nec longo post tempore Canonici Præbendarii ibidem instituti, ac oppidum Eadmundi titulo nominatum. At Canutus Danus, Anglorum imperio potitus, consilio Ailwini episcopi Ulmetensis, alias Helmeham, Canonicos expulit, ac monachos substituit. Devenerat ante hæc tempora Bedericia oppidum in usum Canonorum liberalitate Eadmundi regis patris Eadgari. Post adventum Gulielmi Nortomanni in Angliam, Hervæus ædituus Fani Eadmundi oppidum muro cinxit, unde & statim magnificentiora

CYGNEAM CANTIONEM.

51

centiora urbi ædificia addita. Quid ego hîc pluribus collaudo Curiam verbis? Unum hoc tantum addam, solem non videre urbem situ elegantiorē: (sic molli delicata pendet in clivo, & rivulus ad orientem defluit,) aut cœnobium illustrius, sive quis dotationem, seu amplitudinem, aut magnificentiam incomparabilem æquis rationibus expendat. Dicerēs plane cœnobium urbem esse: tot portæ, partim etiam æræ, tot turres, & templum, quo nullum magnificentius, cui & alia tria egregio opere nitentia, uno & eodem cœmeterio sita, subserviunt. Amniculus, de quo superius, mediis monasteriis septis illabitur, duplici ponte arcuati operis pervius.

D

DELA, Saxonice, ut ego arbitror, Dale. Locus est in litore Cantiano inter Dorin & Rutupinum, urbes Romanis cognitissimas, ubi solum humile, & subsidens descenditibus ē navibus facilem in insulam aditum præbet. Fama publica est, in promontorio Cantiano Julium Cæsarem à portus Durenſis aditu prohibitum, hîc in terram loco opportuno descendisse una cum copiis suis, & castra in spatiosa illa planitie, cui nunc nomen Barendunia, posuisse. Neque his dissimilia referunt Chronica quæ ego aliquando legi de rebus Dori gestis.

DEIRI, gens notissima rerum Saxonicarum scriptoribus, quorum leviter meminit Samuel homo Britannus, Beda autem fusc 14. cap. 2. libri Anglicæ historiæ, & alibi. Incolebant latam regionem ab Abri flu. ripis ad ripas Tyssæ. BERNICII vero (de quibus & Beda etiam cap. præcedenti scribit) sedes habuerunt à Tyssa ad Tuesim flu. & ultra. Utraque gens principio imperii Saxonum in Britannia suum Regem retinuit. At temporum intervallo utrumque regnum in unum coaluit. Deiros crediderim à ferarum Sylvis, ubi vitam ducebant, appellatos. Θῖ Græcum est, fera Latinum, unde Saxones damas & cervos Deire patrio appellabant vocabulo, hac tamen scribendi lege, ut Θ Græcum in D verterent, transfixa prima literæ parte virgulâ, quam & Thorn sua nominabant lingua, quod virgula spinulæ exhiberet speciem. Beda sylvæ Deirorum libro quinto historiæ suæ capit. 2. his verbis meminit: "Berthunus abbas monasterii, quod vocatur "Derewald, id est, Deirorum sylvæ." Hactenus Beda. Hic locus hodie celeberrimus est, & à fibris aquaticis illis Fibrilega Latina compositione appellari potest, quanquam indoctum vulgus oppidum Beverley vocat, clarum videlicet Joannis olim archiepiscopi Isurovicani, sive Eboracensis, consuetudine, sed clarius Ethelstani regis de Scottis triumphis, ac liberalitate, quam vel hodie deprædicant. Illud non est silentio

gestas scripsit, hujus meminit, * sed Bonnam, ni codex mendosus, subinde appellavit. Doris originem traxit ab *ἰδω* Græco vocabulo. Britanni etenim, detruncata ypsilon litera, aquam sua lingua Dor, subinde & Doure, auctis duabus literulis, vocabant. Neque aliud quicquam est Dover, si R suo loco reponas. At an fluviolus, qui urbem allambit, Dori, five Duri, nomen antiquitus retinuerit, non temere affirmo. Illud affirmare possum, bonam partem urbium Cantii à Dour Britannico vocabulo nomenclaturam accepisse. Sunt argumento, & quidem manifesto, Durobrevum, quod nunc Hrofecester, Durovernum, vulgo Cantewarebyri, id est, Cantiorum curia, & Doris urbs, quæ modo Dover dicitur. Tradunt annales Dorensis cœnobii Arviragum Britannorum Regem arcem pene inexpugnabilem prope urbem in montis crepidine posuisse. De hoc rege sic scribit Juvenalis poeta satyra quinta, dum Neroni fœde adulator.

Regem aliquem capies, aut de temone Britanno

Excidet Arviragus. —————

Erat tunc temporis Dori portus navibus percommodus instar lunæ, cornibus in orbem pene concretis. Sed tempus edax rerum, β procellæ, venti, denique fluctuum refuorum violentia, ita utrinque veteris portus cornua concusserunt, ut ablatis illis apertum littus vel urbis mœnia attingat. Hinc fit ut ingens calculorum vis æstus impulsu aggeratur. Incredibile quidem dictu, quantum thesauri exhausserit Henricus Octavus Rex potentissimus, dum studet stationem, & portum commodum classi suæ hîc constituere. Si quis vero nunc contenderet portum hîc olim non fuisse, Antonini Itinerarium non contemnendum illi objicerem. Illic enim portus Dubris, nomine tamen corrupto, meminit. Nec interim Rutupinum, aut Limenicum, portum silentio obscuravit. Unde colligo hos tantum treis portus apud Cantios antiquitus fuisse celebres. Referunt γ & iidem annales Lucium, regem Britannorum Christianum, ecclesiam Servatori suo in Durenfi castro consecrasse. Eadbalus Cantiorum Princeps, Ethelberti Magni filius, consilio Laurentii archiepiscopi Durovernenfis, Canonicorum in eodem castro collegium instituit, quos postea Vitredus Rex Cantiorum alio

* *Sed Bonnam,*] Bonnæ mentio apud Am. Marcellinum in initio libri XVIII. Sed an Codices MSS. variant mihi non constat. β *Procellæ, venti,*] Sic etiam distinguitur in Ed. secunda. & recte, ut opinor. Sed in prima Edit. comma post *venti* omittitur. γ *Et iidem*] Sic ex Ed. secunda. Sed in Ed. prima *idem*.

transfuit, videlicet in vicinam urbem, Fano Martini magnifico opere in eos usus exstructo, quod vel hodie desolatum insignem præ se fert, vel foro medio, antiquitatem. Sed manum de tabula. Alibi de his rebus fufius dicemus.

DOROBREVUM, alias Durobrevum (cujus mentio est semel atque iterum apud Antoninum) urbs sita est in ripa Vagæ fluminis, qui modo Medewege dicitur, media pene via, qua itur à Londino Dorovernum. Saxones hanc postea à Hrof, viro quodam primario, & urbis Domino, Hrofcester appellabant. Hujus quoque appellationis Beda cap. 3. libri 2. historię Anglicę meminit. Nomen etiam Hrofi adhuc vivit in quadam Cantiorum familia. Paulinus episcopus Durobrevensis fuit, & secundus, si recte computo, Ithamarus, cujus cum literas, tum vitam collaudat Beda 13. cap. 3. libri historię suę. Multas hæc pertulit urbs calamitates, & belli, & incendi. Ethelredus Rex Anglię, infensus Cantii, urbem variis adfixit modis, & Canonicos Fani Andreę fugavit, qui tamen postea suo juri restituti sunt. Gundulphus Cado-menfis, episcopus Rosensis, Canonicos expulit, ac monachos monachus induxit, ut apparet ex Eadmeri historia. Lugebat longo tempore Rosa, ponte aut rupto, aut non confecto. Robertus Collinus, qui vulgo Knolles, Gallomastix ille, miseratus urbis solitudinem, magnis ausis violentissimum Vagæ fluminis gurgitem vicit, jactis novi pontis fundamentis.

DOROVERNUM, alias Durovernum, Ptolemæo Darvenum, emporium totius Cantii illius, teste Cæsare, humanissimi emporium longe frequentissimum, & Romanorum aliquando in Britanniam venientium palatium, à Duro flu. vicino, qui nunc Sturus dicitur, quantum colligere possum, nomen accepit, servavitque inter eruditos. Sylvester Gyraldus Menevensis hæc refert 2. Distinctionum libro. "Dorobernia à Dour Britannico vocabulo, quod aquam significat, quoniam aquis abundat." Hactenus ille. Sed vulgus postea urbem Cantewarbyri, id est, Cantiorum curiam, appellavit. Britanni Romanique hic templum posuerunt Christo Servatori sacrum, cujus gloria, Saxonibus paganis late Cantium occupantibus, defloruit; & postea, Ethelberto Rege ad Christum, Augustino Romano concionante, converso, refluuit. Calamitates non paucas bello Regulorum Anglię intestino passa est hæc civitas. At ea longe maxima fuit, quum Dani, regnante Ethelredo Principe infortunatissimo, urbe capta, omnia vi, cæde, flammis confunderent. Osbernus Præcentor Durover-

* *Solitudinem*] Ita ex Ed. secunda, non *sollicitudinem*, ut in Ed. prima.

nenſis in elegantiffimo libello de vita Ealphegi archiepiſcopi Cantiorum, huius nefandæ cladis abunde meminit. Hovedenus etiam hiftoriographus hanc tragediam tam aperte & lucide ob oculos lectoris ponit, ut hinc cuivis pio facile lachrimas excutiat. Lanfrancus Ligur beneficio Gulielmi Magni archiepiſcopus urbem Cantiorum, & Fanum Servatoris utcunque reſtituit. At interim pars magna mœniũ diruta jacebat. Simon Sudocurianus archiepiſcopus, homo pius, at impie à ſeditioſis ſecuri percuſſus, maximis ſumptibus mœnia, quæ partim occidentem, partim boream ſpectant, reſecit. Cetera huius urbis cum monumenta, tum facta illuſtria ab ejus alumnis ſcriptoribus fideliffimis, videlicet Eadmero, & Gervafio, monachis Fani Servatoris, ac Thoma Spotæo, & Gulielmo Thornæo, Fani Auguſtiniani monachis, ſunt quærenda.

DUNOLMENSIS à Dunolmo urbe non obſcura deducitur. Nomen autem loco antiquitus inditum fuiſſe puto à Dune, & Holme. Conſtat enim Dune Britannice montem ſignificare. Holme vero eminentis loci, interdum & ſylvoſi, & aquis circumſepti verticem, aut eminentiam exprimit. Exemplo ſunt Holmehurſte, id eſt, locus editus ſylvam ferens; Axholme ſuperioris Lindiæ inſula; Stepeholme, & Flatholme inſulæ Abrini maris. Urbs hæc pene tota fluvio cincta eſt, quem Ptolemæus, primi nominis geographus, Vedram appellat. At ætate noſtra Verus dictus, olim etiam & Wirus, & Murus, niſi antiqua Bedæ exemplaria corrupta. Veri flu. ab origine curſum, & ipſis fontibus, accurate perſcribere præſentis non eſt inſtituti. Tantum ſignificabo bicornem eſſe originem, ex Burna, & Skello amniculis, nec Veri nomen eſſe cognitum antequam cornua uno confluant alveo: id autem fit plus minus 20. paſſuum millibus occidentem verſus ab Achelandia, quo orientem & verſus deſluit. inſignis ibidem Vindugleiſi, alias Vandeles, confluentia. Deinde Dunolmum urbem 4. paſſuum millibus diſtantem receptis aliquot amnibus allambit, peninſulamque facit. Poſtremo decurrens ſpatio plus minus 8. milliarium, mare petit eo loco, cui Veri-oſtium nomen. Hic fuit monaſterium Petri quod toties à Beda laudari meruit, una cum Ceolfrido abbate, viro incomparabili. Origo Dunolmenſis urbis & epiſcopatus non tam antiqua eſt, quam vulgus eruditorum exiſtimat. Operæ precium igitur erit dignitatem epiſcopa-

* Flatholme] Elatholme Ed. ſecunda. & verſus deſluit] Sic diſtinxī. Mox poſt deſluit in Ed. prima comma habemus; in Ed. ſecunda colon.

dis ab ovo repetere, & huc recta, sed brevi oratione per-
 re: id quod commodissime faciam beneficio historię, ab
 isto auctore de rebus Dunolmensium tanta cura & fide
 tæ, ut una illa merito quidem dici possit, thesaurus in-
 Transabrinæ antiquitatis: tanta, tam varia, tamque
 ndita in ea rerum memorabilium cognitio. Exemplar
 commigravit à Dunia in Cantium. Crediderim certe
 in operis partem à Simeone Dunolmensi Præcentore,
 suo seculo eleganter erudito, fuisse scriptam. Hujus
 aliquando historiam ab hac diversam de rebus gestis
 lorum legi, quam & inchoavit commode à morte Bedæ,
 ringens illustrata facta & Anglorum & Danorum, spatio
 ringentorum & viginti novem annorum, ac quatuor
 sum: cui & alii viginti quinque anni appendebant,
 ore Joanne Hagustaldensi. Hic mihi non placet Ro-
 s Hovedenus, vir aliqui laudandus, qui scrinia Simeon-
 suppresso ejus nomine, strenue compilavit, & aliena pro
 gloriæ avidulus, supposuit. Sedes episcopalis North-
 orum, principio constituta est ab Oskaldo rege Chri-
 ssimo in quadam insula Lindisfarna nomine, quæ ab
 Tuesis, ubi nunc Abrevicum, urbs bello clarissima,
 minus octo passuum millibus distat, & æstu recedente
 bus aditur. Lindis fluviolus ex Glini valle, si recte me-
 , ortum habens huc properat per Hagedunum castel-
 & sabulo, absente æstu, supernatans, è regione insu-
 cui nomen dat, Oceanum petit. Non hic celabo flu-
 um lectorem, me aliquando deprehendisse ex veteri co-
 bibliothecæ Ventæ Simenorum, hanc insulam à Bri-
 is Inis Medecaute fuisse dictam, cujus nominis & Gil-
 testem cirat, alterum, ut videtur, ab illo, qui publice
 infertur. Quin & Ponticus Virunnius, qui epitomen
 unicæ historię ex Gallofrido Monæmutensi decerpfit,
 at versiculos ex Gildæ Cambreide, cui & Lilius Gy-
 is subscribit. Nostra ætas locum diverso appellat vo-
 lo; ~~tempe~~ sacram insulam, Anglice Halig Eilande, à
 uis sanctissimorum virorum ibi quiescentium. Aidanus
 o Scottus primus fuit hujus loci antistes. Quis facile
 æret. quantum prædiorum donatione Principum huic
 accreverit? Ingruentibus longo post tempore Danis
 is, & oram pelagi orientalem immisericorditer deva-
 ribus, non potuit Sacra insula impias manus effugere.
 iata igitur, solitudinem patiebatur ingentem, de qua
 cus Albinus, qui & Alcuinus, Eboracensis, vir illis tem-
 bus longe eruditissimus, utpote præceptor Caroli magni,
 cademiæ Parisiorum instaurator, in libro epistolarum
 in semel atque iterum, præcipue vero ad Higebaldum,
 scribit.

scribit. Hac clade coacti sacre insule ministri, una cum Eardulpho episcopo, sedem, quæ jam 141. annis inviolata floruerat, tandem reliquere, anno à Christo nato 875. Tum vero vel totum septennium cum reliquiis Cutheberti, Lindisfarnensis episcopi longe sanctissimi, incertis discurrebant sedibus: tandemque Cragum Brigantum, ubi tunc temporis monasteriolum erat, pervenerunt. Est vicus fama notissimus septem passuum millibus distans à Monachopoli, alias Novo castello, & quinque à Dunolmo, cui nomen à Cono fluvio præterlabente, & mox in Verum defluente, inditum est. Saxones hanc sua lingua vocabant Conecestre, de qua clarissima mentio tum apud Simeonem, tum etiam Hovedenum, scriptores rerum gestarum illustreis. At vulgus, detruncato nunc vocabulo, vico Castri nomen imposuerunt. Hunc locum Eardulphus sedem sibi, suisque constituit. Ecce rursus ingruunt Dani, quum Conocastrenses intervallum quietis nacti, nihil minus expectarent. Fit fuga altera, secumque deferunt chara D. Cutheberti pignora Ripodunum usque. Sed, pace post quatuor menses reddita, Alduinus episcopus cogitabat Conocastrum una cum suis repetere. * Inter eundem oraculo admonitus corpus Cutheberti Dunolmum perduxit. Hic locus, & quidem opportunus, est, originem Dunolmi altius repetere. Fiet: sed chronicon Dunolmense pro me loquetur, quod fidem lectori, potius quam eloquentiam, promittit. Quanquam & utrumque. "Dunelmum locum quidem natura munitum, sed non facile habitabilem, invenit Alduinus episcopus. Nam densissima undique sylva totum occupaverat. Tantum in medio planities erat non grandis, quam arando & seminando excolere consueverant: ubi episcopus Alduinus non parvam postea ecclesiam erexit, sicut in sequentibus patebit. Præfatus igitur antistes, totius populi auxilio, & Utrethi Comitum Northabrinum adiutorio, totam exstirpans sylvam succidit, ipsum locum brevi habitabilem fecit. Denique à flu. Coqueda usque ad Teyssam universa populi multitudo tam ad opus, quam ad construendam postea ecclesiam prompto animo accessit, & donec perfectum retur, devota insistere non cessavit." Hæc Chronicon Dunolmense, & plura, quæ studio brevitatis omitto. Constituta hinc sedes episcopalis, quæ etiamnum floret. Castellam quoque à Gulielmo notho Anglorum Rege Dunelmi positum, ut incurfionum vim episcopus repelleret. Crevit templum, immensum quantum. Crevit & urbs, jamque Dunostallo floret episcopo viro undecunque eruditissimo.

* *Inter eundem*] Sic emendavi. Antea, *inter eundem*.

DUROTRIGES, gens nota, ut ex Ptolemæo liquet. Nomen autem non multum recedit à vernacula appellatione, qua vel hodie utuntur Angli, videlicet Dorsetshire mense. O autem in prima dictionis syllaba mutatur, purgatæ auri iudicio, in V, ut mollius & aptius sonet, id quod invenio vetustissimorum exemplarium indicio in Doroverno, & Dorobrevi, de quibus superius memini, factum. Doro videtur quiddam hiulcum, & pene stridulum personare. Sed omitto hæc levia. Durotriges à Duro flu. non incelebri nomen acceperunt. Ipsa quoque regio quam incolunt Duria dicta ab eodem flu. Asserius Menevensis in suis annalibus hæc refert: "Et in pago, qui dicitur Britannice Durngueir, Saxonice autem Dornseta." Hæc obiter. Nunc Duri flu. originem & cursum breviter explicabo. Oritur Sturoduni è sex fontibus boream versus, quorum tres conspicui sunt in roborario Sturodunensi, septo videlicet ferarum amœno. Reliqui tres ebullire videntur, non admodum distantes à prioribus, extra septum tamen. Hi fontes insignia nunc sunt nobilis Sturoduni. Illud interim notandum, quod Saxones plerumque mutabant Dour Britannicum in Stour. Id quod tum in hoc fluvii nomine, tum etiam in eo, qui Durovernum Cantiorum alluit, factum: quo loco si à plebe rogaveris, quod fluvio nomen sit, Stour, non Dour, respondebunt. Durus, à Sturoduno vico cursum decem passuum millibus accelerans, Regium pontem penetrat. Hinc, sesquimillari superato, Sturodunum oppidum, cognomento Monasterii insigne, aspicit. Inferius aliquanto Aquævadsensem pontem, qui vulgo Eiford, alluit. Tum properat Blancofordam, ubi emporium. Deinde & Vindugladiam, nobile oppidum, alias Twineburne, attingens: hinc pontem Julianum, hinc Alau-nicum, insigne 12. arcubus, gurgite rapido concutit. Sexto ulterius lapide, Iverianum pontem perforat. Postremo, confecto duorum milliariorum cursu, Interamnam, alias Fanum Christi, irrigat, ubi Avonæ flu. junctus, Oceanum suum petit.

E

EALPHEGUS archiepiscopus Durovernen-sis, nobilissima natus ex familia. Juvenis vitam agebat monasticam Deiro-sylvæ, alias Deirhurste: quod cœnobium in ipso Sabrinæ margine situm erat, non longe à Theoci curia, vulgo Theokef-byri. Deinde & Baduni, ac Ventæ Simenorum episcopi titulo jam insignis. Postremo Duroverni in archiepiscopum consecratus est. Ealphegi vitam scripsit Osbernus monachus Durovernen-sis, vir suo tempore eloquentia valens incredibili. Ealphegi etiam meminit Gulielmus à Maildulphi curia in opere de vitis episcoporum. Hovedenus refert Ealphe-

gum in expugnatione Duroverni à Danis anno D. 1011. caprum fuisse, & paullo post, quia precium non dederat, ab eisdem crudelissime trucidatum fuisse. Inter quos Trummus, unus reliquis crudelior, securicula mortiferum vulnus ejus capiti infixit. Funus Londinum ad Fanum Pauli delatum est; deinde Durovernum.

ERCHENUALDUS, episcoporum Londinensium, ab adventu D. Augustini ad Saxones, numero quartus, filius erat, ut ego didici à scriptore non ignobili, Offæ regis Ostroanglorum, qui nunc Volcæ. Etymon nominis, ut ego conjecturam facio, ab herinaceo & sylva concrevit. Herinaceus Anglice Erchin, walde vero sylvam significat. Wolde, una tantum mutata literula, planities nemoris indiga est: unde & Voldia, campus spatiosissimus Claudianæ provincie, qui ovium caulis celeberrima, dicta est. De Erchenualdo plura in Cervi insula scripsimus.

ETHELREDUS, rex Angliæ, filius clarissimi Eadgari, & Ealfrithæ. Hic in baptisinate fontem ventris profusio fecit, teste Gul. à Maildulphi curia libro de vita Dunstani Cant. archiepiscopi secundo. Unde divinabant multi, futurum illum vecordem, sordidum, & parum reipub. utilem. Nec vana fuit divinatio. Ejus etenim socordia regnum Anglorum nobilissimum in Dani potestatem pervenit: quam Eadueardus ejus filius illud, post imperium aliquot Danorum, recepit. Scripsere quidem multi de rebus ab Ethelredo male gestis. Nemo tamen eam partem tam fute tractavit, quam Hovedenus.

F

FALENSIS PORTUS, vulgo Falemuthe. Nomen sumptum videtur à Fala flu. Nam in ejusmodi vocabulis plerumque in lingua Saxonica, fluminis nomen præcedit, ut Weremouth (id est, Veri ostia) Tynnmouth, Waymouth, Cokermouth. Ego tamen aliquando audiui quendam contendentem nomen loco ex multis ostiis fuisse inditum. Utcunque sit: constat secundum hunc esse à primo totius Britannie portum. Cambri lubenter primas partes suo Alaunico portui, qui nunc Milverfordicus dicitur, tribuunt. Collustravi Falensem. Bone Deus, quantum ibi fidissimæ stationis, quantum recessuum, quantum divortiorum, quantum cornuum! Rursus, quam quieta, quam secuta sunt illic omnia! Non poterat facile luisse natura majori in portu commoditate. Aditus in portum expertis & amicis facilis, inimicis plane dif-

■ Celeberrima] Malim, celeberrimus.

ficillimus.

CYGNEAM CANTIONEM.

61

ficillimus. Sic premunt gemina castella portus fauces & ostia. Inter utrumque stat ingens & alta rupes, Cragus nomine, & ardua mediis in fluctibus minatur hosti. Si Cragus castellum vertice portaret, terrorem, & quidem magnum, in portus ostiis navigantibus incuteret. At interim incautis infesta satis, dum cæcis rupibus naufragium infert. Pennorinum frequens emporium, in monte situm intra portum, duobus aut amplius ab ipsis ostiis passuum millibus, mercatoribus, & nautis lætum exhibet hospitium.

FLUCTUS amniculus est, oriturque in campis ad boream Londino urbi vicinis. Unde nomen inditum domui, quæ custodia noxiorum, & plateæ vicinæ, juxta ac portæ, qua itur ad Fanum Pauli: tantum abest, ut à Luddo rege, quem historia Britannica deprædicat, porta nomen sumperit. Non igitur Luddinam portam à Luddo, sed à Fluctu, sive Fluento, Fluctuensem, aut Fludentiam, appellabimus.

FONS BRIGIDÆ à Fano Brigidæ vicino nomen desumpsit. Loci, me puero, fama exigua fuit. Crevit primum hospitio Volvefeii, qui in flagrantissima apud Principem gratia erat. Tum cœpit Henricus octavus, Regum nitela, dirutis plebeie notæ ædibus, magnificentissime ibidem ædificare, ac Cæsarem novi palatii hospitio accipere.

G

GERMANI, gens bellicosa, & rerum commutatione universo orbi nota. Societas mercatorum Germanicorum, quæ modo ad Pantheon enitet, tempore imperii Eadueardi Vindelesorani prima illustris notæ incrementa tulit. Fama est, Theutones, & Germanos cum gratos, tum utiles admodum fuisse Eadueardo, quum bello Gallum hostem antiquum profligaret, & Iccium portum vi caperet. Princeps, memor beneficii tam opportune collati, vectigal, quod pendere solebant, minuebat. Et deinde societatem immunitate quadam, & libertate donavit, quam illi vel hodie retinent.

GRANTA, Britannice Cairgrante, Saxonice Grantecestre, & vocabulo recentiori Grantebrycge, corrupte autem, mutata G in C, & ablata R litera, Cantebrige; & rursus mutata N in M, & sublata T, Cambrige. Nennius, Britannicæ scriptor historiæ, Grantæ meminit in catalogo urbium Britannicarum. Idem fecit Henricus Venantodunensis, alias Huntendunensis, in suo de urbibus elencho: ut interim omittam Aluredi Fibrolegani non contemnendum in hac parte testimonium. Bedas 17. capite 4. libri historiæ Anglofaxonum (quo loco de Sexburga, Etheldridæ sorore, olim regina Cantiorum, at tunc Præfide Anguillariani, sive Eligenfis, monasterii, loquitur) talia commemorat: "Jussitque quosdam è

H 2

"fra-

“fratribus quærere lapidem, de quo locellum in hoc facere
 “possent. Qui, ascensa navi (ipsa enim Elig regio undique a-
 “quis ac paludibus est circumdata, neque lapides majores ha-
 “bet) venerunt ad civitatulam quandam desolatam, non pro-
 “cul inde sitam, quæ lingua Anglorum Grantecester voca-
 “tur, & mox invenerunt juxta muros civitatis locellum de
 “marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque simi-
 “lis lapidis aptissime tectum.” Hactenus Bedas. Felix, an-
 “tiquæ scriptor memoriæ, in libro de vita D. Guthelaci Cru-
 “landensis anachoretæ, quem Ealswaldo regi orientalium An-
 “glorum à Reodualdo octavo, ab Uffa decimo, consecravit,
 “Grontæ his verbis mentionem facit: “Est in mediterraneo-
 “rum Anglorum Britannia partibus immensæ magnitudinis
 “palus, quæ à Grontæ fluminis ripis incipiens, haud procul
 “à castello, quod dicunt nomine Grontæ, nunc carectis,
 “interdum nigris fusci vaporis laticibus, necnon insularum
 “nemoribus intervenientibus, & flexuosis riparum anfracti-
 “bus, ab austro in aquilonem mari tenus longissimo tractu
 “protenditur.” Hæc Felix. Abbo Floriacensis in vita Ead-
 “mundi martyris non dissimilia in descriptione regionis Gir-
 “viorum narrat. Gulielmus Ramefeganus, monachus Cru-
 “landensis, poëta tam barbaro teculo clarus, de Gronta sic
 scribit in vita D. Guthelaci.

*Est apud Angligenas à Granta flumine longo
 Orbe per anfractus stagnosos, & fluvialeis
 Circumsusa palus, orientalisque propinqua
 Littoribus pelagi: sese distendit ab austro
 In longum versus aquilonem, æurgite tetro
 Morbosos pisces vegetans, & arundine densa
 Verborum strepitus, quasi quædam verba, susurrans.*

Ex his facile liquet nomen accepisse Grantanam urbem à
 Granta flumine: cujus si quis originem & cursum cognos-
 cere cupit, quæ sequuntur attente perlegat. Fontes habet è
 lacu Neoportuensi, qui Neoportui oppidulo Ostrosaxonum,
 unde nomen accepit, adjacet. Confecto inde duorum mil-
 liarium cursu, relicta longiuscule ad dexteram Vallidenæ em-
 porio celebri, viculum, & coenobium ejusdem nominis, olim
 sepulchrum Magnovillanorum, & Bobanorum Comitum
 Ostrosaxonum, præterlabitur. Hinc ad quartum lapidem,
 Hichelendunum, nuper virginibus sacrum, alluit. Tum vero,
 confecto alioquin millium passuum defluxu, Baberenssem dex-
 trorsum in se recipit amnem, ac non longo post intervallo

• *Gurgite tetro*] Semicolo distinguitur post *tetro* in Ed. se-
 cunda, secus atque in Ed. prima.

sinistrorū Barendunensem. Mox vicinus antiquæ Grantæ, Burnam fluviolum descendente à ruinis castri sui nominis, olim sedis Picotiorum Vicariorum Grantaniæ Comitum, & Piperellorum, ulnis suis amplectitur. Ab antiqua Granta, jam villa rustica, ad Grantanum pontem, oppidum nundinarum frequentia, & academix celebritate cognitissimum, pergit. Postremo Castrodunum villam fama claram alluit gurgite naviculifero, ac mox recepto Duro, alias Sturo, amniculo, ad cujus pontem nundinæ totius Britannix celeberrimæ, Isidem quindecim passuum millibus, ut sunt aquarum mæandri, distantem petit. Percognito jam Grantæ fluminis cursu, non erit erudito injucundum lectori cognoscere etiam, quæ fata veteris, & incrementa novæ Grantæ fuerint: utque academia, quæ ibi longe florentissima est, exordium sumpserit. Subserviam igitur, sed compendio, studiosorum votis. Granta, antiqua quidem illa, concussa bellis Saxonis, & civibus vel fugatis, vel interfectis, indies magis magisque ad ruinam inclinabat: id quod vel ex decimo septimo cap. libri quarti historiæ Bedæ apparet, nam desolatam suo fuisse tempore scribit. Nova autem quæ nunc Grantanus pons dicitur Saxones conditores habuit. At cujus hoc factum regis imperio, ex historia, quod ego sciam, nulla liquido constat. Constat autem Siebertum, regem orientalium Anglorum, cujus ditionis & tunc Granta fuit, ac Felicem Burgundionem, episcopum Dunovicarum, novæ urbi favisse. Consensus etiam scriptorum illis attribuit gloriam gymnasii ibidem, auspice Christo, instituti. Nam antea cautum fuerat Gregoriano edicto, ne Angli gymnasia celebrarent propter Arrianam, & Pelagianam hæresim, ac quosdam Britannorum errores. Habebant tamen in monasteriis celebrioribus scholas. Theodorus & Adrianus docebant Duroverni Cantiorum: Maildolphus Bladuni, quod oppidum nunc Maildolphus curia, Angli Maildolphesbyri, & ibidem Aldelmus, vir regii generis, prælegebant. Bosillus, Ostophorus, ac alii in Sinuphario studium bonarum promovebant artium. Flaccus Albinus, qui & Alcuinus, Isurovici bonas profitebatur literas. Acca idem præstitit Hagustalduni. Beda vero Girovici, & in Vedræ flu. ostiis, ut alios omittam multos. Beda 15. cap. 2. libri Anglosaxonice historiæ Siebertum Regem ab eruditione ita collaudat: "Siebert vir per omnia Christianissimus, ac doctissimus, qui, vivente adhuc fratre, quum exularet in Gallia, fidei sacramentis imbutus est." Idem etiam 17. cap. tertii libri ejusdem historiæ hæc refert: "Mox ea,

* *Prælegebant*] *Prælegebat* Ed. secunda.

"quæ

“quæ in Galliis bene disposita vidit, imitari cupiens, instituit
 “scholam, in qua pueri erudirentur, juvante episcopo Fe-
 “lice, quem de Cantia acceperat, eisque pedagogos, ac ma-
 “gistros; juxta morem Cantuariorum, præbente.” Ex hoc
 Bedæ loco colligunt scriptores, Grantanam academiam
 originem Sigeberti, cujus nos vitam scripsimus, & Felici
 pietate sumpsisse. Illud plane constat, Grantaniam univer-
 sam fuisse ditionis regum orientalium Anglorum. Exstat
 Grantæ Girviorum in archivis historiola incerti auctoris,
 & fidei longe incertioris. Hinc apparet Gurguntium, nescio
 quem, regem Britannorum dedisse Cantebro Hispano, qui
 Athenis studuerat, orientalem Britannicæ partem, eumque
 postea urbem super Cante flu. construxisse, ac academiam
 ibidem instituisse, quæ à Grantano Comite ejus filio nomen
 sumpsit. Addocet hæc eadem Anaximandrum, & Anaxa-
 goram Græcos, Grantam venisse studiorum gratia. Centum
 sunt ibi præterea ejusdem farinæ fabulæ. Profecto nihil le-
 gi unquam vanius, sed neque stultius, aut stupidius. Missis
 ergo facio has antiquitatis delicias. Ut nihil unquam cer-
 tius de origine Grantanæ scholæ legerim, quam quod ex
 Beda, & aliis de Sigeberto rege colligunt: Ita crediderim
 ab ejus prima institutione incrementa præcepisse. Quapro-
 pter quum annis ab hinc septem Grantam studiorum meo-
 rum parentem revisissem, non ingratus alumnus, hoc epi-
 grammate urbem antiquitati, & gloriæ suæ restitui.

Olim Granta fuit titulis urbs inclita multis,

Vicino à fluvii nomine nomen habens.

Saxones hanc belli deturbavere procellis;

Sed nova pro veteri non procul inde sita est,

Quam Felix monachus, Sigeberti jussa secutus,

Artibus illustrem reddidit, atque scholis.

Hæc ego, perquirens gentis monumenta Britanniæ,

Afferui in laudem Granta diserta tuam.

Dani, ut et Mariano, & Hovedeno liquet, ducibus Goth-
 runo, Oſcentino, & Anuendio, Grantam, quum jam in hyber-
 nis ibi fuissent, devastabant, anno quarto imperii Ealfridi
 regis Visifaxonum. Cladem at recuperavit illam. Ortum est
 civile bellum, & Henricus tertius rex Angliæ Anguillariam
 insulam obſeſſurus, quam Henricus Haſtengius una cum suis
 vi, ut refert Thomas Vicanius, occupaverat, Grantam cum

« Colligunt scriptores,] Sed male id colligunt, ut monui in
 notis ad Ælfredi M. vitam, ubi & Academiam Grantanam
 longe recentiorē esse quam voluit Lelandus è Petro Bleſ-
 ſenſi docui. & Cæpiſſe] Cæpiſſe Ed. ſecunda.

exercitu venit, ut chronica testantur Barnouellenfia. Fit insultus. Insulani Henricianos repellunt. Rex ipse interea muniebat Grantam fossa, & portis: & muro jam tum, si per tempus licuisset, cinxisset. Gilbertus Claranus, absente Rege, Londinum occupat. Tum, relicta Granta, novæ rex prospexit calamitati. Insulani, hoc percognito, Grantam veniunt, quam misere spoliatam incendunt. Quo etiam tempore diplomata antiquissima academiarum conflagrabant. Quin Grantæ gloriam accuratius, in opusculo, quod de academiis Britannicis sum propediem editurus, collaudabo.

GREVA, vulgo Grevesende, Latine Prætorius limes. Greve etenim Saxonice prætorem significat. Unde Portegreve, præfectus portus. Burgegreve, prætor, vel præfectus oppidi.

GULIELMUS Giffardus, episcopus Ventæ Simenorum, qui nunc Avonii, palatium, ut ego accepi, in ripa Tamefis meridiana condidit, ac Canonicis Marianis vicinis suis patronus impendiò bonus favebat. Hic Thonoduni Murotrigum, alias Taunton, Canonicorum collegium instituit. Denique, quum insignis pietatis officium societati, quæ Guaverlegæ coaluerat, præstitisset, obiit, & ibidem sepultus est.

GUINESIA, quæ multis annis Comitibus titulo floruit, provinciæ Morinorum pars non minima, Anglum, ab imperio Eadueardi tertii, Dominum agnovit. Unde autem nomen traxerit, quamvis certo adfirmare non audeam, adducor tamen conjectura, vocabulum Guidonis insulam Latine sonare. Mœnia urbis ante multos annos diruta, sed castrum in usus bellicos integrum permanfit: cujus & Henricus octavus robur mirifice nuper auxit, & oppidum vallo fossaque munivit.

GUNTERI filius, Anglice Gunterfunne, contracte Gunfunne. Juvenis cum Turcicis piratis pugnavit, & vicit. Aetate maturus cum Gallis naumachia confixit, & spoliis potitus, trophæa in navium coronis victor posuit.

H

HENLEGA, Henelege, alias Henley, oppidum & forum celebre Isiacorum. Nomen Latine versum, antiquus locus est. Ferunt olim pontem arcuati operis eo fuisse loco, ubi nunc ligneus, cujus fundamenta, decrescente fluminis gurgite, in ætate etiamnum videntur. Henlega Molendinarios patronos, & dominos olim agnovit: deinde & Hungrefordos: nostra autem memoria Hastengios Comites Venantodunenses.

HULLUS flu. vulgo Hulle. Aestum Humbri refluentis violentia patitur. Ex tribus oritur fontibus, quorum qui
maxi-

maximus non longe à Drifelda, pago sexdecim millibus passuum à Regioduno distante, ebullit. Est equidem parva Drifelda veteri clara monumento Ealfridi, literatissimi regis Northabrinorum, egregie à Beda laudati. Secundus Ostroburnæ oritur. Tertius Emmesuelæ erumpit. Coeunt autem tria brachia ad Drifeldam, & uno alveo feruntur. Tunc Hullus prata Fibrolegæ vicina irrigat. Fibrolegani fluminis commoditatem sentientes, olim, facta fossa, partim ad se deduxerunt. Unde naviculas Regiodunum jam ducunt, & reducunt. Hullus à prædicto loco festinatione quadam Regiodunum petit, & paullo interius in Abrinum æstum præceps devolvitur. Hic ad coronidem aliquid subijciam. Historia Britannica, quæ vulgo circumfertur, Humbri fluminis meminit. Et fama ex historia nata docet, nomen fluitum à nescio quo Humbro rege, de quo vates quidam hos verficulos scripsit.

*Dum fugit, obstat ei flumen, submergitur illic,
Deque suo tribuit nomine nomen aquæ.*

Beda etiam, & chorus omnis Saxoniorum scriptorum Humbri nomen familiare habent. Sed ubi interim oritur Humber? Constat Humbrum eum esse æstum, quo Isurus flu. cuius nomen ex Iside & Uro coalescit, pleno delabitur alveo: quo etiam Dunus & Terentus confluunt. Humbri plane fictitium nomen est. Sed nec flumen aliquod in ea regione huiusmodi nominis, ut neque alibi, quod ego sciam, in Britannia. Est tamen in postrema syllaba corrupti nominis, videlicet ber, quod conjecturam non faciat levem, Aber Britannicum in Humber degenerasse. Ptolemæus ubi recenset nomina fluviorum Britanniae, qui se in mare orientale exonerant, Abi flu. meminit. Crediderim certe Abri, non Abi, in antiquis Ptolemæi exemplaribus scriptum: quanquam facilis ille quidem lapsus homini extero, & Græco peregrinae linguae prorsus ignaro. Saxones fluminum ostia vulgari hoc vocabulo scilicet Muthe, quod Latine os significat, denotabant. Eskemouth, Teignemouth, Derentemouth manifesto sunt exemplo. Britanni etiam ostia fluminum proprio designabant nomine: in hoc tamen à compositione Saxonum lege quadam sua discrepantes, quod ostiorum appellationem fluviorum nominibus præponant. Hoc abunde liquet in Aberdaron, * in Aber-Avon, in Aber-Tive, atque id genus aliis multis. Est autem id proprie Aber Britannis, quod Muthe Saxonibus, quod ostia numero multitudinis Latinis, quod *πύλος* denique Græcis. Cogor igitur, iudicio quodam,

* In Aber-Avon,] Hæc verba omisit Ed. secunda.

ulnis complecti mediis Aber Britannicum recte cognitum, receptumque alibi, & Humbrum perpetuo repudiare. Excutiant rem exquisite eruditi, & tandem dubio procul intellexerint Aber, genuinum ostiis fluviorum nomen, in Humber degenerasse. Hoc idem etiam, ut ingenue id dicam, quod sentio, factum puto in Sabrina flumine, cui credula Cambricorum scriptorum simplicitas ab Habrina puella ibidem demersa nomen indidit, ut ex his liquet versibus.

In fluvium precipitatur Abren.

Nomen Abren fluvio de virgine: nomen eidem,

Nomine corrupto, deinde Sabrina datur.

Ego neminem hic cogo ut meæ subscribat sententiæ. Hoc interim, votis multis à candidis expetiverim, ut, repertis frugibus, non amplius glandium amore teneantur.

HUNDESDENA, vulgo Hunfsden, ædes inter Catyechlanos, qui nunc Hertofordenses, splendidissimæ. Est autem nomen à lingua derivatum Saxonica. Hunde, Latine venaticus canis. Dene, vallis. Locus erat ditionis, si satis meminimus, Bohunorum, & Berneriorum: deinde etiam & Hauvertorum. Turris in ipso ædium aditu sane spectabilis. Thomas Hauvertus dux Icenorū ejus altitudinem suspectam habens, ne ruinam pateretur, fastigiorum gravissima pondera detraxit. Turris vero humilior facta etiamnum decus suam retinet. Postremo Henricus octavus Rex Angl. unicum hujus seculi in architectura lumen, facta cum Iceno permutatione, veterem structuram expolivit, & novam, opus undecunque conspicuum, addidit.

HURSTA à sylva nomen accepit, nec aliunde se jactat, quam à minaci castello. Ante autem quam illud caput extulisset, impune veniebant piratæ in portum Avonensem, & sinus in eo omneis impune excutiebant. Perventum est paucis hinc annis ab hoste vel ad ipsa urbis Avonduni, si diis placet, mœnia. Is navem ex controversia onerariam magnam quidem, & preciosis mercibus refertam, abduxit, invitis civibus.

Non tulit hanc labem magni mens Principis alta:

Quin Hurstam statuit vindicis ipse loco.

Hic, quoniam in Avonduni mentionem incidimus, lubet candidum lectorem erroris admonere, qui frequentiuscule occurrit in quorundam historiis, qui res gestas Britanniae scripserunt. Confirmant enim, at nimium temere, portum, qui Avondunum prospicit, Hammonis olim vocatum fuisse nomine. Tum præterea, ne desit errori veri species aliqua, ducem nescio quem Hammonem somniant eo loco pugnavisse, portuique appellationem dedisse. Portum Hammonis hic prorsus repudio, at Avonis facile admitto: admissurus e-

tiam, ut Portus Ammonis apte significet Sabulovicum, vulgo Sandewiche.

HURSTLEGA, Saxonice Hurstelege, vulgo Hurley. Recentiores verterunt lege, quod locum Latine significat, in le, & ley. Sonat autem Hurstelege Latine sylvestrem locum. Erat ditionis Visimonasteriensis, unde veniebant monachi tanquam ad coloniam, atque hoc quidem factum ab adventu Nortomannorum. Nam ante Hurstelegæ leve nomen erat.

HUNFRIDUS filius Henrici Quarti, frater Henrici Quinti, patruus Henrici Sexti regum Angliæ, Dux Claudiæ, Comes Penbroci, & Cubicularius præterea Angliæ supremus, excoluit tum juvenis, tum etiam senex virtutem, ut qui maxime. Hinc clarus domi militiæque, & bonis omnibus gratissimus. Amavit præter cetera politas literas, quibus etiam impendiò invigilavit. Vidi ego libellum de rebus astronomicis ab eo non infeliciter scriptum. Comparaverat etiam sibi ingentem plane veterum librorum thesaurum. Mæcenas ille quidem doctorum omnium, quos illis temporibus vel Angliæ, vel Galliæ, vel Italiæ protulit. Testes sunt libri, quos Joannes Frumentarius abba Fani Albani, & Capgrevus Augustinianus, ut alios Anglos omittam, ei dedicaverunt. Testes præterea exemplaria antiquissima quidem illa, numero 129. quæ academiæ ad Ifidis vadum sitæ, inchoata ibidem longe pulcherrimi operis bibliotheca, liberaliter contulit. Id partim præstitit beneficio bibliothecæ Albanæ, partim amicorum operâ libros ad eum ex Galliæ & Italiæ usque missitantium. De baltheo aureo, gemmis exornato, quod academiæ dedit, non vacat in præsentia pluribus agere. Favebat Aretino Italo, idque impense, illius cum eloquentiam, tum iudicium acerrimum merito magni faciens. Quo nomine per epistolas pollicitus est Aretinus se consecraturum illi libros Ethicorum Aristotelis philosophorum Principis, quos tum Latinos fecerat: id quod, quandoquidem promiserat, re candide præstitit. Postea captus spe maioris prædæ, emittendos curavit Pont. Ro. nomine. Petrus Candidus, vir nescio eloquentia, an eruditione superior, non tulit Claudiano illustri viro fucum ab Aretino homuncione factum esse. Arrepto igitur calamo Aretinum non solum ingratiitudinis, verum etiam perfidiæ quoque arguit. Et ne Hunfridus, de literatis tam bene meritis, inglorius esse videretur, transtulit in Latium Politicæ Platoniciæ libros, ac, addita luculenta præfatione, opus undecunque tersum, elegans,

splendidum, Hunfrido suo dedicavit. Plura de hoc tam claro Duce dicemus libro tertio de viris illustribus. Hoc enim opus magna diligentia, cura, & labore congeffimus, atque adeo jam in tomos quatuor digeffimus, «ne Britanniae nostrae, fama tot eruditorum, & elegantium scriptorum deperiret. Quotus enim quisque est hac nostra ætate, vel inter eruditos, qui recte norit quos literarum flores Britanniae hortus protulerit? Certe ut ingratisudinis notam multi in hac parte eluant, nunquam profecto desidiæ maculam abstergent. Hunfridus Curiae Eadmundi in publico conventu 25. anno regni Henrici sexti miserrime interfectus erat eo loco, quo Xenodochium Servatori sacrum est. Polus, Dux Sudovolarum, homo invidiosissimus, atque idem sordidissimus, carnificis partes agebat. Is autem adhærebat lateri Henrici Sexti regis pii, at non perinde rerum humanarum experientis, & Gallo favens, à quo forsitan pecunia corruptus erat, ita cum Principe egit, ut impetraret ab eo Andegaulam Gallo restituendam permutationis nomine, tanquam *χρῆσις ἀπὸ καλῶν*. Et quo minus hæc permutatio procederet, solus Hunfridus obstitit, miseratus tum simplicitatem nepotis, tum pub. commodum. Sudovolcus hoc videns, fretusque nobilitate, popularibus suis, & fide servorum (erat enim in umbilico ditionis suæ) insidiis cruorem innocentis, patriæ hostis fundendum curavit. Legi aliquando Hunfridum conficto crimine majestatis imminutæ apprehensum fuisse à Bellomontano Comite Vicario, ac Equitum Angl. Præfecto, conjuncto Duce Boccano, iniquo facti teste. Hinc fama refert eum mœrore periisse in Xenodochio Servatori sacro. Refert hæc eadem suffocatum fuisse eum vi culcitram plumeam involventium. Ab eo tempore sensim decrevit Anglorum felicitas. Deus ipse tanti sceleris tandem ultor erat. Pessima interiit pessimus Polus morte, detruncato in littore Dorensi capite. Poli genus omne concidit. Hunfridi fama, eruditio, fides, gloria etiam florent, perpetuoque floreant.

HYDROPOLIS, vulgo Dorcestre, urbs ad Tamam flu. sita: olim quidem Romanis nota, ut liquido, non modo ex monumentis terra erutis, verum etiam ex numismatibus, apparet. Hic si quis me roget cur urbi Græcum nomen attribuiam, huic ego respondebo, non potuisse nomen aut aptius, aut significantius, facile inveniri, quod decorum vocabuli ad plenum explicaret. Hydor Græcum belle exprimit illud contractum Dor Britannicum. Cestre, five Caestre, à Latina descendit origine. Attamen Saxones non hoc vocabu-

lum locis tantum castris munitis, verum etiam & civitatibus, quanquam alterum hoc minus proprium, attribuebant. Certe, quantum ego ex idiomate Britannorum deprehendo, non habent vocabulum, quo significanter urbem appellent. Aliqui dicunt Dinas civitatem significare: at rationem nominis nullam reddunt. Alii dicunt Cair urbem esse, quum sit interim & castrorum, & locorum omnium saxorum robore circumseptorum communis appellatio, descendens, ut ego arbitror, ab Hebræo fonte. Alcaire urbs fama apud Ægyptios notissima est. Saxones dicunt se habere suum Stede, five State. At ego hoc nomen locis frequenter non admodum celebribus inditum scio, ut in Polstede, Newstede, Hamstede: at civitatibus nostris vel raro, vel nunquam. *Nidus* Græcum est. idem refert, quod civitas. Nihil igitur periculi si Græca Græcis cohæreant. Certe rectius hoc quam Latina Græcis miscere, id quod manifeste in Dorcester apparet. Birinus, de quo superius scripsimus, liberalitate Cuneigilfi regis Visifaxonum, Dorcester, tunc opibus & justis spatiis civitatem florentem, in sedem episcopalem accepit. Longo post tempore, regnante Gulielmo Magno, Remigius episcopus sedem Lindum transtulit. Alexander vero Lindianus, videns Durocastri desolata esse omnia, collegium Canoniorum Augustinianorum ibi instituit.

I

IBERI, gens fama celeberrima, sic dicti ab Ibero flu. qui apud Cantabros oritur: unde & Iberia, quæ nunc Hispania. Ex Iberis ingens turba commigravit in insulam quandam occidentis, cui nomen postea dedit. Nostra ætas non Iberiam vocat, sed Hiberniam vocabulo aliquanto recentiori. Poëtæ mentionem faciunt & Juvernæ, & Iernæ, quæ verba, ut ego interpretor, Hiberniam, de qua nunc tracto, denotant. Sylvester Giraldus, vir suo seculo inter literatos non parvi precii, scripsit Topographiam totius Hiberniæ, quam, comes Joannis, postea regis Angliæ, & vidit, & peragravit. Ille quidem distinctione operis tertia docet Heberum, nisi corrupte scriptum sit pro Hiberno, & Hermionem fratres insulæ imperium inter se divisisse. Addit præterea borealem partem cessisse Hebero, australem vero Hermioni.

ITRUS PORTUS, alias Iccius, & Icius, de quo Cæsar in commentariis, nunc Calice. De portu ut non dubito, ita facile non possum adduci ut credam hunc esse locum, quem Latini auctores Gessoriacum appellant. Beatus Rhenanus liquido probat ex antiquissima charta militari, Gessoriacum eam esse urbem, quæ nunc Bononia dicitur. Unde brevissimus est in Britanniam trajectus; id quod periti rei nauticæ affirmant.

mant. Quanquam nuper accepi, à Dori ad portum Icium brevissimum esse transitum, quod tamen non temere affirmo. Legi aliquando Anglum quendam tempore Henrici secundi delatum in Itium portum locum curiose collustrasse, recedentemque dixisse, futurum aliquando, ut illinc flagellum enasceretur, quod vel perpetuum Gallos urgeret. Paulus Aemilius, unicum eloquentiæ Romanæ nostro seculo decus, cuius floribus, quantum ad res Gallicas pertinet, Polydorus historiam adornavit suam, scribit septimo historiæ Gallicæ libro, Philippum Bononiæ Comitem Itium munivisse. Eadueardus à Gulielmo Magno ejus appellationis tertius longa obsidione urbem expugnavit, expugnatam auxit, auctam de integro munivit, & munitam conservavit. At Henricus Octavus, unus instar multorum, tantum munitionis, tantum splendidæ structuræ, tantum apparatus militaris urbi contulit, ut gloriam Regum omnium, qui illic dominati sunt, superaverit, & multis quidem nominibus.

ISCA flu. vulgo Eske. Oritur in Scotia, delabiturque in æstum Soluathianum, alias Sulwath. Vadum, ad quod nuper pugnatum est inter Anglos & Scottos, Sandifica appellatur. Perpetuo meminerint Scotti sanguinis sui eo loco effusi, & turbæ nobilium virorum captæ.

ISIS flu. Britannice Ise, Saxonice Ouse. Tres sunt in mediterranea Angliæ parte hujus appellationis celeberrimi flu. quorum qui primus Isidis vadum, vulgo Oxforde, sed corrupte pro Ouseforde: alter vero Boccinum, nobile oppidum, alias Buckenham, cui nomen à damis masculis inditum, alluit: tertius, conjugio Uri nobilis, Ifurovicum, quod & Eboracum, alluit. Sunt & alii in Britannia fluvii ejusdem nominis, quos brevitatis studio in præsentia omitto, contentus tantum prædictorum originem compendio quodam repetere. Isis, fluviorum rex, oritur in Cotesuoldia, spaciola admodum Claudianæ gentis planitie, plus minus mille passibus ab oppidulo, cui nomen Tetocuria, alias Tetbyri, nec longius à Fossana via, ut inter alios multos testatur Maildunensis quidam monachus, qui Eulogium historiarum scripsit. Scio aliter sentire & scribere Polydorum, virum multis nominibus clarissimum. Nam originem flu. attribuit parti limitaneæ, qua Cotesuoldia Vincelocomum pene attingit. At nihil minus, quam nominis loci meminit. Novi Pennocum agrum Hailelianæ ditionis, amniculique fontem vicinum. Sed ortus Isidis eo plane non est loco. Gaudebant Hailefenses suum agrum nobilem Isidis origine reddere. Ego quidem ingen-tem numerum scriptorum tractantium res Britannicas diligenter excussi. Inventus tandem unus, aut alter, obscuræ notæ scriptor, qui Polydoro in hac parte subscriberet. Utinam

Poly-

Polydorus tam oculatus fuisset testis in rebus Britannicis, quam interim est tersus, nitidus, elegans. Næ ille tum exgisset opus immortalitate plane dignissimum: modo & eadem opera cognitionem utriusque linguæ, videlicet Britannicæ & Saxonicæ, tanquam ad coronidem adiecisset. At ille interim laudandus plurimum, qui domi sedens, & numeroſo veterum auctorum de rebus in Britannia gestis scribentium præſidio deſtitutus, præſtitit in tanta anguſtia, quanta potuit alius quiſquam maxima. Hæc ego de Polydoro modeſte ſatis, ut arbitror, & candide retuli, quem interim aperte de me male loqui & ſentire certo ſcio, id quod ſuſque deque fero. Nec enim quicquam eſt cur Italum cenſorem antiquitatis, gloriæ, majestatis Britannicæ iniquiſſimum metuam. Dies tandem lumen tenebris afferet, & veritas erecta ſuo prænitebit faſtigio, etiamſi Urbinas vel ad ravim uſque reclamitet. Sed ad Iſidis curſum redeo. Hic flu. paucis à fontibus progreſſus miliaribus, Coui Berchelegani amnem in ſe recipit. Sic auctus, curſum ^acontinuat, ac Corinum fluviolum, antiqua fama clarum, à quo Corinium urbs Dobunorum prima, alias Churneceſter, corrupte Cirenceſter, corruptius Cicestre, dicta eſt. Tum pleno petit alveo Crecoladam, non inſignem olim, ut vulgus indoctum ſomniat, Græcanicis ſcholis. Inferius paullo allambit Aquædunum, vulgo Aeiton, caſtellum nobiliſſimi Stripiticii, alias Zouche. Deinde etiam & Lechenladam, ac continuo Joannitium pontem, locum inter prata humilem, & aquarum copia ^ßpreſſam interſecat. Hinc Rodecotanum pontem, avicularum nidum notiſſimum, penetrat, Novumque pontem, ac Inſulam, alias Egneſham, & Eineſham, ab Ealmero Coriniorum Principe olim illuſtratam. Poſtremo divortium patitur, ac in cornua diviſus, hac Botelegam, & Hinchefegam, trajectu celebres, petit; illac Deilocus, alias Godeſtow. rurfus in brachia fractus, quæ paullo inferius, facta inſula, coeunt, ambit, & ſui nominis inſulas, ac urbem literarum cognitione ſuper æthera notam, inviſit. Credas data opera ſic in inſulis luſiſſe Iſidem, ut loci cum amœnitate, tum celebritate urbis captus, curſum, alioqui rapidum, ſpectandi gratia, remoraretur. Confluxus autem brachiorum cernitur loco paluſtri non longe admodum ab Iſidis vado diſſito. Quod reliquum eſt deſluxus, Cygnus, me tacente, Iſiacus quærentibus, ut eſt totus candidus, ac facilis, abunde ac lucide oſtendit. Nunc alterius Iſidis decurſum brevi oratione perſtringam. Oritur prope Stenum, ubi olim villa Mu-

^a Continuat, ac Corinum &c.] Vel ad reponend. vel vox aliqua deest. ^ß Preſſam] Sic in utraque Ed. Malim *preſſum*.
rolegi,

rolegi, deinde Braii, & Sannæi; ac defluit Brachilegam, quondam nobile Avoniæ mediterraneæ oppidum, quod Latine Filicetum sonat. Hinc præpete lapsu Boccinum, vulgo Buckenham, unde & regio vicina Boccinia, pervenit. Nec contentus nomen alicujus fluminis conjugio mutare, Stratofordam Stenicam, Neoportum Paganellicum, ac Budefordam antiquum fama emporium petit, ac omnem citus Provinciam ab eo dictam penetrat, quousque perventum sit ad Ernulphi curiam, alias Einesbyri, forum non infrequens, quod nunc Fanum Neori appellatur, situm vero in ipso limine Venantoduniæ, alias Huntenduneshire. Deinde jam profundus & vagus Gumicastrum antiqua nobile fama, & monumentis insignis Romanorum; Venantodunum etiam, à qua urbe late circumjacens regio nomen accepit, ac Slepam, quæ & Fanum Ivonis Perisæ, allambit: hinc dextrum latus Anguillarianæ insulæ, * alias Elig, auctus Granta flumine: hinc sinistrum Avona tumidus recepto implicat. Tum vero in cornua dividiur, Fennicolas perlustrans. Denique cornibus fere omnibus ad unum rursus alveum recurrentibus, Linum, celebre emporium mercatorum, terra marique advenientium, perpetuo beat officio, ac tandem Oceano se committit. Restat tertii Isidis cursus ab ipsis fontibus ad ostia deducendus. Quare operæ precium erit primum Uri flu. sinuosos mæandros describere, ut postea nomine, & alveo juncti, uterque suis eniteat coloribus. Urus extrema parte Richomontaniæ provinciolæ Brigantum Occidentem versus oritur. Nomen autem loco, ut quidam prædicant, Muscomaria; ut autem alii volunt, Coterinus mons, quorum opinioni ego quoque accedo. Defluit per ignobiles pontes Bainum, & Aiscaranum, ac aliquanto inferius Ventolacensem pontem arcubus insignem alluit, deviusque statim Mediolamum, olim castellum Radulphi filii Ranulphi, relinquens, Urivallem, locum sui nominis vicinum, petit, pontemque Childegramensem. Hinc per Massamensem pontem, Tanfeldam, olim Marmioniorum castellum, & Nortobrigum, impetu quodam delabitur, Ripodunum in Schelli ripa situm rauco salutans murmure. Tum vero Vicanium pontem paullo inferius situm penetrat, ac Isurium, prælato Isidis nomine, venit. Ptolemæus, ubi de Brigantum urbibus loquitur, inter alias Isurii meminit. Antoninus etiam Isuriam Brigantum celebrat in Itinerario suo. Concidit autem eo tempore, quo Danica vis totam fere Angliam ferro & flamma devastabat. Nunc seges est & villa rustica ubi Isurium fuit. Rudera murorum & numismata

* alias Elig.] Elig anguilla non est, sed salix. Eaque insula dicta est quasi falicibus confita. Roma-

Romanorum hîc frequentiuscule ab aratris eruuntur. Notum loco nunc Aldeburge, quod vetus oppidum significat. Pons Burgenfis ad Tudeladum amnem (celebris cōflictu, quo, teste Gulielmo Pachenduno illustri ſcriptore, captus eſt Thomas Comes Mediolanenſis) ab Aldeburgo non longe diſtat. In campis huic admodum vicinis exſtant quatuor Pyramides ex ſolido ſaxo, Romanorum, ſicut quidam indicant, trophæa. Stant autem ad lævam viæ Vetelingianæ, ſive, ut alibi lego, Eathelingianæ, ut nomen à nobilitate ꝑ ſumant, verſus occidentem, qua itur à Burgenſi ponte Luguballiam. Hîc unum eſt, quod me implicat arcto nodo. Nam ſunt ex indigenis qui proſus affirmant Iſidem, aliquanto inferius Burgenſi ponte, Urum in ſe recipere. quod mihi quidem non fit veriſimile, quum antiquitus Iſurium, ut manifeſte ex vocabulo colligere licet, utriuſque fluminis nomen præferat. Minora vero flumina majorum nomina ſubinde concipere, non tam in Iſuro, quam in Tameſi liquet. At à defluxu flu. per Burgenſem pontem longiſſimo jam tempore Uri nomen, dum plebs brevitati ſtudet, omnino ſublato perijt, & Iſis, prima diſtionis compoſitæ pars, integra manſit: ita tamen ut pro Iſe, vulgo Oufe appelletur. At ſi quis penitus excuſſerit etymon huius nominis Yorewike, quod contracte Yorke, intelliget quidem illud nomen ab Iſurewik, retenta prima litera, abjecta vero ſecunda, & tertia in O mutata, ſumpſiſſe. Neque ego tamen interim Eboracum tollo, cujus jam frequens apud veteres mentio. Suo per me quiſque utatur iudicio, ita ut & mihi meum relinquant liberum. Unum hoc conſtat, Græcos & Latinos peregrinæ linguæ voces, dum ſuæ linguæ decoro & compoſitioni ſtudent, prodigioſe corrupiſſe. Quin nunc quod reliquum eſt curſus Iſidis expediam. A Burgenſi ponte deſluit Monachodunum, ubi in ſe recipit Nidum flu. Hinc properat Eboracum, reginam Britanniæ aquilonaris urbem, ubi orientem verſus Foſſam amnem Calaterii nemoris alumnus placido accipit alveo. Tum vero naviget, & Guerſa flu. dextrorſum auctus, Cauodam, nobile archiepiſcopi Eboracenſis caſtellum, alluit. Denique Uroſullo, caſtello nuper Perciorum tum elegantiffimo, tum ſplendidiffimo, ſiniſtra longiuscule relicto, Doruenta fluvio ſuperbus comite, ad Abrum, alias Humbrum, notum illi, Duno præterea, & Terento fluminibus celeberrimis hoſpitiū petit: unde via ad Oceanum recta.

ISIDIS INSULÆ, Anglice Oufeneye, & Oufeney. Hi

« Ut quidam indicant,] Malim, ut quidam judicant. ꝑ Sumant] Sumat in Ed. prima. male.

mediamnes loci pene inglorii ante adventum Roberti Oilii Nortomanni, cujus ditionis tota Iſiacorum provincia, beneficio Gulielmi Magni, fuit. Ille autem eo, tanquam in ſecreſum amœniſſimum, à caſtello ſuo vicino frequentiuſcule tranſibat. Erat autem Roberto frater Nigellus nomine, de quo fama non admodum multa refert. At ejus filius Robertus, nepos & heres Roberti primi, qui ſine liberis obiit, vir maximi præcii erat, cujus uxor Editha Fornæ, femina incomparabilis, Iſidis inſulas magni merito fecit. Contigit aliquando, ut Picarum chorus arborem inſidens Editham, in inſulis ſpatiantem, conſono quaſi ſtrepitu ſalutaret: quod quum frequenter, & uni illi, feciſſet, augurio tacta, Radulphum Canonicum Fanæ Frediſuidæ conſulit. Ille magnum in augurio pondus inefſe reſpondet, ac heroinam ſollicite rogat, ut templum ibidem ſervatori conſecraret. Illa hoc idem à marito petit, & impetrat. Hinc fundamenta cœnobii jacta, quod tandem crevit in immenſum. Thomas Vicanius in annalibus ſuis hoc factum affirmat anno D. 1129. Sic fama, ſic gloria, ſic honos inſulis partus. Multa debent igitur Oiliiſ inſulæ Iſiacæ.

ISIACUS, poſſeſſivum ab Iſide aptiſſime derivatum. quo nomine non ineleganter appellabit aliquis accolam propter Iſidis vadam habitantem. Deſuit jam longo tempore aptum, elegans, & Latinum genti vocabulum. Fas igitur ſit mihi, per candorem & gratiam eruditorum, eam à bonis literis optime audientem, Iſiacos, nomine in hac parte novo, at interim apto & ſignificant, poſteritati commendare.

ISIDIS Vadam, Saxonice Oufeforde, & Oufenford, corrupte Oxforde. Hic forſitan obgannient ſcioli, omnis antiquitatis & politæ literaturæ ignari, me corruptorem eſſe veteris linguæ Saxonicæ, quam illi interim qualis fuerit ignorant proſuſ. Per me vel ad ravim uſque oblatrent, canum ſtupidam imitantes rabiem, qui Lunam nitide elucentem, & nihil tale curantem, aſſidua inſectantur vociferatione. Non equidem ſcribo hujusmodi tenebrionibus, contentus interim paucis, at candidis, eruditis, denique judicio valentibus placuiſſe. De Iſidis vadi origine, multi multa prædicant: inter quæ hiſtoria circumfertur affirmans hanc urbem olim ab amœnitate ſitus Belloſitum dictam fuiſſe. Joannes Roſſus Verovicani, accola Guidonici clivi, hinc edoctus, hoc idem affirmat. Cives, urbem ſuam quam illuſtriſſimam reddere cupientes, Vortigerium Britannum, conditorem neſcio, an inſtaurato-rem, urbis deprædicant. At qua id faciant auctoritate, luculentam non reddunt rationem. Hiſtoria rerum memorabi-

lium, quam academia Ifiaca religiose servat, aperte pronunciat scholas fama antiquitus insignes à Græcolada (quæ rectius Crecolada) Lechelada, & Lathelada fuisse Bellositum translatas. At quo tempore, quo auctore, qua causa id factum sit, silentium plane ingens. Secutus est & Rossus Verovicanus, vir majoris longe diligentiae quam iudicii, hanc qualemcumque de scholarum translatione opinionem. Crecoladenses accolæ ripæ Ifiacæ conservant nescio quos versiculos obscuros in Fano Sampsonis, hanc originem asserentis: quorum, nisi me fallit memoria, hic primus est.

Postquam Pallas humi furians prostravit Athenas.

Reliqui vero exciderunt mihi, sed dispendio pene nullo. Ifiacæ academiae historia prorsus nullam facit de Ealfrido mentionem. Sunt tamen alii scriptores, & fidei approbatæ, qui institutionem scholarum Ifiacarum manifeste illi ascribant. Videtur hoc etiam Asserius Menevensis, teste suppresso Isidis vadi nomine, significasse. Sed is nec Græcoladæ, nec Lecheladæ, nec Letheladæ, vocabulorum mere Saxoniorum, ut neque transmigrationis, meminit, ne per umbram quidem. Quin ipsa verba auctoris apponam, ubi de educatione filiorum Ealfridi regis Visisaxonum loquitur: "Eathelueardus omnibus junior, ludis literariis divino consilio, & admirabili Regis prudentia, cum omnibus pene totius regionis nobilibus infantibus, ac etiam multis ignobilibus, sub diligenti magistrorum cura traditus est. In qua schola utriusque linguae libri, Latinae scilicet ac Saxonicae, assidue leguntur. Scriptioni quoque vacabant, ita ut antequam humanis artibus vires haberent, venatoriae scilicet, & ceteris artibus quæ nobilibus conveniunt, in liberalibus artibus studiosi, & ingeniosi viderentur." Et alibi, ubi de divisione fortunarum Ealfridi agit, hæc scribit: "Tertiam partem scholæ, quam ex multis propriae suae gentis nobilibus pueris, & ignobilibus, studiosissime congregaverat, dedit." Rossus Verovicanus in libello de Academiis affirmat principid tantum fuisse treis scholas in Isidis vado, quarum prima grammaticis, secunda philosophis, tertia theologis consecrata est. Haraldus Levipes, Danus, Angliæ rex, infestus tum civibus, tum eruditis Isidis vadum incolentibus, quod Danos nobiles, fugientes ad Fani Fredisuidæ pyramidem, consilio Eadrici proditoris scelestissimi occidissent, armatum militem eo misit, qui urbem strenue diriperet, & collegia bonis arti-

* *Et Lathelada*)] Posterior pars Parenthesis non post *Lathelada*, sed mox post *Lechelada* male collocatur in Ed. prima.

bus dedicata confringeret, scholasticis hinc illinc metu fugientibus. Chronica Fani Frediswidæ referunt Ifidis vadam, regnante Eathelredo, insignem accepisse cladem. Robertus Polenius, vir ad bonas literas natus, studiorum in Ifidis vado refuscitavit, post cladem acceptam, alacritatem, tempore Henrici Belloclerici regis Angliæ. Hinc Polenius Romanam urbem petiit, ubi & Cancellarii dignitate functus est. Non possum liquido pronunciare an Ifidis vadam muro fuerit cinctum ante imperium Gulielmi nothi, regis Angliæ. Illud constat Robertum Oilium, ejus appellationis primum, castrum, quod olim fortissimum fuit, in ripis Ifidis vel à fundamentis construxisse, anno à Christo nato 1071. teste Thoma Vicario fidei optimæ scriptore. Nos ista, dum antiquitatem studemus, in gratiam Ifidis vadi, memoriæ sacrosanctæ consecravimus. Exhibebimus autem de his fusiora & lucidiora in libro de origine & incremento bonarum in Britannia literarum, & in libro de Academiis.

L

LIMENUS flu. Britannice Limene. Refert hoc nomen originem Græcam, quod pleno defluens alveo portum efficiat. Est enim portus, littus, sinus maris, Græcis λιμήν. Eadbertus rex Cantiorum Limeni meminit in quadam donatione facta anno D. 741. Chronica Fani Neoti de Limeno sic loquuntur. "Limenus fluvijs currit de sylva magna, quæ vocatur Andredefwalde. Habet autem ea in longitudine ab oriente in occidentem milliaria 120. & eo amplius, in latitudine autem triginta." Graius in opere, cui titulus Scalechronicon, Andredefwaldæ meminit, & Sigeberti regis Visifaxonum ab upilione ibidem interfecti. Henricus Venantodunenſis quarto libro historiæ de regibus Anglorum hæc refert, ubi de Danis, fretus auctoritate Mariani, agit: "Postea rediit in Angliam ille magnus exercitus cum omnibus rebus suis ad portum Limene cum 250. navibus, qui portus est in orientali parte Cantix, juxta magnum nemus Andredeflege, quod centum & viginti milliaria in longitudine, triginta in latitudine continet. Egressi vero construxerunt castrum apud Apletre." Hæc tunc Venantodunenſis. Saxonibus id Apletre est, quod Latinis malus, nota arbor. Et quoniam in mentionem Andredefwaldæ, cujus apud Marianum clara est memoria, incidimus, lubet hic obiter significare Henricum Venantodunenſem Andredefcaſtri, urbis, ut ait, olim celeberrimæ, at ab

* Et in libro] Sic lego cum Ed. secunda. In omittit Ed. prima.

Ealla primo rege Sudofaxonum funditus everſæ, non ſine honoris præſatione magna, primo hiftoriæ ſuæ libro, meminiffe. Nomen Limeni noſtris prorfus incognitum temporibus. Conſtat tamen eum fuiſſe fluvium, quem hodie Rotherum vocant. Oritur autem in Argafio monte, non procul ab Aquædunenſi ſaltu, alias Waterdon, loco Sudofaxonibus notiſſimo. Unde labitur vicinum in campum, cui nomen indit, videlicet Rotherfelde. Hinc Vicanum, alias Hichingham, petit, ac Robertinum pontem. De hoc vico recentiores quidam ſcribunt, de nomine nil dubitantes. At mea conjectura eſt, Rotheri pontem in Roberti pontem degeneraſſe. A ponte Rotherino recta decurrit Bodiamum, olim Dalenrigi, poſtea Leuchenoriorum caſtellum. Deinde Noviodunum pagum, & Oxinegam, ubi trajectus, alluit. Poſtremo Apletream vaſto deferitur gurgite, ac mox aperto mari ſe committit.

LIMODOMUS, vulgo Limehouſe, cui nomen à re inditum.

LOMITHIS, id eſt, ſinus luteus, ſive Lamithis, vulgo Lamehiche, notiſſimus Tameſinæ ripæ locus; de quo nihil antiquius legi, quam quod Canutus Fortis rex Angliæ hic inter convivia & pocula, ut refert Henricus Venantodunenſis, libro ſexto hiftoriæ ſuæ, diem obiverit ſupremum. In conſeſſo eſt, archiepiſcopos à tempore adventus Nortomanorum in Angliam hic ſedem habuiſſe. Balduinus & Hubertus, archiepiſcopi, nobile Fanum Lamithi erexerunt, decreverantque Præbendarios, ut vocant, ibidem ſtatuerent. Durovernenſes monachi hoc ægre ferentes cum Ro. pont. de Fano diruendo egerunt. Poſtremo, monachis victoribus, ruinam locus paſſus eſt, & quidem magnam. Palatium archiepiſcoporum jam ad ſenium devergerat. Ecce præſto eſt Joannes Moridunus, &, abſterſo ſenio omni, florem ac juventutem renovato & aucto operi magnifice reddit. Hic ego juvenis, ſtudio eloquentiæ & bonarum literarum totus conflagrans, Thomam Houertum, Principis Icenorum filium, Latine loqui inſuſtria, qua potui maxima, perdocui.

LUGUBALLIA, Britannice Cairluel, corrupte Cairlile. Hæc urbs ad Vetelingianam viam ſita eſt, alluiturque à borea Aquæduno, & à meridie Calodeva fluminibus non ignotæ famæ, quorum confluentia ſpectabilis paullo inferius urbe. At unde urbi nomen inditum à nullo hætenus diſcere potui. Conjecturam interim meam non gravabor publicam facere. Suſpicor fluvium, qui nunc Aquædon, alias Eidon, olim dictum fuiſſe Logum, ſive Lugum. Ballia à valle, V litera in B facile mutata, originem ſumpſit. Sunt & qui ſcribant vallia, non ballia. Familiare quidem eſt indigenis A-

qui-

quilonaribus valles præposito fluminis nomine appellare, ut Glindale, Weredale, Tivedale, Alandale, Rhidale. Sic enim Luguballia Lugivallis erit. Nisi quis rectius appellationem ortam putet à Lough patrio vocabulo, quod lacum, aut stagnum significat. Abundat enim aquis Luguballiæ situs. Ptolemæus Luguballiæ corrupto nomine Lucopibiæ meminit, videturque eam genti Novantum attribuere. Meminit etiam hujus urbis Antoninus in suo Itinerario. Quo tempore Beda floruit, in precio hæc urbs quidem fuit: nam & ejus mentionem 27. cap. libri 4. historiæ suæ facit. In libello quoque, quem de Cutheberti vita carmine, & prosa scripsit, honorifice de Luguballia hæc prædicat: "Ecfridus rex ad Luguballiam civitatem, quæ à populo Anglorum corrupte "Luel vocatur, venit ut alloqueretur reginam, quæ ibidem "in monasterio suæ sororis eventum belli expectare disposuit. Postera autem die deducantibus eum civibus prodiit, "ut videret mœnia civitatis, fontemque in ea miro quodam "Romanorum opere exstructum." Hæc ille. Concidit autem Luguballia calamitate Danici belli, & deserta mœrebat totos ducentos, & eo amplius, annos. Aluredus Fibroleganus historiographus, suo seculo clarus, scribit hanc urbem instauratam fuisse sexto anno imperii Gulielmi Rufi, regis Angliæ. Prædicat hoc idem Hovedenus. Adjicit Venantodunus, Gulielmum Rufum regem colonos ab austro huc misisse. Nec defunt qui scribant Flandros quosdam diluvio suis sedibus pulsos, ab Anglo, tanquam colonos, huc missos, qui & postea, ne quid cum Scottis commune haberent, Penbrocum translati sunt ut Rossos rebelles perdomarent: id quod fecerunt, teste Sylvestro Giraldo.

M

MAUDITI Castrum, vulgo Sainte Mawes. Erat autem Mauditus ex Hibernia ortus, & ut ferunt, episcopus. Vixit parce, ac duriter, sanctitatis nomine clarus, non longe à Falsensi portu, ubi nunc villa piscatoria, & fanum illius nomini consecratum. Incolæ ostentant in cœmiterio fano adjacenti cathedram ex solido saxo, qua frequenter sedebat, fontemque superstitione celebrem. Forma castri in ipsis portus faucibus pene orbicularis est, & situ subsidet, ut serpentes ærei certius irrumpentis feriant hostes. Trefrius, qui structuræ castri præfuit, vir ad bonas artes, & humanitatem natus, tum præterea amicis, & summus quidem meus, à me flagitavit, ut late quadratis faxis, insignia Henrici octavi nunquam satis laudati, & Eadueardi Principis incomparabilis, ferentibus, paucos opportune versiculos affigerem, quibus alte insculptis posteritas nobile tanti Regis opus meritis extolleret præconiis.

aiis. Feci quod voluit. Tali autem amico quicquam pernegare plane religio fuisset. Accipe, candide lector, inscriptionum notas. Prima sic habet. *Henricus oct. Rex Anglia, Francia, & Hibernia invictissimus, me posuit praesidium rei publicae, terrorem hostibus.*

Secunda inscriptio.

Semper bonos, Henrice, tuos, laudesque manebunt.

Tertia.

Imperio Henrici naues submitte vela.

Quarta.

Gaudeat Eduardo Duce nunc Cornubia felix.

Quinta.

Exprimat Eduardus fama, factisque parentem.

Hæc nos, in Henrici Octavi Regis incomparabilis gloriam, æternitati consecravimus.

MEDIAMNIS, vulgo Medemenham, monasteriolum Bernardinorum, quod Iliburnam Bedanfordanam, alias Ouseburne, parentem agnoscebat.

Mons Acutus, vulgo Montegu, nomen loci apud Gallos celebris: unde & nobilissima ejusdem appellationis apud Anglos familia originem duxit. Richardus Burdegalenfis Rex Angliæ gloriam Montis acuti, alioqui claram, clariorem reddidit, Severiani Comitis titulo adjecto, anno ejus imperii 21.

Mons dives, Gallice Richemont, urbs famæ conspicua, à qua & regioni, quam possidet, nomen. Brigantes olim hic sedes habuere, utpote cultores totius Isuriæ, vulgo Yorkshire, cujus & hæc pars fuit, ut plurimum montana, at interim qua valles subsident fecunda utcunque, fluviiisque irrigua, videlicet Uro, Suala, & Couero. Gulielmus nothus rex Angliæ, dum Eboracum civitatem ejus imperio non audientem obsidet, Alanum nepotem suum Comitem Britanniae continentis, a Matilde regina exorante, hujusmodi illustravit donatione: "Ego Gulielmus, cognomine Bastardus, rex Angliæ, do, & concedo tibi nepoti meo Alano, Britanniae Comiti, & heredibus tuis in perpetuum omnes villas, & terras, quæ nuper fuerunt Comitis Eadwini in Eborasshire, cum feodis militum, & aliis libertatibus, & consuetudinibus, ita libere, & honorifice, sicut idem Eadwinus ea tenuit. Data in obsidione coram civitate Eboraci." Capta, spoliata, & incensa urbe Brigantum domina, ac gente in potestatem Gulielmi redacta, Alanus, vir maximi animi, studens provinciam acceptam solide sibi conservare, castrum, juxta

Gillingham villam suam, fortissimum extruxit, quo se munitur contra impetus non modo Anglorum fortunis spoliatorum, verum etiam insultus Danorum. Operi autem absoluto Richemontis nomen quodam consilio inditum est, vel à loci magnificentia, vel à castro Britanniae continentis aliquo ejusdem appellationis. Rodolphus Dicetensis in historia sua meminit Richemontis, castelli Armoricae regionis. Ego quum, annis ab hinc aliquot, avidis hoc castrum oculis collustrarem, videremque ambitum urbis intra moenia ipsa exiguum esse, coepi cogitare urbem sensim crevisse in extima castri area, quod tamen non refero tanquam cognitum. Nunc ut splendor & gloria Comitum Richomontanorum fusius eniteant, operæ precium duco eorum ab origine stirpem repetere, & serie quadam ad secula recentiora perducere. Eudo Comes Britanniae continentis, Gallofridi filius, tres genuit filios, Alanum Rufum, alias Fregaunt, Alanum Nigrum, & Stephanum, qui singulatim, eo mortuo, Britanniae praefuerunt, & Richomontaniae. Uterque Alanus sine liberis perijt. Stephanus vero filium Alanum nomine genuit. Hic autem Conanum heredem reliquit, cui nupsit Margareta Gulielmi Scottorum regis filia, peperitque ei Constantiam, postea conjugio Gallofrido filii Henrici secundi regis Angl. felicem. Genuit Gallofridus Arturium, quem Joannes rex Angl. ejus patruus ob metum, ne Angliae regnum jure suo peteret, infidiis, ut quidam scribunt, interficiendum curavit. Constantia secundo nupsit cuidam Rodolpho, à quo adulterii crimine infamis divortio mulcata est. Hinc tertio nupsit Guidoni Tearcho, & ex eo peperit Adeliciam, quæ Petrum Maloclericum in conjugem accepit, & ei peperit Joannem. Joannes filius Joannis Comes Richomontaniae accepit in uxorem Beatricem, filiam Henrici tertii regis Angliae, quæ maritum Arturio, Petro, & Joanne parentem fecit. At Joannes pater ultimus erat Richomontaniae Comes ex stirpe Alanica, cujus si quem juvat antiquitatem, quæ Eudonis imperio praecessit, cognoscere, legat Gulielmum Geometicensem, rerum Nortmannicarum illustratorem. Recentiores Richomontaniae Comites omitto brevitatis studio, hac lege tamen, ut illos in memoriam redigam in opere quod de nobilitate Britannica, diis vitam mihi fortunantibus, in Procerum gratiam propediem scripturus sum, & editurus. Interea Richomontaniae valedicam.

MORINI, gens Gallicae Belgicae, quorum urbs celeberrima Tervana erat, quam ego potius Treventam nomina-

rem à Tre, quod oppidum veteri Gallorum lingua significat; & guin, quod album, illustre, & splendidum sonat. Morinorum meminit Cæsar in commentariis suis. Meminit eorundem Gratius poeta in libro de venatione, de quo Ovidius.

Aptaque venanti Gratius arma daret.

MORTUUS Lacus, vulgo Mortelake, villa longo quidem tempore archiepiscoporum Durovernenfium, at nunc Regis, permutatione fundi facta, villa eximie splendida.

N

NAUTICUS sinus, Saxonice Reatherhith, locus olim nautis tantum hospitium præbens. At nunc, quia urbi vicinus est, cœpit nitidis superbire villis, & sordes nauticas quasi contemnere. Sunt qui affirmant Henricum ejus appellationis quartum Anglorum regem hîc delituisse, ut medicorum opera in lepra, qua fœde aspersus fuerat, curanda uteretur.

NEOPORTUS, five Novus portus, Anglice Newporte, statio carinis satis fida, ubi etiam & commodus in Vectam insulam aditus. In Neoportu emporium est, & unicum totius Vectæ, quod & eodem censetur nomine. Attamen, ut ego aliquando accepi, Medena oppido antiquum nomen erat.

NOVANTES, de quibus Ptolemæus, oram littoris Britannici occidentalem accolebant, ea parte, qua nunc Lugovallia Scottomastix illa floret, & Candida casa, quæ nunc Fanum Niniani, Gallovinorum sedes primaria, caput attollit. Non possum hîc certe satis admirari, quid sibi voluerit Hector Boëthius, Scotticæ scriptor historiæ, quum Galloviniam sedem Brigantum fuisse, contra communem tum Græcorum, tum Latinorum omnium consensum, affirmet. Ejusdem farinae & illud Hectoris est, quo loco Dobunos, de quibus Ptolemæus mentionem facit, eam fuisse gentem scribit, quam nostra ætas vulgo Darbelshiremne appellat. Notum est Corinium eam fuisse urbem, quam Saxones Churnecestre vocabant, & nostra ætas corrupte Cirencestre, & Cicestre. Sedes etiam Dobunorum primaria ibi olim fuit, ubi nunc pars Claudianæ, ad Coteuoldianum campum, provinciæ. Sunt & aliæ ejusdem notæ in Hectore maculæ, quas vulgus lectorum tanquam stellulas suscipit.

NULLI-SECUNDA, novum ab excellentia operis nomen inditum loco, vernacula lingua Nonesuche dicto. Hîc magnificentissimus Henricus Octavus tam eleganteis, tam venustis, tam denique splendidas erexit ædes, ut quocunque prudens

■ *Suscipit*] Sic in Ed. prima. Sed in Ed. secunda *suscepit*. flo-

floridæ architecturæ æstimator oculos converterit suos, has dixerit inter ceteras quascunque facile palmam ferre. Quanta illic Romanæ antiquitatis æmulatio? Quantum speciosæ picturæ? quantum auri? quantum denique omnis generis ornamentorum? Diceres cœlum esse stellis interpolatum. Floreat æternum Princeps, qui nullis parcat impensis, quo minus artificum ingenia, miracula rerum, mentes atque oculos hominum sua quadam majestate rapientia, exhibeant.

P

PENDINAS, id est, caput montis, locus adjacens Falensis portus ostiis occidentem versus, ubi nunc stat castrum in loco edito, non longe ab ædibus Cheligrevi, viri humanissimi, qui & ejusdem Præfectus est. Cujus operis gloria, quanta quanta est, Henrici Octavi Regis propria est.

PETROPOLIS, nunc Peterburch, at nomine antiquiori Medeshamstet Saxonice dicebatur: cujus & loci Beda 6. cap. 4. libri suæ historiæ meminit. Erat autem in primitiva Merciorum ecclesia in honore plane maximo. Operæ precium ergo originem monasterii, olim undecunque clarissimi, vel ab ovo repetere. Qua parte non gravabor Hugonem Album, rerum Petroburgi gestarum luculentum plane scriptorem, in suscepti operis evocare partem. Fidem ille lectori faciet. Ego vero quod ille fuse scripsit in compendiolum redigam. Avona, sive Avena, fluvius, qui vulgo Nene pro Avene, sublata A capitali litera, & V sequenti in N versa, Petroburgum alluit, in cujus alvei medio vorago quædam incognitæ profunditatis. Quo etiam & loco fons ebullit, cui nomen Medeswelle. Quum vero Saxones in ripa fonti vicina ædes posuissent, veteri nomini novum, videlicet Hamsted, conjunctum est, atque ita coaluit Medeswellehamstede, quod nomen longo postea servavit tempore, detruncata tantum brevitatis studio sesquipedalis vocabuli syllaba media, ita ut pro Medeswellehamstede pronunciarent Medeshamstede. Ham vero domum, Stat, sive stet, civitatem Latine significat. Collucet autem in ipsis pene Girviorum paludibus. Girviorum meminit Beda. Paludes incolebant. Nomen Girviorum nostro obscurum seculo. Dicuntur hac ætate Fennicolæ. Appellationem accepere Girvii à Gyr Saxonico vocabulo, quod Latine paludosum, & alte *luculentum locum significat. Hactenus de loci nomine. Nunc reliqua strictim dicemus. Penda rex Merciorum, sive Mediterraneorum Anglorum, reliquit

* *Luculentum*] Leg. *lutulentum*, ut & ipse Lelandus monuit ad calcem libelli.

treis filios, Peadam, Wolpherum, & Ethelredum, quorum singuli eo mortuo regno Merciorum præfuerunt, id quod confirmat Gotcelinus Bertinianus in vita Milburgæ virginis. Wolpherus detestatus impietatem, qua nondum Christianus Wolphadum, & Rufinum filios suos Christo à Ceadda initiatos, consilio Verbodi è medio sustulit, monasterii fundamenta amplissimi Medeshamstedæ jecit, quod Deo Optimo Max. & Petro consecravit, unde Petriburgus nomen loco postea inditum, ac Saxulphum religiosus præsidem ibidem statuit. At imperfecto obiit opere. Ethelredus ejus frater una cum fororibus suis Chineburga, & Chineswitha incepto operi manum supremam addidere. Longo post temporis intervallo Dani, gens piratica, à boreali littore toto misere spoliato in Mediterraneas Angliæ partes pergrassati sunt, ac inter infinita alia crudelitatis exempla Medeshamstedense monasterium totius Britanniz facile primum funditus everterunt. Hæc rerum humanarum est vicissitudo. Ausim pronunciare, exceptis tantum Judæis, hominum omnium fecibus, nunquam uspiam terrarum fuisse gentem unam, quæ majorem alteri calamitatem intulerit, quam Dani Angliis. Clades illa miseros flagellabat spatio ducentorum & pene quinquaginta annorum, quam quartam Britanniz plagam fuisse scribit Hovedenus in libro Annalium, ita ut præcesserit Romana, Pictica, & Saxonica. Eadgarus tamen, monarcha Anglorum, utcumque immunis erat à Danicis irruptionibus. Quo tempore Ethelwoldus Philomonachus, episcopus Ventæ Simenorum, cum Principe sub ita egit, ut ille, miseratus loci desolationem, erat enim tum temporis stabulum pecoris, novi monasterii fundamenta ingentia ibidem poneret. Aldulphus etiam, Eadgari Archigrammateus, luculentissima operi dona contulit, ductus iusta pœnitudine quod filius, quem unicum habebat, ab eo & uxore, somno & vino gravatis, suffocatus fuisset. Factus hic postea Aldulphus primus abba Petroburgensis coenobii instaurati, & tandem archiepiscopus Isuovicanus. Deinde Eadgarus ædificato novo oppido diploma emporii contulit. Quid multis? Eo divitiarum, splendoris, famæ, magnificentiz, denique gloriæ accrevit Petropolis, ut Chrysolis à multis appellaretur, quod nomen Saxonice sonat Gildenburch. Vicerat jam Gulielmus Nortomannus, & imperio Angliæ potitus est. Ecce Chrysolis, tot congestis multorum annorum spatio opibus, præda fuit Hereuardo Anglo, ac Danis Anguillariam insulam, alias Elig, vi defendentibus, & Gulielmo regi obaudientibus. Justo mihi hoc fa-

« *Præcesserit*] Alii forsan malint, *præcesserint*.

Etum

Etum videtur Dei iudicio. Nam monachorum saltem bonorum partes fuerant, tantos in eleemosynam thesauros à piis erogatos non sordide sibi conservare, verum larga manu opportune, & in loco pauperibus distribuere. Meminerint igitur ecclesiastici, vel perpetuo, sordium, hoc exemplo admoniti. Tuoldus Nortomannus, beneficio Gulielmi Victoris, cujus & nepos, ut quidam scribit, erat, abbatum Petropolitani, facinoris Hereuardini admonitus, Stenoforda urbe relicta, ad suos armato milite, ut fortem decuit abbatem, cinctus rediit. Tum vero partim dispendio rerum monasterii, & oppidi incensi, partim etiam Auguillarianorum vicinitate, vulneratas, ut piscis ictus, sapuit; ac castello sui nominis, Gallice Montuold dicto, strenue erecto, futuræ prospexit cladi. Hucusque ut plurimum ex historia Hugonis Albi. Henricus Octavus rex potentissimus splendorem novum Petrobargo, jam dignitate episcopi illustrato, contulit.

PETRUS Rupinus, Gallice de la Roche dictus. Hic fuit Ventæ urbis Simenorum episcopus tempore Henrici tertii regis Angliæ, homo tam invidiosus, quam qui unquam maxime fuit. Hic erexit Londini in suburbio, cui Sudoverca nomen, Xenodochium. Porro in Avonia meridiana instituit alterum Xenodochium, eo loco, quo stat oppidum in ostiis Portus magni, cujus Ptolemæus meminit. Instituit etiam duo coenobia, unum Tichefeldæ, alterum Letelegæ, quæ vulgo Neteley.

PLACENTIA, Gallice Pleasaunce. Nomen palatio, ab Hunfrido duce Claudiano instaurato, à loci amœnitate inditum, quod modo periit, resuscitata veteris Grenovici memoria. Has ædes Hunfrido mortuo coluit Eadueardus eius appellationis ab imperio Nortomannorum quartus. Cygnus de hac Placentia magnifice personat in mellita sua cantione.

PONTES, numero plurali, oppidum, ut ego conjecturam facio, quod Saxones Readige, & Reading, sic enim in vetustissimis exemplaribus scriptum invenio, sua lingua vocabant. Antoninus Pontium meminit. Quanquam milliariorum numerus, qui in Itinerario elucet, à pontibus Londinum non convenit Readingo. At ego experientia didici corruptos jam esse in Antonino numeros, & Alaunodunum vicum, qui nunc Maidenheved, & Uxinum pontem, ac Colunum, Saxonice Colunbroke, corrupte Colebroke, recentioris memoriæ esse, quam ut Pontium referant antiquitatem. Et eo loco tantum nominat urbes, ac celebris notæ oppida; cuiusmodi

« Sordium,] Sic ex Ed. secunda, non *sordidum* ut in Ed. prima.

nisi Radingum recta via nullum à Cunetione, alias Marlebyri, Londinum. Reading nomen, meo quidem iudicio, à copia & confluxu aquarum apud Saxones cœpit. Et hujus nominis pagus est ad Limeni, alias Rotheri, fluminis ripam, qui Cantios à Sudosaxonibus ex parte determinat. Fluvius vero Readingum interfecans Romanis Cunetio, Saxonibus Kenet dicitur. Oritur autem in Vilugiana provincia ad radicem tumuli terræ, in usus bellicos olim egestæ, cui nomen Selburgus. Hinc profluens, Cunetionem, celebre sui nominis oppidum, Hungrefordam, Spinas, alias Neocuriam, ac Readingum alluit, ac mox in Tamesim delabitur. Hæc confluentia aliquid facit ad nominis etymon. Idem præstat & Cunetio, qui antequam oppidum penetret, in cornua propter Beram villam splendidam se diffundit, ac majori alveo per pontem qui Readingi est ad meridiem defluit; minori vero, quem sacrum amnem vocant, borealem oppidi partem alluit, ac mox cœuntibus cornibus fit unus alveus. Huc etiam accedit, quod & illa duo brachia rursus divortii quibusdam vel in medio ludunt oppido, ac insulas plane amœnas efficiunt. Postremo neque hoc alienum à nominis significatione. Saxones rivum Rhe communi appellatione vocant, & subinde scribunt Hrie. Hinc Rhegate, id est, rivi cursus; Overrhe, ultra rivum; Rheford, rivi vadum; Rhidune, oppidum prope rivum; Suderhe, ad meridiem rivi: unde & provinciarum nomen, quæ australi Tamesis ripæ adjacet. Readingi primus, quod ego sciam, Afferius Menevensis illustrem in Annalibus suis mentionem facit, ac sui collaudat Ealfridi regis Visifaxonum virtutem, qui Danos aperto Marte eo in castellum fugavit. Hujus castelli nec rudera, nec aliqua certa hodie exstant indicia. At plateæ Castellane nomen in memoria quo itur via publica ab hoc oppido ad Spinas occidentem versus. Constat ex historia Roberti Beccensis Henricianos pessum dedisse castellum, quod Stephanus tyrannus Readingi firmaverat. Ealfritha, secunda regis Edgari uxor, pœnitundine ducta, quod privignum Eadueardum regem adhuc impuberem occidendum insidiis curavisset, monasterium virginibus sacrum Readingi instituit, eo, ut fertur, loco, quo nunc Fanum Mariæ in precio est. Henricus ejus appellationis primus cœnobium monachorum ad orientem posuit locum sepulturæ suæ, cui contulit virginum prædia, ac latifundia tum collegii Chaussegani, tum monasterii Leonis.

PONTIFICES, magistratus, nomen à re sumens, videlicet pontibus vel construendis, vel reficiendis: cujus generis sunt præfecti duo Londinensi ponti, habentque in Sudovercano suburbio domum amplissimam, utpote armamentarium rerum ad tantum opus pertinentium. Rodolphus à Diceto

in

in sua refert historia Petrum de Colechirche sacrificulum jecisse prima fundamenta novi pontis. Sed erant illa levia. Quare regis & civis accrevit postea opibus. Hic, candidi lectores, obstreper molesta sciorum turba, cujus & unus obscurior reliquis, homo notioris loquentiæ, quam eloquentiæ, & *μαφιλαυτος*, me foede in enumeratione arcuum Londinensis pontis erravisse asserit. Incuriam in qua parte meam censor scilicet acutus, idemque rarus, convellit, lancinat, lacerat etiam pro imperio, si diis placet, suo. Cui ego tantum in præsentia, alias opportunius ejus intolerabilem male judicando arrogantiam pressurus, & conculcaturus, respondeo: pluris valet oculatus testis unus, quam auriti decem. Civis Londinensis sum, nec me patriæ poenitet meæ. Speroque aliquando futurum, ut nec illam sui qualiscunque poeniteat alumnus. Edico, tibi male conciliate Geta,

Nulli nota magis domus est sua, quam mihi certe

Omnia Londini a sunt monumenta mei.

Fac periculum in eruenda penitiori illa antiquæ urbis nostræ celebritate. Doctior hoc nomine, nisi te discere suppudeat, forsitan evaseris me auctore. Quin pontis causam perago? Cataractæ in ponte Londinensi viginti, qua se ab austro in boream extendit. At arcus ex solido saxo incurvati tantum novemdecim conspiciuntur. Tabulatam illam, & planam pontis figuram ex asseribus compactam, & machinis tractilibus, si usus postulet, sublevandam, ne aditus hosti pateat, arcum nec possum, nec volo, sed neque per rationem debeo, certe appellare. Sperabas tu quidem magnum de me in hac re triumphum. At ego à te conceptam spem omnem illam his verbis facile tibi præripio.

Sis licet Antæus, Polyphemus, maximus Atlas,

Laurigeros noli de me sperare triumphos.

I nunc Geta, & inter compotores tuos viginti arcus Londinensis pontis victor deprædica.

POLUS, illustri familix nomen, cujus ego talem fuisse originem à fide dignissimis didici. Michael Polus, humili loco natus, mercaturæ operam dedit Regioduni, in ipsiis Hulli fluminis ripis siti, ubi nobile emporium. Navigavit autem frequenter ad orientales urbes Germanorum, tantaque dexteritate, successu, felicitate quoque rationes omnes suas subducebat, ut brevi divitias ingenteis sibi compararet. Hinc fama inclarescere cœpit, & Richardo secundo Anglorum Regi non modo cognitus, verum etiam familiaris, & charus,

a Sunt monumenta mei] Dolendum sane est Auctoris Collectanea de Londino periisse.

atque adeo à consiliis esse. Uffenfordiorum Sudovolciæ Comitum gloria, deficiente herede masculino, inclinationem patiebatur. Richardus, studens Polo quam gratissimus esse, illum australibus præfecit Volcis, anno regni sui nono, & inter familiarissimos habuit. Polus ubi perenserat se in flagrantissima esse lapud Principem gratia, strenue rem auxit, & indicia nobilitatis non pauca præ se tulit. Inter quæ illud vel palmarium obtinuit, quod nullum non lapidem moverit, ut Regiodunum suum quam clarissimum faceret. Constat oppidum, illius cum opera, tum impensis, auctum insignium numero ædium. Nam tempore Eadueardi regis ab adventu Nortmannorum in Angliam tertii Regiodunum oppidum piscatorium erat, folius Hulli præterlabentis, ut ego arbitror, tunc nomine gaudens. Poli ædes instar palatii adhuc elucent Regioduni, una cum muris oppidi latericiis, qua Fanum Mariæ occidentem spectat. Præterea duas alias conspicui decoris ædes in oppidi umbilico, & ætertias ad Hulli ripam posuit. Nec sic contentus egit cum civibus ut oppidum muro cingerent: id quod factum est. Locus, ubi lateres in muri usus cocti, Tegularius adhuc dicitur. Postremo à rege Richardo in civium gratiam libertatis diplomata exosculanda impetravit. Hactenus fortuna propitiam se parentem Polo exhibuit. Jam Richardi imperium, & majestas, civili turbata seditione, sensim decrescere cœpit, unde & Polus novus homo, idemque invidiosus, una etiam decrevit. Princeps, volens nolens, coactus est nobilium instigatione publicum totius regni conventum ad certum diem designare. Hoc consensu Verus, Comes Isiacorum, & Polus Sudovolcarum, publico decreto, tanquam corruptores Principis, exsulabant. Uterque Lutetiam Parisiorum petiit. Richardus magno illorum tenebatur desiderio. Polus mutatam sortem ægerrime ferens, obiit Lutetiæ. Verus opes eo à Polo adductas invasit: atque hæc Poli finis. Filii ejus meliora tempora nati patris hereditatem acceperunt: & non longo post tempore heres ex asse, Ducis insignem sibi comparavit titulum. Tandem Eadmundus, imminutæ majestatis Henricianæ reus, se, ac nobilem una familiam funditus perdidit. Quin & hæc tragedia paullo ante à Lindiorum Comite ejus fratre natu majori bello interfecto, aut Terento submerso, orta est, patre nesciente, & crucem filiis imprecante.

PORTUNIA INSULA, vulgo Portelande, sita est ad merididem littoris Durotrigum non procul à Vagæ flu. ostiis, unde tenui dividitur æstuariolo. Qua Oceano alluitur in mon-

æ Tertias] Tertiam in Ed. prima. male.

tes confurgit, at meditullio plana est, ferax etiam frugis, graminis, ac pecoris, at arborum prorsus indiga. Hanc æstimant circuitu septem miliaria conficere. At si quis lineam per ipsas insulæ radices, quas mare alluit, circumduceret, decem miliaria computaret. Planities insulæ ut plurimum saxosa. Littora horrendis rupes ostentant. Conjunctæ tantum uno insulæ vico ædes, ubi & ecclesia: reliquæ sparsæ. Olim piscationi præter cetera accolæ studebant, nunc vero aratro. Funda, qua se incolæ exercent, plurimum valent, feriuntque hostem fortiter. Henricus Octavus impensis maximis castrum hîc posuit monumentum nobile, & justum insulæ præsidium. Plura de Portunia dicemus in libro de insulis Britanniae adjacentibus.

PROFUNDUM VADUM, Angl. Depeford, tantum villa piscatorum paucis ab hinc annis. Henricus Octavus, Principum decus omnium, Navale conservandis & reficiendis navibus hîc instituit, armamentariumque juxta posuit, ac nuper splendidas etiam ædes Grenovicanis famulas excelso erexit fastigio.

PUTENEGA, locus non alio, quod ego sciam, nomine memorabilis, quam quod amœnas ad ripam ædes ostendet.

R

REGIODUNUM Tamefinum, sic dictum, quod ad Tamefini flu. ripam situm sit. Fama prædicat vetus oppidum collocatum fuisse paulo inferius eo, quod nunc cernitur, Shenam versus, loco humili, & excrecentibus aquis obnoxio, atque hinc adeo alio translatum fuisse. Ethelstanus, Eadwinus, qui & Eadwius, ac Ethelredus reges, hîc imperii sui corona redimiri sunt, testibus Henrico Venantodunensi, & Rogero Hovedeno. Accepi olim hoc medio factum fuisse foro, erecto alte tabulato opere, quo late à numerosa plebe viderentur: quod tamen tanquam recte cognitum non affirmo.

REGIUS BURGUS, Saxonice Cuningburg, corrupte Quinborow. Castrum hoc situm est in littore, qua Ovinia, alias Shepaga, insula Tamefini & Vagani flu. ostia aspicit. Instauratorem Eadueardum Vindelesoranum agnoscit, & Gulielmum Perottum Vicanum, postea Simeonorum episcopum, præfectum operis celebrat. Denique & Henricum octavum firmiora jam nactus robora extollit.

REGIODUNUM Hullinum, à flu. præterlabente ad differentiam alterius sic dictum. Seculis ab hinc aliquot elapsis piscatorium tantum fuit oppidulum, & appendebat parocciæ Hasileganæ, unde trajectus in Lindiam superiorem. Incrementa urbis paullo ante in vita Poli Sudovolcæ ostendimus. Tum præterea Hulli flu. originem, & cursum depinximus.

mus, adeo ut in præsentia eadem repetere *α* *supervacaneum*.

RUBER Clivus, vulgo Reddecliffe. *β* Gulielmus, Guidonis filius, hujus loci alumnus, novam viculo addidit lucem, constructis duabus elegantis notæ ædibus. Idem scholam grammaticam insigni quadam tum liberalitate tum pietate, ac Hospitium pauperum receptaculum, ibidem instituit, destinato vel perpetuum in tam sanctos usus prædio.

REGNORUM meminit Ptolemæus, qui, ut ego conjecturam facio, Tamefini flu. australes ut plurimum ripas, & interiora excolebant. Nunc regioni nomen Sudorheia.

S

SABAUDIA, ædes magnificæ, appellationem à Petro Sabaud, Leonoræ reginæ, conjugis Henrici tertii, avunculo acceperunt. Henricus tertius rex hunc Richomontaniæ titulo insignivit, & castella nobilium aliquot ei servanda tradidit, quæ quum aliquamdiu servasset, declinans Anglicæ nobilitatis invidiam, regi restituit. Joannes Gandavenfis Dux Mediolanensis longo post tempore Sabaudi ædes incoluit, in cujus *γ* conflagrabant odium orta Cantiorum seditione.

SHELFEGA, vulgo Chelsey. Nomen autem villæ inditum à dorso excreſcentis arenæ in alveo fluminis. Morus accola illustriſ villæ famam auxit. At postquam pertinax esse cœpit, & decretis publicis fidem abrogare, famam villæ partam labefactavit. Sed postea nova loco accessit gloria. Henricus Octavus, regum splendor unicus, conspicuas ædes ibidem nuper posuit.

SHENUM, vulgo Sheene. Unde autem nomen inditum, si non à splendore, non possum satis conjectura consequi. Angliæ reges tædio urbis adfecti frequentiuscule huc concessere tanquam ad secessum longe amœnissimum. Certum est Eadueardum tertium hunc locum coluisse, ibidemque obiisse. Eundem coluit & Richardus secundus, ejus nepos. Contigit autem anno D. 1397. ut Anna Regina, Richardi secundi uxor longe charissima, diem Sheni obiret supremum. Ille vero tanta perturbatus clade loco temere mala omnia imprecatus est. Nec sic contentus, vim etiam, si diis placet, ædibus intulit. Henricus Quintus, defolationem loci undecunque amœni non ferens, splendorem illis suum reddidit. Postremo

α *Supervacaneum*] *Supervacaneum* sit Ed. secunda. *β* Gulielmus, Guidonis *filius*,] Potius *Gilberti filius*. Nomen enim ei *Gibson*. *Gulielmus* vero nomen ei non erat, sed *Nicolaus*. *γ* *Conflagrabant odium*] Sic ex Ed. secunda. Antea, *conflagrabant mundum*.

Henricus Septimus, Regum omnium sui temporis cum ditissimus, tum prudentissimus, bonitate soli, venustate situs, fluminis commoditate, & vicinitate urbis illectus, tale ibi opus à fundamentis erexit, quale priores non viderunt: quale etiam & hujus seculi deliciae in immensum auctæ collaudant. Princeps vero, magnificentia operis mirifice delectatus, Richemontis nomine novam regiam appellavit, quo dignitatis titulo ante acceptum regni imperium clarissimus enituit.

SINNODUNUM, Mons editus in ipso vallis limite, cui nomen ab Albo equo, situm est. Distat enim à Caleva plus minus mille & quingentis passibus, & fossa cingitur profunda. Referunt Atrebates fuisse illic, Britannico imperio florente, castrum ingens, & memorabile totius provinciae opus. Cecidisse vero illud affirmant eo tempore, quo Danica rabies totam late provinciam devastabat. In praesentia ne levissima quidem ullius structurae exstant ibi vestigia. Coloni numismata Romanorum aratris hinc saepe eruunt. Manifestum quidem hoc signum loci hominum frequentia olim celebris. Sunt tamen qui putent Danos hinc castrametatos fuisse, orbicularique vallo tutelae causa locum cinxisse.

SION à Sione monte speciosissimum caelum designante appellationem accepit. Locus ille quidem, ubi nunc Sion, famae tantum plebeiae erat antequam Henrici Quinti regis invictissimi liberalitatem sensisset. Brigidianae virgines, chorus, ut tunc temporis videbatur, pius, collegium ambiebat. Princeps ratus positurum se opus posteritati spectabile, collegium magnis instituit sumptibus. Jam debellaverat Gallos, & coenobiola in Anglia non pauca erant, quae tanquam appendicia, Gallorum coenobia, unde & derivata sunt, capita sua agnoscebant. Senferat Princeps in illis fraudem, dolumque subesse, maleque de ejus sentire contra Gallos triumphis. Quare consilio quodam suppressis illis, praediorum quae possidebant partem Brigidianis, partem literatorum collegiis contulit.

SUDOVOLCA, Dux australium Volcarum. Nomen ab excellentia sumptum, ut Anglus pro rege Anglorum. Folke autem Saxonice id significat, quod vulgus & plebs promiscua Latine.

SUNNINGUM imminet Tamesinae ripae, dextrorsum paullo inferius Readingo. Fuit olim pontificum sedes, & cathedra. Novem hinc numero pontifices fuisse, Severianae ecclesiae historia aperte docet. Eorum primus erat Ethel-

stanus. Postremus vero Hermannus. Hic beneficio Eadueardi regis filii Ethelredi Shireburnensem nactus episcopatum, utrumque conjunxit, ac unicam sedem Shireburnæ constituit.

T

TAMA fluuius oritur Bulburnæ in radicibus Catyeuchlanicorum montium, qui locus aliquot passuum millibus à Pennolega, villa splendida Rodolphi Veronegi Equitis clarissimi, & amici nostri, diffusus est. Defluit per Trengofordam villam rusticam, per vallem Eilecurianam, & Crenodunensem pontem, vicinum Tamæ emporio, cui nomen indit. Deinde Veteleganum pontem, & Durocastrum petit, ac mox penetrato ponte Isidem ulnis complectitur, suumque nomen superbus præfert. Hinc fluvii conjuncti cursum deducentes uno Tamefis nomine coalescunt.

TEMPLUM, locus militibus Hierosolymitanis olim consecratus. Hic multi nobiles viri sepulti, inter quos nobilissimus fuit ille Gulielmus senior Polemarchus Angliæ, & Penbrochiæ Comes, cujus hoc epitaphium in Thomæ Rodeburni historia etiamnum exstat.

*Sun, quem Saturnum sibi sensit Hibernia, Solem
Anglia, Mercurium Normannia, Gallia Martem.*

THORNEGA, Saxonice Thornege, & Thorney. Latine spinarum insula, nunc Westminstre. Locus erat horridus, & incultus. Sunt qui adscribant templum, Thornegæ D. Petro cuidam ditissimo ejusdem urbis mercatori. Ego hæc aliquando legi Thornegæ in pensili tabula, Sebertum, regem orientalium Anglorum, filium Sleddæ, & Riculæ, filiæ Ethelberti Magni, construxisse monasterium Petri in Thornega anno à Christo nato 604. Cui & subscribit Ealredus abba Rhizvellenensis in libro, quem de vita Eadueardi regis filii Ethelredi infortunati edidit.

TRENOVANTUM, Troja nova, Gallofrido. Sunt qui oppidum Novantum interpretentur. Illud interim ne ad umbram aliquam veri accedit, quod Polydorus tamen affirmat, ut Trenovantum sit oppidum Britanniae mediterraneæ, quod vulgus contracto nunc vocabulo Tranton appellat. Constat, Ptolemæo auctore, Trenovantes gentem fuisse maritimam ad orientem, ubi nunc Mediosaxones, & Ostrofaxones, inter quos fuere duæ illustres tantum urbes, quarum prima recentiori seculo, Romanis in Britannia imperantibus, Londinium à Cornelio Tacito dictum est, secunda vero Camudolanum, quæ rectius Colunodunum à Coluno flu. postea Coluncester, vulgo & corrupte Colchester. Erit mihi igitur Londinium veteri appellatione Trenovantum, id est, urbs, vel oppidum Novantum, donec eruditissimi, & in Britannica antiquitate
eter-

exercitatissimi, maturo iudicio certiora referant. Quod autem Ptolemæus Londinum Cantii annumerat urbibus, aut parum recte illud à Cosmographis didicit, aut urbs scriptorum incuria suo luxata loco. Constat enim his, qui vel summis labris leviter Britannicæ descriptionem attigerunt, Tame-
sim perpetuo Cantios à Novantibus disparasse. Quid Londino cum Cantiorum urbibus? Ut concedam Londinum suum nomen vel à principio retinuisse: an non igitur erit Trenovantum, id est, oppidum Novantum gentis antiquissimæ, inter quos & situm est? Nihil plane obstat, quum in confesso sit Londinum inter Novantes, non Cantios, fuisse. Cognitum est Novantes eas incoluisse regiones, ubi nunc Mediosaxones, & Ostrosaxones. De hac diximus aliquanto fusius in Syllabo dictionum antiquarum, quem ad-
iunximus libello de natali Eadueardi Principis. Hic me nunc etiam juvat non invenustos versus cujusdam poetæ, qui epitomen Britannicæ historiæ scripsit, in medium pro-
ducere:

————— *Æmula Troja*

*Mæribus, à Troja nomine nomen habet.
Nomen ei Nova Troja datur, post & Trinovantum,
Utpote corrupto nomine, nomen habet.
Hæc est illa polis, cui tres tria dona ministrant;
Bacchus, Apollo, Ceres, pocula, carmen, ador.
Hæc est illa polis, quam Juno, Minerva, Diana,
Mercibus, arce, feris, ditat, adornat, alit.*

TUËSIS, Civitas antiquissima recte Ptolemæo de nomine cognita. Hanc nostra ætas Berwike, corrupte mea quidem sententia pro Aberwike, vocat, quod vocabulum sonat ostia sinus, vel fluminis. Beda 12. cap. 1. libr. Anglo-
saxonice historiæ, ubi de orientali sinu Isthmi, qui Scottos ab Anglis dividit, loquitur, Tuëdi meminit. Fuit olim Tuësis, atque adeo hinc maritima omnis ora ad Pertham, ubi nunc Fanum Joannis, urbs celebris, quam & muris cinxit rex Eadueardus Longus, Scottomastix ille, in Anglorum ditione ut-
que ad Ecfridi regis Berniciorum occasum. Scottus postea Abrevicum invasit, longoque retinuit tempore. Eadueardus Longus, rex Angliæ, & Scottorum debellator, urbem recuperavit, & Anglis sollicitè conservandam tradidit.

V

VECTA, sive Vectis, Britannice Gueid, vel Guith, Anglice Wighte, Insula cum Latinis, tum Græcis, scriptoribus cognita. In primis autem Ptolemæo, Plinio, & Antonino. Samuel, Beulani discipulus, qui annotationes in Nennii Bri-

ranni historiam scripsit, hæc, dum Vectæ interpretationem significanter excutit, refert: "Quam Britones insulam Gueid, vel Guith, vocabant, quod nomen Latine divorrium dici potest." Forma insulæ ovo simillima. Longa quidem est viginti passuum millia. Lata vero decem. Utrumque insulæ promontorium, sive extensio, usque adeo isthmi figuram exhibet, ut peninsulam faciat. Commodus in Vectam trajectus à Portu magno ad Retham, intervallum septem milliariū est. At ab Hurstano castello, quod ostiis Avonæ fluminis, & æstuario adjacet, ad Sharpenoram, spacium plus minus duorum milliariorum interjacet. Rupes habet litus horrenteis. Terra frugum fertilissima, nec sylvæ indiga. Amniculis aliquot commode alluitur. Neoportus, alias Medena, unicum insulæ emporium. Villæ præterea plus minus 24. in quibus ut plurimum non vicatim, sed sparsum, habitatur. Cairbro, nobile olim Rigidiorum, qui Gallice Readvers dicti, castrum, in ipso pene insulæ umbilico situm est. Vespasianus, qui postea imperator Ro. hanc primus insulam Romanis vegetalem fecit. At quid in Vecta egerit pene incertum. Disperiit nobis pars illa historię Cornelii Taciti in qua scripsit de adventu Vespasiani in Britanniam. Quæ si nunc exstaret, Vectæ antiquitas, atque adeo Britannia ipsa longe clarius eluceret. Suetonius Tranquillus in Vespasiano hæc scribit: "Insulam Vectem Britannię in deditionem redegit." Henricus Huntendunensis secundo suæ historię libro docet quo pacto Cerditius, primus Visifaxonum rex, comitatus Kinricio filio suo bello devictos Britannos Vecta expulerit: utque post quartum victorię annum eandem dono dedit Stufæ & Witgaro suis nepotibus. Quo in loco mihi quidem videtur Asserii auctoritatem sequi, qui eadem significanter in Osburgæ reginæ Visifaxonum, & matris Ealfridi regis, genealogia exprimit. Servierat jam diu Idolis Vecta, imperio regulum Saxonici generis audiens, conculcata vi barbarorum Christiana religione, quum Cedualla Britannus Arualdum regulum, filiosque ejusdem duos, victor è medio tolleret, & suo insulam adjiceret imperio. Hinc Vecta Christianismum recepit, prædicante evangelium Hildila, eo ab Wilfrido episcopo Ceolefgano, quod nomen Latine vitulorum marinorum insulam sonat, misso, una cum Beorwino Wilfridi episcopi nepote. Partem vero insulæ dedit Princeps Wilfrido, quem impense diligebat. Hæc Beda 15. cap. quarti libri historię Anglofaxonum. De Vecta fusius dicemus in libro de insulis Britannię adjacentibus.

VENTA Belgarum Britannice, ut nunc loquuntur, Cair Oder nante badon. Unde licet conjecturam facere nomen urbi recentioribus seculis Oderam fuisse. Additum vero est nante

nante Badon, perinde ac si diceret, in valle Badunensi. Nam Balnea urbs celebris memoriæ hinc distant decem millibus passuum. Nante proprie significat vallem in qua fluvijs labitur. Ego igitur dicerem nante Avon à flumine, potius, quam Badon: id quod lucidius, & significantius esset. Odera nomen flu. cujus & appellationis aliquot & hodie in Britannia ac Germania esse dignoscuntur. At Avonam flu. qui hanc urbem alluit, nomine Oderæ aliquando dictum fuisse legi plane nunquam. Est conjectura ex uno Antonini loco Avonæ etiam nomen urbi inditum fuisse. Sed valeant conjecturæ. Ptolemæum in præsentia sequar. Ille vero sic scribit: "Dobunis subjacent Belgæ, & urbes Ischalas, Aquæ calidæ, Venta." Ex hoc loco utcunque apparet Ventam eam olim fuisse urbem, quam Saxones Brightstowe postea appellabant. Sonat enim Latine illustrem locum, quæ vox non multum à Venta abludit. Guine, five Guenne, Britannice id significat, quod album, quod pulchrum, quod conspicuum Latine. Erant & aliæ tres præclarissimæ civitates famæ in Britannia hoc cognomento celebres. Quarum una Venta Sylurum, quæ nunc Cairguent, ut ex Antonino colligo, erat. Hæc tota concidit. Rudera apparent in Demeria, qua itur à Strigulia, alias Chepstow, ad civitatem Iscanæ legionis. Et quoniam in Striguliæ mentionem incidi, lubet Nechamii de hac urbe distichon non invenustum ex ejus de Sapientia divina libro desumptum promere.

*Intrat & auget aquas Sabrini fluminis Osia
Præceps. testis erit Julia strata mihi.*

Annotaverat hæc quidam in margine codicis: "Strata Julia, cujus pontem construxit Julius, quod vulgo Strigolium dicitur." Sic ille. Mihi tamen vix placet annotatio. Non me fugit Plinium alio Sylures statuisse loco, videlicet ad Cantarenum Scotiæ promontorium, unde brevissimus in Hiberniam tractus. Secunda est Venta Simenorum, quæ modo Wincestre, quam & aliqui Bristolliæ urbi ascribunt. Tertia Venta Icenorum nomine gaudebat, quam hodie appellant Northewicke, cujus nominis antiquitas etiamnum appareret in flu. urbem alluente, quem vulgus Wennesunne vocat. Venta Belgarum initio urbs ampla non fuit. Aucta est à Saxonibus. Postremo, ponte facta, Ruber clivus ad sinistram Avonæ ripam urbi additus, & muro septus forti, quo tempore Gulielmus Comes Claudianæ præfuit provinciæ, & maxime Ventæ suæ.

VEROLAMIUM, five Verulamium, Saxonice Werlamcestre, & Watelingcestre, ut scribit Henricus Venantodunensis i. historiæ suæ libro, ubi de quatuor viis publicis tractat

stat. Legi aliquando urbem à vicino flu. Verlume nomen primitus accepisse. Et Verlume fecerunt recentiores Vere, decurtata altera vocabuli parte. Et mox Verus flu. sublata E litera, & M præfixa, fit Murus, quæ appellatio vel hodie exstat, habetque palatium sui nominis, opus plane regium, Angl. More dictum. Vilibaldus Anglus, qui Bonifacii Angli episcopi Moguntinensis vitam septingentis ab hinc & eo amplius annis scripsit, Muri flu. meminit. Admiror interim quid sibi velit Gildas Britannus, qui, nisi codex mendosus, pro Muro Tamesim in sua historiola, ubi de Verolamio loquitur, supposuit. Hinc facile crediderim recentiores imbibisse errorem, qui vel adhuc multos possidet, videlicet Tamesim olim alluisse Verolamium, quod certe absurdius est, quam ut confutatione prorsus ulla sit convincendum. Constat antiquitus ingentem fuisse lacum propter moenia Verolamii, qui Offæ regi Merciorum potentissimo vectigal pendebat. Fluvij vero in illis Catyeuchlanorum finibus celebres nulli præter Verlumum, alias Murum, Lugiam, qui Cervi vadum nobile oppidum, & Durum, à quo Duri vadum, vulgo Stourford, nominatur vicus non incelebris. Cornelius Tacitus hæc de Verulamio libro 14. historiæ suæ refert: "Eadem clades municipio Verulamio fuit." Unde & Britannice, teste Nennio in catalogo urbium, Cair municipi dicta est. Ptolemæus etiam hanc urbem celebrat, attribuitque Catyeuchlanorum genti. Porro & Antoninus eandem deprædicat. Alexander Nechamius in libro de sapientia divina encomiastico carmine Verolamium percelebrat. Stetit urbs fama clarissima usque ad Saxonum adventum, & aliquanto post, ut apparet ex Anonymo, qui facta Albani historiæ eleganter commendavit. At toties Saxonis concussa bellis tandem subito caput demittere cœpit, usque adeo, ut paullo post spelunca latronum viam Vetelinganam obsidentium esse cœperit: quo tempore Offa, Merciorum rex, potentia inter Saxones summus, Fanum nobile D. Albano in Holmehurste, loco extra muros Verolamii, ejus martyrio sacro, posuit. Tum & urbis ædificia, & muri minantia ruinam, partim subversa sunt in usus novi templi, & cœnobii. Utque officinæ cœnobii indies augebantur, sic decrevit Verolamium. Oppidulum quoque inceptum ad Fanum Albani multum latissimorum laterum, ex quibus veteris urbis ædificia tota pene constabant, detraxit. Dehinc & Wolfinus sextus abba Fani Albani infinitam vim laterum & saxorum eo abduxit, ut novum op-

α *Nobile oppidum*] Vox deest, ni fallor, viz. *alluit*, vel quid simile. β *Et urbis*] *Urbis* & Ed. prima.

pidum Fani Albani augetet. Refert Matthæus Parisius in libro de antiquitate Fani Albani quo pacto Ealfricus abba septimus, & Ealredus ejus successor, & Eadmerus nonus Verolamii ruinas ad se traduxerint in usum novi templi ibidem ponendi: quod opus à Paulo Cadomensis postea absolutum est, adjuvante Lanfranco, ut refert Eadmerus, Cantiorum archiepiscopo. Hæc cursum ex penetralibus antiquitatis depromimus.

VINCHELSEGA, oppidum in ipsius ostiis portus Limeni situm. Fuit antiquior ea, quæ nunc exstat, Winchelsea, loco quidem humili sita, & violentis fluctibus oceani mirum in modum obnoxia. Hinc factum ut quum accolæ nec sumptibus ullis, nec ingenio, calamitatem, quæ à mari oppido imminebat, repellere commode possent, cogitarent tandem de commigratione. Editus erat locus non longo admodum intervallo distans ab oppido. Et is cuniculos aluit, domino suo Tregosio non contemnendum fructum referens. In hunc accolæ veteris oppidi omnes, oculos & mentes conjecerunt. Consilio Eadueardi Longi, qui tunc Anglis imperabat, situm futuræ urbis dato precio cœmunt, quem Chronicon Fani Albani tam belle depinxit, ut præ oculis posuisse videatur. Fit magnus artificum concursus. Præficitur operi Joannes Chirchebius episcopus Anguillarianus Regi à thesauris. Transferunt eo ex veteri oppido quæcunque usus postularet. Temporis successu, id est, annis sex, vel septem, excrevit novum in immensum oppidum. Additi dehinc muri, & portæ. Rex ipse invisit locum, & operam laudat: dumque altiore urbem partem foris equo insidens collustraret, caballus crepitaculo ventimolæ territus regem concutit. Ille calcaribus usus equum exasperat, unde per crepidinem una cum equo in vallem cecidit, desperantibus de ejus vita famulis. At ille superum gratia incolumis inventus. Hoc ego scriptum nuper legi in Chronicis incerti auctoris, quæ à Fano Albani ad Tinnenſe monasterium delata sunt. Placuit nova urbs suis conditoribus. Vetus oppidum paullo post omnino desolatum, ac relictum ludibrio furentis maris. Ab illo tempore Winchelsea, antequam suæ originis vicesimum plene numeraret annum, duplicem passa est calamitatem, semel Francorum irruptione, iterumque Hispanorum à Pharolega invadentium impetu.

VINDELESORA, oppidum antiquum, nobile, manifestum, & situ denique tam amœnum, ut cum alio quocunque jure optimo de palma contendat, quam & mihi vel in ipso castri vertice, quo sol splendidius plane nihil aspicit, decantissime gestare videtur. Vetus illud oppidum, ne quis ignoret, aliquanto remotius stabat à castro, quam novum. Sed nec

nec ejus nomen adhuc periit. Illud certe mihi mirum videtur, quod, quum non paucis ab hinc seculis tanquam regia Saxonum sedes re ipsa in magno steterit precio, cum aucupii, tum venationis titulo, tam rara de eo fiat mentio apud veteres historię scriptores. Didici à luculento quodam teste Eadueardum regem, Ethelredi infortunati filium, Vindelesoranum castrum celebrasse. Ab eo tempore gloria loci perpetuo floruit. Nec quisquam hinc regum fuit cujus non ariserit oculis. Longum profecto esset hęc connumerare res ibi gestas. Eadueardus ejus nominis ab imperio Nortomanorum in Britannia tertius, quem Gulielmus Pachendunus historiographus à loco natali Vindelesoranum appellat, novo splendorem oppido addidit, idemque ita castri gloriam vel ad ipsa majestatis fastigia extulit, ut omnibus facile ingenti admirationi esset. Jam victor jugum Gallorum & Scottorum duris cervicibus imposuerat, & annus à Christo nato 1364. defluxit. Ecce Princeps potentissimus, atque idem partis spoliis ditissimus, animo ardebat, ut, edito opere aliquo illustri, magno, memorabili, denique se suumque nomen posteritati, vel clarissimum faceret. Senserat situm castri Vindelesorani, cujus alumnus erat, tam amœnum, quam quod mixime. Sed tempus, edax rerum, splendorem, juxta ac robur operis incredibile quantum vitiaverat. Edicto igitur convocat ingentem artificum numerum. Turres ac muros vetustate fatiscētes dirui jubet, &, amplioribus circinatis spatiis, alta novi operis fundamenta jacienda curat, quibus postea fastigia, omni majestatis genere elucentia, fuere superimposita. Erat Gulielmus Perottus, nobilis «Odoualli» alumnus, à Vicano oppidulo Avonię australis originem ducens, vir rerum experientissimus in flagranti tunc temporis apud Eadueardum gratia, cui cura, & tanti operis moles commissa. Tandem curriculo paucorum annorum castrum regium sumptibus infinitis supremam artificum manum accipit. Erat in castro vetus templum religione sacrum, & Divę Marię, ut memini, dedicatum. Hęc instituerat Henricus Belloclericus, rex Anglię, quinque presbyteros qui rem divinam curarent. Pietatem boni Principis optimus Princeps laudavit, secumque cogitare cœpit, quo titulo illustre opus illustrius redderet. Inito mature consilio statuit novi operis templum fabricum D. Marię & Georgio martyri. Præsident quoque ibidem, ac duodecim Canonicos ex ea secta, quos Præbendarios vocant, instituit: utque collegii sui splendor novo, & nitido, dignitatis calculo latius eluceret, nobilissimam conscripsit

societatem Equitum, auream Perisceliden sinistra tibia ferentium, cui hic verficulus Gallice inscriptus erat: *Honi soit qui maly pense*. Jam agebatur annus imperii Eadueardini 23. quum chorus viginti & sex Equitum Perisceliden ferentium bonis avibus & læto omine designaretur. Rex demissa chlamydibus ex tenui & molli panno colores nunc roseos, nunc violaceos, purpureos utrosque præscripsit. Interior pars chlamydis regiæ obducta ^a sindone alba, sed byssina. Reliqui Equites sacræ vestis interioris sinus pelliculis niveis, quas vulgo Armineos vocant, belle exornant. Præfidis chlamys numerosa & collucente periscelide ornatissima principid exstitit. Reliquorum, ut quisque titulo dignitatis enituit, ita & in talari veste præscriptum periscelidum numerum religiose observabat. Cucullus etiam una cum prominula appendice olim egregio & capitis & colli ornamento cultui Equitum superadditus. Accessit ad splendoris coronidem Periscelis aurea gemmis adamantinis, veluti quibusdam stellulis, interpolata, quod & Regium fuit. Ceteri autem tibiam lævam aurea tantum Periscelide cingebant. Numerus Periscelidum in veste longa non comparet: unica nunc insignis est. Color in veste unus Violaceus restat. Hujus sodalitiij gloria ab eo tempore in immensum usque adeo excrevit, ut reges & Cæsares Periscelidis famam decusque ambitiose expetiverint. Quærenti mihi sæpiusculè de Periscelidis origine, relata sunt incerta multa, usque adeo, ut nondum apud me constituerim quid potissimum admittam. Longe præstat silentio originem rei parum mihi constantis præterire, quam incerta pro certis pronunciare. Profecto verisimile est præclarum fuisse aliquod facinus, quod nobilissimæ societati primordia tam augusta pepererit. Sunt qui Periscelidem interpretentur tesseram belli designare. Cincturæ species ea est. Cincti milites sua obibant munia. At quanta interim discinctorum infamia? Exauctorati illi quidem erant. Sunt rursus qui dicant Eadueardum signo Periscelidis in sortem dato hostem vicisse. Sunt porro qui ex Periscelidis circulo orbem virtutum apprime necessarium Principibus viris colligant. Eadueardus Quartus Plantagenista victor collegium Periscelidis mirum in modum fovebat, & prædiis, adaucto ministrorum numero, donabat. Neque hoc merito finem benevolentiaë imposuit. Ad occidentem templi ab Eadueardo tertio constructi novum & ille erexit priori longe magnificentius: sed imperfecto opere obiit. Reginaldus Braius Eques magni nominis testis & fastigiis novi templi, ut ego accepi, manum adhibuit. Quoties

^a *Sindone*] Ita emendavi. Antea, *sindone*.
 Vol. 9. N autem

autem avidis hoc templum collustro oculis, toties mihi videor absolutum elegantis structuræ opus videre. Stabat adhuc vetus templum ab Eadueardo tertio positum: sed quum Henricus Septimus rex sui seculi Phoenix unicus memoria mortis tactus, locum sepulturæ suæ aptum quæreret, diruto Eadueardino templo veteri illo, novum à fundamentis loco eodem construxit, quod & hodie vacat. Mutaverat enim de sepulchro sententiam, ac alterum, miraculum orbis universi, Visimonafterii inchoavit. Illud non est silentio prætereundum, quod idem adjunxerit occidentali parti areæ superioris, ubi maxime castrum nitet, novum & elegans quadratissimorum saxorum opus. Sed neque ejus filius Henricus Octavus flos regum, quotquot Britannia unquam vidit, minus de Vindelesora est commeritus. Primis etenim regni sui annis portam maximam, qua ingressus in primam castrî aream, à fundamentis quadrato extruxit saxo. Sed quo me rapuit oratio? Quam ægre divellor à Vindelesora aurea quidem illa.

VIRIDIS SINUS, Saxonice Grenewiche. Erat hic locus antiquitus statione navium celebris potius quam ullo illustrium ædium titulo. Nonnullam sibi olim peperit famam ex castris, quæ Dani in supercilio vicini montis posuere. Hujus rei gestæ clara apud Henricum Venantodunensem in Suenone his verbis mentio est: "Turchillus vero similiter jussit dari victum, & censum exercitui, qui erat in Grene-wike." Possẽm hîc multa, & ea clarissima, in medium de loci celebritate adferre. At in præsentia hæc suffecerint: quandoquidem Cygnus accurate alias Regiam, quam sublimem habet, suis coloribus omnibus depinxerit.

VOLUCRUM DOMUS, Saxonice Fulenham, vulgo Fulham. Afferius Menevensis scribit Danorum turmas hac ripa in hybernis fuisse. Fuit hæc villa multis ab hinc annis, atque adeo nunc est, hospitio Londinensis episcopi notissima.

PER-

PERORATIO

AD CANDIDOS LECTORES.

JAM præsiti quod sum pollicitus, & commentariis qualescunque mei in Cygneam Cansionem prodeunt, opusculum ex penetralibus recondita & sacrosancta antiquitatis religiose erutum, & diligentia, cura, fide, quanta potui plane maxima in lucidum ordinem redactum. Quae parte si quid de meliore nota sedulus exhibui, quod oculos eruditum splendore aliquo affecerit, & affectos aliquamdiu illecebris, non magnis quidem illis, sed honestis detinuerit; aut si quid mediocris eloquentia profuxit, quod purgatas demulserit aures, id quod à me aliquando factum vix sane crediderim; denique si in toto quicquam opere ostendi quod candido lectori arriserit, id ego omne lubens non ostentationi, sed bonis ingeniis Musisque dedico: & hac me persuasione imbuo, futurum nunquam, ut selectus literatorum chorus expeditam in me alacritatem, aut studium honestum erga doctas artes omneis desideret, etiamsi eloquentia, & eximia rerum cognitione interim destituar. ^a Propertius inter felices connumeratus poëtas, quo animos juvenum magna & ardua tentantium excitaret, confirmaretque, sic cecinit:

Rebus &c in magnis ^β &c voluisse sat est.

Hanc ego voluntatem non modo amplector & exosculor, verum etiam accessione nova, eaque luculenta exornare studeo, ut qui quam olim dilexerim, nunc modis plane omnibus deamem. Quid quod & voluntas tam opportuna causam strenue defendit meam? Censores oblatrant iniquissimi me provinciam viribus longe majorem meis subiisse, Cygneamque cansionem pradicant sapenu-

^a Propertius] Ita in fine operis Lelandus correxit. Antea Catullus. Ed. secunda non mutat. ^β & voluisse sat est.] Ita etiam emendavit Auctor ipse. Antea, est voluisse satis. Nec aliter in Ed. secunda.

mero à doctissimis cum Latinis, tum Græcis collaudatam, sed à paucis tentatam, idque tenuiter, si quis rei tum magnitudinem, tum gloriam aqua lance expendat. Agnosco quam angusta sit supellex nostra. Materiam fateor jure quodam suo Vergilianam in carmine non modo gratiam, sed & majestatem quoque poscere. Nec me sane latet hoc argumentum & fontes Ovidianos illos ab illimi origine pure defluentes vehementer etiam atque etiam optare. Ego qui utrumque viderim, & per literas aterna viventem fama, & eloquii incredibili suavitate perfusum, eorum gloria facile assurrexi, utpote cultor supplex, rectius quam felix imitator. Salutatis de more illis, ad Phaleucum me statim contuli. Præsto quidem erant hinc Catullus, hinc Pontanus, clarissima inter sui seculi poëtas lumina, quibus ego me pro tempore totum sollicitè commendavi, ac postremo raptus qua nescio plane cupiditate collaudandi tum fortia Henrici Octavi Regis incomparabilis nunquam emoritura facta, tum virtutes prænites, Cygnum Phaleucinis carentem modulis in medium protuli, & commentarios, ita ut in præfatione sum pollicitus, addidi, hoc consilio ne defraudarem patriam, de me tam bene semper merentem, cognitione vera antiquitatis Britannica, & gloria suorum majorum, quorum res gesta si in satis memores & elegantes scriptores feliciter incidissent, na tum pro justa claritate velut Hesperii inter minora eluxissent lumina. Favete, candidi lectores, tam latis & honestis auspiciis. Sic ego diligentiam vobis integre promitto meam, & vestram per libros editos singularem benevolentiam, humanitatem, amorem denique posteritati, si non utiliter, certe interim alacriter, erectus commendabo. Valet bonarum artium cultores felicissimi.

NICOLAI FIERBERTI,
OXONIENSIS
IN ANGLIA
ACADEMIAE
DESCRIPTIO.

Ad perillustrem & Reverendiss. D.
BERNARDINUM PAULINUM,
S. D. N. CLEMENTIS VIII.
DATARIUM.

ANTIQUI POETAE
DE ANGLIA
EPIGRAMMA.

Anglia terra ferax, tibi pax secunda quietem,
Multiplicem luxum merx opulenta dedit.
Tu nimio nec stricta gelu, nec fydere fervens,
Clementi caelo, temperieque places.
Quum pareret natura parens, varioque favore
Divideret dotes omnibus una locis:
Seposuit potiora tibi, matremque professa,
Insula sis felix, plenaque pacis, ait;
Quicquid amat luxus, quicquid desiderat usus,
Ex te proveniet, aut aliunde tibi.

ATHENÆ OXON.

Vol. I. col. 325.

NICHOLAS FITZHERBERT, second Son of *John Fitzherbert*, second Son of Sir *Anth. Fitzherbert*, Knight (the great Lawyer) Son of *Ralph Fitzherbert* of *Norbury* in *Derbyshire*, Esq; was a Student of *Exeter Coll.* and exhibited to by Sir *Will. Petre*, about 1568. but what continuance he made there, I know not. Sure 'tis, that his bare name stands in the Register called *Matricula*, under the title of *Coll. Exon.* in 1571. and 72. he being then the Senior Under-graduat of that College. About that time he left his native Country, Parents and Patrimony for Religion sake, and went beyond the Seas as a voluntary Exile. At first he settled at *Bononia* in *Italy*, purposely to obtain the knowledge of the Civil Law, and was living there in 1580. Not long after he went to *Rome*, took up his station there, and in the year 1587. began to live in the Court of *Will. Alan* the Cardinal of *England* (whose person and vertues he much adored) and continued with him till the time of his death, being then accounted eminent for his knowledge in both the Laws, and for humane literature. His Works are,

Oxonienfis in Anglia Academiae descriptio. Rom. 1602. in 3. sh. and a half, in oct.

De antiquitate & continuatione Catholicae Religionis in Anglia. Rom. 1608. in oct.

Vite Cardinalis Alani Epitome. He also translated from the *Italian* into the *Latin* tongue, *Joh. Casa Galateus de moribus.* Rom. 1595. He was drowned in a journey taken from *Rome* in sixteen hundred and twelve, but where, or in what Church, buried, I know not, nor what his employment was after the death of the said Cardinal, notwithstanding I have sent more than once to the *English Coll. at Rome* for resolution, but have received no answer.

1612.

Perillustri

Perillustri & Reverendiss. D.

BERNARDINO PAULINO,

S. D. N. DATARIO,

NICOLAUS FIERBERTUS

S.

QUAM vellem equidem (*Bernardine Amplissime*) ut qualem tu in me humanitatem, in populares meos charitatem, in egenos omnes, notos & alienos, benevolentia singularis significationem libenter soles ostendere; a tale ego in te officii debiti, observantia summa, gratique animi mei testimonium & possem exhibere. Eset hoc sane cum tua beneficentia debitum, tum ad animi mei consolationem apprime accommodatum. Veruntamen, quum eam tibi facultatem Dei prepotentis bonitas, Pontificis optimi benignitas, & virtus tua inprimis probata & cognita conciliavit, ut multa multis, & bene velle, & bene facere valeas: mihi vero & proprii casus, & communis temporis calamitas potestatem omnem bene merendi abstulit; quid tandem est reliquum? solent debitores inopes, at non improbi, astrictam suam fidem, quam prasenti nequeunt pecunia, aut versura,

^a *Tale*] Ita calamo emendatur in exemplari nostro impresso inter Codices Laudinos. *Talem* in aliis exemplaribus. ^β *Possem exhibere.*] Interrogandi, vel potius admirandi, notam malle.

aut

aut venditione, aut alia aliqua via liberare, & ego, à fortuna bonis egentissimus, nonne hoc solo, qui mihi superest, ingenii industriaque mea cujusquemodi fructu tibi, ut possim, satisfaciam? Iniquus certe in te, & in me essem, ni id facerem: quandoquidem partus iste, qualiscunque demum à me editus, ita tibi debetur, ut sine injuria alteri offerri nec possit, nec debeat. Nam nisi saepe & serio de Anglia rebus academicisque exquirendo, tu mihi animum ad hunc conatum addidisses, hercle vix unquam in tanta mei ingenii sterilitate factus iste exstitisset. Qui quidem, quando nunc te non solum auctorem agnoscit suum, sed etiam fautorem defensoremque poscit, & veneratur; non eum, uti spero, tua humanitas rejiciet se offerentem, quem benevole adeo cupideque perquisierit non adhuc existentem. Quin imo licet parvulum valde & humilem ita amplectetur, fovebit, tuebitur; ut nostrorum uterque, ille videlicet de tanto auctore, ego vero de tali patrono immortaliter, & perpetuo, gaudeamus. Vale.

OXONI.

OXONIENSIS ACADEMIAE DESCRIPTIO.

BRITANNIA est insula omnium, quas antiqui noverant, celeberrima & maxima. patet enim in circuitu ad mille octingenta & amplius millia passuum. Oceano undique circumfuso ab Europæ continente non longo intervallo secernitur. Formam quodammodo triquetram intuentibus objicit: nam in oblongæ scutulæ, (ut cum Tacito dicamus;) vel in ocreæ forte rectius, (si universæ insulæ situm picturamque intueamur;) quasi similitudinem exiens, in tres, licet dispares, angulos definire videtur. Horum unus, qui ad Galliam, & orientem vergit solem, in Cantio finem habet. Alter, respiciens occidentem, extrema Cornuallia regione terminatur. Tertius, ad septentrionem spectans, usque ad ultimos Scotiæ fines extenditur. Atque hic quidem angulus latior, & productior, quique summæ potest ocreæ non male assimilari, superiori parte sua regnumoticum (hinc ad Orientem oceanumque Germanicum flumine Tueda, illinc ad occidentem & Hiberniam versus, Esca & Kerlop fluminibus, in medio vero asperis montibus divisum,) constituit. Alii duo anguli simul cum reliqua insula, velut in tibiam pedemque crassiolem porrecti, major fere duplo, multoque feracior insulæ pars, ad Angliæ regnum pertinent. Nam Angliæ nomen ab Egbrico Anglofaxone, postquam majorem insulæ partem suæ potestati subjecisset, Britannia accepit. Mare genere omni piscium abundat; quodque undique portuosum ac navigationi mercaturisque faciendis aptum, ideo fit, ut Angli re nautica maxime delectentur, & excellent. Solum ipsum multis olim in locis vineis abundabat; nunc vite, nisi umbræ & delectationis gratia, (raro enim neglecta maturefcit) penitus caret; olea itidem & similibus, quæ sunt regionibus calidis & magis tranquillis propria. Sed cuprum, ferrum, carbonem fossilem, pomum, fruges, lanam, plumbum seu nigrum illud, seu album, quod stannum appellatur, large ministrat. Alit præterea armentorum,

Anglia breviter describitur.

An. 8ea.

& reliqui pecoris greges copiosissimos, præter mulum, lupum, bubalum. Cœli, etsi ventis imbribusque obnoxii, nulla tamen gravitas est. Fulmina, ac terræ motus rari. Aër quam in Gallia temperatior, remissione tum frigoris, tum caloris. Hordeo decocto pro potu gensutitur; (Birram five Cerevisiam vocant:) vino tantum ditiores; eoque ex Germania, Gallia, Hispania, Creta copiose importato. Lacte, caseo, carne populariter victitant. carnem enim cujuscunque generis nec sapore gratiore, nec majori copia uspiam fere reperies. Habitat Anglia frequentissime, coliturque passim urbibus, pagis, villis pulcherrimis; eam inprimis ob causam, quod Principes ipsi, & genere insignes viri partim veteri consuetudine, partim vitæ tum otiosæ fuga, tum liberæ delectatione capti, domicilia sua non intra civitatum septa, sed sparsim in amoenissimis quibusque locis collocant: in quibus belle ædificatis non minus laxæ & commode, quam magnifice habitant. Et enim hospitales ipsi, atque in cultu, victuque sumptuosi; ut humanitate, sic etiam comitatus victusque splendore inter se contendunt, quod præcipuam in hoc suæ domus familiæque gloriam repositam arbitrentur: quapropter & famulorum, quos sustentant, satis magnus est, pro cujuscunque conditione, numerus; & singulorum domus quum pateant semper, & omnibus, in hospitii jure notum ab ignoto, veteri instituto, non distinguunt. Venationibus autem quia summopere capiuntur, ideo non tantum canes omnis generis venaticos quamplurimos alunt; sed etiam plura habent Angli soli & publica, & privata septis inclusa cervorum, damarum, leporumque vivaria, quam per reliquam Europam alii omnes. Libertas autem vivendi etiam si ea in Anglia sit, ut in publica, & quotidiana vitæ consuetudine non multo liberius viri inter se, quam cum mulieribus versentur, tamen aut ea est liberæ consuetudinis vis, aut tantus in plerisque innatus vel famæ pudor, vel pudicitiae amor, ut feminæ notitiam ante nuptias habere in turpissimis reputetur. Ipsa vero gens univérse est corporis habitudine ad formam ac dignitatem satis apta & decora; animo excelsa & alacri; pectore aperto fidoque, ingenio sane vehementi, & in quam partem sele dat constanti ac peracri. Atque ut mente est in Deum religiosa, in homines fideli, natura denique libera, humana, atque (si quis recte & commode tractet) etiam perfacili, ita impatiens est injuriæ, nesciaque vim, aut servitutem pati. quare sic Tacitus, qui multis ante nos seculis hæc ipsa animadverterit, “Britanni injuncta imperii munera impigre obeunt, si injuriæ absint. has ægre tolerant, jam domiti ut pareant, nondum ut serviant.”

*In vita
Agricola.*

Dividitur

Dividitur omnino Anglia in quinquaginta unum comita- *Comitatus*
tus, five Provincias. quorum medium locum tanquam um- *habere* 51.
bilibum obtinet comitatus Oxoniensis, ejusque caput Oxonia
civitas, quæ percelebri illi, totique Christiano orbi notissimæ
Academiæ nomen indidit: de qua nunc mihi deliberatum
est ac constitutum, pauca aliqua hoc loco, ut multorum defi-
deriis satisfaciam, in medium adducere.

Sunt enim in Anglia præcipui nominis Academiæ duæ, *Academia*
Oxonia & Cantabrigia. Has inter ut locorum non magna, *in Anglia*
sic morum studiorumque est parva distantia. Quamvis enim *dua.*
Cantabrigiam Oxonia superet pulchritudine ædificiorum, Col-
legiorum multitudine, situs locique natura cum jucunda ad
aspectum, tum ad vitam salutare; tamen scholasticorum nu-
mero, & exercitationibus, victus vestitusque ratione, modo
denique discendi docendique tam prope videtur ad Oxoniam
Cantabrigia accedere, ut quam pauca obstant, quo minus
hæc conferri inter se usquequaque possint; tam multa fa-
ciunt, præclara in utraque & singularia, ut cum aliis, quæ
nunc uspiam sunt, Academiis comparatæ, vel superiores om-
nibus, vel nulli certe inferiores reperiantur. Quid enim?
Originem quæris? antiquissimæ sunt. Famam & splendorem
nominis? nobilissimæ sunt. disciplinam? præstantissima est.
Fructus? tanti tamque uberes sunt, semperque fuerunt; ut
ausum dicere, nec plures, nec magis memorabiles viros ex ulla
alia Academia aliquando prodiiisse. Ac ne quis forte hoc à
me temere & inconsultius dictum existimet; Oxoniensis A-
cademiæ formam, ac studiorum modum primum ponam ob
oculos: deinde præcipuos quosdam ejus magistratus summa-
tim comprehendam: tertio loco ex innumerabilibus pene,
qui ingenii, doctrinæ zeliue laude in ea floruerunt, paucos
aliquot, sed notissimos, in medio sistam: ut illi, qui hæc per-
anguste licet, propalam tamen collocata intuebuntur; ipsi
plane videant atque cognoscant, orationem meam veritati,
quam vanitati esse conjunctiorem. Verum hæc pauca prius
referre de harum Academiarum origine & antiquitate, non
erit forte omnibus ingratum.

Sunt qui tradiderunt ortum nascentis Academiæ Oxoni- *Beda lib. pr.*
ensis ad proximum post evictam Trojam seculum, & ad Mem- *c. 2. Lilius*
pricium nescio quem regem, & auctorem posse referri: Can- *in Chron.*
tabrigiam autem à Cantabro rege fuisse fundatam; qui annis *Camdenus in*
ante Christum natum ccclxxv. ex Hispania expulsus, & hu- *descript.*
manissime in Britannia acceptus, illam, in clarum ac perpe- *Anglia.*
tuum grati animi nominisque sui monumentum, convocatis
ex Græcia literarum professoribus, Musis ipsis consecravit.
Quæ quidem sententia etsi vix credibilis quibuscum videatur,
nostrum tamen non est eam aut refellere, aut confirmare. At-

que utcumque ea quidem se habeat, hoc sane, quod adjungunt, est valde probabile; insequentes ætates afflictas illas, & gravissimis & continentibus Romanorum, Danorum, Saxonumque bellis perturbatissimas, ita rem omnem literariam, pacis tantum otique comitem, in Britannia evertisse, ut ex Academiis etiam istis vel omnino, vel maxima ex parte eandem ædeturbaverit. Ac licet illa quidem denuo, in Cantabrigia vero sub Sigeberto anno Domini 630. in Oxonia postea sub Alfredo anno 886. regibus, nonnihil recreata, & diversis constructis collegiis fuerit restituta; neutra tamen harum Academicarum ante imperii Normannici tempora splendorem suum recuperare, & vera, tuta, tranquillaque pace frui potuit. Ab eo autem tempore in iis tantopere reviviscere literarum studia cœperunt; tantusque ex omni parte ad eas semper, tanquam ad virtutis & doctrinæ celeberrima emporia, concursus factus est, ut tempore Edouardi primi (quod literis consignatum reliquit Armachanus) triginta millia studiosorum Oxoniæ censerentur. Quapropter ut explorati quid & certi de istarum Academicarum origine statuere valde est difficile; ita omni caret dubitatione, & ortu eas esse longe antiquissimas, & gloria florentissimas etiam existisse. Etenim gravissimo Cæsaris testimonio testatum habemus, multo ante sua tempora præclaram Druidum disciplinam in Britannia repletam, in Gallias fuisse translata. Habemus etiam communi historicorum voce confirmatum, Carolum Magnum, quo tempore Academiæ Parisiensem Papiensemque constituerit, Anglis præcipue auctoribus doctoribusque fuisse usum. Præterea existare dicitur Honorii Primi Pontificis rescriptum, datum Romæ anno 624. quo se literis operam Cantabrigiæ dedisse fateatur, ægreque ferre, quod tunc à Paganis vexatur: hocque Honorii rescriptum Sergium Primum, & Eugenium Quartum iterum comprobasse. Denique habet Alexander Necham, in lib. 2. de Natura rerum, hæc verba; “Juxta vaticinium Merlini viguit ad vada boum (id est, Oxoniam) sapientia suo tempore ad Hiberniæ partes transitura.” Pro coronide ergo sint illa, & quæ in libro Procuratorum Oxoni-

*Ante quin-
gentenarios.*

An. 1273.

*De bello
Gallico.*

An. 790.

*Merlinus
vixit ah.
Domini
460.*

■ *Deturbaverit.*] Forte, *deturbaverint.* & *Quæ in libro Procuratorum*] Eadem etiam exstant ad initium veteris libri (quem aliquoties consului) *diversorum privilegiorum, statutorum, & rerum memorabilium almae Universitatis Oxon.* Codex iste ad Cancellarium Academicæ quondam pertinebat; sed in manus tandem devenit eximii philosophi & antiquarii summi Thomæ Alleni ex Aula Gloucestriæ, qui eum cum alijs magni pretii libris bibliothecæ Bodlejanæ (in cujus Archivis

ensis historiæ initio habentur; "Contestantibus plerisque chroni-
"cis, multa loca per orbis climata variis temporibus varia-

chivis nunc adservatur) dono dedit. Ex hoc itaque Codice totam historiolum (quæ ad Academiæ antiquitatem spectat) adducam. Fateor quidem eam jam olim edidisse alios; sed (quod dolendum) longe minorem curam atque fidem in ea exscribenda adhibuerunt, quam res tanta postulat. Sic ergo se habet:

"Contestantibus plerisque cronicis multa loca per orbis
"climata variis temporibus variarum scienciarum studiis flo-
"ruisse leguntur. Omnium autem inter Latinos nunc extan-
"cium studiorum Universitas Oxoniæ fundacione prior, *qua-
"dam scienciarum pluralitate generalior, in veritatis catho-
"licæ professione firmior, ac privilegiorum multiplicitate
"præstantior invenitur. Prioritatem suæ fundacionis infi-
"nuant historiæ Britannicæ perantiquæ. Fertur enim inter
"bellicosos quondam Trojanos, qui cum duce suo Bruto in-
"sulam tunc Albion, postmodum Britanniam, ac demum
"dictam Angliam † triumphare occuparunt, quosdam philo-
"sophos adventantes locum habitacionis sibi † congruæ in ip-
"sa insula elegisse, cui & nomen, videlicet Grækelade, hii-
"dem philosophi, qui Græci fuerant, usque in præsentem
"*** diem quasi sui vestigium reliquerunt. A quo quidem lo-
"co non longe municipium Oxon. noscitur esse situm, quod
"propter ampnium, †† pretorum & nemorum adjacencium
"amœnitatem †† Belle situm olim antiquitas, postmodum
"Oxonium, à quodam vado vicino sic dictam, populus Sa-
"xonius nominavit, & ad locum studii prælegit. Scien-
"ciarum quippe exuberancior pluralitas ibidem evidencius
"eo cernitur, quo in aliis studiis uni pluribusve scienciis sic
"insistitur, ut tamen aut plures aut saltem earum aliqua vi-
"deatur excludi. Oxoniæ vero singulæ sic docentur, ut
"sciencia quæ illic respuitur nullatenus licita censeatur.
"* Catholicæ quidem veritatis † sinceritas ita in doctrinis
"divina favente gracia est ibidem huc usque servata, ut hæ-
"refis illic aliquociens † pululantis memoria non existat, quam

* Primum scribebatur *scienciarum quadam scienciarum* &c. sed sub priore *scienciarum* puncta posuit eadem manus.
† Lege, *triumphaliter*. † *Congrua* primum scribebatur.
** Inprimis scriptum erat *vitam diem*; sed *vitam* puncta sub se habet, delendum esse indicantia. †† Lege, *pratorum*. †† L. *Belle situm*, vel (una voce) *Bellesitum* seu *Bello-
situm*. * *Sic*. † *Sis*. † *Sic*.

D E S C R I P T I O

“rum scientiarum studiis floruisse leguntur: omnibus tamen
 “inter Latinos exstantibus studiis Universitas Oxoniensis fun-
 “datione prior, quadam scientiarum pluralitate generalior,
 “in veritatis catholicæ professione firmior, & privilegiorum
 “multiplicitate præstantior invenitur.”

Urbs autem Oxonia, Anglorum historicorum testimonio
 Callena, ac Bellifita, ob situs amœnitatem, antiquitus deno-
 minata, in meditullio fere Angliæ, quadragesimo septimo à
 Londino lapide, introrsus posita est; eo solo, cceloque, ut,
 si accessionis undique facilitatem spectes, commodissimam; si
 naturam loci, amœnissimam; si aëris bonitatem, saluberrimam
 dicas. Nam in æquabili & plano explicata loco, nisi quod
 ab una parte leviter parumque descendat, filvosis collibus
 hinc inde cingitur, neque his longo intervallo disjunctis.
 Radices enim horum extremas atque ipsam urbem inter-
 fluunt fluvii duo, Cheruellus ab ortu, ab occasu Isis. atque hic
 quidem, postquam aquarum suarum divortii plures, easque
 amœnas insulas effecerit, cum Cheruello statim sub ipsa urbe,
 qua meridiem spectat, in unum confluit: sicque confociatis
 aquis non multa emetitur milliaria, ante quam Tamam flu-
 men obviam habens, cum eaque nomen perinde atque aquas
 communicans, Tamisim efficiat amnem; vix alteri Europæ
 flumini secundum. Reliquis vero urbis partibus, ex parte
 orientem, sed maxime aquilonem spectantibus, planicies cam-
 pestres objiuntur, ea jucunditate ubertateque, ut abunde &

“in sui ortu non occiderent catholicorum doctorum foller-
 “cia, & præsidencium vigil cura. Hanc insuper Universi-
 “tatem, Romanorum pontificum ac * Dycce sanorum pri-
 “vilegiis multimodis adornatam, sic celsitudo regia sublima-
 “vit, ut scolasticorum dicioni eciam loci municipes obno-
 “xii multipliciter videantur. Licet autem † difficilem ma-
 “ris transitum ac situm insulæ ‡ famæ & noticiam hujus stu-
 “dii sit quibuldam distantibus ** regionibus minus nota, non
 “minori tamen noscitur prærogativa gaudere. Ne igitur
 “tam antiqui, tam generalis, tam †† catholice, tam privi-
 “legiati studii statuta, privilegia, libertates, & consuetudi-
 “nes ignorentur, decet & expedit ea modosque †† earum,
 “quibus scolasticorum vita constringitur, diligenter & fide-
 “liter registrari. In primis est siquidem &c.

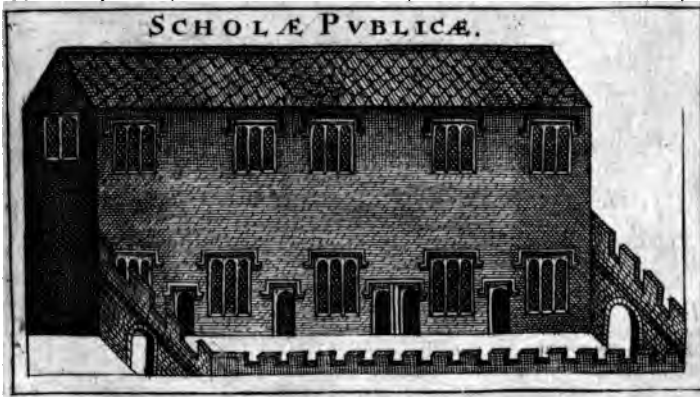
* Lege *Diæcesanorum*. † Forte, ob *difficilem*. ‡ F. *fama*
 & *noticia*. ** Primum scribebatur *religionibus*. Sed sub *li*
 duo puncta posuit eadem, ut videtur, manus †† *L. catho-*
lici. †† F. *eorum*.

facile

facile omnia subministrant, quæ vel ad exercitationem corporis, usumque necessarium, vel ad honestam animorum voluptatem relaxationemque pertineant. Nam & aer salubris, & solum fertile, & piscosi fluvii, & colles filvis saltibusque septi, denique planities pratis, arvis, pascuisque exculta, totam hanc regionem ita exornant, bonisque omnibus cumulant, ut non tantum frugibus, carne, piscibusque, abundet, sed etiam ceterorum omnium animantium, quæ ad cibum apta, aucupio ac venatione capi solent, copiam suppeditet, & abundantiam.

Habet Oxonia suas immunitates, & privilegia antiqua & *Privilegia*, amplissima à multorum Angliæ Regum indulgentia protecta, & summorum Pontificum auctoritate corroborata. • Habet scholas publicas multas ac varias, loco quidem commodis-*Schola* simo, & à reliquis ædificiis muro & lata via unica distinctas

• *Habet scholas publicas &c.*] Dirutis tandem hisce scholis (quas regnante Maria exstructas, saltem instauratas fuisse, ex Universitatis Annalibus liquet) novas, longe ampliores & splendiores, multorum Benefactorum liberalitate adjuncta ædificandas curavit Academia. Sed ut quales fuerint veteres illæ scholæ lectori, antiquitatis studio, clarius innotescat, earum formam subjiciam è Codice MS. in bibliotheca Bodlejana qui inscribitur, *Dialogus in adventum Regine serenissimæ Domine Elisabethæ gratulatorius, inter eandem Reginam & Dominum Robertum Dudleyum Comitem Lecestria & Oxoniensis Academiae Cancellarium*, auctore Thoma Nelo, Hebraicæ linguæ Professore Oxon.

Decem

*Gymnasium
theologicum.*

ac seclusas. Habet augustissimum theologiæ destinatum gymnasium, à bono illo Humfredo Glocestriæ Duce constructum ea magnificentia elegantiaque, ut opus vere regium, tantaque Academia dignissimum merito censeatur. Etenim

Decem numero erant istæ scholæ antiquæ, septem nempe Artibus liberalibus, tres Philosophiæ dicatæ. Quibus omnibus inscriptiones aliquot præfixæ fuere, quas (nam omissæ sunt in ædificiis recentioribus) ex Pauli Hentzneri, JC. Itinerario Germaniæ, Galliæ, Angliæ, & Italiæ describere * visum est, una cum aliis quæ de hac Academiæ ibidem retulit :

“OXONIUM, vulgo Oxenford, (Athenæ Anglicæ nobilissimæ, literarum & sapientiæ clarissima officina, unde religio, humanitas, & doctrina in omnes regni partes uberime distribuuntur,) oppidum egregium & nitidum est, sive privatorum ædificiorum elegantiam, sive publicorum dignitatem, sive situs salubritatem & amoenitatem spectes. Plantitiam enim ita obvallant nemorosi colles, ut hinc pestilenti Austro, illinc tempestuoso Zephyro excluso, tantum serenantem Eurum & Aquilonem corruptionis vindicem admittant; unde ab hoc situ Bellostrum quondam dictum fuisse produnt nonnulli. Alluunt hoc appidum duo fluvii Cherwel, & Isis, vulgo Ouse. Qui licet in unum alevum aquas confocient, Isis tamen solidus & concitator in Austrum fertur, & nomen retinet, donec fluvium Tamam, quem diu quæsierat, inveniat, & ad vicum Wallengdorff in se recipiat; unde postea fluviorum Britannicorum regnator composito vocabulo Thamesis appellatur, de quo non immerito dicere liceat, eum & ferere Britanniam & rigare, quod de Euphrate in Oriente dixerunt veteres.

*Collegia A-
cademica
Oxonii.*

- “Ceterum collegia in hac celebri Universitate hæc sunt :
- “Henrico III. Anglorum rege adhuc regnante Gualterus Merton, episcopus Roffensis, collegium quod in agro Surriensi posuerat anno Christi 1274. Oxonium transtulit, locupletavit, & Mertonense collegium dixit; statimque Gualielmus, archidiaconus Dunelmensis, opus illud Alfredi, quod Universitatis nunc vocant collegium, novis operibus restauravit. Edwardo I. Angliæ rege regnante, Joannes Belliolus, rex Scotiæ, vel, ut alii volunt, ejus parentes Belliolense collegium fundarunt. Sub Edwardo II. Anglorum rege Gualterus Stapletonus, episcopus Exoniensis, Exoniense collegium, aulamque Cervinam, & ipse rex,

ædificium est peramplum, è saxo quadrato totum, diligenti symmetria magnoque artificio elaboratum intra & extrinse-

“hunc imitatus, collegium Regium, vulgo Orial, & aulam S.
 “Mariæ posuit. Postea Philippa regina, Edwardi III. Ang- 5.
 “gliæ regis uxor, collegium Reginæ, sive Reginale, ut vo- 6.
 “cant; & Simon Illep, archiepiscopus Cantuariensis, Can- 7.
 “tuariense collegium exstruxit; Gulielmus Wiccamus, e- 8.
 “piscopus Wintoniensis, collegium magnificum, quod No- 9.
 “vum dicitur, excitavit; collegium Mariæ Magdalenzæ Gu- 10.
 “lielmus Wainflettus, episcopus Wintoniensis, erexit, quod
 “opere eximium, situ percommodum, & ambulacris admo-
 “dum amœnum est. Eodemque tempore Humfredus, dux
 “Glocestriæ, bonarum literarum admirator maximus, scho- 11
 “lam Theologicam magnifice exstruxit, & in ejus superiori
 “parte Bibliothecam instituit, centumque viginti novem
 “selectissimis libris, quos magnis impensis ex Italia compa-
 “ravit, exornavit; sed hos quorundam privata avaritia pub-
 “lico usui jampridem invidit. Collegium Lincolnien- 12. 13.
 “legium Omnium Animarum; collegium D. Bernhardi; 14. 15.
 “collegium Ænei Nasi à Gulielmo Smith episcopo Lin-
 “colniensi, regnante Henrico VII. Anglorum rege, condi-
 “tum, & ab Alexandro Nowello, Sancti Pauli Londini de-
 “cano, proventibus auctum. Supra portam hujus collegii
 “Æneus Nasus est affixus. Collegium Corporis Christi à 16.
 “Richardo Fox, episcopo Wintoniensi, ædificatum, sub cu-
 “jus effigie in sacello collegii hi leguntur versiculi:

“*Clarus Wintonia præsul cognomine Foxus,*

“*Qui prius hoc olim nobile struxit opus,*

“*Talis erat formâ, talis dum vixit amictu,*

“*Qualem spectanti picta tabella refert.*

“Collegium Christi Thomas Wolfæus, (Cardinalis Ebor- 17
 “censis) ubi Frideswidæ monasterium erat, omnium amplif-
 “simum & elegantissimum inchoavit, quod Henricus VIII.
 “Angliæ rex, adjuncto Cantuariensi collegio, magnis red-
 “ditibus ditavit, & Ædem Christi dixit; potentissimusque
 “item Princeps pecuniâ è suo ærario depromptâ ad oppidi
 “dignitatem episcopum, & ad Academiz ornamentum pub-
 “licos Professores instituit. Collegium Jesu, ab Hugone 18.
 “Priso Legum Doctore exædificatum. Maria etiam Regina
 “publicas scholas belle à fundamentis ædificavit his additis
 “inscriptionibus:

*Schola pu-
blica Oxe-
nienſis.*

D E S C R I P T I O

cus, in altitudinem insignem, sed planam, exiens: circum, circa turribus, pinnis, varioque passim erecto lapideo opere

“Septem Artes liberales.

“1. Grammatica;	<i>Litteras disce.</i>
“2. Dialectica;	<i>Imposturas fuge.</i>
“3. Rhetorica;	<i>Persuadet mores.</i>
“4. Arithmetica;	<i>Numeris omnia constant.</i>
“5. Musica;	<i>Ne tibi diffideas.</i>
“6. Geometria;	<i>Cura quæ domi sunt.</i>
“7. Astronomia;	<i>Altiora te ne quæseris.</i>

“Sequuntur virtutes scholasticæ.

“1. Patientia;	<i>Patientia vincit ferendo.</i>
“2. Humilitas;	<i>Modestia amicabile.</i>
“3. Fortitudo;	<i>Fortis est qui omnem fortunam devincit.</i>
“4. Spes;	<i>Spe vivimus omnes, sed omnis fiducia sine DEO vana est.</i>
“5. Cautio;	<i>Cautus vincit omnia.</i>

“Hactenus de Collegiis & Aulis, quæ eleganti structura, opimis redditibus, & instructis bibliothecis ita florent, ut reliquas orbis Christiani Academias superent omnes. Nunc de personis Academicis ibi viventibus pauca subjicienda.

*Vita Studio-
rum in
Anglia.*

“Studioſi vitam fere Monasticam degunt. Sicut enim in Monasteriis olim monachi nullis aliis rebus erant intenti & occupati, quam ut statis horis precibus ad DEUM fufis reliquum tempus bonis artibus & studiis honestis impenderent, ita & hos facere oportet. Dividuntur porro in tres Menſas. Ad primam, quæ fociorum Menſa dicitur, admittuntur Comites, Barones, Nobiles, Doctores & Magiſtri, ſed horum pauciſſimi, lautiusque quam reliqui tractantur. Secunda Menſa eſt Magiſtrorum, Baccalaureorum, Nobilium quoque & Civium honoratiorum. Tertia Plebeiſis, & inferioris conditionis hominum. Dum reliqui prandent vel cœnant (quod fit in cœnaculo ſatis amplo, ubi omnes ſimul congregantur) quidam ex ſtudioſis in Sacris Bibliis legit, quæ pulpito in centro fere cœnaculi collocato ſunt impoſita. Atque hoc lecturæ onus ſubire ſolent ſtudioſi omnes vicibus alternis. Gratiis, ſumpto prandio, vel cœna abſoluta, actis, quilibet in ſuum muſeum vel cubiculum ſe confert, aut in hortos adjunctos exſpaciatur, quos ad omnia collegia habent ameniſſimos. Veſtitus cum Jeſuitarum ferme congruit. Etenim togis ſunt induti longis ad talos uſque demiſſis, aliquando pel-

“libus

pyramidato instructum & ornatum. Inferior ejus pars theologicis prælectionibus, publicisque exercitationibus literariis assignatur; locus vero superior bibliothecæ publicæ erat constitutus, multique in ea conditi præclari, nec vulgares libri, quos in unoquoque literarum linguarumque genere ex Italia, aliisque locis perquisitos, Dux ille optimus magnis impensis coacervaverat. pulcherrimum certe non solum fundatoris gloriæ monumentum, sed æternum Academiæ ornamentum futurum, nisi hæreticorum quorundam mirifica improbitas ad extremum illius bibliothecæ exitium cum intolerabili injuria exarsisset. Nam quum impietatis illi, atque in scripturis depravandis falsitatis suæ probe sibi conscii, nihil metuebant ac detestabantur magis, quam publicas ejusmodi bibliothecas, in quibus veterum omnium Patrum antiquissima illa & in corrupta volumina fideliter ac religiose conservantur, utpote quæ ab hominibus consuli pervolutarique nequeant, quin mendaciorum suorum fraudes, & novæ doctrinæ portenta gravissimis certissimisque testimoniis manifesto convincant: non prius sane in Angliam, hancque Academiam invaserunt, quam sui furoris atque insanix impetum in nobilem istam bibliothecam intulerunt, &, nonnullis ejus libris surreptis & compilatis, reliquos omnes uno incendio, & quasi communi elatos funere concremarunt.

*Hæretici ut
veritatis, sic
antiquitatis
inimici.*

Per censentur Oxoniæ Collegia sexdecim structuræ specie *Collegia 16* magnifica, soliditate æterna. Nam qui primi eorum jecerunt fundamenta, non in eo solum laborarunt, ut muros lapideos, quos vetustas conficit, suis collegiis excitarent, sed majori studio præcaverunt, ut quibus locum esse in iis voluerunt, his necessaria omnia ad victum, cultum, studiorumque rationem essent parata. sic enim habebant persuasum, quando hæc omnia suppetere, nunquam defuturos, qui suorum collegiorum dignitatem tuerentur, & disciplinam institutaque servarent. Collegiorum nomina hæc sunt:

Primum autem (ut ab eorum, quæ exstant, antiquissimo *Collegium* inchoemus) est illud quod appellant Universitatis; ab Al- *Universita-*
tis.

“libus suffultis. Pileos gerunt quadrangulares. Doctores
“vero, Magistri, & illi, qui Præceptorum aut Professorum
“munere funguntur, peculiaribus utuntur togis, ut à reliquis
“dignoscantur. Ad bibliothecam in unoquoque collegio qui-
“libet studiosus provectioris ætatis habet clavem. Conspi-
“ciuntur in angulo quodam oppidi rudera arcis fatis amplæ,
“sed penitus dirutæ. In cœna fuimus excepti, Musica ex-
“cellentissima, variis & diversis ex instrumentis concin-
“nata.”

- fredo Rege (quem literas Oxonia exulantes, longo intervallo in patriam reduxisse diximus) institutum, & à Gulielmo Dunelmensi Archidiacono perfectum an. Christi nati 893.
- Baliolense.* Deinde Baliolense; cujus auctor Joannes Baliolus rex Scotiæ an. 1273.
- Mertonense.* Mertonense, à Mertone episcopo Roffensi exstructum an. 1276.
- Exoniense.* Exoniense, quod, à Stapledon, episcopo Exoniensi, sub anno Christi 1322. Musis destinatum, postea auxit Gulielmus Piter eques, Consiliiue regii secretarius, beneficia ab eodem à prima accepta adolescentia grata memoria prosequens.
- Oriolense.* Oriolense, quod Adamum Brunum, Edouardo regi 2. ab eleemosynis, ædificatorem anno 1323. & Alanum Cardinalem alumnum habuit.
- Regina.* Collegium Reginæ Philippa regina uxor Edouardi tertii exædificavit dotavitque anno 1340.
- Novum.* Wichamus episcopus Wintoniensis Collegium Novum quod dicitur, monumentum insigne ad sui nominis memoriam sempiternam, condidit an. 1375.
- Lincolniense.* Lincolniense per Richardum Flemming episcopum Lincolniensem à fundamentis excitatum est an. 1430.
- Animarum Omnium.* Chicheleius, archiepiscopus Cantuariensis, Omnium Animarum memoriæ collegium fundavit consecravique an. 1437.
- S. Maria Magdal.* Sanctæ Mariæ Magdalenæ collegium, opere magnificum, & ad vitæ studiorumque commoditatem aptissimum, Gulielmum Wainfletum, Wintoniensem episcopum, patronum veneratur anno 1459.
- Aenei Nasi.* Gulielmus Smith, Lincolniensis episcopus, collegium unum, quod Aenei Nasi: Richardus etiam Foxius, episcopus Wintoniensis, alterum, quod Corporis Christi nomine insignivit, fundarunt, optimaque disciplina institutisque formarunt. Illud quidem an. 1515. hoc vero an. 1516.
- Ædes Christi.* a Wolfeus Cardinalis Aedem Christi, amplissimum sane

a Wolfeus Cardinalis Aedem Christi &c. inchoavit] Quin & ipse Wolfeus primum posuit lapidem, ut è Registro Caroli Boothe penes Joannem episcopum Eliensem liquet; ubi hæc habentur:

“Hic textus insculpitur in prima petra jacti fundamenti collegii Cardinalis Oxon.

“Reverendissimus in Christo Pater ac Dominus, Dominus
 “Thomas Wolcy, miseratione Divina, titulo Sanctæ Cæciliæ sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ Presbyter Cardinalis,
 “Eboracensis Archiepiscopus, Angliæ Primas, & Aposto-
 “licæ

omniumque augustissimum collegium, inchoavit an. 1539. quod postea Henricus rex Octavus magnis redditibus auxit locupletavitque anno 1547.

Thomas Popus, & Thomas Witus, equestris ordinis viri, ille Dunelmense, hic D. Bernardi olim Collegia, at ætatis ac temporis vitio deformata ruinisque oppressa, nostra memoria ædificiis instaurarunt, proventibusque amplificarunt: atque ut illud Sanctissimæ Trinitatis, sic hoc Beati Joannis Baptiste nominibus distinxerunt illustraruntque an. 1556.

*S. Trinitatis.
S. Joann.
Baptista.
Jesu.*

Illud omnium novissimum collegium est, cui Hugo Pricius, J. U. Doctor, dum senex admodum an. Christi 1572. prima illius jecit fundamenta, Jesus Salvatoris nomen, ut bonis sane auspiciis, sic casu quodam non infaceto imposuit. Nam ut primum murorum frontem ad ipsius portæ altitudinem excitasset, curavit lapide, qui portæ imminebat, hos versus incidi:

*Struxit Hugo Pricius tibi clara Palatia Jesu,
Ut doctor Legum pectora docta daret.*

Quos quum vir quidam non illepidi ingenii transiens forte perlegisset, atque Pricii illius exactam jam ætatem, simul & operis, vix dum inchoati, magnitudinem animo expendisset, aliud statim tale distichon illi disticho opposuit; quo præproperam senis in titulo præfigendo festinationem festive satis redarguebat:

*Nondum struxit Hugo, vix fundamenta locavit:
Det Deus ut possis dicere, struxit Hugo.*

Unumquodque igitur horum Collegiorum bibliothecis instructum, vestigalibusque munitum certum studentium numerum alit honorifice; eumque adeo copiosum, ut tria aut amplius millia conficiant.

Hos in tres ordines schola illa distinguit, Magistros, Baccalaureos, Discipulos. Ordines istos contundi inter se pialudentium. culi instar habetur. Unde fit, ut neque Magistri temere Baccalaureis admisceantur, neque Baccalaurei ad Discipulos se

“licæ sedis Legatus, Episcopus Dunelmensis, exemptique
“Monasterii Sancti Albani perpetuus Commendatarius, Can-
“cellarius Angliæ, & dictæ sedis Apostolicæ ad vitam suam
“etiam de latere Legatus, hanc petram posuit in Honorem
“Sanctæ & Individuæ Trinitatis gloriosissimæque Virginis
“Mariæ Sanctæ Frideswydæ, & omnium Sanctorum vicefi-
“mo die Martii anno Domini millesimo quingentesimo vi-
“cesimo quinto.”

β Dum senex &c.] Recte, non cum senex, ut quispiam scripsit in exemplari RAWLINSONIANO.

dimit-

dimittant; multo minus Discipuli omnium infimi audeant se superioribus adæquare. His autem solis ne Collegio quidem exire, nisi adscito socio, permittitur. Arque hinc nascitur cum horum ordinum inter se harmonia quædam non iniquanda, tum omnium erga Præfectos reverentia summa. Verum non tantum gradus, sed etiam vestitus hos secernit. Nam ut omnes pileo quadrato utuntur, & illa, pacis utique veste, toga laxiori aut plana, aut crispulis in sinum contracta; sic togas illas distinctæ personarum conditiones peculiari distinguunt nota, qua non solum in scholis, & disputationibus, quæ proprium sibi vestium genus pro gradus cujusque ratione postulant, sed alibi extra ostium limenque collegii internoscantur. Quin etiam horum Collegiorum leges & instituta qui recte noverit, ac non modo ordinem in his disciplinamque, sed etiam studentium modestiam, taciturnitatem, obedientiam, summamque ad omnia præclara studia animorum contentionem alacritatemque diligentius perpendit; ita horum omnium rationem probabit, ut non poterit non laudare illius viri doctissimi sententiam, qui, tota eorum ratione perspecta & cognita, adeo motus est admiratione & amore, ut præclarum hoc judicii sui testimonium literis consignatum reliquerit; "Oxonienſis Academiæ collegia propius ad religiosorum monachorumque optime ordinata cœnobîa, quam ad juvenum & adolescentulorum in unas ædes congregatorum conventus accedere."

Erasmi.

Aula octo.

Sexdecim Collegiis istis adduntur & alia octo, Aulas communiter nominant, divitum nobiliumque plerumque filiis, qui propriis vivunt sumptibus, assignata: quamvis & reliqua etiam Collegia ipsa, extra eos, quos nutriunt, alumnos, recipere possunt & solent magno numero adolescentes nobiles, & qui volunt infumere quod in proprios sumptus est opus; sed ea lege, ut suorum alumnorum præsidio periculoque vivant. Et sunt istæ, Aula Albâ, Cervina, * Alborensis, Brodgates, Item Sanctorum Mariæ, (cui præerat olim Card. Ala-

* *Alborensis.*] Forte *Albonensis*, vel *Albanensis*. Vulgo enim vocatur *Albon-Hall*, vel *Alban-Hall*. Nec absurde. Nomen etenim duxit à Roberto de Sancto Albano, cive Oxoniensi regnante Joanne. Me tamen non fugit in aliis etiam antiquitatis infimæ monumentis *Aulam Alborensensem*, vel *Alburnensem*, sive potius *Ealdburnensem* appellari. *Alburn* vel *Caldburn* idem valet quod *Old Brook* sive *vetus fons*. Adeo ut Aula (si ista scriptura fidem aliquam mereatur) à fonte quodam antiquo & paullo insignioris notæ hîc loci scaturiente nomen suum traxerit.

nus)

nus) Edmundi, Magdalenæ, denique Glocestrensis, quæ quondam fuerat Monachorum sancti Benedicti Collegium. Aulæ autem hæ singulæ à singulis fere Collegiis pendent, & ad earum exemplum se plane comparant: in eo solum diffimiles, quod hæ, quam illa, legibus disciplinæ laxioribus paullo liberioribusque teneantur. Istud vero commune omnibus, quod, qua intermissa ædificia, præalto muro cincta, portas suas una eademque hora claudant semper & aperiant. Nam hyeme vesperi hora à meridie octava, æstate nona, signo ante maximæ campanæ (ut ab omnibus longe lateque audiri possit) pulsu edito, occluduntur; nec ante horam post mediam noctem quintam referantur. hoc interjecto intervallo, si quis scholasticorum extra sui Collegii limen à Procuratore deprehendatur, vix ullam excusationem adeo legitimam poterit afferre, quæ eum ex carcere eximat, & Procuratoris manibus liberet.

Ad Academiam non accedunt, nisi qui in gymnasiis scholisque publicis, per omnes Angliæ provincias, immo oppida ferme, disseminatis (inter quas habentur insigniores Wintoniensis, Etonensis, Dunelmensis, Londinensis) grammaticæ, poëticæ, Latinæque linguæ præcepta imbibierint. Admissi vero & in Discipulorum classem adscripti hoc modo *Exercitationes discipulorum.* exerceri solent. Confurgitur generatim in Collegiis omnibus primo diluculo, id est, hora à media nocte quinta. mox congregati in æde sacra statum tempus precationi dant, primam potissimamque diei partem Deo consecrantes: deinde reliquos diei labores in rem literariam serio infumunt. Nam præter Regios & publicos omnis scientiæ, Græcæ etiam & Hebraicæ linguæ professores, unumquodque Collegium suos habet privatos Doctores, qui Aristotelis methodum vestigiæque persequentes, partim Logicam ceterasque Philosophiæ partes exacte interpretantur, partim eloquentiæ recteque dicendi præceptis tradendis, oratoriam loquendi vim & ornamenta adhibent & absolvunt. Copulant namque cum scientia eloquentiam, ut quemadmodum eloquentiæ floribus scientiæ fructus præponderant; sic indiferta rationis barbaries orationis elegantia perpoliatur. Fuit enim illud prudens majorum institutum, ut quas artes natura, ratio, ususque communis conjunxerant, eas ipsi tractatione non disjungerent, sed in utraque pariter juventutem exercerent: ut hoc modo, quum via illis semper adesset, qua doctè, prudenter, acute cogitarent, tum ratio illis nunquam deesset, (quandocunque suum animum ad dicendum scribendumve applicuissent) qua excogitata sapienter proferre, ornateque & copiose eloqui possent.

Hoc modo biennium continuum intra privatos collegiorum

rum parietes exercitati adolescentes, tum primum exeunt in arenam & pulverem, postquam in Academiæ spatiis suarum virium facto semel periculo ad publica certamina admittuntur, & Generalium Sophistarum nomine censentur.

Generales.

Deinde vero quum huic biennio aliud quoque biennium accefferit; iidemque perpetuo eisdem dicendi disputandique exercitationibus domi forisque, cum suis & alienis assuefacti, omnibus non vulgare specimen ingenii doctrinæque suæ dederint; Baccalaurei artium (consensu de more pri-

Baccalaurei.

Hos Baccala-

rios vocat

Ludov. Vi-

ver, à verbo

Gallico, Ba-

alla.

um à Magistris sui collegii, deinde à reliquis aliorum privatim & suppliciter, præeunte Bidello, petito & obtento, Gratiam schola illa vocat) communi & honorifico omnium, ad id unum in locum congregatorum, testimonio renunci-
antur. Horum est, statim vicibus per sequentis quadragesimæ curriculum quæstiones Logicas ac Philosophicas ponere, easque in scholis publicis contra quoscunque oppugnatores, nullo auxiliante, à superiori loco defendere. Terribile hoc quidem theatrum est respondentis. Stat enim unus contra universos, novus contra veteranos, discipulus contra magistros: qui tamen, nisi ita se gerat, ut fama sua non hæreat ad metas, non sibi modo, sed & collegio, unde est, turpem inurit notam. cujus rei tanta solet haberi ratio, ut in quibusdam collegiis statuto firmatum reperitur, eum, qui respondendo publice collegii sui auctoritatem nomenque minuerit, confestim collegio esse expellendum. quod est summi inter eos supplicii genus.

Triennium in Baccalaureatu qui steterit laudabiliter, ac consueta certamina per interposita intervalla obierit feliciter, (incumbit enim illi privatim sæpius declamare, ac, moderante Migitro, theses ex universa Philosophia desumptas bis singulis hebdomadis vel tueri, vel impugnare: publice vero volumen aliquod Aristotelis breviter & cursim explanare: in Quodlibet, sic dicunt, disputationibus semel & iterum sui periculum facere: tandem in circulis Augustinianis, quos nominant, aliquot horarum disputationes pomeridianas ad D. Mariæ iterum & tertio habere) in hujus exitu, solemnii Actu, quo nihil habet terrarum orbis in eo genere aut ritu solemnii, aut ad speciem pulchrius, Magistri artium Laurea, doctrinæque insignibus decoratur.

Comitia.

In Comitibus enim (sic ad imitationem Romanam vocant) Magistri, & Doctores anniversario ritu, ipsis Idibus Julii, fabricato ad hoc in D. Mariæ theatro magnifico & maximo, creari solent. Hujus spectaculi celebritas tanta est, ut ad id quotannis visendum ex omnibus regni partibus eo confluent summi, medii, infimi extra numerum. Per bidduum autem celebratur, habenturque in eo orationes plurimæ ornatu ora-

torio

torio, & omni orationis flore expolitæ: concertationes varizæ multiplici eruditione scientiaque refertæ. Quicquid enim in Philosophis, Medicis, Jurisconsultis, Theologis nervorum & eloquentiæ, hîc totum effertur atque expanditur. adeo ut rite suoque momento ponderans, tum actionis hujusce dignitatem, tum conventus frequentiam: præterea varietatem exercitationum; subtilitatem doctrinæ, linguæque elegantiam; postremo eorum, in quos laureola confertur, meritum ac numerum, non invite forte fatebitur, vere tantam esse hujusce actionis dignitatem, ut vix quidquam in hoc genere splendidius esse possit, aut magnificentius. Emittit autem quotannis in lucem hæc alma studiorum mater plus minus centum septuaginta artium Baccalaureos, Magistros centum, Doctores theologiæ quindecim, parem itidem Jurisprudentiæ, ac Medicinæ numerum. viros plerisque omnes non eo tantum honore dignos, quo augentur; sed ad quos difficillima quæque in rep. munera tuto deferantur. Sic enim hæc Academia suos cudit & effingit; sic eorum ingenia acuit & excitat; sic, quod in animo latitat nervorum ac roboris, elicit & perficit; ut, qui non est plumbeus, aut plane stipes, hunc non minus umbræ & scholæ aptum, quam soli & foro habilem dignumque præstet probetque. Neque hoc Angliæ regibus obscurum unquam fuit, qui ex his semper eligere, pro sua prudentia, consuevere, non solum pastores, quos ecclesiis præficerent; legatoque, quos ad externos principes de rebus maximis mitterent: sed etiam consiliarios, quos adsciscerent sibi, & magistratus, quos ad reip. admoverent gubernacula.

Attigimus Academiæ situm, antiquitatem, collegia, studia: nunc præcipuos ejusdem magistratus percurramus.

Magistratus publici, quique totius gubernationis pondus sustinent, multi sunt ac varii. Horum primus & summus est *Magistratus Oxoniensis*. Procancellarius; Oxonienses nomen Commissarii ei indiderunt. Nam Cancellarius ipse vel ex Regio Senatu, qui auctoritate apud omnes, vel ex præcipua nobilitate, qui gratia valet apud Principem, solet assumi; ut eo nomine honorem, privilegia, magistratem Academiæ tueri facilius ac protegere valeat. Procancellarius igitur præfens semper ex his doctoribus eligitur qui Collegiis præfunt; atque omnium colitur observantia singulari. Is enim civitati legem dicit, habetque potestatem animadvertendi in omnes non solum scholasticos, sed etiam cives; quorum Prætor, qui Anglice Maior dicitur, quotannis ipso suæ creationis die (non enim ultra annum magistratus ejus durat) ad eum accedens, fidem suam Academiæ, veteri instituto, astringit jurejurando; seseque ac suos in Procancellarii potestate futuros sponder. Visitat ergo Pro-

DESCRIP TIO

cancellarius (quoties ratio reip. id exigit) die noctuque non modo studiosorum cubicula, sed civium domos; & pari jure in cunctos delinquentes animadvertit. Congregationes, Convocationesque cogit, in iisque præsidet. denique in summi honoris imperiique insigne sex Bidellos habet constitutos, qui ejus mandata exsequantur, ipsumque in publicum prodeuntem aperto capite antecedant, suasque clavas fuscæse præferant.

Procuratores.

Huic proxime accedunt Procuratores Academiæ duo: qui ex eorum numero, qui Migistrorum gradum adepti sunt, ad hoc munus assumpti, parem omnino locum, & individuum obtinent potestatem. Hi Academicos in officio, oppidanos in obsequio continent. die prævident, ne quid contra jus fasque fiat: nocte obeunt plateas, & cincti milite petulantiam tenent intra ædes, & lineam. Errones & pellices lustris extrahunt, suppliciis vexant, ex urbe emittunt. Ad hos spectat accedentes ad Academiam Principes viros, quosque nobilitas dignitasque commendat, lecto convivioque accipere publico sumptu ac nomine: etiam in Principis Aula Academiæ negotia tractare. unde senatoribus ceterisque dignitate præstantibus viris noti illi semper & gratiosi, nisi nullius cerebri sint, certissimum jaciunt futuri honoris sui fundamentum.

Orator.

Sequitur flos populi delibatus, Academiæ Orator. Ejus est, ordine suorum coronæ similitudine quasi circumvallati, adventus legatorum illustriumque personarum publica oratione gratulari: literarum, quæ totius Academiæ nomine dari recipique solent, curam habere præcipuam.

Magistri scholarum.

Adduntur his scholarum Magistri, qui disputationibus publicis in scholis moderantur, rixisque modum adhibent; denique ne quid aut fiat turbulenter, aut dicatur procacius, curant diligenter.

Clerici feri.

Hos consequuntur alii duo, quibus Clericis fori nomina imposuerunt; alter à Procancellario, alter à Procuratoribus huic muneri præpositus. Istorum oculus viris feminisque nundinariis formidabilis est. rerum enim omnium, quæ pondere ac mensura veneunt, rationem poscunt; videntque ne quid Academia, in his præsertim, quæ ad victum pertinent, sive in officinis, sive in foro, capiat detrimenti. horum officium, quemadmodum & Procuratorum anno terminatur; aliorum vero, ut perpetua officia non sunt, ita neque certo termino circumscribuntur.

Bidelli seu clavararii sex.

Restant (ut fastidio parcens taceam reliquos) Bidelli, sive Lictores sex, quorum tres aureas, alii tres argenteas ferunt clavas. Omnes quidem ratione officii in Nobilium ordinem singulari Regum Angliæ beneficio ascripti, illi tamen his dignitate

gnitate priores. Horum munus est Baccalaureos Magistrisque creandos educere, creatos reducere: quoties cogenda Universitas voce per Collegia ante pronunciare: denique ut exeuntem Procancellarium omnes; sic doctores singulos ecclesiam, scholasve adeuntes, singulos anteire.

Curia duæ sunt. minor, quæ Congregatio dicitur. In *Curia dicitur.* eam mane omnes juniores, id est, illius anni Magistri, campanæ pulsu congregantur. hi namque, eo quod Regendi onus *Congregatio.* illo anno sibi præcipue incumbit, Magistrorum Regentium nomen invenerunt. In ista Congregatione, præter leviora quædam negotia de purgandis urbis plateis & similia (de quibus neglectis multam suo arbitrio Regentes indicunt) de conferendis honoribus præmiisque scholasticis potissime tractatur. neque enim hæc leviter, & in quoscunque petentes conjiuntur. nam etiam si quis omnibus à consuetudine scholæ requisitis exercitationibus fuerit perfunctus, legitimumque suorum studiorum tempus adimpleverit, nisi tamen nonnullorum Magistrorum suffragationes habeat, quorum alii se scire, alii se credere religiose affirmant, eum esse dignum in quem laureola scholæ merito conferatur, sciat se frustra petendo contendere, & operam famamque simul profundere.

Altera Curia est major, eique nomen Convocatio. Etenim *Convocatio.* in hanc conveniunt Academiæ Doctores & Magistri omnes, moniti campanæ sono, sed prænunciantibus Bidellis, qui in Collegiorum atris Convocationem denunciant, his ipsis verbis ter repetitis, "Ad Convocationem omnes Doctores, Magistri Regentes & non Regentes, post pulsationem parvæ campanæ, hora &c. per fidem, per fidem." In hoc conventu Procuratores in annos singulos solemnissima cærimonia, multisque ambagibus eliguntur: officia, dona, sacerdotia dispensantur: legationes, literæ audiuntur: postremo omnia majoris momenti negotia, Procancellario præsentate ac præsidente, transiguntur.

Supereff intueamur, si quos viros Anglicæ Academiæ munda *Fatus Oxoniensis.* do prodixerint, hi tales tantique fuerint, ut nostram, quam initio posuimus, assertionem tueantur. certius quippe nullum est agri optimi argumentum, quam frugum ex eo nascentium ubertas & præstantia. Ex hac igitur schola, postquam a Christum calere & profiteri cœperat (ut, veteribus prætermisseculis, propiora tantum nobis attingamus) clarissima & infinita Christianæ philosophiæ lumina longa, eaque continuata serie prodierunt. quæ omnia in hunc locum conge-

a Christum calere] An Christum colere?

Q₂

rere

rere ut immensi laboris, multique tædii esset; sic paucula ex eis delibare, tum non inutilis, tum mihi, ad dicto fidem faciendam, necessarii pene laboris esse videtur. Itaque quum ^{linus} Augustinus monachus Romæ instructus, Roma missus, ¹⁰⁰⁰ Evangelium Christi in inculto & derelicto Angliæ solo, ¹⁰⁰⁰ idolorum vestigiis iterum conculcatis, ante mille annos in-
¹⁰⁰⁰ visset; crebri adeo & abundantes in eo statim sunt nati præclarissimorum ingeniorum fructus, ut quam altas radices Christi semen in eo sparsum egisset, repente testatum orbi terrarum apparuerit. Vix enim ab Augustini in Angliam ap-
 pulsu exierant quinquaginta anni, quum plurimi Angli fide, zelo, doctrina pleni, haud satis sibi putarint esse, Christum profiteri, nisi eundem etiam alios verbo, scripto, facto doce-
 rent. Dum igitur alii se domi ad docendum scribendum-
 que conferunt, alii ad Germanos, Gothos, Suevos, Danos ea causa se transferunt, ut Christi nomen in illas gentes in-
 ferentes, vel eas, felici consilio, ad Christum amplectendum propellerent, vel ab eis ipsimet insigni martyrio pro Christo afficerentur.

¹⁰⁰⁰ Angli fuerunt Bertuinus & Willebrordus; quorum ille ¹⁰⁰⁰ Belgis, hic cum duodecim sociis, Christi vestigiis insistens, Christi fidem Gallis annuntiavit.

2. Anglus fuit Bonifacius, Moguntinus apud Germanos archiepiscopus, qui post præclaram in prædicatione Evangelii navatam operam, & centum Germanorum millia ad fidem conversa, (ut plane testatur Gregorius Papa iii. in epist. quæ incipit, Doctor gentium,) à Frisonibus, dum in eorum salutem conversionemque incumberet, cum sociis quinquaginta tribus interemptus est.

3. Willebaldus & Burchardus Angli, regiæque stirpis juvenes fuere. Iste Herbipolensi, ille Eystensi in Germania Ecclesiis, post multos fidei causa exantlatos labores, à Bonifacio præpositi, multa egregia virtutum, doctrinæ, piorumque sudorum exempla populis suis reliquerunt.

Anglus sanctus Herbertus, qui Scotos à schismate revocavit.

Anglus Sygfredus Eboracensis archiepiscopus, qui amplissima illa sede, soloque patrio relictis, ut Gothis, Suecis, Danis Christianæ fidei sacramenta ministraret, eorum Apostolus vocari meruerit.

Hi cum multis aliis in fide propaganda laborarunt: alii non minorem operam in ejusdem fidei mysteriis enunciandis illustrandisque posuerunt.

¹⁰⁰⁰ Nicolaus de Lyra totum corpus biblicum, vetus novumque testamentum, commentariis dilucidavit.

Adamanni & Benedicti Abbatum leguntur præter alia, illius

illius de locis sanctis, hujus de regularum concordia tractationes non contemnendæ.

Ceolphedus vel ea re clarus inprimis est, quod suæ disciplinæ alumnum Bedam illum reliquerit; cujus doctrinæ sanctitatisque præstantiam tantopere veneratus est Christianus orbis, ut uni illi, dum adhuc viveret, Venerabilis agnomen omnium consensus detulerit.

Beda Venerabilis obijt an. 735.

Fratres habuit Beda Strabonem & Haymonem viros doctissimos, quorum alter plurimas homilias eleganti sermone composuit, alter Genesim pulchre commentatus est.

Platina in vita Joan. VI.

Alcuinus, Bedæ discipulus, Caroli Magni præceptor fuit, tantæque apud eundem auctoritatis, ut, eo aliisque quibusdam Anglis impulsoribus, Academiæ Parisiensem Papiensemque instituerit. Hic bonarum omnium, ac præcipue divinarum artium, antistes multa post se opera præclare conscripta reliquit.

an. 1200.

Stefanus Anglicus, gymnasii Parisiensis quondam rector ac decus, perfectus fuit philosophus, atque in theologia ita versatus, ut, eo primum docente & viam præmonstrante, sacrarum literarum sententia ab recondito illo & mystico sensu ad popularem rationem, moresque hominum confirmandos translata sit.

Haymo, insignis theologus, Alexandri Quarti jussu Romanum Breviarium correxit, & in formam meliorem reduxit.

Alexander Halensis, S. Bonaventuræ magister, scholastico more primus theologiam tradidit; eam docendi viam aperiens, quam, à Scoto & D. Thoma postea tritam, doctissimi quique in scholis sunt amplexati. vir tanta innocentia & eruditione, ut à suæ ætatis hominibus vitæ fons, & Doctor irrefragabilis appellari meruerit.

1240.

Robertus episcopus Lincolniensis, vir Latinæ Græcæque linguæ peritissimus, theologorum philosophorumque sui temporis antesignanus, foris spectabilis, domi præstantior, in Pontificio munere obeundo industrius & experientissimus.

1235.

Richardus de Media Villa divinis humanisque literis apprime excultus; Pontificii juris scientissimus; in paucis numerandus.

1290.

Gualterus Deseus, à Bonifacio Papa sæpe legatus, & Joannes Jacephalus Concionatores celebres summiq; theologo sunt habiti.

Celebre nomen Baconum est: « quorum Joannes theologorum suæ ætatis facile princeps, viginti septem libris testamentum novum illustravit: alter, ejus frater, Rogerus in philosophia mathematicisque nemini cessit.

« *Quorum Joannes*] Pro Joannes legend. Robertus.

Wal-

D E S C R I P T I O

Waldensis, vir abundanti doctrina: Morenus plurimo zelo & scientia: nonnulli etiam alii contra Hussitas & Wiclefitas, illius seculi hærefiarchas, scripserunt egregie.

Occham, Scorus, sectarum Principes: Gallensis, arbor vitæ nuncupatus: Sertorius, alias Fontenerius, Cardinalis, & Ravennæ Præsul: Salisburienfis Adriani Quarti à secretis: Bartholomeus, qui scripsit de proprietatibus rerum: Calculator: Gilbertus Monachus: Joannes de Sacro bosco: Verfovius: Burleus: Holcottus: Joannes Canonicus: omnes scriptores insignes, Anglicarum Academiarum, Oxoniæque inprimis, cives & alumni fuerunt.

*Admonentur
Academici.*

*Antiqui
omnes serio
Catholici.*

Vn veritati.

Hic facere non possum, quin vos Oxonienses Cantabrigienfque Academicos appellem; vestram scientiam obtester, contester conscientias. Num quisquam horum, quos recensui, viros celeberrimos planeque divinos, de hac, quam vos nunc sequimini, secta aliquando somniaverit? nonne ad unum omnes illam ipsam religionem fidemque Romanam, quam traditam ab Augustino acceperant, tanquam purissimam virginem pari studio à procorum impudentium injuriis prohibuerint, intactamque conservarint; atque alias omnes impugnarint, respuerint, detestati sint? Et vos talibus ingeniis, talium in re tanta virorum repudiato consensu, neglecta doctrina, spreto exemplo, ad quorundam tenebricosorum & opiniosissimorum insomnia potius, quam à ratione aliqua profecta judicia, tanquam ad scopulum aliquem adhærebitis? Expergiscimini aliquando, mentisque vestræ cogitationes ad veri contemplationem excitate. Intuemini vestrorum collegiorum fundamenta, constitutiones, disciplinam: num aliud sonant, aliud sapiunt, aliud loquuntur, quam pietatem priscam, mores antiquos, Romanam fidem? Ponite ante oculos, quoscunque antecedentia illa quindecim prope secula cum honore & laude vivos perinde ac mortuos celebrarunt; omnes Apostolicæ fidei, Petricque cathedræ addictos reperietis. Considerate cum animis vestris, quanta sit catholicæ veritatis potestas, quæ tot seculis, tanta tyrannorum potentia, tanta insurgentium hæresum insolentia neque opprimi unquam, neque suppressi potuit: immo ita semper caput exulit, ut eminuerit; ita vegeta ac vivida, Christo confirmante, permansit, ut innumerabiles, eosque omnium locorum ac temporum præstantissimos viros, suos amatores, defensores, adstipulatores assiduos acerrimosque invenerit; neque solum antiquos istos, quos vestrarum Academiarum flores & roborum percurrimus, sed posteriores, & hujus seculi infinitos quamplurimos etiam adolescentulos, qui hujus veritatis zelo pleni, patriis commoditatibus vestrisque relictis Academicis, in illa perquirenda alienas terras sunt peregrinati; in-

inventam autem sic amplexati sunt, sic secuti, ut, dum ei obsequendo Christo ac Petro serviant, nulla incommoda periculaque defugiant; dum, eam profitendo, patriæ proliant suorumque animulis, neque mortem metuant, neque vitæ suæ curam habere videantur. Hanc igitur veritatis lucem tam efficacem, tam illustrem, vos, in rebus aliis tam lynceos, non videre, non ausim certe dicere: videre autem, & in eadem tamen ignoratione tenebrisque versari, incertum miserandum dicam magis, an erubescendum esse. Legistis *Polemon Atheniensis.* interdu[m] Polemonem Atheniensem, omnibus deliciis deditum adolescentem, quum è convivio rediens domum, unguentis oblitus, sertis redimitus, vino onustus, Xenocratis *Valer. Max. lib. 7.* forte domum intravisset, eumque de modestia tunc temperantiaque differentem audivisset, adeo illius oratione fuisse commotum, ut pudentem finem suæ impudentiæ in illo ipso vestigio imposuerit: atque corona abjecta, repressaque petulantia, ad frugem bonum conversus, ex perduto profusoque nepote maximus evaserit virtutis cultor atque magister. Et vos non à naturæ sola, sed Gratiae etiam lege informati; nec in ganeis, sed in scholis educati; neque unum tantum magistrum, sed domesticos multos tum veteres, tum recentiores, Xenocrate majores melioresque audientes, qui suæ fidei doctrinæque firmitatem non modo verbis & professione, sed vitæ & mortis exemplo clarissimo corroborarunt; vestras aures talium virorum coelestibus vocibus clausas esse patiemini? atque Lutherum nescio quem, aut Calvinum, horumque similes, omnes fere omnibus à se invicem dissidentes, toti Christianæ antiquitati; suasque in fidei causa & salutis sectas novas, voluptarias, coenum merum redolentes, majorem religioni sacrosanctæ, severæ, semperque catholicæ, id est, terram cœlo, luci tenebras, purissimis castissimisque animabus omnium scelerum colluvione inquinatissimas anteponeis? Non potest profecto (nisi me valde fallo) in plerisque vestrum vel ea imprudentia esse, ut hujus rei magnitudinem non animadvertatis, vel ea inconsiderantia, ut tantum vestrum periculum plane negligatis. Sed quo vos longius procella hæc patriæ, turbo ac tempestas temporis, à recta religionis semita abreptos in periculosissima erratione constituerit; eo vos impensius acriusque exoptetis, ut pari vobis ac Polemoni gloriæ possit cedere, Respuisse aliquando, testatumque omnibus facere, non in nequitia habitasse vestros animos, sed ita peregrinatos esse, ut vosmet tam diuturnæ peregrinationis quam maxime pœniteat. Quod quidem rectæ sanæque mentis desiderium ut in vobis augeatur & expleatur, quemadmodum à Christo Jesu, totius boni verique auctore atque datore, peto precorque: ita & eundem precatus sum

Ne Pagina una atque altera vacaret visum est subijcere clarissimi A L L E N I antedicti Notas in Baleum de Scriptoribus Brit. ex exemplari Editionis Basileensis A^o. MDLIX. in Bibl. BODLEJANA descriptas.

In Part. prior.

Pag. 97. v. 33. *humanae* 734.] 735. ut in quodam alio vestusto libro de vita & morte Bedæ annotatum vidit T. A. G. ætatis suæ 59. Natus ergo fuit A^o. D. 676. P. 165. v. 33. *Vitam Elpbegi arch. lib. 1.*] *Omnibus in fide Christi manentibus.* P. 167. v. 40. *Elfwardus,*] Verum nomen est Ethelwerdus, fuitque ex stirpe regis Adulphi, prognatus in Mercia; ut ex ipso autographo patet quem vidit T. A. A^o. D. 1588. vetustissimis characteribus descriptum. P. 168. v. 4. *sub Guilhelmo Rufe*] Imo sub Edgardo rege. P. 187. v. 28. *Antiq. Glasconia, Lib. 1.*] *Domino in Christi visceribus multum amplectendo Henrico Winton. episcopo &c.* P. 196. v. 36. *In sacris tamen divinarum &c.*] Fuit jurisperitus etiam, ut in libro de antiquitate Dunelmensis monasterii patet. Mortem obiit in reditu à Roma, 1554. in quodam vico Galliarum subita infirmitate correptus. Ejus ossa post aliquot annos ad Dunelmum translata erant, & in cœmiterio fratrum condita. P. 197. v. 10. *Claruit anno &c.*] Claruit iste Laurentius Prior Dunelmensis A^o. D. 1151. *Ib.* v. 14. E regione *Radulphus Eleemosynarius* in exemplari isto Bodlejano mendatium scriptum est. P. 216. v. 4. *Scriptis Gilbertus, &c.*] Gualterus Mahap in li. de nugis Curialium. *Gilbertus Follioth Lundonensis episcopus, vir morum & sapientiæ thesaurus dives & clarus, filo limpidissimo lucidus, cum nihil aptius suo opere possit inveniri. Jam (inquit) senectus & librorum usus tibi cecitatem inducunt.* P. 280. v. 33. *in ecclesia Eboracensi*] Fuit Cancellarius Eboracensis, ut scribit Rob. Grosseteste episcopus Lincoln. in quadam epistola sua ad eundem Jo. Blundum. P. 304. v. 4. *ut testis est Trivetus.*] Fuit doctor Theologiæ, Oxoniensis, uti scribit Mr. Tho. Gascoine. P. 305. v. 26. *De util. artium, Lib. 1.*] *In rebus humanis triplici de causa. Ib.* v. antepen. *Prophetantes*] L. *Philosophantes.* P. 306. *Ad summum pagina hanc notam habemus:* Vitam Roberti Grosseteste describit Ric. Bardinensis, Theologiæ bacc. monachus, carmine ad Guilielmum Præsulem Lincoln. A. D. 1503. & incipit: *Lincolniensis apex Præsul salve Wilhelme.* Sed fabulosa multa immiscuit, tanto viro non satis congruentia. Iste Bardinensis monachus affirmat Lincolniensem natum fuisse in Stoeia propter Lincoln. P. 307. v. 35. *domum quam habebat Oxonii.*] Nunc aula vel

Vol. 9.

R

col-

collegium Glocestriz nominatur. P. 312. v. 37. *doctor se fecit.*] Cantabrigiz. P. 426. v. 10. *Ricardus Angervyle,*] Ex lib. quodam vetusto de Antiquit. Dunelmensibus. *Pater illi fuit Ric. Angervile miles.* Fuit etiam *instruitor Edwardi tertii.* Fuit primo *coferarius regis,* deinde *thesaurarius de Wardrobe,* postea clericus privati sigilli per 59. annos: quo tempore bis adiit summum pontificem Johannem. Ita promotus fuit ad beneficia ecclesiastica, ut potuit expendere ad valorem 5000. marcarum. Factus fuit postea episcopus Dunelmensis 1334. in presentia regis Edwardi, & regina, & Edwardi regis Scotie, 2. archiepiscoporum, & 5. episcoporum, & 7. comitum, cum uxoris suis, & omnium magnatum citra Trentam. Fuit postea cancellarius Anglie. Dictum erat de eo, quod haberet plures libros quam omnes pontifices Anglie. Obiit Ankelandia 1345. 14to. Aprilis, cui successit Tho. de Hatfield 1345. custos privati sigilli domini regis. Iste fundavit collegium 8. monachorum de monasterio Dunelm. & 7. puerorum in artibus studentium Oxonia super Candige, & dedit unicuique monacho 10^l. annuatim, & cuilibet 7. puerorum 5. marcas. Obiit autem Londini 1381. 8vo. Maii, sepultus tandem Dunelmi in ecclesia sua. Apparet tamen ex instrumento publico sub sigillo dicti episcopi fuisse in illo loco Oxonia monachos studentes ante illud tempus. Verba indentati statuti sunt hæc de Thoma Hatfield. "Fundavit, ordinavit & dotavit collegium Dunelmense in territorio nostro extra muros Oxon. super Candish, quod monachi nunc studentes inhabitant, & inhabitabant per antea multis annis." Hæc vidit Tho. Alanus in illo antiquo libro ecclesie Dunelm. ubi omnia statuta & ordinationes pro illo collegio continebantur. P. 479. v. 31. *Henricus Knyghton,*] Fuit canonicus Leycestrensis. Ib. v. 42. *Leg. de gestis Anglorum,* lib. 5. Hoc opusculum post præclaros &c. P. 482. v. 2. *Simon Alcock,*] Oxoniensis. Pag. 489. v. 8. *Leg. Trifolium de re Medica,* Lib. 1. *Intentio mea in hoc opusculo.* Pag. 515. v. 32. *sub Bertono cancellario,*] Guilielmus de Berton lib. statutorum fol. 41. b. P. 525. v. 15. *ut crederet Oxoniensem &c.*] In testamento amoris Chaucerus difertis verbis dicit se Londini natum. P. 629. v. 34. *Et opera quedam alia, &c.*] Scripsit lib. de regibus Anglie & contra destructiones villarum. Sic incipit: *Cum ad celsitudinem regiam.* Ubi etiam multa de Academiis Britannicis tractantur. Libri intitulatio Henrico 7mo.

In Part. posterior.

P. 43. v. 29. *Eustachius Normanvyle,*] Cancellarius Oxon. sub Edwardo primo. P. 53. v. 8. *Guilhelmus Reade,*] Historiam brevem edidit à condito mundo ad suum tempus. Ib.

v. 13.

v. 13. *episcopus Cicestrensis,*] A^o. D. 1368. Ib. v. 18. *Alacenus Anglicus,*] Fuit Arabs, non Anglicus, ut ex ipsius libris facile colligi poterit. P. 84. v. 10. *Joannes Robinus,*] Floruit tempore regis Henrici 8. & fuit socius coll. omnium animarum Oxon. patria Staffordienfis comitatus, fuitque canonicus ædis Christi & Winforiæ. P. 86. v. 3. *Joannes Yorke,*] Scripsit iste Jo. Eboracensis historiam auream in 3. aut 4. partes divisam de gestis Anglorum a^o gratiæ 737. ut in lib. quodam pervetusto de vita & gestis venerabilis Bedæ annotatum vidit Tho. Alanus. Tractare videtur in lib. suo de Beda illo anno domini; sed eum postea claruisse existimo circa tempus Guil. Malmesb. aut paulo ante, quia Malmesbury ejusdem fere verba recitat circa Bedæ laudes & vitam.

Cotton. Library Vespaf. F. IX. 36. Folio 223.

A small fragment of Leland's Itinerary, written by himself in two leaves only.

I remembre that I redde in an olde booke of Ramēsey that such a yere dyed Thomas Brotherton Edward the firste sunne that was litle or noþing profitable to the realme.

Fol. 404.
Brotherton
inutilis
reg. Ang.

Orwelle in Cambridgeshire longith to the Richemonte lands and one towne that there be sum vestigia of sum auncient place.

The Richemont fee is very notable in many parts of Cambridgeshir. And many be beneficiarii and pay chief rent to this fee.

I perceyuid by a graunt of King Henry the 4. that afore the blake freres inhabitid the place in Southfolk hard a this side Thetforde bridge wher they last dwellith, that ons was an hospital caullid Meafun de deu. And in the ende of this charter and graunte, mention is made of John County of Warwike and Henry duke of Lancastre graundfather to King Henry the 4. by his mother side. And yn this grauntid Edmund Gundenille is especially namid to be prayed for by the freres.

From Cambridge to Haufton millis 3. milis. Thens viii milis to Reifton and 4. milis a this side Reifton ouer a broke and by a mille side.

Al this 10. mile champayne with other enclosier and barein of wood.

, Sic in M3.
R 2

Reifton

Reiston.

Reiston standith in a mene ualley bytwixt to hillia. And yet is the toune self set as on a swelling ground. The market place standith in Hertfordshire. The other part of the toune in Cambridgehire.

There touche as I lernid in that toune iurisdiction of London Ely and Lincolne diecese.

The toune it self is but of a mene building.

In the toune is but one chirche the este part wherof seruid a late for the priory of Chanons.

The weste ende seruid for a chapel for the toune.

For afore the late Parliament the toune longgid to 2. or 3. paroches withoute the toune.

Now al the toune is allotted to one paroch and that ys kept in the est ende of the priory and the West ende ys pullid doune.

The market at Reyston on the wednesday is meruelusly frequentid espially with corne.

Fol. 410. I haue harde Mr. Garter s[ay th]at the fascion of coronations of Kingis, that were solemnised at Kingeston upon the Tamise afore the conqueste were made upon Schaffoldis yn the midle of the market place.

Ther is Clereualx dwellith at Crofte bridge upon Tese. These
Croft and Clereualx were yn tyme of mynde men of uery fair landes.
Croft bridg
by it. Croft Rosamundis tumba at Godestow nunnery was taken up a
is in York late, it is a stone with this inscription, Tumba Rosamunda,
thir. her bones were clofid in lede and with yn that the bones
were clofid yn leder. When it was openid ther was a uery
a swete cameng of it.

Ther is a croffe hard by Godestow with this inscription,

Qui meat hac oret signum salutis adoret

Utque sibi detur veniam Rosamunda precetur.

There was a priory in Southeverz of the Freres order as I suppose caullid Rysslyppe, and was impropriatid to the Kinges college yn Cambridge.

1 forsan swelling. 2 Sic in MS.

INDEX

I N D E X

To the Eight Volumes

O F

Mr. LELAND'S ITINERARY.

The Figures refer to the Fol. Numbers plac'd in the Margin, a, signifies the First Page of the Folio, b, the Second: and where there is a Capital A after the Figures, it refers to the Appendix in the Seventh Volume.

- A
A Bbandune Vol. 7. Part
 2d. 63 b. 64 a, b. 65 a.
 Abbingdon v. 2. 14, 15, 16,
 25.
 Abyndon v. 7. pt 1st. 14.
 Abbates-byri v. 3. 49.
 Abbatisle. *See* Aberle.
 Aberle, *or* Abbatisle v. 7.
 pt 1st. 23.
 Abbo Mon. v. 8. 82 a.
 Aber Avon. v. 4. pt 1st. 68.
 Aber Ayron v. 5. 13.
 Abreavon v. 4. pt 1st. 68.
 Aberbarry v. 4. 6, 61.
 Aberbyry v. 3. 96.
 Aberdayer v. 4. pt 1st. 55.
 Aberdeuy v. 5. 78.
 Aberforde v. 1. 46.
 Aber Gegyne v. 5. 49.
 Abergeveney v. 4. pt 2d.
 175 b. 183 a. v. 5. 6, 12.
 v. 6. 88.
 Aberguili v. 5. 23.
 Aber Ogweine v. 5. 49.
 Aber Pergom v. 4. pt 1st. 55.
 Aber Pouth v. 5. 49.
 Aber Thawen v. 2. 63.
 Vol. 9.
- Aber Ustwith v. 5. 78.
 Abetot v. 8. 112 b.
 Abon v. 5. 35.
 Abredaron v. 5. 49.
 Abreguile v. 5. 74.
 Abrehedon v. 7. pt 1st. 27.
 Abremarlais v. 5. 73.
 Abremeney v. 5. 49.
 Abreoistuthe v. 7. pt 1st. 30.
 Acca v. 8. 96 a.
 Acham v. 4. pt 2d. 181 b.
 Achard v. 6. 39.
 Acharias v. 8. 67 a.
 Acheland, *or* Akeland v. 1.
 78, 91. *See* Bishop Akeland.
 Aclam v. 5. 91.
 Acmundrenes v. 4. pt 1st. 38.
 Acon v. 6. 32.
 Acornbyri v. 5. 10. v. 8. 76 b.
 89 b.
 Acton v. 4. pt 2d. 183 a.
 192 b. v. 6. 56, 62, 93. v. 7.
 pt 2d. 72 b. 74 b. v. 8.
 65 a. 69 a.
 Acton Burnel v. 7. pt 1st. 33.
 v. 8. 113 b.
 Adam v. 3. 86. v. 4. pt 1st. 69.
 Adam (frater) v. 8. 48 b.
 † A Adelstane

- Adelstane (King) v. 2. 75.
 Aderton v. 5. 83.
 Adeherus v. 8. 87 b.
 Adelherus r. v. 8. 88 b.
 Adelredus r. v. 8. 87 b. 88 b.
 Ahelredus rex v. 8. 82 b.
 Adelia v. 8. 67 b.
 Adinggreves v. 5. 98. v. 7.
 p^t 1^a. 3.
 Adrianus v. 8. 98 b.
 Adulphus v. 8. 87 b. 94 b.
 v. Ethelwolpbus.
 Adulphus r. v. 3. 72.
 Æcfridus v. 8. 53 a.
 Ædelrede (King) v. 2. 38.
 Ægglesild v. 5. 94.
 Ægidius Ep. Sar. v. 3. 65, 67.
 Æglesburn R. v. 7. p^t 1^a 45.
 Ægleston v. 5. 115.
 Æilborow, *or* Hilborow, v. 8.
 115 a.
 Æilwardus, *frs* Æilwardus,
 Meaw v. 6. 82, 96.
 Æischwik v. 3. 84.
 Æifston v. 3. 84.
 Ælvestun, *alias* Olvestoun
 v. 3. 84.
 Ælredus Archbp. of Yorke
 v. 4. p^t 2^d. 171 b.
 Æschwine v. 2. 11.
 Æthelred v. 7. p^t 2^d. 74 a.
 Æthelstanus Rex v. 5. 99. v.
 3. 72.
 Æthelwoldus v. 3. 62.
 Agatha v. 7. p^t 1^a. 20.
 Agathas *or* Agathes (St.) Ab-
 bay v. 5. 115. v. 8. 54. a. b.
 Agecroft v. 5. 83.
 Agelnoun v. 8. 50 a.
 Agelwinus v. 3. 72.
 Ager v. 6. 5.
 Agerston v. 7. p^t 1^a. 77.
 Agnes (St.) Isle v. 3. 6.
 Aidanus v. 8. 52 b. 92 b.
 Ailefham v. 1. 29.
 Ailesbyri *or* Ailesbirie v. 4.
 p^t 1^a. 42. v. 8. 79 b. 80 a.
 81 a, b. 114 b.
 Alesbury Towne v. 4. p^t 2^d.
 191 b. 192 a. The Vale of
 Alesbury 191 b.
 Ailesford v. 6. 8.
 Ailington v. 6. 11.
 Ailston-Bridge v. 4. p^t 2^d.
 175 b.
 Ailton v. 1. 6.
 Ailwardus. *Vide* Æilwerdus.
 Ailwinus v. 3. 72.
 Ainsbyri v. 1. 1.
 Ainste v. 1. 48.
 Aire R. v. 1. 46.
 Aire-Mouth v. 1. 61.
 Aires (Johanna de) v. 4. p^t
 2^d. 184 b.
 Aiton v. 1. 64, 70.
 Akeland. *See* Acheland. &
 v. 7. p^t 1^a. 63, 64.
 Alain v. 2. 77.
 Alane v. 3. 1, 2. v. 8. 84 b.
 Alanus niger filius Stephani
 v. 8. 67 a, b.
 Alanus, dictus *Rufus* vel
 Fregaunt v. 8. 67 a.
 Alawne R. v. 2. 74. Bridges
 on it *ibid.* & 75.
 Alein v. 3. 2. the Bridge 96.
 Alein R. v. 4. p^t 1^a. 65.
 Bridges on it 74.
 Alen R. v. 5. 35, 36, 76, 78.
 Alarde v. 6. 59.
 Albanac v. 8. 70 b.
 Albanus (S.) v. 8. 93 a.
 Albemarle v. 1. 65, 69.
 Albeney v. 1. 114. v. 6. 29, 63.
 Albeneio (Gul. de) v. 7. p^t 1^a.
 20. v. 8. 70 b. 71 a.
 Albine (S.) v. 3. 3.
 Albertbyri v. 5. 80.
 Albredus B. of Wircestar
 v. 8. 75 b.
 Albrighton v. 5. 30.
 Albruch v. 5. 114.

Album

- Album Monasterium by Al-
 bertbyri v. 7. pt 1^a. 33.
 Alcestre v. 7. pt 1^a. 26.
 Alchar v. 6. 5.
 Alchirch v. 4. pt 2^d. 168 a.
 186 a. v. 8. 113 a.
 Alchfridus v. 8. 56 b.
 Alcock v. 1. 55. v. 8. 111 b.
 Aldeborow v. 1. 96.
 Aldeburge v. 1. 102. v. 8.
 68 b.
 Aldelmus v. 2. 26. v. 8. 83 a.
 Aldermanton v. 6. 39.
 Aldersley v. 7. pt 2^d. 72 b.
 Aldlaver v. 1. 44.
 Alrede v. 8. 75 a, b.
 Aldredus Archiep. Ebor. v. 5.
 99.
 Aldredus Mon. v. 8. 89 a.
 Aldulphus v. 8. 82 b. 88 b.
 Aldunus ep. Dunelm v. 8. 51 b.
 Alester or Alestre v. 4. pt 2^d.
 164 a. v. 8. 73 a.
 Aleth v. 5. 57, 58, 59, 62.
 Alexander v. 2. 32.
 Alexander B. of Lichfield
 v. 4. pt 2^d. 188 a.
 Alexander Bp. of Lincoln
 v. 2. 10. v. 4. pt 2^d. 162 b.
 191 b. v. 8. 94 a.
 Alfarus v. 2. 38.
 Alford v. 7. pt 1^a 50.
 Alfrede (King) v. 2. 27. v. 3.
 72. v. 7. pt 2^d. 76 a. 80 b.
 v. 8. 78 b. 88 b.
 Alfredus tertius Merc. rex
 v. 8. 70 b.
 Alfrida v. 8. 87 b.
 Alfrida v. 8. 87 b.
 Alfweddis v. 8. 88 b.
 Alfmodus v. 8. 88 b.
 Alfwoldus v. 8. 87 b.
 Algar (S.) v. 7. 78 a.
 Algarus v. 2. 45. v. 4. pt 2^d.
 174 b. v. 6. 82.
 Algenoune v. 1. 22.
 Algiva v. 6. 81, 82.
 Alington v. 2. 29. v. 6. 37.
 Alkmundus v. 8. 96 a.
 Allen v. 7. pt 1^a. 36.
 Aller v. 2. 62. v. 3. 29.
 Almarus comes v. 8. 96 a.
 Almaricus v. 6. 81.
 Alne v. 7. pt 1^a. 79.
 Alney. *See* Olney.
 Alnewike v. 7. pt 1^a. 75, 76.
 Alpham. *See* Apham.
 Alredus abbas v. 8. 93 a.
 Alricus v. 8. 98 a.
 Alresford R. v. 3. 73.
 Alscote v. 2. 68. v. 3. 93.
 Altofte v. 6. 30.
 Altoun v. 3. 73.
 Alveley v. 6. 80.
 Alvericus v. 8. 89 a.
 Alverstone v. 7. pt 2^d. 74 b.
 Alverton v. 4. pt 2^d. 173 a.
 v. 8. 53 a.
 Alurede v. 3. 92. v. 8. 81 b.
 Alwara v. 3. 72.
 Alwine v. 1. 96. v. 8. 56 a.
 Amandes (St.) v. 2. 24.
 Amberley v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Ambre R. v. 7. pt 1^a. 45.
 Ambresbyri. *See* Ambrosbyri.
 Ambrosbyri, *or* Ambresbyri
 v. 3. 60, 85.
 Amersham. *See* Hagmonde-
 sham.
 Amney v. 2. 23.
 Amphibalus v. 8. 93 a.
 Ananias episc. Alaph. v. 8.
 98 a.
 Ancaster v. 1. 30, 31.
 Ancrewike v. 2. 1.
 Anderfey v. 7. pt 2^d. 64 a.
 Anderton v. 5. 83.
 Andertonford v. 5. 83.
 Andever v. 3. 69.
 Andres (St.) v. 2. 60. v. 3. 87.
 Andredeswalde v. 7. 134 A.
 Andrews v. 7. pt 1^a. 30.
 A 2 Angle

- Angle v. 5. 28.
 Angleston v. 8. 52.
 Anker R. v. 4. pt 2d. 190 a.
 v. 7. pt 1st. 26.
 Ankerwike v. 1. 123. v. 4.
 pt 1st. 19. v. 3. 72.
 Ankester v. 7. pt 1st. 48.
 Anketil, *or* Auketil v. 6. 52,
 53.
 Anna Enni fil. v. 8. 87 b. 88 b.
 Anne's (St.) Hille v. 7. 118 A.
 Anselme v. 6. 3. v. 8. 93 b.
 Antehille v. 1. 119, 120.
 Antioche v. 6. 53.
 Antonies (S.) v. 3. 9, 13.
 Antonini Itinerarium v. 7.
 128, 131, 133 A.
 Antonini chronicon de Ra-
 dulpho Maideftan v. 8. 78 b.
 Apledorcomb v. 3. 72.
 Appleby v. 7. pt 1st. 62. v. 8.
 54 b.
 Appledour v. 6. 11. v. 7.
 134, 140, 142 A.
 Appledre v. 3. 92.
 Appleton v. 1. 73.
 Aptham, *or* Alpham v. 3. 35.
 Aqua Blanca (Petr. de) v. 8.
 78 a, b.
 Aqua Sabaudia (Petr. de) v. 8.
 86 b.
 Archedecon v. 3. 3, 31. v. 6.
 46.
 Arcturus Rex v. 3. 85.
 Arden v. 4. pt 2d. 166 a. v. 6.
 20. v. 8. 74 b.
 Ardene v. 4. pt 1st. 16, 17.
 Ardenerameur. *See* Ardeue-
 rameur.
 Ardeuerameur, *or* Ardenera-
 meur v. 3. 6, 12.
 Ardenes. *See* Hardenesse.
 Ardingworth v. 1. 13.
 Ardudwy v. 5. 42.
 Areley v. 6. 80.
 Arestaldus v. 3. 64.
 Arforde v. 5. 12.
 Arilda (S&A.) v. 4. pt 2d. 171 b.
 v. 8. 75.
 Arkengarth Dale v. 5. 116.
 Arle v. 6. 20.
 Arme, *or* Armine R. v. 3.
 25, 30.
 Armine v. 1. 29.
 Armestrong v. 1. 27.
 Arnecote v. 7. pt 1st. 7.
 Arow R. v. 4. pt 2d. 168 a.
 177 a. 186 b. v. 5. 3, 10.
 v. 7. pt 1st. 24.
 Artey. *See* Yar.
 Arthur (Prince) v. 4. pt 2d.
 183 b.
 Arturius Princeps v. 8. 113 a.
 Arthurus Comes v. 8. 67 b.
 Arture K. v. 7. 117 A.
 Artures Hille v. 5. 68, 72.
 Arundale v. 2. 73, 77. v. 3.
 2, 6, 14, 17.
 Arundel v. 6. 3, 12, 18, 53,
 54, 87, 88, 100.
 Arundell (Lord) v. 1. 109.
 v. 7. pt 1st. 28, 29. v. 8.
 87 a. 108 a.
 Arundelia v. 3. 38.
 Arundovalius v. 5. 39.
 Arwennak v. 3. 10.
 Asc v. 8. 56 b.
 Asche v. 3. 20, 21, 22.
 Aske v. 6. 17.
 Ascheburn v. 7. pt 1st. 44.
 Ascheby v. 6. 65.
 Ascheby v. 1. 7. Affcheby
 De la Zouche v. 1. 20, 22,
 114, 115.
 Aschefelde v. 6. 16.
 Aschgogh. *See* Aschue.
 Ascheley v. 3. 55, 56, 97.
 v. 7. pt 1st. 26, 43. pt 2d.
 63 b.
 Aschenald v. 1. 43.
 Aschendune v. 2. 15. v. 7.
 pt 2d. 64 b.

Ascheton

INDEX.

5

- eton v. 4. pt 1st. 17. v. 5. 85.
 eton. *See* Steeple.
 eton Boterel v. 8. 89 b.
 y Castell v. 6. 65.
 perius v. 8. 108 b.
 eruge v. 1. 121.
 renton v. 3. 28.
 ic, *or* Aschgogh v. 3. 68.
 ecue v. 7. pt 1st. 52.
 eforde, *five* Asltheford
 5. 2, 10, 11.
 fford. *See* Affcheforde
 7. 13 A.
 v. 7. 124 A.
 Historicus v. 8. 88 a.
 ton v. 1. 113.
 ey v. 1. 21.
 by v. 7. pt 1st. 52.
 arduus Badoniensis v. 2.
 bertus v. 8. 87 b.
 iney v. 2. 56.
 lstan. *See* Ethelstan.
 stanus v. 3. 72.
 fton (K.) v. 4. pt 2^d.
 b.
 rstone v. 7. pt 1st. 26.
 lwaldus v. 8. 87 b.
 v. 1. 6, 77.
 ter v. 1. 32.
 lle v. 2. 43.
 e v. 5. 71.
 er v. 6. 5.
 ley v. 2. 59, 60. v. 3.
 v. 4. pt 1st. 40. v. 6.
 65, 87, 88, 99. v. 8.
 b. 79 b. 86 b.
 ley (Lord) v. 7. pt 1st.
 32, 36, 40.
 enus (S.) v. 8. 93 b.
 stine Freres, when the
 der began in England
 7. pt 2^d. 71 b.
 til. *See* Anketil.
 after v. 4. pt 2^d. 167 b.
 a. 185 a.
 Aulne R. v. 4. pt 2^d. 167 b.
 168 a.
 Aunderneffe v. 5. 84.
 Austol's (S.) *or* Aufstelles v. 3.
 14. v. 7. 122 A.
 Aveling v. 2. 25.
 Avon Aber v. 5. 49.
 Avon Ederne, *five* Girath
 v. 5. 49.
 Avon R. The course of it,
 and Bridges upon it. v. 1.
 3. v. 2. 26, 31. v. 3. 60, 96.
 v. 4. pt 1st. 68, 75. pt 2^d.
 166 a. v. 7. pt 1st. 24, 26.
 Aymote R. v. 8. 69 b.
 Ayote v. 4. pt 1st. 44.
 Ayron v. 5. 13.
 Ax R. v. 3. 42, 43.
 Axey v. 1. 41.
 Axholm v. 1. 40.
 Ax-Knolle v. 3. 42, 45.
 Axminstre v. 3. 42, 43.
 Axmouth v. 3. 42, 43.
 B
 Babington v. 1. 35.
 Babthorpe v. 1. 104. v. 4.
 pt 1st. 19. v. 8. 68 b.
 Bachelor v. 2. 16.
 Bache v. 4. pt 2^d. 175 a.
 Bachefeld v. 7. pt 1st. 27.
 Bacon v. 4. pt 1st. 15.
 Badby v. 1. 11.
 Badbyri v. 3. 54.
 Badelesmere v. 1. 108. v. 3.
 38. v. 6. 5, 45.
 Badmanton v. 6. 76.
 Bager v. 6. 79.
 Baggett v. 7. pt 1st. 26.
 Bagginton v. 7. pt 1st. 26.
 Bagle v. 8. 77 a.
 Bagley-Wood v. 2. 14.
 Baiener v. 6. 32.
 Bailie v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Bainham v. 4. pt 2^d. 173 b.
 Baynam.

- Baynam. *See* Inon.
 Baynon v. 4. pt 1^a. 63. *See* Inon.
 Bainton v. 6. 39, 94. v. 7. pt 2^d. 67 a.
 Baynton v. 2. 29.
 Bayton v. 2. 27.
 Bakewelle v. 7. pt 1^a. 44.
 Baldewinus v. 8. 82 b.
 Baldwin v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Bale v. 5. 44.
 Ballioll v. 1. 93. v. 8. 53 b.
 Balfhall v. 4. pt 2^d. 167 a.
 Balthasar v. 4. pt 1^a. 47.
 Bampton v. 3. 94. v. 8. 69 b.
 Banborow v. 8. 113 b.
 Banborowgh v. 7. pt 1^a. 75, 77, 78.
 Banbury v. 4. pt 2^d. 162 b. 163 a. 191 a. 192 a.
 Banbyri v. 7. pt 1^a. 9, 13.
 Bangor v. 5. 33, 47.
 Banwelle v. 3. 89. v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Barbar v. 7. pt 2^d. 64 b. 65 a.
 Bardolphe v. 1. 28.
 Bardeney v. 7. pt 1^a. 51.
 Barehamdoune v. 6. 4.
 Barenden v. 4. pt 2^d. 173 a.
 Barentine v. 2. 8. v. 4. pt 1^a. 19. v. 6. 40. v. 7. pt 2^d. 63 a. v. 8. 114 a, b.
 Barenton v. 8. 82 a.
 Bargeine v. 4. pt 2^d. 166 b.
 Barham (Hamelinus de) v. 5. 12.
 Barkhamdowne v. 6. 4.
 Barkhamstede v. 1. 121, 122.
 Barkley, *five* Berkeley, v. 6. 30, 47, 48, 49, 50, 51, 56, 68, 75, 76, 77, 100. v. 7. pt 2^d. 69 b. 72 a. *See* Berkley.
 Berkley v. 3. 32, 88. v. 4. pt 2^d. 164 b. 171 b. 173 b. v. 7. pt 2^d. 72 b. 75 a, b. v. 8. 73 b. 75 a. *See* Barkley.
 Barkley v. 8. 76 a.
 Barkswell v. 4. pt 2^d. 16.
 Barnard Castle v. 1. 93, v. 7. pt 1^a. 64.
 Barneby v. 1. 49.
 Barnes v. 6. 36, 37.
 Barneffe v. 6. 74.
 Barnesdale v. 5. 91.
 Barnewell v. 1. 3. v. 7. pt 76 b.
 Barningham v. 5. 115.
 Barnulph v. 4. pt 2^d. 17.
 Baroby v. 1. 27.
 Barok, *or* Berwike v. 3. 55.
 Baron, *or* Barow, Gur v. 7. pt 2^d. 68 a. 76 b.
 Barow v. 6. 93.
 Barptolomeus monachus v. 93 b.
 Barre v. 6. 48.
 Barrey, Barrey Brooke v. pt 1^a. 61, 62.
 Barret v. 3. 16.
 Barrok (S.) v. 4. pt 1^a. 6.
 Barricius v. 3. 4.
 Barfelle v. 8. 73 a.
 Barton v. 6. 20.
 Basford v. 2. 56.
 Basinge Werke v. 8. 76 b.
 Bassett v. 3. 5. v. 4. pt 1^a. pt 2^d. 189 a. 190 a. v. 71. v. 7. pt 1^a. 7, 8, 9.
 Bassett's Crosse v. 4. pt 189 a.
 Bassingburn v. 1. 13. v. 6. 1.
 Bath v. 2. 34, 35, 36, 37, 39, 67. v. 7. pt 2^d. 74 a.
 Bath (Earl of) v. 3. 94.
 Batham, *or* Bothom v. 3. 5.
 Batilda v. 8. 97 a.
 Batin v. 8. 80 b.
 Battlefeild v. 4. pt 2^d. 181.
 Baudrem v. pt 1^a. 56.
 Bawdey v. 1. 28, 29.
 Bawtre v. 1. 31. v. 5. 5.
 Bayllie v. 2. 20, 31.

INDEX.

7

- urd v. 6. 54.
 orth v. 2. 15.
 lete v. 7. 135 A.
 chaump, *or* de Bello
 npo v. 1. 16, 109, 116,
 118. v. 3. 63, 67. v. 4.
 d. 163 b. 164 a, b. 168
 175 a. 184 a. 187 a.
 . 53, 71, 78, 88, 99,
 . v. 8. 71 a, b. 73 a, b.
 . 77 a. 79 b. 83 b. 84 b.
 b.
 llo campo. *See* Beau-
 mp.
 amp v. 6. 12, 67.
 amp v. 7. pt 2d. 63 b.
 .
 ley v. 4. pt 2d. 183 a, b.
 a.
 ort v. 2. 20. v. 4. pt 2d.
 a, b. sed in priori loco
us male scribitur v. 6.
 v. 8. 73 b.
 . v. 8. 73 a.
 ort v. 1. 92.
 ie v. 4. pt 2d. 179 a.
 mont *or* Bellemonte v. 1.
 28, 31.
 lamont v. 4. pt 2d. 163 b.
 nonte v. 6. 71. v. 8.
 . 74 a. 109 b. 110 a.
 Beaumont.
 eis (Rich. de) v. 8.
 .
 oir v. 1. 109.
 (Ant. de) v. 8. 51 b.
 .
 Antony de) v. 5. 106.
 Becco.
 m v. 8. 73 a.
 ton v. 7. pt 1st. 42.
 worth Water v. 1. 54.
 v. 5. 115.
 74. pt 1st. 42. v. 7. pt 1st.
 18. v. 8. 51 b. 87 b. 92 b.
 rd v. 1. 27, 94, 116,
 117. v. 2. 67, 68. v. 3. 93,
 94. v. 5. 98. v. 7. pt 1st. 1,
 3. v. 8. 71 a, b. 73 b.
 Bedfordshire, Market Townes
 and Castelles there v. 7.
 pt 1st. 1, 3.
 Bedelington v. 6. 67.
 Bedemister v. 7. pt 2d. 70 b.
 Bedenham v. 3. 80.
 Bedewinus v. 8. 80 a.
 Bedwine v. 4. pt 1st. 45. v. 7.
 pt 2d. 65 b.
 Bedlow v. 2. 68. v. 3. 93.
 Bedwes v. 4. pt 1st. 51, 52.
 Beechley v. 4. pt 2d. 175 b.
 Bees (St.) v. 7. pt 1st. 68, 71.
 Beke 69 a.
 Beket v. 2. 40, 49. v. 3. 24.
 v. 6. 3, 34, 62. v. 8. 79 a.
 Beket's Bridge v. 3. 69.
 Beketbyri v. 7. pt 2d. 72 a.
 Bekharwick v. 1. 12.
 Bekington v. 2. 41. v. 3. 87,
 88, 89. v. 7. pt 2d. 63 a.
 Belcaire. *See* Bellirica.
 Belesmo (Robert de) v. 4.
 pt 2d. 182 a, b. v. 6. 82.
 Belesmo (Roger de) v. 4.
 pt 1st. 40.
 Belingeham v. 4. pt 1st. 10.
 v. 7. pt 1st. 74.
 Belknap v. 8. 74 b.
 Bellar v. 5. 93.
 Bellars v. 4. pt 1st. 19. v. 6. 65.
 Bellazis v. 6. 24. v. 7. pt 1st.
 15.
 Belle v. 8. 76 a.
 Belleanow. *See* Lymehil.
 Bellegre v. 1. 22.
 Bellegreve v. 1. 22.
 Bellethorp v. 1. 41.
 Bellevoire v. 1. 114.
 Bellewodde v. 1. 42.
 Bellirica, *alias* Belcaire, and
 Court-up-Strete v. 7. 142 A.
 Belumeis (Rich. de) v. 8. 80.
 Bemistfe

- Bemistre v. 3. 45.
 Benifeld v. 1. 13, 14. v. 6. 68.
 Benignus (S.) v. 8. 93.
 Beornredus v. 8. 94 a.
 Bercester, *or* Bisceter v. 4.
 pt 2^d. 191 a.
 Bisceter v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Berdwith v. 8. 50 b.
 Bere v. 3. 21, 86.
 Bereford (D. of) v. 4. pt 2^d.
 166 b.
 Berford v. 5. 98. v. 8. 74 a.
 Berforde Bridge v. 8. 74 b.
 Berword v. 3. 42.
 Bergevenny v. 1. 92. v. 8.
 84 b.
 Berham v. 3. 64.
 Berlinch v. 3. 89.
 Bermigham v. 4. pt 2^d. 186 b.
 Bernacus v. 8. 93 b.
 Bernardus de Novo Mercatu
 v. 4. pt 2^d. 172 a.
 Bernes v. 1. 120.
 Bernguid v. 2. 38.
 Bernieres v. 6. 73.
 Berno rex v. 8. 88 b.
 Bernulf (K.) v. 8. 75 a.
 Berstaple v. 2. 65, 66. v. 3.
 92, 93.
 Berthramus v. 8. 52 b.
 Berton v. 1. 57.
 Berwike v. 7. pt 1st. 75, 77.
 See Barok.
 Berwik on the Hil v. 1. 64.
 Beskewood v. 1. 110.
 Berthkellarth v. 5. 47.
 Betistre v. 6. 100.
 Betun B. of Hereford v. 4.
 pt 2^d. 175 a. v. 8. 78 a.
 86 a. 89 a, b.
 Bever v. 1. 113, 114, 115.
 v. 8. 81 b.
 Beverley v. 1. 50, 51, 52, 57.
 v. 7. pt 1st. 54.
 Beverstane v. 6. 100.
 Beverstone Castelle v. 6. 76.
 Beville. *See* Boville.
 Bewdele v. 7. pt 1st. 23, 15.
 Bewdefert v. 7. pt 1st. 38.
 Bewley v. 3. 78.
 Bewmaner v. 1. 20. v. 8. 109 b.
 Bewpray v. 3. 3.
 Bewvale v. 8. 108 a.
 Beynton v. 6. 53.
 Bichefeld v. 7. pt 1st. 38.
 Biconel v. 3. 86.
 Bifeld v. 1. 2.
 Bigelswade v. 7. pt 1st. 1.
 Bigenelle v. 1. 95.
 Bikenelle v. 3. 89.
 Bigote v. 1. 61, 64, 65, 94.
 v. 6. 43. v. 8. 82 a.
 Bigram v. 1. 2.
 Bildevois v. 8. 84 b.
 Billevois v. 7. pt 1st. 33.
 Billesby v. 7. pt 1st. 52.
 Binchester v. 1. 79.
 Bingham v. 3. 65. v. 4. pt 1st.
 44.
 Birdsteine v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Birine (St.) v. 2. 10. v. 3. 62.
 v. 8. 93 b.
 Birkenheved v. 6. 15.
 Birling v. 6. 71.
 Bifett v. 4. pt 2^d. 182 b. v. 8.
 171 a.
 Bisham v. 2. 5.
 Bishop v. 4. pt 1st. 3.
 Bishop Akeland v. 1. 78, 79.
 Bishops Castle v. 4. pt 2^d.
 180 a. v. 7. pt 1st. 32, 33.
 Bishops Dale v. 5. 114, 116.
 Bishops Haule v. 6. 61.
 Bishops Thorpe v. 5. 91.
 Bishops Toun v. 5. 2, 3,
 10, 72.
 Bisse R. v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Biston v. 7. pt 1st. 40, 43.
 Bitford v. 4. pt 2^d. 167 b.
 Bitham v. 1. 26.
 Bithern v. 4. pt 1st. 19.
 Bitnesden v. 6. 48.

- Biton v. 7. pt 2d. 67 b.
 Bitton. *See* Bytten.
 Blackwater v. 4. pt 2d. 187 b.
 Blage v. 6. 71.
 Blain LLeueni v. 5. 69.
 Blakden v. 3. 56.
 Blake v. 2. 24. v. 8. 68 b.
 Blakeburne v. 4. pt 1st. 14.
 v. 8. 68 b.
 Blake-Bridge v. 3. 73.
 Blakele v. 7. pt 1st. 57.
 Blakemere v. 5. 81. v. 7. pt 1st. 34.
 Blakemore v. 6. 52, 101.
 v. 7. pt 2d. 67 a.
 Blakeney v. 1. 109.
 Blakeshaul v. 6. 15.
 Blake thorne Bridge v. 7.
 pt 1st. 7.
 Blak-Hed v. 3. 14.
 Blaken Hedde v. 5. 54.
 Blake Montayne v. 5. 67.
 Blaket v. 1. 15.
 Blak Rok v. 3. 31.
 Blancheland v. 7. pt 1st. 78.
 Blandeford v. 6. 101.
 Blare (St.) v. 4. pt 2d. 187 a.
 Blase (St.) v. 3. 14, 15.
 Blefels v. 7. pt 2d. 62 b. 64 b.
 Bleffeles Legh v. 7. pt 2d. 62 b.
 Blieburg v. 8. 81 a.
 Blith v. 1. 105, 106. v. 3.
 63. v. 4. pt 1st. 42. pt 2d.
 189 a. v. 5. 92, 94. v. 7.
 pt 1st. 26, 37.
 Blitheburg v. 4. pt 1st. 42.
 Blorehethe v. 7. pt 1st. 32.
 Blore Park v. 7. pt 1st. 38.
 Bloughan v. 3. 16.
 Blubyri v. 4. pt 1st. 42.
 Blueth v. 6. 54.
 Blundus v. 6. 75.
 Blunt Ld. Monjoy v. 3. 8.
 v. 7. pt 2d. 72 a.
 Bobbing v. 6. 28.
 Bodennek v. 3. 18, 19. v. 7.
 123 A.
 Vol. 9.
 Bodington v. 6. 78.
 Bodman v. 7. 117 A.
 Bodmyn v. 2. 75, 76, 77.
 v. 3. 1, 16, 19, 94.
 Bodrugam v. 3. 14.
 Bodulian v. 3. 20.
 Bohun v. 3. 32. v. 4. pt 1st.
 19. pt 2d. 174 a. v. 6. 48.
 v. 8. 84 b. 85 a.
 Bonton v. 8. 52 a.
 Bokingham v. 1. 89.
 Bokinghamshire Rivers there
 v. 7. pt 1st. 6.
 Bokworth v. 4. pt 2d. 173 a.
 Boleyne v. 1. 22. v. 4. pt 1st.
 13. pt 2d. 192 a. v. 6. 68.
 Bolgoid v. 4. pt 1st. 59.
 Bolnes v. 7. pt 1st. 69.
 Bolney v. 6. 18.
 Bolston v. 4. pt 1st. 62.
 Bolton v. 1. 96, 109. v. 5.
 114. v. 7. pt 1st. 57, 77.
 v. 8. 54 a. 66 a, b.
 Bolyn R. v. 5. 82.
 Bonde v. 4. pt 2d. 190 b.
 Boneclea v. 8. 82 a.
 Bonehome v. 2. 29, 30. v. 4.
 pt 1st. 42. v. 7. pt 2d. 78 b.
 Boneville v. 2. 52. v. 3. 18,
 42, 91. v. 6. 53, 64. v. 7.
 pt 2d. 68 a. v. 8. 109 a.
 Bonher v. 8. 77 b. 79 b.
 Bonifacius ep. v. 8. 94 a.
 Bonifacius (S.) v. 3. 35.
 Boptolpstone v. 7. pt 1st. 49.
 Bordefley v. 8. 76 b.
 Bordford v. 7. pt 2d. 64 b.
 Borones v. 5. 30.
 Borow v. 1. 36. v. 7. pt 1st.
 52, 61, 76. pt 2d. 63 a.
 Borow-Bridge v. 1. 61, 100,
 101.
 Borow Castle v. 4. pt 1st. 44.
 Borow Hilles v. 5. 93.
 Borow Village v. 5. 93.
 Borow (Ld.) v. 5. 102.
 † B Borowgh

- Borowgh v. 3. 43.
 Bofa v. 8. 96.
 Bosberle v. 8. 87.
 Boscastel v. 2. 72.
 Boscham v. 6. 34.
 Bosel v. 4. pt 2d. 171 b. v. 8.
 75 a.
 Bosgrove v. 6. 32.
 Boslinny v. 2. 73.
 Bosson v. 1. 27.
 Bosse v. 1. 16.
 Bosfluenny v. 3. 95.
 Bostok v. 7. pt 1st. 43.
 Boston v. 1. 109. v. 6. 59,
 60. v. 7. pt 1st. 48, 204 A.
 v. 8. 110 a.
 Botear v. 8. 84 b.
 Boteler v. 4. pt 1st. 13, 64,
 66. pt 2d. 165 a. 169 b.
 170 a. v. 5. 84. v. 6. 76.
 v. 8. 74 b.
 Bothe v. 8. 77 b.
 Bothom. *See* Batham.
 Botley. *See* Budley.
 Botrëaux v. 1. 36. v. 2. 33,
 58, 72. v. 3. 63, 84, 91,
 95. v. 6. 77. v. 7. 76 a.
 Botulphus v. 8. 94 b.
 Bovet v. 1. 98.
 Boucher v. 1. 18, 89, 120.
 v. 6. 3, 92.
 Bouliné v. 7. pt 1st. 53.
 Bouline Haul v. 7. pt 1st. 53.
 Boulch (*or* Bouth) Glauth
 v. 4. pt 1st. 55.
 Boun v. 1. 2. v. 6. 70.
 Bourne R. v. 1. 28, 31, 96.
 v. 7. pt 1st. 47. v. 8. 68 b.
 Bouth v. 1. 80. v. 6. 82. v. 7.
 pt 1st. 42. v. 8. 53 b. 79 b.
 86 b.
 Boutheby v. 1. 27.
 Bovilly, alias Beville v. 2. 77.
 v. 3. 2.
 Bovy Thracy v. 8. 74 b.
 Bowbridge v. 3. 26, 28.
 Bowe Castel v. 7. pt 1st. 72.
 Bowes v. 1. 94. v. 4. pt 1st.
 6, 12. v. 6. 114. v. 8. 69 b.
 Bowelle v. 6. 53.
 Bowmer v. 5. 114.
 Boxley v. 8. 97 b.
 Boxwel v. 6. 78.
 Boyerton v. 6. 30.
 Boys v. 6. 12.
 Bradefeld v. 4. 94.
 Bradeford v. 2. 30, 33, 48.
 v. 3. 47, 90. v. 7. pt 1st. 53.
 pt 2d. 67 b. 74 a. 79 b.
 Bradeforde Bridge v. 6. 54.
 Bradelega v. 6. 47.
 Bradeley. *See* Maiden.
 Bradley v. 7. pt 1st. 56.
 Braden v. 2. 23.
 Bradenstoke v. 2. 29. v. 8.
 113 b.
 Bradlington v. 1. 57.
 Bradshaw v. 7. pt 1st. 56.
 Bradstone v. 7. pt 2d. 71 b.
 Bradwardine Castel v. 5. 10.
 Brainton v. 5. 66.
 Brakeley v. 7. pt 1st. 9, 10,
 11, 12. v. 8. 110 a.
 Brakenbyri v. 1. 75, 93.
 Brambridge v. 6. 9.
 Braunbridge v. 6. 9.
 Brathmisgrove v. 7. pt 1st. 23.
 Bramscrofte v. 7. pt 1st. 33.
 Brandesburn v. 3. 63.
 Brandon v. 7. pt 2d. 63 b.
 Brane R. v. 5. 73.
 Brannesford v. 8. 111 b.
 Bransby v. 4. pt 1st. 5.
 Branspeth v. 1. 80, 90.
 Brasebridge v. 7. pt 1st. 37.
 Brase-nose-College v. 7. pt
 2d. 63 b.
 Bravo v. 8. 85 a.
 Braundeley v. 7. pt 1st. 43.
 Braundon v. 7. pt 1st. 26.
 Bray v. 1. 117. v. 2. 2, 10.
 v. 4. pt 1st. 10, 11. v. 7.
 pt 1st.

- pt 1st. 3. v. 8. 71 b. 113 a.
 Braybroke v. 1. 13.
 Brayforde v. 2. 65.
 Brayles v. 7. pt 1st. 13.
 Brayule v. 6. 70.
 Breaca (S.) v. 3. 4.
 Brecknok v. 4. pt 2^d. 175 b.
 v. 5. 67, 68, 72, 73. v. 7.
 pt 1st. 27.
 Brecknok (Lords of) v. 6. 70.
 Brecknauchshire v. 5. 67.
 Pories there v. 7. pt 1st.
 27. Castles *ibid.* and Ri-
 vers *ibid.*
 Bredebridge v. 7. 140 A.
 Breton v. 6. 80, 95.
 Breerle v. 5. 91.
 Bregwinus (S.) v. 8. 94 b.
 Bremisfeld v. 6. 78.
 Bremischan v. 7. pt 1st. 26.
 Bremische R. v. 7. pt 1st. 79.
 Brendane (S.) v. 8. 76 b.
 Brennik v. 5. 70.
 Brenne v. 4. pt 1st. 66.
 Brent v. 1. 117.
 Breatford v. 2. 1.
 Brentingham v. 3. 32, 36.
 Brent Merche v. 7. pt 1st. 19.
 Breosa (Gul. de) v. 8. 98 a.
 Breose v. 4. pt 1st. 16.
 Brereton v. 5. 82. v. 7. pt
 1st. 42, 43.
 Breton v. 7. pt 1st. 42, 43.
 v. 8. 87 b.
 Brexwode v. 7. pt 1st. 33.
 de Bresa v. 8. 78 a.
 Brethanus v. 8. 85 b.
 Brettz v. 4. pt 1st. 44.
 Breuse v. 1. 116. v. 6. 48.
 Breynon v. 3. 85.
 Brian, or Brien v. 3. 29, 30.
 v. 7. pt 1st. 66. v. 8. 84 a.
 Briatrice v. 6. 96.
 Brithicus v. 6. 82. v. 8. 88 a.
 Bridges v. 2. 25. v. 4. pt 1st.
 6. v. 5. 64. v. 6. 60, 76,
 77. v. 8. 70 a.
 Bridgenorth v. 4. pt 2^d. 180 a,
 181 b. 182 a, b. 185 a.
 v. 7. pt 1st. 32.
 Bridgewater v. 2. 51, 57, 58,
 59, 63.
 Bridlington v. 1. 68.
 Bridport v. 3. 44, 63. v. 7.
 pt 1st. 59.
 Brient v. 6. 13.
 Brierton v. 6. 100.
 Brieu v. 8. 56 a.
 Brigham v. 5. 103.
 Brightstow v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Brighticus rex v. 6. 81.
 Brightwald Archbishop of
 Cant. v. 7. 137 A. v. 8.
 98 a.
 Brightwina v. 8. 96 a.
 Brignel Parke v. 5. 115.
 Briker Haule v. 6. 15.
 Brinkborne v. 7. pt 1st. 77.
 Brinkelo v. 7. pt 1st. 26.
 Brinstan (St.) v. 3. 34, 70.
 Collections out of his Life
 34.
 Briscot. See Brusow.
 Bristoll v. 6. 49, 83, 97.
 Bristow v. 2. 31, v. 4. pt 2^d.
 173 b. v. 5. 64. v. 6. 74.
 v. 7. pt 2^d. 68 a, b. 69 a, b.
 70 a, b. 71 a, b. v. 8. 76 a.
 Britanne Fery v. 4. pt 1st. 55,
 68.
 Britannia (Johannes de) v. 8.
 67 a.
 Brithung v. 7. pt 1st. 54.
 Brithunus (S.) v. 8. 95 a.
 Brithunus Abbas Beverl. v. 5.
 99.
 Briwe R. v. 2. 45. v. 3. 87. a
 Briwecumb v. 3. 87.
 Briweham v. 2. 45.
 Briwetun v. 2. 44, 45. v. 3. 87.
 Brixham v. 3. 31.
 Brocas v. 4. pt 1st. 4.
 B 2 Brodegate

- Brodegate v. 1. 19.
 Brok v. 1. 19. v. 6. 53.
 Brok Water v. 5. 84.
 Broker v. 7. 137 A.
 Brokes v. 4. pt 1st. 10.
 Brokesby v. 1. 17, 23. v. 6. 65.
 Bromeham v. 2. 29. v. 7. pt 2^d. 67 a.
 Bromelgrove v. 4. pt 2^d. 185 a. 186 a.
 Bromfeld v. 1. 64. v. 4. pt 2^d. 172 b. 179 b. 180 a. v. 5. 34, 35.
 Bromfiere v. 1. 77.
 Brommore v. 3. 72.
 Brompton v. 4. pt 2^d. 179 b.
 Bromyard v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Bronfite (Leulinus de) v. 8. 98 a.
 Brooke (Ld.) v. 3. 5, 8, 21, 25. v. 4. pt 1st. 17, 42. pt 2^d. 168 a. v. 6. 13, 20.
 Brooke Haule v. 7. pt 2^d. 67 a.
 Brotherton v. 1. 105, v. 6. 23, 34.
 Brougham v. 8. 70 a.
 Broughton v. 4. pt 1st. 17, 48. pt 2^d. 192 b. v. 5. 34. v. 6. 37.
 Broune v. 1. 6. v. 4. pt 2^d. 168 a. v. 6. 29. v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Broune R. v. 1. 81, 82.
 Brounscombe v. 3. 11, 32.
 Browning v. 3. 45, 46. v. 4. pt 1st. 4, 5. v. 6. 53.
 Bruning v. 6. 54.
 Broynelles Castel v. 5. 69, 72.
 Brudenel v. 1. 13, 15, 84, 85, 89. v. 4. pt 2^d. 192 b. v. 8. 110 a.
 Bruer v. 2. 58, 59. v. 3. 30, 32, 38, 65, 91. v. 6. 14.
 Bruern Abbey v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Brueton v. 8. 78 a.
 Bruge. *See* Pott.

- Brun v. 4. pt 1st. 3.
 Brunston v. 1. 70. v. 3. 43.
 Brunkesey v. 3. 53.
 Brusa (Ægid. de) v. 8. 86 b.
 Bruscow, Burcough, *or* Briscot Priory v. 7. pt 1st. 55.
 Bruse v. 1. 71. v. 8. 53 b.
 Brutte v. 6. 52. v. 8. 84 b.
 Bruton v. 8. 84 b. 86 b.
 Bubwith v. 2. 40. v. 3. 87, 88.
 Buckingham v. 4. pt 2^d. 192 a. v. 5. 100. v. 7. 9.
 Buckingham (D. of) v. 4. pt 1st. 51. pt 2^d. 192 b. v. 8. 114 a.
 Buckingham (Thomas E. of) v. 4. pt 1st. 19.
 Buckingham (Humfrede D. of) v. 4. pt 1st. 19.
The Buddel v. 3. 43.
 Budeford v. 3. 92, 93.
 Budelegh v. 3. 41.
 Budley *or* Botley v. 3. 78, 79.
 Budocus (S.) v. 3. 10.
 Budoke v. 3. 21.
 Buelth v. 4. pt 2^d. 175 b. v. 5. 70. v. 6. 70.
 Buffe v. 6. 52.
 Bukden v. 4. pt 1st. 48.
 Bukfast v. 8. 76 b.
 Bukholt v. 3. 69.
 Bukhurst v. 6. 21.
 Bukland v. 3. 21.
 Bulbek v. 6. 43.
 Buldwas v. 4. pt 2^d. 181 b. v. 8. 76 b.
 Bulers v. 8. 77 a.
 Buley v. 5. 97.
 Bulkle v. 7. pt 1st. 43.
 Bullingbrok v. 1. 85. v. 7. pt 1st. 14, 50.
 Bulmer v. 1. 91.
 Bumberi v. 5. 81. v. 7. pt 1st. 42, 43.
 Burcester v. 7. pt 1st. 7.
 Burelle v. 7. pt 1st. 33.

Burge

- Burge v. 1. 43.
 Burge on the Sandes v. 7. pt 1st. 68, 69.
 Burgefede v. 7. pt 1st. 20.
 Burgh v. 1. 89. v. 4. pt 2^d.
 176 b. v. 6. 34. v. 8. 49 b.
 Burgh Castel v. 7. pt 1st. 62.
 Burgham v. 7. pt 1st. 62, 63.
 Burghardus v. 8. 94 a.
 Burgo (Hubertus de) v. 3. 64.
 v. 6. 84. v. 7. 140 A.
 Burgo (William de) v. 6. 45.
 Burien v. 3. 5.
 Burley v. 1. 20. v. 4. pt 2^d.
 175 a.
 Burne. *See* Bourne.
 Burneham v. 1. 41. v. 2. 2.
 Burnell v. 3. 88. v. 8. 84 b.
 113 b.
 Burfcough. *See* Beufscow.
 Burton v. 1. 32. v. 3. 46, 72.
 v. 4. pt 2^d. 192 a. v. 5. 91.
 v. 7. pt 2^d. 71 b. v. 8. 115 a.
 Burton Lazar v. 5. 93.
 Burton upon Trent v. 4. pt
 2^d. 189 a. v. 7. pt 1st. 36.
 Burwasche v. 6. 87, 88. v. 8.
 49 a.
 Burwold v. 3. 89.
 Buryens (S.) v. 7. 119 A.
 Busken v. 6. 26.
 Buffe v. 1. 29, 107. v. 6. 53,
 68. v. 8. 110 a.
 Butler v. 8. 79 b. 109 a.
 Butterwik v. 4. pt 1st. 19.
 Buttington Bridge v. 4. pt 2^d.
 181 b.
 Butevilayne v. 6. 48.
 Butville v. 5. 94.
 Buxeto (Joannes de) v. 6. 75.
 Bygnelle v. 7. pt 1st. 8.
 Byklem v. 5. 81.
 Byndon v. 3. 47.
 Byri v. 3. 31.
 Byri, *or* Irewel Water v. 7.
 pt 1st. 57.
 Byri Pomerey v. 3. 27.
 Byri (Rich. de) v. 8. 51 b.
 53 a.
 Byri Towne v. 7. pt 1st. 57.
 Byrket v. 5. 54.
 Bysshop's Castle v. 8. 87 a.
 Bysshop's Dale v. 8. 65 b.
 Byth v. 5. 85.
 Bytham v. 5. 85.
 Bythern v. 3. 78.
 Bytten, *five* Bitton v. 3. 32,
 33, 89.

C

- Cadamus v. 8. 96 a.
 Cadbyri v. 2. 46.
 Cadnant v. 5. 49.
 Cadocus v. 8. 85 a.
 Cadorpe v. 1. 31.
 Caducanus v. 8. 84 b.
 Cadurcis (Adam de) v. 4. pt
 2^d. 172 a. v. 8. 76 a, b.
 Cadurcis (Paganus de) v. 4.
 pt 2^d. 172 a.
 Cadwanus v. 8. 101 b.
 Cadweli. *See* Kidwely.
 Caine v. 8. 85 b.
 Caines v. 6. 53, 77.
 Cainesham v. 6. 84. v. 7. pt
 2^d. 71 a. 73 a. 76 a.
 Caiholme. *See* Cainham.
 Cainham, *or* Caiholme v. 4.
 pt 2^d. 180 a.
 Cair Clews v. 7. pt 1st. 24.
 Cair Dicol v. 7. pt 1st. 28.
 Cair Fille Castelle v. 4. pt 1st.
 57.
 Cair Grene v. 3. 21. Cair
 Kenin, *alias* Gonyyn &
 Conin.
 Cairarvon v. 5. 47.
 Cairarvonshire, Hundreds
 or Commotes in it v. 5.
 41. Market Townes and
 Houfes of Religion there
 47.

47. The Products of it 48.
 Linnes and Castelles there
ibid.
 Cairboias Castel v. 5. 28.
 Cairdigan v. 5. 12, 13, 78.
 v. 7. pt 1st. 30.
 Cairdiganshire. The Nature
 of the Pastures there v. 5.
 78. Abbayes and Priories
 in it v. 7. pt 1st. 31.
 Cairdine v. 3. 4.
 Caire v. 4. pt 1st. 52.
 Cairguent v. 5. 5.
 Cairleon v. 4. pt 1st. 53.
 v. 5. 6.
 Cairluelle v. 6. 62. v. 7. pt
 1st. 59, 70, 71.
 Cairlues v. 7. pt 1st. 15, 29.
 Cairmarden v. 8. 107 a.
 Cairmardine v. 5. 12, 22, 23,
 24, 74.
 Cairmardineshire. Markettes
 and Castelles in it v. 5. 22.
 Abbais, Priories and Ri-
 vers in it. 23.
 Cair Sallog, Cairfaint or
 Segent v. 5. 41.
 Cairtaphe v. 4. pt 1st. 73.
 Cairuske v. 5. 6.
 Calder R. v. 1. 44, 46. v. 5.
 84.
 Caldher v. 7. pt 1st. 71.
 Caldshore. An Account of
 the Shore from Caldshore
 to Christes Chirch Twin-
 ham v. 3. 78.
 Caldey Island v. 5. 12.
 Cale R. v. 7. pt 2^d. 79 a.
 Calcoyth v. 5. 5.
 Calveley v. 5. 81. v. 7. pt 1st.
 43.
 Camallate v. 2. 46, 47.
 Cambridge, The House of
 Frerers Preachers there by
 whom founded v. 6. 44.
 Cantebrigia v. 1. 109.
 Camden v. 5. 2. v. 7. pt 1st.
 13.
 Camel v. 2. 43.
 Camelford v. 7. 117 A.
 Camilford v. 3. 95.
 Camera (Gul. de) v. 6. 51.
 Campernulphus, *alias* Cham-
 berton v. 3. 3, 14, 15, 15.
 Camsey v. 1. 94.
 Camwelle v. 6. 53.
 Candisch v. 1. 41, 42.
 Candos (Robertus de) v. 6.
 83.
 Chaundois v. 4. pt 2^d. 175 a.
 176 a. v. 6. 60.
 Chaundoys v. 4. pt 1st. 7. v. 6.
 54. v. 8. 70 a. 84 a. 89 b.
 Capelcant v. 2. 21.
 Canington v. 2. 59.
 Canke Wood v. 6. 22.
 Canke Foreste v. 7. pt 1st. 38.
 Canke Wood. *See* Canok.
 Canok, *or* Canke Wood,
 Forest v. 4. pt 2^d. 189 a.
 Canoll v. 4. pt 2^d. 189 a.
 Cantelupe v. 6. 12. v. 8. 49 a.
 77 a, b. 78 a, b. 79 a. 84 a.
 86 a. 87 b. 108 a.
 Cantilupo (S. Thomas de)
 v. 3. 37. v. 5. 9.
 Canterdewy v. 5. 28.
 Cantewarbyri v. 6. 1, 2, 3,
 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.
 Cantorbyri v. 7. 134, 137,
 144 A.
 Cantuar. Archiepiscopi v. 8.
 98 a.
 Cantia (Johannes de) v. 3. 85.
 Canute v. 4. pt 2^d. 171 b.
 190 b.
 Canutus r. v. 8. 53 a. 75 a.
 82 b.
 Canwike v. 1. 33.
 Caourse v. 4. pt 1st. 45.
 Capelande v. 6. 22.
 Capel v. 7. pt 2^d. 76 b.
 Capella

INDEX.

15

- ella (Rich. de) v. 8. 77 b.
 elle v. 6. 77.
 el v. 7. p^t 2^d. 76 a.
 pell v. 7. p^t 2^d. 68 b.
 a.
 elle Land v. 3. 14.
 lepho (Guil. de) v. 8.
 b.
 v. 1. 19. v. 6. 93.
 c (S.) v. 3. 18.
 docus v. 8. 95 a.
 ntacus v. 8. 95 a.
 ntokes (St.) v. 2. 76.
 3. 8.
 linham v. 3. 14, 15, 17.
 nte v. 7. p^t 2^d. 79 a.
 a.
 nton, *or* Crendon Bridge
 4. p^t 2^d. 191 b.
 sbrok v. 3. 72.
 fwall v. 6. 74. v. 7. p^t
 36.
 w v. 3. 29, 30, 31, 32,
 . v. 5. 74. v. 6. 53. v. 8.
 3 a.
 v. 6. 71.
 w v. 2. 71. v. 3. 3. v. 4.
 1st. 13, 49. v. 8. 108 a.
 am v. 7. p^t 1st. 80.
 chaies v. 3. 2.
 1 v. 1. 3.
 bray v. 3. 5.
 ie v. 4. p^t 1st. 61, 70.
 ellued v. 4. p^t 1st. 63.
 etun, *five* Cranerun v. 2.
 63.
 hangives v. 3. 7.
 iovic, *alias* Carnsey v. 2.
 75. v. 3. 1, 95.
 roltun v. 5. 25.
 ifew v. 3. 6.
 sey, *see* Carniovic.
 l v. 3. 87.
 enter v. 3. 81. v. 8.
 1 b. 112 a.
 e v. 8. 50 b.
- Carteis v. 3. 16.
 Cartemaile v. 5. 85.
 Chartmail v. 1. 94.
 Carter v. 4. p^t 2^d. 184 b.
 Caryl v. 3. 93.
 Castell v. 5. 106.
 Castell Cairdin v. 3. 3.
 Castelle-Cary v. 2. 45.
 Castell dinas v. 3. 2.
 Castelle-Endinas v. 2. 77.
 Casteldour v. 3. 18.
 Castelle-Farley v. 2. 32. *See*
 Farley.
 Castelléford v. 1. 46. Ca-
 stelleford-Bridge 115.
 Castelle-Gogh v. 4. p^t 1st. 57.
 Castell Cough *or* Gough v. 5.
 80. v. 6. 24, 30.
 Castelle Menach v. 4. p^t 1st.
 60.
 Castelle-Mille v. 1. 118.
 Castelle-Morillers v. 4. p^t 1st.
 55.
 Castelle Newith v. 4. p^t 1st.
 67.
 Castelle Nose v. 4. p^t 1st. 61.
 Castell Parke v. 7. p^t 1st. 3.
 Castelton v. 4. p^t 1st. 69.
 Castell Yollo v. 5. 56.
 Castre v. 7. p^t 1st. 50.
 Castro (Richard de) v. 8. 51 b.
 Catarine of Spain v. 1. 6.
 Catarine Princes Dowager
 v. 1. 31.
 Catarine (Princes) v. 3. 22.
 Catarine (S.) v. 3. 15.
 Catteld v. 5. 85.
 Cathburge (S.) v. 3. 55.
 Cathwell. *See* Kidwely.
 Cattely v. 1. 29.
 Catton v. 7. p^t 1st. 66.
 Catton Park v. 1. 49.
 Cave v. 1. 22.
 Cavel v. 3. 3.
 Caelle v. 3. 6.
 Cauldrot v. 7. p^t 1st. 29.
 Cauldstreame

- Cauldstreame v. 7. p^t 1^a. 80.
 Caullous v. 3. 9.
 Caulstoke v. 3. 21.
 Caundel v. 7. p^t 2^d. 79 b.
 Caurse Castel v. 7. p^t 1^a. 32.
 Caurslan v. 5. 2.
 Causeby Lefys v. 1. 42.
 Causeiham, *or* Causham v. 2. 5.
 Causham. *See* Causeiham.
 Cawdewelle v. 1. 117. v. 5. 114. v. 8. 71 b.
 Cawood v. 5. 91.
 Cayl v. 3. 5, 17.
 Cedda v. 8. 56 b. 95 a, b.
 Cedwalla r. v. 8. 97 b.
 Celling. *See* Tille.
 Cementarius (Rob.) v. 3. 65.
 Cenor, *vel* Kenor v. 3. 5.
 Ceolwulphus v. 6. 35.
 Cerceden v. 7. p^t 2^d. 63 a.
 Cerne v. 6. 54.
 Cessun v. 3. 65.
 Ceterington v. 1. 65.
 Chadworthe v. 8. 49 a.
 Chagha v. 3. 16.
 Chalcedonie v. 3. 45.
 Chalkbourne v. 3. 56.
 Chambarlayne v. 8. 50 a.
 Chaumbrelein v. 2. 8.
 Chambernon. *See* Camper-nulphus.
 Chambernoun v. 2. 56.
 Champion v. 4. p^t 1^a. 49.
 Chanfy v. 6. 47.
 Chansey v. 7. p^t 2^d. 72 b.
 Chare v. 3. 44.
 Charebroke v. 3. 44.
 Charlcote v. 4. p^t 2^d. 166 b.
 Charleton v. 4. p^t 2^d. 181 a.
 Charley Forest v. 1. 20.
 Charmouth v. 3. 44.
 Charnelx v. 7. p^t 1^a. 44.
 Chartely v. 7. p^t 1^a. 40.
 Charwell R. Bridges on it v. 8. 114 a.
 Cherwell R. v. 4. p^t 2^d. 163 a.
 Chater R. v. 6. 30.
 Chateley More v. 7. p^t 1^a. 56.
 Chaveney v. 4. p^t 1^a. 6.
 Chauburne v. 6. 75. v. 7. p^t 2^d. 65 b.
 Chaucer v. 2. 6. v. 4. p^t 1^a. 6, 19. v. 7. p^t 2^d. 63 b. v. 8. 114 b.
 Chaumbre v. 2. 68. v. 3. 93.
 Chaumburne v. 3. 26.
 Chaumon v. 2. 73.
 Chaundelar v. 3. 64.
 Chawort v. 7. p^t 1^a. 17.
 Chaworth v. 5. 93.
 Chedder v. 3. 88. v. 6. 77. v. 7. p^t 2^d. 76 a.
 Cheilow v. 3. 9.
 Chelford Bridge v. 4. p^t 1^a. 191 a.
 Cheltnam v. 5. 2.
 Cheney v. 3. 63. v. 4. p^t 1^a. 19.
 Cheney v. 1. 122.
 Cheyney v. 7. 144 A.
 Cheyni v. 6. 13.
 Cheyny v. 2. 21.
 Cheortefey v. 1. 123.
 Chepingnorton v. 7. p^t 2^d. 63 b.
 Chipingnorton v. 5. 2. v. 7. p^t 1^a. 13.
 Chepstow v. 4. p^t 2^d. 175 b. v. 5. 5, 12.
 Cherwelton v. 4. p^t 2^d. 163 a.
 Chester v. 1. 83. v. 4. p^t 2^d. 181 b. 182 a.
 Chester, Erles of v. 6. 43.
 Chesterhire, the occasion of the manifolde Poolys and Lakes there v. 7. p^t 1^a. 21.
 The Salt Pitts there 21, 22.
 Market Townes and Castelles in it 40. and Rivers 41. Abbies and Priories there *ibid.* Forests, Chacys and Parkes there 42. No-table

- table Places of Gentilmen
in this County *ib.* The
Frutefullneffe of the Soile
ibid.
- Chester Barre v. 5. 54.
Chefterton v. 8. 74 b.
Cheston v. 6. 57.
Chestre v. 7. pt 1st. 40.
Chestrefeld v. 7. pt 1st. 44.
Cheverel v. 6. 53.
Chew v. 3. 89.
Chicheley v. 6. 3.
Chichester v. 3. 32.
Chiddour v. 6. 101.
Chidioke v. 6. 53, 54. v. 7.
pt 2^d. 79 b.
Chidwik v. 3. 44.
Chikfand v. 1. 116. v. 8.
71 b.
Childerley v. 4. pt 1st. 50.
Childerley of Devonshire
v. 3. 25.
Chilham v. 6. 10.
Chilham Castle v. 7. 132,
144 A.
Chillenden v. 6. 3.
Chillendene, *al.* Chislefdene
v. 6. 3.
Chillingham v. 7. pt 1st. 77.
Chiltenham v. 8. 75 b.
Chiltenham v. 4. pt 2^d. 170 b.
Chilterne Hilles v. 1. 121.
v. 7. pt 1st. 5.
Chinok v. 3. 86.
Chipchace v. 5. 102. v. 7.
pt 1st. 75.
Chippenham v. 2. 28.
Chippeston. *See* Clypeston.
Chirbyri v. 7. pt 1st. 28, 29,
32.
Chirk v. 5. 35, 36, 37.
Chirklande v. 5. 35, 36.
Chisewel v. 7. pt 2^d. 63 b.
Chisilhampton, *or* Chisiltun
v. 2. 10, 17.
Chisiltun. *See* Chisilhampton.
Vol. 9.
- Chislefdene. *See* Chillendene.
Chivet Hills v. 7. pt 1st. 81.
Choke, *or* Chokk v. 7. pt 2^d.
65 b. 68 b.
Cholmeley v. 1. 70. v. 5. 81.
v. 7. pt 1st. 43.
Chorle v. 7. pt 1st. 58.
Chorle Crofseton v. 5. 83.
Chorleton v. 1. 34. v. 5. 31.
v. 6. 16. v. 7. pt 1st. 35.
v. 8. 77 a. 78 b. 79 a.
86 a, b.
Chrystal Abbay v. 7. pt 1st.
53, 54.
Christes - Chirch Twinham
v. 3. 60, 79, 96. v. 6. 100.
Chronicle, a French one v. 6.
34.
Churne R. v. 5. 64. v. 7. pt
1st. 37.
Churnecestre. *See* Cirecestre.
Chute v. 7. pt 2^d. 76 a.
Chuton v. 2. 40.
Chykfand v. 7. pt 1st. 1.
Cicestre v. 5. 2.
Cirecestre, *or* Churnecestre
v. 5. 65.
Cirencester v. 4. pt 2^d. 170 a.
173 b. v. 8. 75 b.
Cirencestre v. 2. 24, 25.
Cinho v. 7. pt 1st. 13.
Ciffa (K.) v. 2. 14, 15. v. 7.
pt 2^d. 63 b.
Claph v. 8. 82 b.
Claraunce (D. of) v. 6. 45,
92, 96.
Clardue v. 5. 76.
Clare v. 4. pt 1st. 67. pt 2^d.
175 a. 184 b. v. 6. 22, 54,
79, 84, 85, 96. v. 7. pt 2^d.
75 b. v. 8. 82 a. 83 a.
112 b.
Clare Castel v. 5. 22.
Claregenet v. 1. 100.
Clarelle v. 1. 39.
Clarence v. 1. 88. v. 5. 100.
† C Clarevalx

- Clarevalx v. 4. pt 1st. 17.
 Claribaldus v. 8. 100 b.
 Clarington v. 3. 69.
 Claro (Osbertus de) v. 8. 88 b.
 Clarus (S.) v. 8. 95 b.
 Clarwen v. 5. 76.
 Clavertun v. 3. 89.
 Clauson v. 5. 93.
 Clauthe Cunstable v. 4. pt 1st. 59.
 Claxton v. 1. 91.
 Clearfoy. *See* Purefey.
 Clebiry v. 7. pt 1st. 24. v. 8. 89 b.
 Cledaugh v. 4. pt 1st. 59.
 Clee Hilles v. 4. pt 2^d. 180 a. v. 7. pt 1st. 34. v. 8. 89 b.
 Cleobury v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Clereho v. 5. 72.
 Cleres (S.) v. 5. 12. v. 6. 64.
 Clerk v. 2. 8, 40, 44. v. 3. 87.
 Clesby v. 6. 22.
 Clif-Chapelle v. 2. 61.
 Clifdon, *or* Clifton v. 6. 50, 54, 93.
 Clifton v. 2. 50. v. 3. 91. v. 4. pt 1st. 2. v. 7. pt 2^d. 79 b. 80 a.
 Clifton. *See* Clifdon.
 Cliffe v. 1. 25.
 Clifford v. 1. 45, 64, 77. v. 6. 28, 70, 77. v. 7. pt 1st. 19. v. 8. 53 b. 85 a. 111 b.
 Clintancus (S.) v. 8. 95 b.
 Clinte v. 8. 108 b.
 Clift Bridg v. 3. 39.
 Clive (Galfridus de) v. 8. 77 b.
 Clyve v. 8. 86 a.
 Clobham v. 3. 17.
 Clopton v. 4. pt 2^d. 167 a, b.
 Cloptun v. 4. pt 1st. 46.
 Clothmoyne v. 5. 80.
 Clovelle v. 3. 93.
 Cluedog R. v. 5. 62.
 Cluid R. v. 5. 62.
 Cluideford v. 5. 3.
 Clun v. 5. 3.
 Clune v. 7. pt 1st. 28, 29.
 Clunnok Vaur v. 5. 13, 49.
 Clynton v. 6. 7.
 Clynton (Ld.) v. 4. pt 1st. 19. v. 6. 7. v. 7. 141 A.
 Clypeston, *or* Chippeston v. 1. 106, 110.
 Coales, several Things about them v. 8. 66 b.
 Cobham v. 1. 38. v. 6. 62. v. 8. 111 b.
 Coddebek v. 1. 75.
 Code v. 3. 18.
 Coderington v. 7. pt 2^d. 71.
 Codington v. 6. 65.
 Codnor Castel v. 6. 68.
 Codnore v. 7. pt 1st. 44.
 Cogan Pille v. 4. pt 1st. 63.
 Cogarth v. 5. 50.
 Coite v. 4. pt 1st. 71.
 Cok v. 1. 46, 47.
 Cokeham, *or* Cukeham v. 3. 88.
 Coker v. 3. 91.
 Cokermuth v. 7. pt 1st. 66, 70, 71, 72.
 Cokerland v. 5. 84.
 Coker, *or* Coquet R. v. 7. pt 1st. 74, 78, 79.
 Cokkis v. 4. pt 2^d. 179 a.
 Colbroke. *See* Kilrington.
 Colebrooke v. 4. pt 2^d. 192 b.
 Cold Æfchtun v. 3. 84.
 Cold norton v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Cole v. 3. 41.
 Colecester v. 5. 101.
 Coleham v. 2. 1.
 Coleshil v. 6. 13.
 Colishul v. 4. pt 2^d. 189 a. 190 a.
 Colewine v. 7. pt 1st. 27.
 Coley R. v. 3. 41.
 Colle R. v. 7. pt 1st. 26.
 Colhow v. 4. pt 1st. 65.
 Colington v. 3. 44.
 Colinwoodde

- Colinwoodde v. 5. 102.
 Coliweston v. 1. 21, 115.
 Colne Priorie v. 4. pt 1^a. 44.
 v. 6. 42.
 Colne R. v. 2. 1. v. 4. pt 2^d.
 192 b.
 Colney v. 6. 38.
 Columbariis (Philippus de)
 v. 2. 65.
de Columbariis v. 3. 92.
 Columbes (Str.) v. 2. 77.
 v. 3. 2.
 Colwel v. 8. 87 a.
 Colworp v. 4. pt 1^a. 2.
 Colyder. *See* Cortyder.
 Coly Weston v. 6. 31.
 Comban v. 2. 63.
 Combe v. 2. 61. v. 3. 5, 96.
 Cumberland (E. of) v. 7.
 pt 1^a. 17.
 Come v. 3. 31. v. 8. 65 b.
 Comehere v. 5. 13.
 Come Kydy v. 4. pt 1^a. 62.
 Cometon v. 6. 80.
 Cometoun v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Comeustwith v. 5. 79.
 Comfort Castle v. 4. pt 2^d.
 178 a.
 Commods. A Lift of several
 Welch Commods v. 5. 16,
 17, 18.
 Comote Mayne Hundrede
 v. 5. 41.
 Comothuder v. 5. 70. v. 7.
 pt 1^a. 27.
 Compton v. 3. 17. v. 4. pt 2^d.
 166 b. v. 6. 65. v. 8. 74 b.
 Conan v. 3. 4.
 Conanus filius Alani v. 8.
 67 b.
 Conarus comes de Richemon
 v. 8. 56 b.
 Cone R. v. 7. pt 1^a. 78.
 Coneham v. 6. 65.
 Conestable v. 1. 72.
 Constable v. 8. 109 b.
 Congleton v. 5. 82. v. 7. pt
 1^a. 40.
 Coniers v. 1. 3, 64, 76, 77, 100.
 v. 4. pt 1^a. 6, 19. v. 5.
 114, 115. v. 8. 54.
 Conisbye v. 4. pt 2^d. 176 a.
 Constance Wife to John of
 Gaunt v. 1. 17.
 Constantia v. 8. 67 b.
 Conwey v. 4. pt 2^d. 168 a.
 v. 5. 13, 47, 48, 49.
 Conwey. *v.* Conxey.
 Conxey, *vel potius* Conwey
 v. 8. 108 a.
 Cony v. 1. 21.
 Conye v. 4. pt 2^d. 182 b.
 Conyhed v. 5. 85.
 Cookefeild v. 4. pt 2^d. 168 b.
 Cope v. 4. pt 2^d. 162 b. 163 a.
 Copland v. 8. 50 b.
 Copledike v. 7. pt 1^a. 52.
 Copley v. 4. pt 1^a. 13.
 Copston v. 3. 21, 25, 29.
 Coquet Isle v. 6. 67.
 Corbet v. 5. 30, 81. v. 7.
 pt 1^a. 32.
 Corbetes v. 3. 12.
 Corbett v. 4. pt 2^d. 180 b.
 Corbette v. 3. 13. v. 4. pt
 1^a. 16.
 Corboile v. 8. 80 b.
 Corbridg v. 5. 101. v. 7. pt 1^a. 66.
 Corbution (Lord) v. 6. 74.
 Corby v. 1. 27.
 Coreton-More v. 1. 77.
 Corington v. 3. 19.
 Corlecombe v. 3. 84.
 Corne Brooke v. 5. 82.
 Corne R. v. 4. pt 2^d. 180 a.
 Cornetoun v. 4. pt 1^a. 66.
 Cornewaile v. 1. 36, 121.
 v. 8. 49 b.
 Cornewale, The Myddel
 Part of it v. 7. 117 A. The
 North part *ibid*.
 Cornwale v. 7. pt 1^a. 34. v. 8.
 C 2 107 b.

- 1re b.
 Cornwalle v. 4 p^{re} 2^d. 175 a.
 174 b.
 Cornworthy v. 3. 28.
 Coroce v. 8. 110 a.
 Coroce (Aizac de la) v. 7.
 224 A.
 Corpefin (Ld.) v. 6. 74.
 Corse R. v. 7. p^{re} 1^a. 34.
 Corston v. 3. 84.
 Cortency v. 7. p^{re} 1^a. 15. v. 2.
 77 a.
 Courteney v. 6. 2, 93, 94.
 v. 8. 79 a.
 Courtiney v. 3. 17, 24, 25,
 32, 35, 39.
 Courtney v. 7. p^{re} 1^a. 8.
 Cornham v. 7. p^{re} 1^a. 32.
 Coryder, *for* Coryder, *vel*
 Colyder v. 3. 19.
 Corvedale v. 7. p^{re} 1^a. 34.
 Coryn v. 8. 76 b.
 Coscumbe v. 2. 42. v. 3. 87.
 Cosham v. 2. 29.
 Cosington v. 3. 41.
 Cospatrik v. 4. p^{re} 1^a. 6.
 Costey R. v. 1. 64.
 Cotingham v. 1. 52, 53.
 Cotmore v. 5. 48.
 Cotterstok v. 4. p^{re} 1^a. 49.
 Cotton v. 5. 21.
 Cotyder. *See* Cortyder.
 Coventre v. 7. p^{re} 1^a. 26.
 Coventry v. 4. p^{re} 2^d. 163 a.
 190 a, b.
 Cover R. v. 1. 96. v. 5. 115.
 v. 8. 68 b.
 Coverdale v. 5. 116.
 Coverham v. 1. 94. v. 5. 115.
 v. 8. 68 b.
 Coucy (Ld.) v. 6. 45.
 Coughton v. 4. p^{re} 2^d. 167 b.
 186 a.
 Coukesey v. 6. 19.
 Counde v. 4. p^{re} 2^d. 181 b.
 Counton v. 3. 84.
 Countre v. 7. p^{re} 1^a. 36.
 Courte v. 2. 13.
 Cow v. 8. 70 a.
 Cowberkele v. 2. 25.
 Cowberkley v. 8. 70 a.
 Cowberle v. 2. 23.
 Cowberley v. 6. 77.
 Cowbridge v. 4. p^{re} 1^a. 55.
 70.
 Cowdrey R. v. 6. 32.
 Cowe R. v. 5. 23.
 Cowen v. 5. 74.
 Cowley v. 3. 38.
 Cowline v. 3. 3, 4.
 Cowrt-up-Stretc. *See* Belli-
 rica.
 Coxford v. 6. 67.
 Crabho v. 5. 54.
 Crag Castel v. 5. 91.
 Crege Castelle v. 4. p^{re} 1^a.
 60.
 Crag John v. 5. 76.
 Cragnaullin v. 5. 76.
 Cregnaullin v. 7. p^{re} 1^a. 31.
 Crambek v. 1. 63.
 Cranage v. 7. p^{re} 1^a. 43.
 Cranbourn v. 3. 56.
 Cranbroke v. 6. 11. v. 7.
 139 A.
 Crane v. 3. 60.
 Crane Bridge v. 3. 96.
 Cranelmore v. 2. 42.
 Cranetun. *See* Carnetun.
 Cranmere v. 1. 113.
 Crauley v. 7. p^{re} 2^d. 63 a.
 Creal *or* Creaulle v. 6. 6, 7.
 Credine v. 5. 50.
 Cregeeryri v. 5. 47.
 Cregehoul v. 5. 69.
 Crek v. 1. 74.
 Crekelade v. 2. 23.
 Cremline v. 4. p^{re} 1^a. 54, 55,
 68.
 Crendon. *See* Carenton.
 Crepelgate v. 4. p^{re} 1^a. 48.
 Crethin v. 5. 41.
 Crevicure

INDEX.

217

icture v. 6. 5.
 he v. 2. 52.
 le v. 3. 39.
 leton v. 3. 38, 39.
 ith v. 5. 48, 50.
 ft v. 4. p^t 2^d. 178 b.
 ftes v. 7. p^t 2^d. 63 b.
 xofwalde. *See* Ofwestre.
 kehorn v. 2. 55.
 keshorn v. 3. 45.
 mpton v. 6. 65.
 mwell v. 1. 25, 31.
 mwelle v. 6. 60.
 mwelle. *See* William.
 eburne v. 6. 81.
 ole v. 1. 40.
 ffe (S.) v. 3. 73.
 fton v. 7. p^t 1^a. 58.
 w v. 6. 41.
 xton v. 1. 115. v. 4. p^t
 . 6. v. 5. 93. v. 8. 107 b.
 ylande v. 7. p^t 1^a. 49.
 lington v. 4. p^t 2^d. 181 b.
 den Beke v. 7. 123 A.
 lo Haven v. 6. 32.
 eham. *See* Cokeham.
 eney v. 1. 106.
 iamforde v. 7. p^t 2^d. 64 b.
 eham v. 7. p^t 2^d. 64 a.
 wyn v. 7. p^t 1^a. 71.
 breland, the Length and
 eadth of it v. 7. p^t 1^a. 71.
 arket Townes in it *ibid*.
 bays or Pories there
d.
 bremere v. 5. 82.
 esborow v. 1. 39.
 sborow v. 7. p^t 1^a. 19.
 niers v. 5. 114.
 uil v. 8. 81 a.
 enn v. 8. 83 a.
 hoeſe (Rob.) v. 2. 53.
 4. p^t 2^d. 172 a.
 us v. 8. 76 b.
 -Malet v. 2. 56.
 nce v. 6. 54.

Cuthbert v. 1. 83.
 Cuthbertus v. 6. 3, 34. v. 8.
 52 b. 68 a. 85 a. 94 b.
 98 a.
 Cutte v. 4. p^t 1^a. 50. v. 6.
 11.
 Cyret (S.) v. 3. 18.

D

Dabregecourt v. 3. 44.
 Dacers, Dacres, Dakers, or
 Dacors v. 1. 73. v. 4. p^t
 1^a. 6, 17. v. 6. 17. v. 7.
 p^t 1^a. 17, 69, 72, 75, 76.
 v. 8. 65 b.
 Dadington v. 7. p^t 1^a. 13.
 Dalaunſon or Dalifoun v. 6.
 73.
 Dalaunſunne, *alias* Dalifunne
 v. 4. p^t 1^a. 14.
 Dalifoun. *See* Dalaunſon.
 Dalifun v. 7. p^t 1^a. 52.
 Dalifunne. *See* Dalaunſunne.
 Dalawel v. 7. p^t 1^a. 75.
 Dalbeny v. 2. 62.
 Dalberby v. 8. 49 b.
 Dale, or Dele v. 6. 4.
 Dales about the Borders
 of Weſtmerlandſhire and
 Lancaſtreſhire v. 7. p^t 1^a.
 63.
 Daltery v. 4. p^t 1^a. 42.
 Daltun v. 4. p^t 1^a. 38.
 Damaire v. 7. p^t 1^a. 8.
 Dameron v. 3. 86.
 Danby v. 4. p^t 1^a. 2. v. 8.
 68 b.
 Dancaſter v. 1. 35, 37, 38,
 39, 105.
 Dane. *See* Daven. *See* Downe.
 Daners v. 2. 33.
 Daniel v. 7. p^t 1^a. 42, 43.
 v. 8. 77 a.
 Daniell v. 7. p^t 2^d. 66 a.
 Daniell (*forſan* Deinvile) v. 4.
 p^t 2^d.

- pt 2d. 175 a.
 Da Raby v. 7. pt 1st. 15.
 Darby, *or* Derby v. 1. 17, 96,
 113, 121. v. 2. 1. v. 7. pt
 1st. 7, 9, 32, 44, 55, 57.
 Darbyshire, *or* Derbyshire,
 Market Towns there v. 7.
 pt 1st. 44. Castles *ibid.*
 Rivers 45.
 Darcy v. 1. 35, 51. v. 4. pt 1st.
 6, 19. v. 6. 27, 46. v. 8.
 113 b.
 Dare Abbey v. 4. pt 2d. 175 b.
 Darell v. 7. pt 2d. 65 b.
 Darelle v. 6. 73.
 Darington, *or* Darlington
 v. 1. 78. v. 7. pt 1st. 63.
 a Priorie not farre from it
 64.
 Darlington. *See* Darington.
 Darte, *five* Derte R. v. 3. 28.
 Bridges on it *ibid.*
 Dartington v. 3. 27.
 Dartyngton, *or* Dortington
 v. 7. pt 1st. 15.
 Darwent, *or* Dargwent R.
 v. 1. 49, 60. v. 5. 83. v. 7.
 pt 1st. 45, 58, 70, 78.
 Bridges upon it v. 1. 49.
 Davel *or* Davelle v. 4. pt 1st.
 19. v. 5. 102, 103, 106.
 v. 6. 67. v. 7. pt 1st. 72.
 Daven, *or* Dane R. v. 7. pt
 1st. 41.
 Davenport v. 7. pt 1st. 42, 43.
 Daventrye v. 4. pt 2d. 163 a.
 191 a.
 Davers v. 2. 10. v. 3. 6, 84.
 Daves v. 3. 84.
 David ep. v. 8. 85 a.
 David King of Scots v. 1.
 112. v. 8. 50 b.
 David-Land (S.) v. 5. 29.
 Daundefey v. 4. pt 1st. 4.
 Dawbeney v. 1. 108. v. 6.
 14. v. 7. pt 2d. 76 a.
 Dawney v. 3. 30. v. 6. 73.
 Dawterey v. 6. 17, 20, 32.
 Day v. 6. 61.
 De R. v. 5. 35, 36.
 Deale v. 7. 127 A.
 Decumane. *See* Decun.
 Decun (S.) *alias* Decumane
 v. 2. 61.
 Dedike v. 4. pt 1st. 17.
 Deinville. *See* Daniell.
 Deirhurste v. 6. 78, 79, 81.
 Deorhurst v. 5. 2.
 Delabere v. 4. pt 2d. 175 a.
 v. 6. 48.
 De la bont v. 3. 27.
 Delaland v. 6. 68.
 Delalinde v. 6. 52, 53.
 Delamar v. 6. 39.
 De la mare v. 7. pt 2d. 73 b.
 Delamare Forest v. 7. pt 1st.
 42.
 Delapole v. 4. pt 1st. 6.
 De la Rivers v. 7. pt 2d. 74 a.
 76 a.
 De la Sale, *alias* Hawle v. 7.
 pt 2d. 74 a.
 Delawar v. 6. 32.
 Delaware v. 7. pt 2d. 73 a.
 v. 8. 84 a.
 Delawile v. 3. 57.
 Dele. *See* Dale.
 Delphe v. 4. pt 1st. 48.
 Delve v. 1. 41.
 Delves v. 6. 93. v. 7. pt 1st.
 43.
 Denbaude v. 6. 12.
 Denbigh v. 5. 57, 58, 59, 60,
 61.
 Denbighe-Land v. 5. 57.
 Dene v. 1. 13, 115. v. 2. 4.
 Dene Forrest v. 4. pt 2d.
 173 b.
 Denham v. 4. pt 1st. 17.
 Denhall v. 4. pt 2d. 188 a.
 Denton v. 4. pt 2d. 179 a.
 188 a. v. 6. 62.

Denwale

- wale v. 5. 54.
 edale v. 1. 48.
 eford v. 2. 69. v. 3. 93.
 ing v. 7. p^t 1^a. 47.
 bey v. 4. p^t 2^d. 189 a.
 nam v. 7. p^t 2^d. 72 a.
 a.
 inge v. 6. 32.
 iten. *See* Dirtey.
 neffe v. 8. 53 b.
 neffe *or* Deverneffe R.
 1. 81.
 te. *See* Darte.
 more v. 3. 28.
 mouth v. 3. 28, 29. v. 8.
 3 a.
 twiche v. 5. 82.
 a R. v. 7. p^t 1^a. 41.
 ereux v. 4. p^t 2^d. 175 b.
 6. 64. v. 8. 86 b.
 ernesfe. *See* Derneffe.
 lencrese Abbay v. 7. p^t
 t. 40.
 rys Land, *alias* Pebidiauc
 5. 28.
 nion Commote v. 5. 44.
 ms v. 6. 64.
 broke v. 4. p^t 2^d. 169 a.
 rin Dor v. 8. 83 b.
 rin Dule v. 8. 83 b.
 rin Risca v. 4. p^t 1^a. 52,
 3 72.
 rin Tewe v. 5. 23.
 by v. 1. 23.
 by v. 4. p^t 1^a. 19.
 es v. 6. 17, 18, 32.
 an v. 3. 8.
 as v. 7. p^t 1^a. 27.
 as Brane v. 5. 35, 53.
 as Castell v. 5. 69, 72.
 as Emeris v. 5. 48.
 as Poys Castell v. 4. p^t 1^a.
 t.
 dâgel. *See* Tintagel.
 duy v. 5. 77.
 es v. 1. 27.
 Dineuer Castell v. 5. 22.
 Dineyard, *five* Vineyard v. 4.
 p^t 2^d. 172 b.
 Dinham v. 3. 7.
 Dinothes (S.) v. 4. p^t 1^a. 65.
 Diodorus Siculus v. 7. 132 A.
 Dionise (S.) v. 3. 78. v. 7.
 p^t 2^d. 72 a. 74 a, b.
 Dionysius v. 2. 27.
 Dirham *or* Duresme v. 1. 58,
 76, 78, 79, 81, 82, 83, 92.
 Dirhamshire, Market Townes
 in it v. 7. p^t 1^a. 63. Ca-
 stelles 64. Abbies & Prio-
 ries *ibid.* The Limites of
 this Countrey 65.
 Dirtey, *vel* Deriten v. 4. p^t
 2^d. 186 b.
 Disarte. *See* Thifarte.
 Diffart Castell v. 6. 24.
 Disney v. 1. 29.
 Dispenser v. 6. 86, 88, 90.
 Dodde v. 5. 30.
 Doden v. 7. p^t 1^a. 59.
 Dodington v. 6. 75. v. 7. p^t
 2^d. 72 a.
 Dodo dux v. 6. 81, 96.
 Dogdyke Fery v. 7. p^t 1^a. 51.
 Dogget v. 2. 49. v. 3. 90.
 Dogmael (S.) v. 5. 12.
 Doilly v. 4. p^t 1^a. 39.
 Doyley v. 4. p^t 2^d. 192 b.
 Dolbery. *See* Dolbyn.
 Dolbyn, *or rather* Dolbery
 v. 7. p^t 2^d. 68 a.
 Dolebaterne v. 5. 48.
 Dolewythelan v. 5. 48.
 Dolgethle v. 5. 43.
 Dolveron v. 7. p^t 1^a. 28.
 Dorcacestrensum Episcopo-
 rum nomina v. 8. 48 a.
 Dorchester v. 2. 10, 11, 25.
 v. 3. 47, 48. v. 7. p^t 1^a. 14.
 Dormer v. 2. 10.
 Dorotheus v. 1. 34.
 Dorset v. 8. 109 b.
 Dorsete

- Dorsete v. 1. 21. v. 2. 52.
 Dorsete (Marquise of) v. 3. 18.
 Dorstone v. 8. 84 a.
 Dorrington. *See* Dartyngton.
 Dofmery, *or* Dounéuet poole v. 7. 118 A.
 Dovar v. 4. pt 1st. 39. v. 7. 128, 132, 140 A.
 Dove R. v. 7. pt 1st. 37.
 Dover v. 6. 4, 11.
 Dovora (Isabella de) v. 8. 98 a.
 Douhe v. 4. pt 1st. 69.
 Doultingcote v. 3. 87. *See* Dultingcote.
 Doune v. 3. 30.
 Douneamney v. 2. 23.
 Dounéuet. *See* Dofmery.
 Dounreuen v. 4. pt 1st. 66.
 Dour v. 5. 10. v. 8. 76 b. 83 b. 84 a, b.
 Dourley v. 7. pt 2^d. 73 a.
 Dowlesse R. v. 7. pt 1st. 24.
 Downe v. 5. 81.
 Downe, *alias* Dane (Sir John) v. 7. pt 1st. 42.
 Dowr, *al.* Stour R. v. 8. 108 a.
 Draicote v. 2. 28.
 Draiton *or* Drayton v. 1. 6. v. 2. 10, 11. v. 4. pt 2^d. 181 b. v. 7. pt 1st. 32.
 Draynesbridge v. 3. 17.
 Drew Barentyne v. 8. 114 a.
 Drifelege v. 6. 75.
 Driflan Castell v. 8. 107 a.
 Dryflan Castell v. 5. 74.
 Dryflin v. 5. 22.
 Driffiog v. 4. pt 1st. 61.
 Drokensford. *See* Drokisford.
 Drokisford, *or* Drokensford v. 3. 89.
 Droping-welle v. 1. 103.
 Drue v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Drumbuygh v. 7. pt 1st. 69.
 Dubritius ep. Landavi v. 1. 85 a.
 Dudden v. 5. 85.
 Duddlegh v. 6. 47.
 Dudeley, Duddiley, Dudle; *or* Dudley v. 4. pt 1st. 19. pt 2^d. 190 a. v. 6. 16. v. 7. pt 1st. 26, 28, 29, 30, 32, 33, 36.
 Dudley Castle v. 4. pt 1st. 186 b. v. 7. pt 1st. 36.
 Dudeman v. 3. 13.
 Dueglevi v. 5. 28.
 Duegueth v. 5. 49.
 Duffeld v. 7. pt 1st. 44.
 Duggels R. v. 5. 83. v. 7. pt 1st. 56.
 Dulesse v. 5. 57, 58, 72. v. 8. 83 b.
 Dultingcote, *or* Dultingcote Bride v. 2. 42, 44.
 Dun v. 7. pt 1st. 31.
 Duncholm v. 7. pt 1st. 63.
 Dunelmen. episcoporum sepulchra in capitulo v. 8. 51 b. Episcopi Dunelmenfes à tempore Ludovici Bellemont 53 a.
 Dunestaple v. 1. 120. v. 6. 72.
 Dunstable v. 4. pt 2^d. 192 a.
 Dunstaple v. 7. pt 1st. 1.
 Dunevet, *or* Knevet v. 6. 63.
 Duneuet. *See* Launston.
 Dunewich v. 4. pt 1st. 47.
 Dunham v. 8. 108 a.
 Dunkeswelle v. 2. 59.
 Dunmere v. 2. 76. v. 3. 1. 95.
 Dunnington v. 1. 24, 27.
 Dunnintoun v. 2. 6.
 Dunokes Welle (S.) v. 5. 62.
 Dunstane v. 6. 3.
 Dunstaneborowgh v. 7. pt 1st. 76.
 Dunster v. 2. 61, 62.
 Dunton

Dunton v. 3. 60.
 Dunwen (S.) v. 5. 13.
 Dutton v. 7. pt 1st. 43.
 Duresme v. 8. 52 b. *See*
 Dirham.
 Durford v. 3. 72.
 Duvelais R. v. 4. pt 1st. 74.
 Dyddenham v. 3. 84.
 Dymok v. 5. 34.
 Dymmok v. 7. pt 1st. 52.
 Dynemore v. 4. pt 2^d. 176 b.
 Dynllayen v. 5. 41.

E

Eadburga (S.) v. 8. 96 a.
 Eadfridus Epif. Lindisf. v. 6.
 35.
 Eanfleda v. 8. 85 b.
 Eanfridus v. 8. 96 a.
 Eanfwide (S.) v. 7. 141 A.
 v. 8. 95 b.
 Eanus v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Eata (S.) v. 8. 68 a.
 Eaton v. 4. pt 2^d. 178 a.
 Ebba (S.) v. 8. 96 a.
 Ebbingford, *or* Esford v. 2. 73.
 Eboith R. v. 6. 24.
 Ebouith R. v. 4. pt 1st. 52.
 Ebor. sedes v. 8. 53 a. Ebor.
 archiepiscoporum aliorum-
 que aliquot in ecclesia ca-
 thedrali sepultorum nomi-
 na 56 a. Ex libr. de archi-
 episcopis Ebor. eccles. uf-
 que ad mortem Thurftini
 56 b.
 Ebrardus v. 6. 36.
 Ebroinus v. 8. 98 b.
 Ebright (King) v. 1. 74.
 Eccha v. 8. 80 a.
 Eccleghaul v. 7. pt 1st. 36,
 37, 38.
 Ectridus rex v. 6. 34.
 Egredus ep. v. 8. 52 b.
 Ecmundetoun v. 4. pt 1st. 19.
 Vol. 9.

Edbalde, sunne of Ethelbert
 v. 7. 127 A.
 Edbaldus r. v. 8. 95 b. 98 b.
 Edbrithus v. 8. 97 a.
 Edburge v. 8. 75 a. 79 b.
 80 a. 96 a.
 Edenewelle v. 3. 72.
 Edgar (King) v. 2. 15, 38,
 39. v. 4. pt 2^d. 184 a. v. 5.
 2. v. 7. pt 2^d. 64 a. v. 8.
 82 b. 114 a.
 Edindone v. 6. 51.
 Editha v. 8. 79 b. 80 a. 81 a.
 Edmonds Cote Bridge v. 8.
 74 b.
 Edmund. *See* Kent.
 Edmund of Langley v. 1. 4.
 v. 6. 81.
 Edmund (St.) v. 1. 28.
 Edmund, Earl of Richmond
 v. 6. 27.
 Edmund, Earl of Cornwaul
 v. 2. 12, 13, 77. v. 3. 1.
 Edmund, Earl of Lancaster
 and Leyrcefter v. 6. 70.
 Edmundes v. 6. 32.
 Edmundus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b.
 Edmundus Irenside v. 3. 85.
 Edmundus martyr v. 8. 82 a,
 b. 96 a.
 Edmundus rex v. 8. 87 b. 95 b.
 Edmundus Senior v. 3. 85.
 v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Edredus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b.
 Edredus r. v. 3. 72.
 Edward v. 8. 95 b.
 Edward (St.) v. 2. 3.
 Edward I. v. 1. 87, 105.
 v. 3. 27, 72. v. 6. 30, 34.
 v. 7. pt 1st. 69. v. 8. 53 b.
 Edward II. v. 1. 87. v. 3.
 37. v. 4. pt 1st. 6. pt 2^d.
 172 a.
 Edward III. v. 1. 86, 88.
 † D v. 2.

- v. 2. 7, 8, 11. v. 3. 29.
 v. 8. 82 b.
 Edward IV. v. 1. 4, 16, 44,
 112, 114, 119, 120. v. 3.
 29. v. 5. 61. v. 6. 17. His
 mother v. 1. 5.
 Edward VI. v. 3. 46.
 Edward the Black Prince
 v. 2. 13. v. 6. 3.
 Edward the Confessor v. 2.
 24. v. 3. 38. v. 8. 93 a.
 Extract out of his Grant
 to the Cathedral Church
 of Excester v. 3. 35.
 Edward D. of Buck. v. 6. 51.
 v. 7. pt 2d. 75 a.
 Edward D. of Yorke v. 1. 5.
 v. 7. pt 1st. 18.
 Edward the Martir v. 7. pt 2d.
 64 b.
 Edward Son of K. Alfred
 v. 3. 72. v. 8. 78 b.
 Edwards v. 5. 37.
 Edwinus v. 8. 80 b. 88 b.
 Edwinus Comes v. 8. 67 a.
 Edwinus rex v. 8. 56 b. 99 a.
 Edwoldus v. 8. 96 a.
 Egbertus Archiep. Ebor. v. 3.
 62.
 Egbertus rex v. 3. 72. v. 8. 75 b.
 Egelwinus v. 8. 82 b.
 Egeon rex v. 8. 87 b.
 Egernont v. 7. pt 1st. 72.
 Egremont v. 8. 66 b.
 Egerton v. 7. pt 1st. 42, 43.
 Eggecombe v. 3. 14, 22, 27.
 Egge Wood v. 4. pt 2d. 180 a.
 Egglins Ilan v. 4. pt 1st. 52.
 Egglins Newith v. 4. pt 1st. 56.
 Egidius Bp. of Saresbyri v. 4.
 pt 1st. 47.
 Egleston v. 1. 94.
 Egluis Epistil v. 5. 49.
 Egmundus v. 8. 88 a.
 Egwinus B. of Worcester
 v. 4. pt 2d. 168 b.
- Egwinus mon. v. 8. 93 a.
 Eilburge v. 4. pt 2d. 171 b.
 Eillestord v. 4. pt 2d. 175 a.
 Einderdale Forest v. 7. pt 1st.
 70.
 de Einerio v. 2. 17.
 Eintwefel v. 4. pt 1st. 6.
 Eiton, *or* Eyton Castel v. 2.
 23. v. 5. 98. v. 7. pt 1st.
 77.
 Eiton-College v. 2. 2. v. 4.
 pt 1st. 50.
 Eton Coll. v. 1. 12.
 Eyeton College v. 3. 26.
 Eyton v. 5. 35.
 Ela, Counteis of Warwick,
 v. 2. 19, 20.
 Eldred v. 4. pt 2d. 171 b.
 Elebridg v. 4. pt 1st. 58, 63.
 Elenor (Queen) v. 5. 99.
 Elianor (Q.) v. 8. 49 a.
 Eleutherius Arch. ep. v. 8.
 98 a.
 Elferus v. 5. 2.
 Elfleda v. 8. 96 a.
 Eling. *See* Heling.
 Eliotte v. 5. 28.
 Elis v. 1. 29.
 Elizabeth's (S.) College v. 3.
 73.
 Ella r. v. 8. 96 a.
 Ellerton v. 5. 115.
 Ellesburrowe v. 4. pt 2d. 192 a.
 Ellesmere v. 5. 38.
 Ellys ap. Richard v. 5. 34.
 Elmelin. *See* New Castel.
 Elmes v. 1. 6.
 Elnig v. 8. 107 b.
 Elphege v. 3. 72. v. 6. 3.
 Elsing v. 4. pt 1st. 48.
 Elstanus rex v. 8. 53 a.
 Elswaldus rex Northumbr.
 v. 7. pt 2d. 61 a.
 Eltesse v. 1. 1.
 Eltesley v. 8. 107 b.
 Elvet v. 8. 53 a.

- Elvet Bridge v. 1. 91.
 Eluel, *or* Eluelde v. 7. p^t 1st. 27.
 Elwina v. 8. 96 a.
 Elwine v. 3. 4. 7.
 Elys uab Moriche v. 5. 48.
 Embleton v. 7. p^t 1st. 77.
 Emington v. 4. p^t 2^d. 177 a.
 Emley Bridge v. 4. p^t 2^d. 191 b.
 Emma regina v. 3. 72. v. 8. 95 b.
 Engayne v. 1. 25. v. 4. p^t 1st. 48.
 Engleby v. 8. 66 b.
 English Maylor v. 5. 33.
 Englyshe v. 8. 70 a.
 Engylwood Forest v. 7. p^t 1st. 70.
 Enisenthle v. 5. 47.
 Eovefham v. 4. p^t 1st. 46. v. 7. p^t 1st. 23. v. 8. 75 b.
 Erchenfeld. *See* Herchinfeld.
 Eriſi v. 3. 3.
 Erkenwaldus (S.) v. 8. 96 b. 97 a.
the Erles Hill v. 7. p^t 1st. 8.
 Ermenberga v. 8. 100 a.
 Ermſius v. 8. 89 a.
 Erth (S.) v. 3. 7.
 Eſcuedamour v. 6. 22.
 Eſford. *See* Ebbingford.
 Eske v. 7. p^t 1st. 59, 69.
 Eſkenninge v. 5. 25.
 Eſpec v. 6. 28.
 Eſpeke v. 1. 107, 118.
 Eſſe (St.) v. 2. 74. v. 3. 1. 95.
 Eſſeburne. *See* Eſteburne.
 Eſſelega v. 6. 48.
 Eſſex v. 7. p^t 2^d. 65 a.
 Eſt Bere v. 3. 82.
 Eſtbrent v. 3. 86.
 Eſtbrenton v. 3. 26.
 Eſteburne, *or* Eſſeburne v. 4. p^t 2^d. 170 a.
 Eſte Kent v. 6. 4.
 Eſtewoode v. 7. p^t 2^d. 75 a. 78 a.
 Eſtſelde v. 1. 39.
 Eſtgate v. 1. 79.
 Eſtlech v. 2. 21.
 Eſt Low v. 3. 7.
 Eſtmayne v. 3. 79.
 Eſton v. 3. 73.
 Eſtoteville v. 1. 103.
 Eſtſax v. 4. p^t 1st. 19. v. 8. 82 a.
 Eſt Tanfeld v. 1. 100.
 Eſt Thawän v. 4. p^t 1st. 58, 61.
 Eſtel Caſtel v. 7. p^t 1st. 77.
 Ethelbaldus v. 8. 94 a.
 Ethelbertus v. 8. 88 b.
 Ethelbertus, *ſive* Etheldredus v. 8. 97 b.
 Ethelbertus m. v. 8. 87 b. 88 a, b. 89 a.
 Ethelbertus r. v. 8. 98 a.
 Ethelbright (S.) v. 5. 9.
 Ethelburga v. 8. 97 a.
 Etheldreda v. 8. 87 b.
 Etheldrede (King) v. 3. 55, 96.
 Ethelrede (K.) v. 8. 75 a.
 Etheldredus. *v.* Ethelbertus.
 Ethelſſeda v. 4. p^t 2^d. 172 b.
 Ethelſfridus r. v. 8. 96 a.
 Ethelingſſet v. 4. p^t 1st. 19.
 Ethelmod v. 2. 38.
 Ethelmundus v. 4. p^t 2^d. 178 a. v. 8. 94 a.
 Ethelredus v. 4. p^t 2^d. 172 b. v. 8. 88 b.
 Ethelſtan, *or* Athelſtan (King) v. 2. 66, 75. v. 3. 5, 93. v. 6. 70. v. 8. 53 a. 98 a.
 Ethelthleda v. 4. p^t 2^d. 189 b.
 Ethelwaldus v. 8. 52 b. 88 b. 95 a.
 Ethelwolde, *or* Ethelwoldus v. 2. 15, 16. v. 6. 35. v. 7. 16.

D 2

p^t 2^d.

- pt^{2d}. 64 a. v. 8. 94 b. 96 a.
 97 a. *vide* Mollo.
 Ethelwolph (King) v. 2. 48.
 Ethelwolphus, *five* Adulphus
 r. v. 8. 97 b.
 Eva v. 4. pt^{2d}. 171 b. v. 8.
 75 a.
 Evan v. 4. pt^{2d}. 179 b.
 Everard v. 2. 62.
 Everchirch v. 2. 44.
 Everchriche v. 3. 87, 89.
 Evern R. v. 7. pt^{1st}. 34.
 Evers v. 1. 42.
 Eversby v. 6. 28.
 Evershot v. 3. 45.
 Evesham v. 4. pt^{2d}. 167 b.
 168 b. 170 a. 185 a.
 Euclides v. 2. 18.
 Eueri v. 5. 73.
 Eugenius pont. R. v. 8. 89 b.
 Eure v. 1. 77.
 Eustachius v. 8. 97 b.
 Ewelme v. 2. 5, 6, 7. v. 4.
 pt^{1st}. 6.
 Ewias v. 8. 84 a, b.
 Ewias Castle v. 4. pt^{2d}.
 176 a.
 Ewis, *or* Ewrs, Harold v. 8.
 83 b. 84 a, b.
 Ewrs. *See* Ewis.
 Ex R. v. 2. 64. v. 3. 34.
 Bridges on it *ibid*.
 Excester, *or* Excestre v. 1.
 86, 87, 109, 119. v. 2. 64,
 67. v. 3. 32, 33, 34. Bp.
 there 36. Monuments in
 the Cathedral Church there
 32. Books in the Library
 of Excestre 35. *See* Ed-
 ward Conf. Excestre (Duke
 of) 27. Excester (Mar-
 quise of) 35, and v. 7. pt^{1st}.
 67.
 Exford v. 2. 64.
 Exminstre v. 3. 35.
 Exmouth v. 3. 31.

F

- Fagan (S.) v. 4. pt^{1st}. 63.
 Fairfax v. 6. 14.
 Fairford v. 2. 22, 23, 25. v. 4.
 pt^{1st}. 48. v. 5. 2.
 Fala R. v. 3. 12, 13.
 Falconarius v. 3. 64.
 Falconbridge v. 1. 92.
 Falemouth v. 6. 65.
 Falemuth v. 7. 121 A.
 Fanhope v. 1. 119, 120.
 Farcham v. 3. 80.
 Farington v. 2. 21, 25. v. 5. 83.
 Faritius v. 7. pt^{2d}. 64 a.
 Farley v. 2. 33. *See* Castelle.
 v. 3. 84. v. 4. pt^{2d}. 172 a.
 v. 6. 9, 58. v. 8. 75 b.
 Farmar v. 1. 12.
 Farmer v. 4. pt^{1st}. 13, 17.
 Farne v. 5. 106. v. 6. 67.
 v. 7. pt^{1st}. 78.
 Farneham v. 3. 73.
 Ferneham v. 8. 51 b. 53 b.
 Faseley v. 4. pt^{2d}. 190 a.
 Faversham v. 7. 144 A.
 Feverham v. 6. 10.
 Fauleffe v. 1. 11.
 Fawey, *five* Fowey v. 3. 14,
 15, 16, 17, 18. v. 7. pt^{1st}.
 21. pt^{2d}. 122 a.
 Fowey. *See* Fawey.
 Fowey R. v. 6. 74.
 Fayrewell v. 4. pt^{2d}. 189 a.
 Feckenham v. 4. pt^{2d}. 167 b.
 Fekenham Forest v. 7. pt^{1st}.
 25.
 Feelde v. 7. pt^{1st}. 19.
 Felde v. 1. 5.
 Felding v. 6. 93.
 Felgildus v. 6. 35.
 Felice, Wife of Guido E. of
 Warwike v. 4. pt^{2d}. 165 b.
 Felix Burgund. v. 8. 98 b.
 Felton v. 6. 54. v. 7. pt^{1st}.
 77.

- Fenne Castell v. 2. 42.
 Fenwik v. 7. pt 1st. 78.
 Fercher v. 8. 76 b.
 Feribay v. 1. 58.
 Fernhil. *See* Fernlege.
 Fernlege, *or* Fernhil v. 5. 9.
 Ferrars v. 1. 19. v. 4. pt 1st. 47, 48. v. 7. pt 1st. 36, 40.
 Ferrares v. 6. 61, 76, 87, 88.
 v. 7. pt 1st. 36. v. 8. 109 b.
 Ferrers v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Ferres (Lord) v. 5. 28.
 Fery-Bridge v. 1. 105.
 Ferrys upon Lindis R. v. 1. 32.
 Feverlege v. 5. 10.
 Fiacrius (S.) v. 8. 97 a.
 Fifelde. *See* Fyffeld.
 Fiffhude v. 6. 52.
 Filolle v. 6. 53.
 Fimbarrus (S.) v. 3. 15.
 Fimford Bridge v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Finanus ep. v. 8. 97 a.
 Finche v. 6. 59. v. 7. 140 A.
 Fines v. 4. pt 1st. 17. v. 7. 140 A.
 Fines Ld. Dacres v. 4. pt 1st. 17.
 Finiox v. 6. 6, 7.
 Finkel v. 6. 26.
 Finkelo v. 7. pt 1st. 64.
 Finkeshal v. 8. 52 a.
 Finshed v. 1. 25.
 Fischeharde v. 5. 29.
 Fischarton v. 3. 60, 96.
 Fischeburne v. 6. 33.
 Fishar v. 6. 28.
 Fitton v. 2. 2. v. 5. 102.
 v. 7. pt 1st. 42.
 Fitzalane v. 8. 113 a.
 Fitz-Gerald v. 4. pt 1st. 19.
 Fitzgualtar v. 1. 105. v. 4. pt 1st. 4. v. 8. 66.
 Fitzwalter (Lord) v. 6. 46.
 v. 7. pt 1st. 18.
 Fitzguarine v. 6. 74. v. 8. 108 a.
 Fitz Harding v. 6. 56.
 Fitz Haymo v. 6. 96, 97.
 Fitzhugh v. 1. 100. v. 5. 114, 115. v. 6. 53. v. 8. 65 b.
 Fitzjames v. 2. 46, 50. v. 6. 56, 61. v. 8. 113 b.
 Fitzneelee v. 6. 72.
 Fitz Nicolle, *or* Nicolas v. 3. 46. v. 6. 56.
 Fitz Payne v. 2. 48. v. 3. 90. v. 6. 52, 54. v. 7. pt 1st. 66, 67.
 Fitz Peter v. 6. 70.
 Fitzrandolp v. 1. 96. v. 8. 54 b. 56 a. 67 a.
 Fitzwarine v. 6. 74. v. 7. pt 2^d. 65 a. 68 b.
 Fitzwilliams v. 1. 39. v. 2. 68. v. 3. 14. v. 6. 73. v. 7. pt 1st. 52. v. 8. 49 a.
 Fivebridge v. 7. pt 2^d. 80 b.
 Fizalan v. 6. 63.
 Fladbury v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Flamborow v. 1. 57, 68.
 Flaxley v. 8. 76 b.
 Flaxley Abbey v. 4. pt 2^d. 173 b.
 Fleming v. 3. 40. *See* Mohun.
 v. 4. pt 1st. 76. v. 5. 61. v. 6. 28. v. 8. 49 a. 113 a.
 Flemingeston, *or* Flemstun v. 4. pt 1st. 69.
 Flemstun. *See* Flemingeston.
 Flete v. 7. pt 1st. 56.
 Flore v. 6. 93.
 Florein (S.) v. 5. 75.
 Flour v. 1. 11, 103, 104.
 Foderingey v. 1. 4, 31, 116.
 Fogge v. 6. 2.
 Fokerby v. 4. pt 1st. 19.
 Fokingham v. 1. 28.
 Folcardus Monachus v. 5. 99.
 Foliot v. 6. 45. v. 8. 78 a, b. 79 a. 86 a. 87 a.
 Folkestone,

- Folkestone, *or* Fulcheftane v. 6. 7, 11. v. 7. 132, 141 A.
 Fonmone v. 4. pt 1^a. 62.
 Fontaine v. 3. 2.
 Fontaines Abbay v. 5. 115.
 Foord Castle v. 7. pt 1^a. 77.
 Force v. 3. 4, 5.
 Forde v. 3. 42. v. 6. 10.
 Fordebridg v. 7. pt 1^a. 37.
 Fordeham v. 8. 53 b.
 Fordehampton v. 6. 94.
 Fording v. 3. 47, 60, 96.
 Fordingbridge v. 3. 72.
 Fordwic v. 7. 144 A.
 Forests. *See* Leicestershire.
 Forne v. 2. 18. v. 3. 13.
 Fors in Wendeslay Dale v. 8. 67 a.
 Forten v. 3. 80.
 Fortescue v. 3. 3, 26. v. 4. pt 1^a. 19. pt 2^d. 168 b. v. 6. 94. v. 7. pt 2^d. 62 a.
 Fortibus (Isabella de) v. 3. 24, 35.
 Fols way v. 5. 65.
 Fosse Way v. 2. 25, 26.
 Fosse Dike v. 1. 32, 34, 35.
 Fosse Nunnery v. 1. 35.
 Foster v. 6. 40, 41.
 Fovington v. 3. 61.
 Foulbure v. 2. 38.
 Fowlar, *or* Fowler v. 2. 8, 9. v. 8. 50 a.
 Fowlecifte v. 7. pt 1^a. 43.
 Fox v. 1. 82. v. 3. 71, 87. v. 8. 76 a. 77 b.
 Foxley v. 4. pt 1^a. 3.
 Foye v. 4. pt 2^d. 172 a.
 Francis v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Frank v. 5. 114.
 Frauncys v. 7. pt 1^a. 8.
 Framelingham v. 6. 36, 41.
 Fraw, *or* Frome R. v. 3. 47.
 The Course of it *ibid.* *See* Frome.
 Fredwald v. 4. pt 2^d. 193 a.
 Fredewaldus rex v. 8. 79 b.
 Fredoll v. 4. pt 1^a. 72.
 Fremington v. 2. 67. v. 3. 92.
 Fremunde (St.) v. 6. 72.
 Fremundus v. 8. 97 a.
 Fresh fore Bridge v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Frestan v. 1. 109.
 Frevile v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Friskeney v. 7. 204 A.
 Fristok v. 3. 93.
 Friston v. 8. 110 a.
 Frithe v. 2. 48.
 Frithefwiglia v. 3. 72.
 Frodingham-Bridge v. 1. 69.
 Frogenhale, *or* Frogenolle v. 6. 27.
 Frogenolle. *See* Frogenhale.
 From Water v. 6. 14.
 Frome v. 2. 32, 33. v. 3. 86.
 See Fraw.
 Frome Celwod v. 7. pt 2^d. 73 a, b.
 Fromesfelwood v. 7. pt 2^d. 78 a.
 Frome Toun v. 3. 47.
 Fromey v. 5. 10.
 Fromont v. 3. 85, 86.
 Froncester v. 8. 76 b.
 Froncester. *See* Froucester.
 Froucester, *five* Froncester v. 4. pt 2^d. 172 a, b.
 Frossart v. 6. 60.
 Frost v. 1. 55.
 Frosterley v. 1. 79.
 Fulbrightus v. 5. 2.
 Fulbroke v. 8. 74 b.
 Fulbroke Castle and Parke v. 4. pt 2^d. 166 b.
 Fulburne v. 1. 22.
 Fulcheftane. *See* Folkestone.
 Fulco v. 8. 81 b.
 Fulfirt v. 7. pt 1^a. 15.
 Fulford v. 3. 3.
 Fulgeham v. 6. 72.

- Furnes v. 7. p^t 1^a. 68.
 - Furnis Abbay v. 5. 85.
 - Farnival, Furnivalle, Furne-
 val v. 1. 106. v. 5. 92.
 v. 8. 73 b.
 - Fyffeld, Fyffede, or Fifede
 v. 4. p^t 1^a. 2, 3.
 Fyffede. *See* Fyffeld.
 Fyrreland v. 6. 66.

G

Gadington v. 1. 13.
 Gage v. 4. p^t 1^a. 13.
 - Gaflogeon v. 5. 41.
 - Galefine v. 8. 80 a.
 - Gainesborough v. 1. 36.
 - Gaynesborow v. 7. p^t 1^a. 51.
 - Gainesford v. 1. 35, 93.
 - Gaire Bridge v. 3. 9, 26.
 - Garebridge. *See* Gaire Bridge.
 - Gaius v. 8. 80 a.
 - Galfredus v. 8. 67 b.
 - Galfredus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b.
 - Galfredus ep. Hereford v. 8.
 77 b.
 - Gallor v. 2. 47. v. 3. 90.
 - Galthe Churde v. 4. p^t 1^a.
 60.
 - Galtres v. 1. 74.
 - Galweth v. 8. 54 a.
 - Gamage v. 4. p^t 1^a. 60, 71.
 p^t 2^d. 172 a. v. 8. 75 b.
 - Gamages v. 6. 48.
 - Gambon. *See* Gamon.
 - Gamon, or Gambon v. 2.
 60.
 - Gandavo v. 3. 63.
 - Garan fl. v. 5. 9.
 - Garaw v. 7. p^t 1^a. 64.
 - Garlande v. 7. p^t 2^d. 78 a.
 - Garlike, *alias* Pengarlike v.
 3. 4.
 - Garstane v. 5. 84.
 - Garthkiny v. 5. 74.

Gartonensis (Guil.) v. 1.
 107.
 Galscoyne v. 1. 47, 80. v. 2.
 35. v. 5. 103, 114. v. 8.
 52 a.
 - Gaspar D. of Bedeford v. 4.
 p^t 1^a. 62, 76.
 - Gateacre v. 5. 31.
 - Gaveston v. 5. 103.
 - Gau v. 6. 52.
 - Gaufridus v. 8. 81 b.
 - Gaundeles R. v. 1. 78.
 - Gaunston v. 3. 30.
 - Gaunte v. 1. 84, 86, 87. v. 6.
 100. v. 8. 67 b.
 - Gaunte (John a) v. 4. p^t 1^a.
 40. v. 8. 49 a.
 - Gawnt v. 7. p^t 2^d. 69 b.
 70 a.
 - Gedeney v. 7. p^t 1^a. 52.
 - Gelling, *alias* Gilling, Creke
 v. 3. 9.
 - Geneville v. 4. p^t 1^a. 11. p^t
 2^d. 181 a.
 - Genles R. v. 4. p^t 1^a. 56.
 - George Henton v. 2. 55.
 - George (S.) v. 4. p^t 1^a. 64.
 - Gerarde v. 7. p^t 1^a. 56.
 - Gerardus arch. Ebor. v. 8.
 56.
 - Gerardus ep. Heref. v. 8.
 77 b.
 - Germaines (S.) v. 3. 19, 20.
 v. 7. 123 A.
 - Germoke (S.) v. 3. 4.
 - Geron's (S.) v. 3. 13.
 - Gervall v. 1. 96. v. 6. 24.
 - Gervall Abbay v. 5. 115.
 - Gervasius Cantuar. v. 8. 97 b.
 98 a.
 - Gervasius's Life of King
 Steph. v. 6. 64.
 - Gervasius monach. v. 8. 90 b.
 - Geteshed v. 1. 83. v. 7. p^t 1^a.
 78.
 - Gibbes v. 2. 39.

Gibcliffe:

- Gibcliffe. *See* Guycliffe v. 8. 73 a.
 Gibon v. 4. p^t 1st. 60.
 Gibthorp v. 1. 41.
 Giffard v. 1. 51. v. 4. p^t 1st. 49. p^t 2^d. 179 b. 180 a. v. 6. 74. v. 7. p^t 1st. 8, 36. v. 8. 75 a.
 Giffart v. 8. 111 a, b.
 Giggles v. 8. 112 a.
 Giguran v. 4. p^t 1st. 60.
 Gilbert v. 2. 45, 47. v. 3. 87. v. 8. 77 a. 79 a.
 Gilberte v. 6. 52, 76.
 Gilbert E. of Penbroke v. 8. 76 a.
 Gilbert(Mount.) *See* Wreken.
 Gilbertus comes Gloc. & Heref. v. 6. 76.
 Gilbertus Univerfale v. 8. 97 a.
 Giles v. 4. p^t 1st. 69.
 Gilestoun v. 4. p^t 1st. 69.
 Gillesborow v. 1. 11.
 Gilling. *See* Gelling.
 Gillinge v. 8. 67 a.
 Gillingham v. 6. 52.
 Gilys (*St.*) v. 2. 68.
 Gindene v. 1. 100.
 Ginokes (S.) v. 3. 17.
 Giraldus abbas Croneburne v. 6. 82.
 Giraldus arch. Menev. v. 8. 101 a.
 Giraldus Cambrensis v. 5. 67, 70. v. 8. 83 b. 84 b. 87 b.
 Girath. *See* Avon Ederne.
 Girdelington v. 4. p^t 1st. 19.
 Girt v. 5. 93.
 Giseland v. 1. 46.
 Gisfart v. 8. 56 a.
 Gisbertus Heref. ep. v. 8. 88 b.
 Glade v. 4. p^t 1st. 54.
 Gladusa v. 8. 85 a.
 Gladuse Duy v. 4. p^t 1st. 11.
 Glamorganshire v. 4. p^t 1st. 57. The Kefinnithes of *ibid.* Commotes there 56.
 Glanvill v. 8. 101 a.
 Glasbroke R. v. 7. p^t 1st. 56.
 Glascoit v. 5. 56.
 Glascumbe v. 5. 3.
 Glasenith v. 3. 11.
 Glesnith v. 3. 11.
 Glendour v. 4. p^t 2^d. 181 a.
 Glesse Rode v. 7. p^t 1st. 31.
 Gleffenbyri v. 2. 42, 43. v. 7. p^t 1st. 19. p^t 2^d. 76 a. 78 a. 79 b. 80 b.
 Glastenbury Church v. 3. 85. Monuments there 85, 86.
 Gleston Castell v. 8. 109 a.
 Glin v. 6. 38.
 Glin Corrug v. 4. p^t 1st. 55.
 Glin Rotheney v. 4. p^t 1st. 60, 61.
 Glinboch v. 5. 69.
 Glindale v. 7. p^t 1st. 81.
 Glindour (Owen) v. 5. 3, 13, 35, 69, 72. v. 7. p^t 1st. 27.
 Glyndour(Owen) The Names of some of his Ancestors v. 5. 44.
 Glinog v. 4. p^t 1st. 60.
 Glington v. 4. p^t 1st. 17.
 Gloucester, *or* Gloucester v. 4. p^t 2^d. 170 b. 171 a. 172 a. 175 b. 180 a. 185 a. v. 8. 75 a, b. 76 a. 83 a.
 Glocestre v. 5. 2, 64, 100. Several things about the Honour and Earldom of Glocestre in the account of Tewkesbyri v. 6. 81. & seqq.
 Glocestreshire. Market Townes, Castelles and Rivers in it v. 5. 64.
 Glovernia v. 3. 37.
 Gluvias (S.) v. 3. 11.
 Glyne R. v. 7. p^t 1st. 79.
 Glynne

- Glynne v. 3. 3, 8.
 Gnarnesburg, *or* Knarnesburgh
 v. 1. 102, 103.
 Gnaverslak v. 3. 5.
 Godefcaleus v. 8. 88 b.
 Godemeston v. 6. 52.
 Godhurste v. 4. pt 1^a. 50.
 Godiva v. 8. 79 a.
 Godolcan v. 3. 3, 4, 5, 6, 7, 8.
 Godrike v. 6. 21.
 Godryve v. 7. 118 A.
 Godwald (Str.) v. 4. pt 2^d.
 184 b.
 Godwicius v. 8. 80 b.
 Godwinus v. 8. 98 b.
 Gogurne v. 5. 75.
 Goker, *or* Koker R. v. 5. 84.
 Golafer v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Golaffre v. 4. pt 1^a. 2, 3, 4, 5.
 Golafre-Bridge v. 2. 44. v. 3.
 87.
 Goldclif v. 5. 6.
 Goldciive v. 6. 83.
 Goldclyve Priorye v. 8. 70 a.
 Goldefmithe v. 1. 51.
 Goldestone v. 6. 3.
 Goldewelle v. 6. 3.
 Goldoun. *See* Wuluedon.
 Golfete v. 1. 57.
 Good v. 3. 11, 32.
 Goodelak (S.) v. 8. 52 a.
 Goodman v. 4. pt 2^d. 170 b.
 v. 8. 75 b.
 Gorge v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Goring v. 6. 17, 18, 32.
 Gosford Bridge v. 4. pt 2^d.
 191 a.
 Gosport v. 3. 80.
 Gostewik v. 1. 118, 119.
 Gough v. 5. 48.
 Gourney v. 3. 91.
 Gower v. 1. 73. v. 6, 15, 61,
 93.
 Grace of Dew v. 5. 12.
 Gracedoin, *or* Trody v. 4.
 pt 2^d. 176 b.
 Vol. 9.
 Grafton Parke v. 4. pt 2^d.
 186 a.
 Graie v. 6. 11, 38, 65, 68.
 Gray v. 1. 19, 119, 120. v. 3.
 22. v. 5. 47, 102. v. 7. pt
 2^d. 62 a. 68 a.
 Gray (Lord) v. 7. pt 1^a. 35.
 Grey v. 7. pt 1^a. 44, 77.
 v. 8. 56 b. 107 b. 109 a, b.
 Graineville. *See* Grenefeld.
 Graneville. *See* Grenefeld.
 Graneville v. 2. 77.
 Graistun, *or* Greistun v. 3.
 94.
 Granborow v. 3. 12.
 Grandifon v. 3. 32, 33, 36,
 37, 38. v. 8. 86 b.
 Grandifonus (Jo.) v. 3. 35.
 Ex ejus Legenda Sancto-
 rum *ibid*.
 Granteham v. 1. 29, 32. v. 7.
 pt 1^a. 48.
 Gravener v. 4. pt 2^d. 187 b.
 Graville, *or* Greville v. 4.
 pt 1^a. 16, 17, 42. pt 2^d.
 167 b. 168 a. v. 6. 19, 20.
 Greville. *See* Graville.
 Graunpond v. 3. 12.
 Graunfon v. 8. 84 a, b.
 Graystok v. 1. 73. v. 8. 65 b.
 Graystok Castel v. 7. pt 1^a.
 72.
 Greatham v. 8. 52 a.
 Gref Iflet v. 3. 13. v. 7.
 122 A.
 Gregorius jun. ep. Rom.
 v. 3. 36.
 Gregorius Nazianzenus v. 3.
 97.
 Gregorius pont. Rom. v. 8.
 98 a.
 Gregorius 11. pont Ro. v. 8.
 101 b.
 Gregorius 12. pont. Ro. v. 8.
 101 b.
 Greistun. *See* Graistun.
 † E Grene

- Grene v. 1. 6. v. 6. 68.
 Grenefeld, Graineville, *frve*
 Graineville v. 3. 2, 3, 6.
 Grenehaugh v. 5. 84.
 Grene's Northon v. 1. 6.
 Grenefton Caftelle v. 4. p^t
 1^a. 61.
 Grenton v. 5. 113, 115.
 Gresby v. 8. 108 a.
 Gresforde v. 5. 84.
 Grefmont Caftel v. 5. 9.
 Grefleham v. 6. 14.
 Grefle Holme v. 5. 27.
 Grefton v. 3. 21. v. 7. p^t 1^a. 26.
 Gretey, *or* Gritey v. 1. 95.
 Gretey R. v. 5. 115.
 Griffin Prince of Wales v. 4.
 p^t 2^d. 174 b.
 Griffith v. 4. p^t 2^d. 168 b.
 v. 5. 37, 41, 44, 48, 50.
 v. 6. 69. v. 7. p^t 2^d. 68 b.
 76 a.
 Griffith ap. Robert v. 5. 48.
 Griffith fil. Rhesi v. 8. 113 a.
 Grigge v. 1. 55.
 Grimberty v. 8. 87 b.
 Grime v. 6. 62.
 Grimesby v. 7. p^t 1^a. 50. 122 A.
 Grimefthorpe v. 1. 26.
 Griphine v. 1. 13.
 Griphinus rex v. 8. 85 a.
 Grilei fratres v. 8. 76 b.
 Gritey. *See* Gretey.
 Groby v. 1. 19.
 Grofevenour v. 5. 30.
 Groffemount, *frve* Groffen-
 mouth v. 4. p^t 2^d. 176 b.
 Groffenmouth. *See* Groffe-
 mount.
 Grofted v. 8. 49 a.
 Groyftane (Robertus de) v. 8.
 51 b.
 Gruelle Thorp v. 1. 96.
 Guaine v. 5. 36.
 Gualterus Decanus Sarum.
 v. 3. 64.
 Gualwin v. 5. 28.
 Guarine v. 7. p^t 1^a. 53.
 Guente v. 6. 80.
 Guenwynmyrtherth v. 5. 49.
de Guerres v. 8. 82 a.
 Guerneke v. 2. 77.
 Guerro v. 8. 87 b. 88 b.
 Gueyn fl. v. 5. 29.
 Guido, Earl of Warwik v. 3.
 72. v. 4. p^t 2^d. 165 b.
 Guido Tearchus v. 8. 67 b.
 Guidote v. 3. 77.
 Guily R. v. 5. 75.
 Guin Lewys v. 4. p^t 1^a. 56.
 Guirua y v. 5. 49.
 Guife v. 3. 89.
 Guitherik v. 5. 73.
 Guithin v. 5. 13.
 Guithumbre v. 5. 33.
 Guldeforde v. 3. 73.
 Gulielmus archiep. Ebor.
 v. 3. 35. v. 8. 100 b.
 Gulielmus Baftard v. 5. 99.
 Gulielmus cog. longus v. 8.
 83 a.
 Gulielmus comes Gloc. v. 8.
 83 a.
 Gulielmus Conq. v. 6. 82.
 v. 8. 53 a. 67 a.
 Gulielmus 2. ep. Dunelm.
 v. 8. 51 b.
 Gulielmus ep. Norwic. v. 8.
 82 a.
 Gulielmus filius Nigelli v. 8.
 81 b.
 Gulielmus, *frve* Ketellus, cle-
 ricus S. Johannis Beverlac.
 v. 5. 99.
 Gulielmus Prior Lantonensis
 v. 8. 89 a.
 Gulielmus Rufus v. 6. 82.
 v. 8. 52 b.
 Gullant v. 7. 122 A.
 Gundeleus (S.) v. 8. 85 a.
 Gundulphus v. 8. 100 a.
 Gunthorp v. 3. 89.
 Guortherep

- Guortheren v. 5. 49.
 Gurmaſton v. 4. p^t 1st. 38.
 Gurney v. 2. 54. v. 7. p^t 2^d.
 68 a. 68 b. 76 a. 78 a. *See*
 Baron.
 Guruaſ v. 6. 13.
 Gutheardus v. 8. 53 a.
 Guy-cliffe, *alias* Gib-cliffe
 v. 4. p^t 2^d. 164 a. 165 b.
 Guynay v. 8. 49.
- H
- Hacham v. 3. 31.
 Hackluit, *ſive* Hckluit v. 4.
 p^t 2^d. 178 a, b.
 Haddon v. 6. 52, 53.
 Hadrianus Caſtellensis v. 8.
 77 b. 79 b.
 Haget v. 1. 48.
 Haghmon v. 5. 80. v. 7. p^t
 1st. 33. v. 8. 113 a.
 Hagmondeſham, *alias* Ho-
 merſham *ſive* Amerſham
 v. 4. p^t 2^d. 192 b.
 Haguftaldenſis eccleſiæ epiſ-
 coporum nomina v. 7. p^t
 2^d. 61 a, b. Haguftaldenſis
 prioratus 61 a.
 Haia (Walt. de) v. 8. 81 b.
 Haileſtoun, *alias* Hellas v. 3. 8.
 Hailford v. 3. 9.
 Halamſhire v. 5. 94.
 Haldenus v. 7. p^t 2^d. 61 a.
 Haleden v. 5. 94.
 Hales v. 4. p^t 2^d. 169 a.
 Hales Owen v. 4. p^t 2^d. 182 b.
 v. 8. 108 a.
 Haly v. 4. p^t 2^d. 164 a.
 Halydene v. 7. p^t 1st. 73.
 Haly Eyland v. 7. p^t 1st. 78.
 Haly Eylandſhire v. 7. p^t 1st.
 81.
 Hamden v. 2. 55.
 Hamdene v. 6. 40, 67.
 Hamlehooke v. 3. 77.
 Hamelriſe v. 3. 72, 78, 79.
- Hamerſham v. 6. 38.
 Hamley v. 6. 80.
 Hamptel v. 7. p^t 1st. 1, 3.
 Hampton v. 2. 67. v. 3. 72,
 74, 75, 76, 77, 84. v. 4.
 p^t 1st. 39. v. 7. p^t 2^d. 68 b.
 Hampton-Court v. 1. 121,
 123. v. 4. p^t 2^d. 176 b.
 v. 7. p^t 1st. 26.
 Hampton (Little) v. 6. 32.
 Hamſtede v. 6. 23.
 Hanby v. 1. 55.
 Handeley v. 6. 93.
 Handford v. 7. p^t 1st. 42.
 Hanging Langforde v. 3. 60.
 Hanham v. 7. p^t 2^d. 67 b.
 Hanley, (*forſan* Hauley) v. 4.
 p^t 2^d. 172 a. v. 6. 80.
 Hanmere v. 5. 33, 34, 35.
 Hanney v. 7. p^t 2^d. 65 a.
 Hanſard v. 7. p^t 1st. 51.
 Hanſarde v. 4. p^t 1st. 15.
 Hanſlap v. 1. 12.
 Hanſlaye v. 6. 69.
 Hanſun v. 1. 55.
 Haraldus r. v. 8. 99 b.
 Harburne, *or* Hurbertoun
 v. 3. 26, 28.
 Hardeknute v. 8. 52 b. 82 b.
 Hardinge v. 7. p^t 2^d. 71 a.
 Hardingus v. 3. 65.
 Hardwike v. 4. p^t 1st. 44.
 Harebaldus v. 8. 99 b.
 Harecourt v. 6. 74.
 Hareſtan v. 4. p^t 1st. 14.
 Harford v. 5. 28.
 Harington v. 1. 114. v. 2.
 52. v. 4. p^t 1st. 6, 14. v. 6.
 30, 37, 66. v. 7. p^t 1st. 52.
 v. 8. 109 a.
 Haringworth v. 1. 14, 25.
 Härkeley-Bridg v. 2. 43.
 Harlanche v. 5. 42.
 Harleſton v. 1. 31.
 Harley v. 4. p^t 2^d. 181 b.
 Harman, *alias* Veifey, B. of

- Excester v. 4. p^t 2^d. 187
 a, b.
 Harmer Pole v. 7. p^t 1st. 34.
 Harneham v. 3. 60, 96.
 Harneshull v. 4. p^t 2^d. 171 a.
 Harold Nunnery v. 7. p^t 1st. 3.
 Haroldus v. 8. 82 b. 84 a, b.
 Harpeden v. 6. 41.
 Harper v. 7. p^t 1st. 43.
 Harptre v. 7. p^t 2^d. 68 b.
 Harte v. 6. 11.
 Hartebyriby v. 8. 76 a.
 Hartelake-Bridge v. 2. 42.
 Hartsbery v. 7. p^t 1st. 24.
 Harwood v. 1. 48.
 Haseberge v. 2. 55.
 Hasebyri v. 2. 29.
 Hasefeldene v. 6. 47.
 Haseley v. 2. 7, 8, 17. v. 4. p^t 2^d. 164 a. 191 b. v. 8. 73 a. 114 b.
 Hasehew v. 3. 88.
 Haseille v. 1. 53.
 Haseilrig v. 1. 15, 24. v. 5. 102.
 Hastings v. 1. 15, 22, 70, 114, 115. v. 2. 47, 72. v. 3. 17. v. 4. p^t 1st. 1. p^t 2^d. 175 a. v. 5. 99. v. 6. 23, 48, 77, 87. v. 7. p^t 1st. 17, 18, 50. p^t 2^d. 62 a. 76 a.
 Hatfeld v. 6. 44. v. 8. 51 b. 53 b.
 Hatton v. 7. p^t 1st. 43.
 Hatorya v. 8. 89 a.
 Haver v. 8. 81 a.
 Haverford v. 5. 28.
 Haverington v. 8. 66 b.
 Haughton v. 5. 31.
the Haul v. 3. 18.
 Haul v. 6. 37. v. 7. p^t 1st. 52.
 Haule Castle v. 7. p^t 1st. 23.
 Hauley. *See* Hanley.
 Hauley v. 8. 74 a, b. 75 b.
 Hauley's Haul v. 3. 28.
 Haulle v. 1. 29. v. 2. 30. v. 4. p^t 1st. 48.
 Hawle. *See* De la Sale.
 Hawley v. 3. 29.
 Haultewesfell v. 7. p^t 1st. 74.
 Haulston. *See* Howton.
 Haulton v. 7. p^t 1st. 40.
 Hawarde v. 4. p^t 1st. 16. v. 6. 46, 93.
 Hawberton v. 6. 12.
 Hay v. 4. p^t 2^d. 175 b.
 The Hay v. 5. 72.
the VII. Hayes v. 7. p^t 1st. 37.
 Hayder v. 1. 29.
 Hayford v. 1. 11.
 Hayle fl. v. 3. 4, 5.
 Hayles v. 7. p^t 1st. 13.
 Hayles Abbaye v. 5. 2.
 Hayling v. 3. 72.
 Haymo, Erle of Gloucester v. 4. p^t 1st. 73, 76.
 Haynton v. 7. p^t 1st. 52.
 Hayton v. 1. 49.
 Hckluit. *See* Hackluit.
 Heathfeld v. 1. 39, 40.
 Hecforth v. 4. p^t 1st. 19.
 Hedda v. 3. 62.
 Heddon v. 1. 68.
 Hedington v. 4. p^t 1st. 41, 42. v. 7. p^t 2^d. 67 b.
 Hedle v. 7. p^t 1st. 78.
 Hegannow v. 5. 48.
 Hegannoye Castel v. 5. 50.
 Heines v. 3. 32.
 Heiwood, *or* Heyford, Bridge v. 4. p^t 2^d. 191 b.
 Helder-car v. 7. p^t 1st. 77.
 Hel Ketelles v. 6. 24.
 Helagh v. 1. 48.
 Helena (Johannes de S.) v. 7. p^t 2^d. 65 a.
 Helenes (St.) Chapelle v. 1. 48.
 Helenesford v. 1. 48.
 Heling, *see* Eling v. 3. 19.
 Helke

- Helke v. 8. 50 a.
 Hellas, *See* Hailestoun.
 Hellindon v. 4. pt 2d. 192 b.
 Hell-Gille v. 8. 66 a.
 Helmelege v. 7. pt 1st. 24.
 Hely v. 1. 25. v. 7. pt 1st. 36.
 Hemely v. 7. 136 A.
 Hemingburge v. 1. 58.
 Hemiok Castel v. 6. 14.
 Hemmeswelle v. 4. pt 1st. 19.
 Hempstede v. 6. 38.
 Henbyri v. 7. pt 1st. 42.
 Henege v. 1. 36. v. 7. pt 1st. 52.
 Henley v. 2. 25. v. 4. pt 2d. 167 b. 168 a, b. v. 7. pt 1st. 5, 26. pt 2d. 62 a.
 Hene Dinas v. 5. 40.
 Hene Wy v. 5. 70.
 Henecastelle v. 4. pt 1st. 67.
 Hengham v. 4. pt 1st. 44.
 Henricus v. 8. 85 a.
 Henricus dux de Warwick v. 6. 83.
 Henricus ep. Wint. v. 8. 97 b. 100 a.
 Henricus Heremita v. 8. 85 a.
 Henricus pont. Rom. v. 8. 93 b.
 Henry D. of Lancaster v. 1. 17.
 Henry Earl of Lancaster v. 1. 17.
 Henry I. v. 1. 68. v. 2. 3, 18, 24, 25, 38, 53. v. 4. pt 2d. 177 b. v. 6. 72. v. 8. 113 b.
 Henry II. v. 6. 25, 34. v. 8. 81 b.
 Henry III. v. 1. 85. v. 7. 140 A. v. 8. 76 a.
 Henry IV. v. 1. 85, 86, 91. v. 6. 3.
 Henry V. v. 1. 5, 86. v. 6. 34.
 Henry VI. v. 1. 12, 20, 85, 86, 114, 119, 120. v. 2. 8, 9. v. 4. pt 1st. 1. v. 5. 74. v. 6. 83.
 Henry VII. v. 1. 84. v. 2. 4, 7, 9, 15, 60. v. 3. 14, 25, 29, 81. v. 4. pt 1st. 19. pt 2d. 188 a. v. 5. 81. v. 6. 27, 51. v. 8. 73 a.
 Henry VIII. v. 2. 9, 66. v. 3. 46.
 Henry (*Thomas*) v. 3. 88.
 Henton v. 2. 34. v. 6. 12.
See George.
 Hepworth v. 1. 41.
 Heraldus v. 4. pt 2d. 174 a.
 Herberth. *See* Narbarthe.
 Herbertus v. 8. 93 a.
 Herbotelle v. 5. 102.
 Herchinfeld, *or* Erchenfeld v. 5. 9.
 Herdwik v. 4. pt 2d. 163 a.
 Herebert v. 4. pt 1st. 61, 63, 64. v. 5. 5, 69. v. 6. 30, 59.
 Herebertus comes v. 3. 35.
 Hereford v. 4. pt 2d. 173 b. 174 a, b. 175 a, b. 185 a. v. 5. 9, 66. A Priory there 10.
 Hereford v. 8. 76 b. 77 a, b. 78 a, b. 79 a, b. 84 a. 86 a.
 Nomina episcoporum Hereford 86 b. Palatia episcopi Hereford 87 a. Nomina monaster. Hereforden. Dioc. 90 a. Limites Dioc. Heref. *ibid*.
 Herefordshire. Abbays there v. 5. 10. An account of several Particulars relating to the Description of this County v. 7. 149 A.
 Hereman v. 6. 15.
 Herefswida v. 8. 88.
 Hereuard v. 6. 48.
 Hering v. 6. 53.
 Herlwinus v. 8. 93 b.
 Heron v. 1. 15. v. 2. 9. v. 6. 6,

- 6, 10, 61. v. 7. 137, 144 A.
 Herperby v. 1. 75.
 Hertey v. 2. 68. v. 3. 93.
 Herthil v. 1. 49.
 Hertilpole v. 7. pt 1st. 63.
 v. 8. 53 b.
 Hertland v. 2. 68, 73. v. 3.
 93.
 Hertlebury v. 4. pt 2^d. 172 b.
 Hethorpe v. 2. 34.
 Hexgreve v. 5. 93.
 Hexham v. 7. pt 1st. 75, 77.
 Heydun v. 4. pt 1st. 15.
 Heyford. *See* Heiwood.
 Heyle R. v. 3. 7.
 Heyles v. 3. 7.
 Heylston v. 7. 120 A.
 Heywood v. 4. pt 2^d. 188 a.
 189 a.
 Hiatte v. 6. 77.
 Hichin v. 3. 78, 79.
 Hichin Stok v. 3. 73.
 Higden v. 1. 47.
 Higdenbrooke v. 7. pt 1st. 6.
 Highbridge v. 3. 91.
 Higheham v. 6. 28.
 Higheham-Ferrars v. 1. 2,
 7, 116.
 Hyham Ferres v. 5. 94.
 Higheworth v. 2. 21.
 Hilarie (S.) v. 3. 5.
 Hilarius Episc. v. 3. 62.
 Hilborow. *See* Æilborow.
 Hilda (S.) v. 8. 85 a. 88 b.
 Hildelitha v. 8. 97 a.
 Hill v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Hill Castle v. 8. 84 a.
 Hille v. 3. 25. v. 4. pt 1st. 19.
 Hillebyri v. 5. 54.
 Hillyngdon v. 8. 112 a.
 Hilton v. 3. 30. v. 4. pt 1st.
 17. v. 8. 50 a.
 Hinchingbroke v. 1. 1.
 Hinderskelle v. 1. 63, 73.
 Hinionith [*read* Hivionith]
 v. 5. 41.
 Hinkeley v. 1. 24.
 Hinkesey Fery v. 7. pt 2^d.
 62 a.
 Hinxey v. 2. 21.
 Hinmar v. 8. 52 a.
 Hirk R. v. 5. 83.
 Hirwen Urgan v. 4. pt 1st.
 55.
 Hithe v. 6. 11. v. 7. 141 A.
 Hocnorton v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Hodeney R. v. 5. 67. v. 7.
 pt 1st. 27.
 Hodfak v. 1. 106.
 Hodleston v. 4. pt 2^d. 170 b.
 Hodnet v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Hoele v. 5. 56.
 Hogan v. 5. 26.
 Hoke Park v. 3. 45.
 Hooke-Parke v. 6. 13.
 Hokstow Forest v. 4. pt 1st.
 45.
 Holand v. 4. pt 1st. 38. v. 6.
 34. v. 7. pt 1st. 11, 15, 47.
 Market Townes there 49.
 Holand Priory v. 7. pt 1st. 55.
 Holland v. 1. 29.
 Holbeche v. 5. 39.
 Holcot (Robertus) v. 3. 62.
 Holcrofte v. 5. 83.
 Holcum v. 2. 11.
 Holdernes v. 1. 69.
 Holgate v. 7. pt 1st. 33.
 Holman v. 2. 65.
 Holmannus v. 3. 92.
 Holme v. 3. 47, 52.
 Holme Castell v. 6. 96.
 Holme Cultrayne v. 7. pt 1st.
 71.
 The Holt v. 5. 34, 53.
 Homersham. *See* Hagmon-
 desham.
 Hompton v. 8. 84 b.
 Honddye v. 5. 70.
 Honington v. 3. 56.
 Honiton v. 3. 39, 40.
 Honorius v. 8. 56 b. 85 a.
 100 a.

- 100 a.
 Hope, *alias* Quene Hope v. 5. 38.
 Hopton v. 4. pt 1st. 19, 42.
 Hopton Corbet v. 7. pt 1st. 33.
 Hopwais v. 4. pt 2d. 189 a.
 Horeham Haule v. 4. pt 1st. 50.
 Horesey v. 6. 21, 52, 54. v. 7. pt 2d. 79 b.
 Horsey v. 2. 50. v. 3. 91. v. 7. pt 2d. 80 a.
 Horefton v. 7. pt 1st. 44.
 Hores-Toun v. 2. 63.
 Horeftun v. 3. 94.
 Horethorn v. 2. 50.
 Horman v. 7. pt 2d. 63 b.
 Horne v. 4. pt 1st. 5. v. 6. 18. v. 7. pt 2d. 63 b.
 Horneby v. 5. 114. v. 8. 54 b. 56 a.
 Horne Castelle v. 6. 66. v. 7. pt 1st. 50.
 Horner v. 7. pt 2d. 78 a.
 Hornesey v. 1. 57, 68.
 Horseley v. 7. pt 1st. 15.
 Horton v. 2. 30, 31, 71. v. 3. 56. v. 4. pt 2d. 172 a. v. 7. pt 2d. 72 a. v. 8. 75 b.
 Horwoodde v. 6. 76.
 Hofier v. 4. pt 2d. 179 a.
 Hospitals &c. in several Parts of England v. 7. 145 A.
 Hoveden. *See* Houghden.
 Hoveden-shire. *See* Houghden-shire.
 Houby v. 6. 65.
 Houghden, *or* Hoveden v. 1. 57, 58.
 Houghden-shire, *or* Hoveden-shire v. 1. 57.
 How v. 1. 2. v. 4. pt 1st. 13.
 Howard v. 6. 46, 56.
 Howwike v. 7. pt 1st. 76.
 Hubba v. 8. 80 a. 94 b. 97 a.
 Hubertus v. 3. 65.
 Hubertus arch. Cant. v. 8. 97 b.
 Hubley v. 7. pt 2d. 76 a.
 Hudde (Robyn) v. 5. 91.
 Hudde's (Robin) Bay v. 1. 57, 68.
 Hudelstan v. 8. 75 b.
 Hugford. *See* Hungford.
 Hugforde v. 4. pt 2d. 164 a.
 Hughe Bp. of Bath v. 2. 40.
 Hughegurway v. 5. 41.
 Hugo v. 8. 85 a.
 Hugo comes Cestr. v. 8. 93 b.
 Hugo dux v. 6. 81.
 Hugo ep. Linc. v. 8. 78 a.
 Hugo (S.) v. 8. 49 a.
 Huhekaihach v. 4. pt 1st. 57.
 Hul v. 6. 101.
 Hulle v. 1. 68, 69, 70.
 Humframville v. 5. 102, 106.
 Humfrevill v. 8. 52 a.
 Humfrede v. 6. 13.
 Humfridus Dux Glocestriæ v. 5. 100. v. 6. 28.
 Hundesgate v. 1. 47.
 Hundeslane v. 1. 123.
 Hundeslawe v. 2. 1.
 Hungarforde v. 7. pt 2d. 65 b.
 Hungreford, *or* Hungreforde v. 1. 17. v. 2. 23, 30, 32, 33, 47, 72. v. 3. 63, 64, 84. v. 6. 53, 77. v. 7. pt 2d. 76 a.
 Hungate v. 6. 17.
 Hungford, *or* Hugford v. 8. 73 a.
 Hunt, *or* Hunte v. 4. pt 1st. 17, 44.
 Huntendun v. 2. 2.
 Huntendune (Lord) v. 3. 95.
 Huntendunshir v. 1. 6. v. 4. pt 1st. 48. The limes of it *ibid.* &c 49.
 Huntingdon v. 5. 3, 92.
 Huntingdon (Earl of) v. 1. 21.
 Huntingdune

- Huntingdune v. 4. p^t 1st. 49. Innocentius 3. Ro. pont. v. 8.
 Huntingfelde v. 6. 59. 101 a.
 Hurbertoun. *See* Harburne. Inon v. 4. p^t 1st. 76.
 Hurley v. 2. 5. v. 7. p^t 2^d. Inon, Baynon, *or* Baynam
 62 a. v. 6. 27.
 Hursley v. 3. 74. Joanna comitissa Gloc. v. 8.
 Hurste v. 3. 78, 79. 98 a.
 Hufce v. 3. 84. Joannes rex v. 7. 61 A.
 Hufe R. v. 1. 118. Johannes rex v. 8. 97 b. 113 a.
 Hufe, *or* Hufey (Lord) v. 7. John (King) v. 1. 104. v. 3.
 p^t 1st. 48, 49. 27, 29. v. 6. 84, 95, 96,
 Hufey v. 1. 26, 30. v. 7. p^t 98. v. 7. p^t 1st. 22.
 2^d. 72 a. Jocelinus Ep. Sar. v. 3. 65.
 Hufce v. 2. 33. Jocelinus Ep. Well. v. 3. 89.
 Hutun v. 1. 77. Johannes Romanus archiep.
 Hutton v. 7. p^t 1st. 78. Ebor. v. 8. 56 a.
 Huthome v. 1. 51. Johannes (S.) archiep. Ebor.
 Huttoft v. 3. 77. v. 8. 56 b.
 Hyghhed Castel v. 7. p^t 1st. Johel of Totenes v. 3. 92.
 72. John Bp. of Exeter v. 3. 32.
 John Earl of Somerfet v. 3.
 55. John Duke of Somer-
 fet *ibid.*
 John of Gaunt v. 3. 54.
 John of St. Helens v. 7. p^t
 1st. 14.
 John of London v. 2. 77.
 v. 3. 1.
 John Prior of Norbury v. 4.
 p^t 2^d. 190 b.
 John of Tours, Bp. of Bath
 v. 2. 38, 39, 41.
 John Treasurer of the Cathed-
 ral Church of Exeter v. 3.
 32, 33.
 John's (St.) Bridge v. 2. 21.
 v. 3. 21.
 John uab Madok uab Poel
 v. 5. 48.
 John Wen uab Meridith v. 5.
 48.
 Jolepe v. 4. p^t 2^d. 167 a.
 Jorvalis monasterium v. 8.
 67 a.
 Joyuns Gard Castle v. 8.
 107 a.

I

- Iä v. 3. 7.
 Jasper D. of Bedford v. 4. p^t
 2^d. 170 a.
 Ianno v. 1. 33.
 Idille v. 1. 40.
 Iës (S.) v. 3. 7, 8.
 Ikeford Bridge v. 7. p^t 1st. 7.
 Ikelington Priory v. 6. 43.
 Ilchester v. 6. 54.
 Ilchestre v. 2. 50, 51.
 Ilminstre v. 2. 51.
 Inegelramys v. 1. 94.
 Ingelfeld v. 4. p^t 1st. 3.
 Ingresby v. 1. 22.
 Ingreyne v. 7. 130 A.
 Inguare v. 8. 80 a. 94 b. 97 a.
 Inicaw v. 3. 6.
 Inischawe v. 7. 118 A.
 Inis Mirach v. 5. 50.
 Inispir v. 5. 26.
 Inispriuen v. 7. 120 A.
 Inis Sidwale v. 5. 50.
 Inkepenne v. 3. 70.

- nd v. 7. pt 1^a. 56.
 zester v. 5. 99.
 nam (*lege* Irham) v. 1.
 d v. 1. 109.
 l R. v. 5. 83.
 l. *See* Byri.
 vay v. 5. 41.
 broke v. 3. 97.
 or Ufe, R. v. 7. pt 1^a.
 13.
 p v. 1. 6.
 pe v. 6. 3.
 v. 4. pt 2^d. 191 a.
 v. 2. 25. v. 5. 64. v. 7.
 1^a. 4.
 ihac v. 4. pt 1^a. 57.
 ton v. 3. 31.
 v. 4 pt 1^a. 55.
 de v. 4. pt 1^a. 56.
 a Brigantum v. 1. 102.
 v. 2. 50, 51, 57. v. 3. 91.
 7. pt 2^d. 80 a.
 R. v. 6. 13. Bridges on
 54.
 ton v. 3. 91.
 Bridge v. 3. 96.
 gho (Prioratus de) v. 3.
 2.
 v. 3. 25.
 Castle v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Chirch v. 3. 69.
 rs v. 3. 44.
 tte (S.) v. 3. 18.
 ine Bridge v. 3. 96.
 us Medices v. 8. 112 a.
 , *alias* Justini (S.) v. 7.
 18 A.
 e (S.) Creke v. 3. 12.
 ine Lord of Glamorgan-
 aire v. 4. pt 1^a. 76.
 inianus Martyr v. 8. 85 a.
 eny v. 3. 91.
 erney v. 2. 52.
 lege v. 6. 48.
 us v. 8. 85 a.
 ol. 9.
- K
 Kaedrain v. 4. pt 1^a. 55, 57.
 Kaine Place v. 3. 21.
 Kair Kinnen Castell v. 8.
 107 a.
 Katerik, *five* Keterik v. 5.
 113, 116.
 Kayach v. 4. pt 1^a. 52.
 Keina (S.) v. 8. 85 b.
 Keinelm Bp. of Hereford
 v. 4. pt 2^d. 174 b.
 Kellesthorp, *or* Skelsthorp
 v. 7. pt 1^a. 51.
 Kelston v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Kemmeis v. 4. pt 1^a. 53.
 Kemmer v. 5. 42.
 Kempe v. 6. 2, 3.
 Kenchester v. 5. 66.
 Kendale v. 3. 3, 18. v. 5.
 85.
 Kendale, *or* Kirby Kendale
 v. 7. pt 1^a. 62.
 Kenelme v. 8. 108 b.
 Kenelmus v. 4. pt 2^d. 169 b.
 Kenelphus v. 4. pt 2^d. 169 b.
 Kenulphus v. 6. 80.
 Kene Water v. 4. pt 2^d. 177
 a, b.
 Kenelworthe v. 6. 73.
 Kenerel v. 3. 3.
 Kenerine, *vel* Keverine. *See*
 Piranes.
 Kenet R. v. 2. 4. v. 7. pt 2^d.
 66 a.
 Kenfik v. 8. 83 a.
 Kenfike R. v. 4. pt 1^a. 67.
 Keninghaule v. 6. 64.
 Kenlet v. 7. pt 1^a. 28.
 Kenmore v. 7. pt 1^a. 62.
 Kenne v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Kennenn R. v. 5. 23.
 Kenon v. 4. pt 1^a. 59.
 Kenor. *See* Cenor.
 Kenredus K. of the Merches
 v. 4. pt 2^d. 168 b.
 † F Kenfan

- Kenfan Broke v. 4. pt 1st. 62.
 Bridges on it 75.
 Kensham v. 7. pt 1st. 33.
 Kent (Colleges there) v. 6. 1.
 Kent (Edmund E. of) v. 4.
 pt 2^d. 176 b.
 Kent, the Excellencies of it
 v. 7. 135 A.
 Kent (the faire Maide of)
 v. 7. pt 1st. 19.
 Kent R. v. 7. pt 1st. 59, 62.
 Kenton v. 3. 35.
 Kenwyn, *or* Yrhendwr v. 5.
 44.
 Kereg thetylluaine v. 5. 62.
 Keri R. v. 5. 85.
 Kery v. 7. pt 1st. 29.
 Kerikennen v. 5. 22.
 Kesten, Market Townes
 there v. 7. pt 1st. 47.
 Keswike v. 7. pt 1st. 71.
 Ketellus. *Vide* Gulielmus.
 Keterik. *See* Katerik.
 Ketering v. 1. 12. v. 5. 94.
 Kerton v. 6. 30.
 Keven Glasfe v. 4. pt 1st. 59.
 Keven Guingil v. 4. pt 1st.
 59.
 Keven On v. 4. pt 1st. 56, 57.
 Keventles v. 6. 70.
 Keverines (S.) v. 3. 9. *See*
 Kenerine.
 Keuen De v. 5. 35.
 Keuenlles v. 7. pt 1st. 27.
 Keueryn (S.) v. 7. 120 A.
 Kexby v. 1. 49.
 Kibworth v. 4. pt 1st. 56.
 Gentilmen there *ibid*.
 Kiddermister v. 4. pt 2^d. 169
 b. 182 b. v. 7. pt 1st. 23.
 Kidlington v. 2. 20.
 Kidowen v. 7. pt 1st. 29.
 Kidwely, Cathweli, *or* Cad-
 weli v. 5. 12, 24.
 Kight (Bishop v. 7. pt 1st. 72.
 Kikellus v. 8. 52 b.
- Kiley v. 7. pt 1st. 71.
 Kiligrew v. 3. 3, 6, 10.
 Killarby v. 5. 114.
 Killingworth v. 4. pt 2^d.
 191 a. v. 7. pt 1st. 26.
 Kilmington Bridge v. 3. 43.
 Kilpek v. 5. 9. v. 8. 83 b.
 85 a. 87 a.
 Kilrington, *alias* Colebroke
 v. 6. 46.
 Kimoltoun v. 1. 2.
 Kineburge v. 4. pt 2^d. 171 b.
 v. 8. 75 a.
 Kinegilus v. 8. 94 a.
 Kinemarch. *See* Kinemarth.
 Kinemarth, *or* Kinemarch
 v. 5. 57, 59.
 Kinewaldus v. 3. 72.
 King v. 2. 39. v. 3. 87, 88.
 Kingesbridg v. 3. 30.
 Kingesland v. 4. pt 2^d. 177 a.
 178 a.
 Kinges Sutton v. 4. pt 2^d.
 162 b.
 Kingesthorpe v. 1. 12.
 Kingeston v. 2. 55. v. 3. 55.
 v. 6. 47.
 Kingeston-Haul v. 3. 54.
 Kingeston apon Hulle v. 1.
 52, 53, 56.
 Kingeston apon Tamise v. 6.
 25, 26, 30.
 Kinges Were v. 3. 30.
 Kingeswood v. 6. 47, 76.
 Kinggett Southton v. 8. 88 a.
 Kinsbyri v. 7. pt 1st. 37.
 Kirkby v. 7. pt 1st. 61.
 Kirkby Kendale. *See* Ken-
 dale.
 Kirkby Malesart v. 1. 96.
 Kirkby Wisk v. 1. 75.
 Kirkeby v. 6. 58.
 Kyrkeby v. 5. 84, 93.
 Kirke Ofwald Castell v. 7. pt
 1st. 72.
 Kirkham v. 1. 6, 63, 107, 109.
 Kirkton

- Kirton v. 3. 39. v. 6. 60.
 Kiffington v. 3. 93.
 Kitson v. 5. 89. v. 7. p^t 1st. 67.
 Kitfun v. 6. 54.
 Kiwartun v. 3. 6.
 Knap v. 3. 89.
 Knappey v. 6. 26.
 Knaresburgh. *See* Gnaresburg.
 Knevet v. 6. 37. *See* Duncvet.
 Knife R. v. 5. 28.
 Knight v. 2. 41. v. 3. 87. v. 5. 33. v. 7. 141 A.
 Knightle Poles v. 1. 11.
 Knightley v. 6. 46.
 Knighton v. 4. p^t 2^d. 179 b. 180 a. v. 5. 3.
 Knightton, *or* Trebuclo v. 7. p^t 1st. 27.
 Knoille v. 6. 52.
 Knocking Castel v. 7. p^t 1st. 32.
 Knolles v. 1. 43. v. 6. 74. v. 7. p^t 1st. 43. p^t 2^d. 62 a.
 Knollesley v. 7. p^t 1st. 56.
 Knottesforde v. 7. p^t 1st. 40.
 Koker. *See* Goker.
 Kydy. *See* Come.
 Kylligrin v. 3. 8.
 Kylwarbye v. 8. 78 a.
 Kymé v. 1. 34. v. 7. p^t 1st. 48.
 Kyngs Southtown v. 7. p^t 1st. 13.
 Kyngs Wood Forest v. 7. p^t 2^d. 68 a. 72 b.
- L
- La. *See* Lan.
 La Ville (Walterus de) v. 4. p^t 1st. 47.
 Lacelles. *See* Lascelles.
 Lacey, Lacy, *or* Lacye v. 1. 24, 34, 43. v. 3. 32, 37. v. 4. p^t 1st. 1. p^t 2^d. 71 b. 172 a. 174 a. v. 5. 59. v. 7. p^t 1st. 15. v. 8. 75 a. 77 a. 79 b. 89 a. 109 b.
 Lacharne, *or* Tale Laugharne v. 5. 22.
 Lacock v. 2. 29.
 Laden. *See* Loden.
 Lady. Our *Lady* in the Park v. 3. 19.
 Laine v. 3. 1.
 Laken v. 5. 31.
 Lambertus v. 8. 100 b.
 Lamburne, Lambourne, *or* Lanburne v. 7. p^t 2^d. 65 b. 80 a.
 Lamelin v. 3. 18.
 Lamle v. 7. p^t 1st. 77.
 Lamporte v. 2. 53.
 Lan, *vel* La, Moran Creke v. 3. 12.
 Lanamdeueri Castel v. 5. 22.
 Lanante v. 3. 7.
 Lancaster, *or* Lancastre v. 1. 85, 119. v. 5. 85. v. 7. p^t 1st. 61, 68.
 Lancaster (D. of) v. 6. 45.
 Lancastre (Erle of) v. 4. p^t 1st. 38.
 Lancastershire. *See* Dales. &c v. 7. p^t 1st. 56.
 Landaf v. 4. p^t 1st. 56, 58.
 Landevodug v. 4. p^t 1st. 10.
 Landewi breui v. 7. p^t 1st. 31.
 Lanercoft v. 7. p^t 1st. 71.
 Lanfrance Archbishop of Cant. v. 7. 144 A.
 Lanfrancus v. 8. 94 b. 96 a.
 Langdale v. 1. 49.
 Langdon v. 3. 3.
 Langdune v. 7. 127 A.
 Langeléy v. 1. 92, 93, 121. v. 6. 88, 99. v. 8. 51 b.
 Langele v. 8. 53 b.
 Langer v. 5. 93.
 Langetofte v. 6. 34.
F 2 Langeton

- Langeton v. 2. 49.
 Langhtoun v. 6. 3.
 Langton v. 3. 83. v. 4. pt 2^d.
 187 b. 188 b. v. 5. 83.
 v. 7. pt 1st. 52, 56, 58, 79.
 Langton (Bishop) v. 7. pt 1st.
 37.
 Langtoun v. 1. 61.
 Langeville v. 4. pt 1st. 40.
 v. 5. 28.
 Langfeld v. 1. 10.
 Langfelde Dale v. 7. pt 1st.
 34.
 Langford. *See* Longeforde.
 Langforde v. 5. 83.
 Langland v. 4. pt 1st. 50.
 Langley v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Lanheron v. 3. 2.
 Lanhodeny v. 7. pt 1st. 27.
 Lankiby. *See* Treergreg.
 Lanlithan v. 4. pt 1st. 69.
 Lanneden v. 5. 70.
 Lannhadein v. 5. 28.
 Lan Rayhayder v. 5. 57.
 Lanstoun v. 2. 69, 70, 72.
 Launfion v. 3. 19, 21, 94.
 Launston, *or* Lastephan, *or*
 Duneuet v. 7. 124 A.
 Lanstuphandun v. 3. 94.
 Lanteglise v. 3. 18.
 Lanternham v. 5. 6.
 Lanthony Priory v. 4. pt 2^d.
 171 a. 173 a.
 Lantian v. 3. 16.
 Lantressent v. 4. pt 1st. 60.
 Lantwardine v. 4. pt 2^d. 179 b.
 Lanyhorne v. 3. 12.
 Lan Vair v. 5. 5.
 Lascelles, *or* Lacelles v. 1.
 71, 75. v. 5. 116.
 Lascy v. 3. 54.
 Latham v. 6. 37. v. 7. pt 1st.
 56.
 Latimer v. 1. 64, 92, 117.
 v. 4. pt 2^d. 186 a. v. 6. 53.
 v. 8. 54 b. 71 b. 73 a. 112 a.
 Launde v. 5. 93, 94.
 Laundon v. 7. pt 1st. 3.
 Launford v. 7. pt 1st. 50.
 Laurence v. 7. 127 A.
 Laurence (St.) v. 2. 77. v. 3.
 2.
 Lay R. v. 4. pt 1st. 64. No-
 table Bridges on it 74.
 Layton v. 1. 116.
 Le, *or* Lee v. 3. 24. v. 4. pt
 2^d. 175 b. v. 5. 31. v. 7.
 pt 1st. 42, 56.
 Le Forest v. 1. 23.
 Lean Minster v. 6. 69.
 Lecheford. *See* Lacheford.
 Lechelade v. 2. 22.
 Ledbyri v. 8. 87 a.
 Ledewik Broke v. 7. pt 1st.
 34.
 Ledis v. 7. pt 1st. 54.
 Leedes v. 6. 5.
 Legeolium v. 1. 42.
 Leghe v. 1. 29.
 Leicester v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Leircester. *See* Leyrcester.
 Leigh v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Leighton v. 1. 3. v. 5. 30.
 Lekenfeld v. 1. 49, 50.
 Lekne v. 8. 75 a.
 Leland, *or* Lelande v. 5. 83.
 A Note about the time of
 his writing some Part of
 his Itinerary v. 7. pt 1st. 69.
 Lelandshire v. 5. 83. Market
 Townes there v. 7. pt 1st.
 58.
 Leyland v. 7. pt 1st. 56. v. 8.
 70 b.
 Leman v. 3. 29.
 Leme R. v. 4. pt 2^d. 191 a.
 v. 7. pt 1st. 26.
 Leming v. 5. 115.
 Lemington v. 6. 53.
 Limington v. 2. 50, 52. v. 3.
 91.
 Lemster. *See* Leominster.
 Lenshall,

- hall, *or* Leonshall v. 4.
 2d. 175 b.
 alle v. 8. 107 b.
 hall v. 4. pt 2d. 176 b.
 7 a.
 haul v. 2. 8.
 garye v. 4. pt 2d. 174 b.
 ric v. 3. 36, 37.
 rick E. of Merches v. 4.
 2d. 174 b. 190 b.
 stanus, *five* Leoftanus
 8. 82 b.
 ninfter, *or* Lemfter v. 4.
 2d. 175 b. 177 a, b.
 8 a.
 mynftre v. 5. 10.
 ards (St.) v. 1. 35, 121.
 fshall. *See* Lenfhall.
 verina regina v. 8. 87 b.
 win v. 3. 72.
 en v. 3. 17.
 ne v. 3. 17.
 es Abbay v. 6. 14.
 wich v. 7. pt 1st. 43.
 Letewich.
 ange v. 7. pt 1st. 7, 8,
 32.
 lege, *or* Letelegh v. 3.
 78.
 lis v. 3. 6.
 n v. 7. pt 1st. 59.
 ne Poole. *See* Levine
 isklo.
 ne Prisklo, *alias* Levine
 ole v. 3. 11.
 enor v. 6. 93.
 ton v. 6. 101.
 ins v. 6. 71.
 inus (S.) v. 3. 37.
 ys v. 4. pt 1st. 54, 57.
 urne v. 5. 85. v. 8.
 2.
 cester v. 1. 15, 16, 113.
 7. pt 1st. 42.
 cestre v. 5. 82.
 cesterfhire, Forests and
 Parks in it v. 1. 21.
 Liate v. 6. 53.
 Libot Wood v. 4. pt 2d.
 180 a.
 Lichet v. 3. 52, 97.
 Lichfeild v. 4. pt 2d. 187 b.
 188 a, b. 189 a. 191 a.
 v. 7. pt 1st. 36.
 Lichfeild (Clement) v. 4. pt
 2d. 168 b.
 Liddon Bridge v. 7. pt 2d.
 79 a.
 Lideforde Bridge v. 2. 45.
 Lidford v. 3. 94.
 Lides (St.) Ille v. 3. 6.
 Lidiate Mofse v. 5. 83.
 Lidwik v. 4. pt 2d. 179 b.
 Lidyard v. 3. 89.
 Ligan v. 6. 20.
 Lightfote v. 3. 85.
 Lightfter v. 3. 77. v. 6. 17.
 Lilford v. 1. 6.
 Lillefdon v. 3. 89.
 Lillefshull. *See* Lincel.
 Lillefshull Priory v. 4. pt 2d.
 181 a.
 Lilleworth v. 3. 51, 53.
 Lime v. 3. 43.
 Limene fl. v. 7. 134 A.
 Limftre v. 5. 3.
 Linacre v. 6. 5.
 Lincel, *or* Lillefshull v. 7. pt
 1st. 33.
 Linche v. 6. 28.
 Lincoln v. 1. 32, 33, 34. v. 2.
 7. v. 7. pt 1st. 48.
 Lincoln (Bp. of) v. 1. 25.
 Lincoln. epifcoporum no-
 mina a conquiftu v. 8. 48
 a, b. Sepultures at Lin-
 colne 49 a, b.
 Lincolnfhire, Rivers and
 Brokes there v. 7. pt 1st.
 51. An account of fome
 Parts of this County 203,
 204 A.

Lincot-

- Lincot - Wood v. 4. p^t 2^d. 175 b.
 Lindbroke v. 4. p^t 2^d. 176 a. 177 b.
 Lindefey v. 7. p^t 1^a. 51.
 Lindis R. v. 1. 32.
 Line R. v. 1. 110, 112, 113.
 Liner v. 3. 20, 21.
 Lineton v. 1. 110.
 Lingefeld v. 6. 62.
 Linne v. 1. 109.
 Linne duy v. 5. 77.
 Linnygorres v. 5. 77.
 Linsfey v. 8. 110 a.
 Lirmouthe v. 6. 93.
 Liscard v. 3. 19.
 Lisle v. 3. 88. v. 4. p^t 1^a. 40. p^t 2^d. 189 a. 190 a. v. 6. 50, 51, 77. v. 7. p^t 1^a. 15, 77. p^t 2^d. 72 b. 76 a.
 Lixeltone v. 8. 113 a.
 Lithe v. 7. p^t 1^a. 69.
 Litlebyri v. 7. p^t 1^a. 52. 204 A.
 Littleborough v. 1. 35.
 Liverpoole. *See* Lyrpoole.
 LLan Aelhairen v. 5. 49.
 LLanameuri v. 5. 73.
 LLanandre. *See* Prestfeine.
 LLanarmon v. 5. 35.
 LLancaroiian v. 4. p^t 1^a. 63.
 LLan Clere v. 5. 13.
 LLandewy breui v. 5. 75, 78.
 LLandilavar v. 5. 23.
 LLandoube v. 4. p^t 1^a. 69.
 LLan dynnan v. 5. 80.
 LLanegwhiste v. 5. 35, 53.
 LLaneinis v. 5. 57.
 LLanelthle v. 5. 24.
 LLan engan Brening v. 5. 49.
 LLeanfeth v. 5. 74.
 LLangincoire v. 4. p^t 1^a. 66.
 LLangors v. 5. 69.
 LLangortlan v. 5. 53.
 LLangyrik v. 5. 78.
 LLanidlas v. 7. p^t 1^a. 24.
 LLanindelas v. 7. p^t 1^a. 24.
 LLan lltuit v. 4. p^t 1^a. 65.
 LLanifauel v. 4. p^t 1^a. 55.
 LLan Kirik v. 5. 80.
 LLanlligan v. 7. p^t 1^a. 24.
 LLannuairuehan v. 5. 45.
 LLanpeder v. 4. p^t 1^a. 64. v. 5. 70.
 LLan Rean v. 5. 29.
 LLanrustyt v. 5. 79.
 LLanfantride v. 5. 79.
 LLanfannan v. 5. 62.
 LLanistufan v. 5. 22, 25, 27.
 LLantarnam v. 5. 12.
 LLanthonddye Priory v. 4. 68.
 LLanvair Vadelen v. 5. 57.
 LLanuais v. 4. p^t 1^a. 65.
 LLanuihengle v. 4. p^t 1^a. 51.
 LLanunda v. 5. 29.
 Lle Ydlas v. 5. 80.
 Lle Careig Castle v. 8. 106 b.
 LLechweddisfa v. 5. 41.
 LLeue v. 5. 41, 49.
 LLesbroinuith v. 4. p^t 1^a. 65.
 LLesguenlleuan v. 5. 59.
 LLes yn Dynorwek v. 5. 41.
 LLeueny v. 4. p^t 1^a. 72. v. 5. 49, 67, 68, 69, 70.
 LLeuenny R. v. 7. p^t 1^a. 27.
 LLeuonbroke v. 5. 49.
 LLinn Creg thoydon v. 5. 77.
 LLinn Gorlañ v. 5. 77.
 LLinn Gron v. 5. 77.
 LLinngydon v. 5. 77.
 LLinnher v. 5. 77.
 LLinnllanabeder v. 5. 77.
 LLinnrythe v. 5. 77.
 LLinpeder v. 5. 75.
 LLinridde v. 5. 75.
 LLin Seuatham v. 5. 68.
 LLin Tegge v. 5. 44.

- n thedwarchen v. 5. 44.
n Tyne v. 7. pt 1st. 30.
n Tyne v. 5. 76, 77.
n Veryddon Vaur v. 5.
n Veryddon Vehan v. 5.
n Winge v. 5. 77.
nycregnant v. 5. 77.
nynigin Velen v. 5. 77.
n Yridde v. 5. 77.
line Prince of Wales
4. pt 2^d. 170 b.
elin Prince of Wales
5. 72.
elen v. 4. pt 1st. 60.
id v. 5. 41.
ydarth v. 5. 28.
ed v. 5. 35.
id Coite Forest v. 4. pt
5. 55.
nor R. v. 5. 24, 25.
en v. 2. 2.
en, or Laden Broke v. 7.
2^d. 72 b.
er v. 8. 69 b.
syn v. 6. 26.
ely v. 1. 83, v. 8. 51 b.
4.
eley Castiel v. 7. pt 1st.
eley (Lord) v. 5. 103.
don v. 2. 25. v. 3. 73.
don Bridge v. 7. pt 1st.
don, a rude Sketch of it
7. 130 A.
g v. 2. 28, 30.
g Forest v. 4. pt 2^d. 180 a.
7. pt 2^d. 67 a.
geforde, or Langford
2. 1.
geland v. 8. 48 b.
gespe v. 3. 63, 64.
ongo Campo v. 6. 48.
gh Tawe v. 5. 70.
Loos. *The VII. Loos.* A Place
so called v. 5. 82.
Loow v. 7. 123 A.
Lo Poole v. 3. 8.
Loreine v. 8. 86 a.
Loreing v. 8. 77 b.
Loring v. 6. 72.
Lorengo (Rob.) Bp. of Here-
ford v. 4. pt 2^d. 174 b.
Loftephan. *See* Launston.
Loftwithiel, or Loft Wy-
thyel v. 3. 16, 19. v. 7.
122 A.
Lotharingus v. 8. 78 b.
Lovain v. 8. 50 a.
Lovebone v. 2. 74. v. 3. 95.
Lovel v. 3. 88. v. 6. 14, 47.
v. 7. pt 1st. 9, 12, 33. pt 2^d.
63 a, b. v. 8. 69 a. 109 b.
Lovetoft. *See* Lovetote.
Lovetote, or Lovetoft v. 1.
106. v. 5. 92.
Louches v. 2. 10.
Loughes v. 7. pt 1st. 81.
Loudres v. 5. 12.
Loughor v. 4. pt 1st. 67, 70.
Lounder v. 4. pt 1st. 66.
Loundes v. 4. pt 1st. 76.
Loures v. 3. 17.
Louise v. 6. 9.
Louth v. 7. pt 1st. 50.
Low v. 3. 18, 19.
Low Creeke v. 3. 18.
Low R. v. 7. pt 1st. 79.
Lowde Water v. 6. 38.
Lucas v. 7. pt 2^d. 67 a.
Lucy v. 4. pt 1st. 50. pt 2^d.
166 a, b. v. 6. 14. v. 7. pt
1st. 66. v. 8. 50 b. 65 a.
66 b. 74 b.
Luddington v. 1. 25. v. 7.
pt 1st. 52.
Ludebroke v. 7. pt 1st. 51.
Ludevaules. *See* Ludewin.
Ludewin, *alias* Ludevaules
v. 3. 5.
Ludlo

- Ludlo v. 5. 10. v. 7. pt 1^a. 32, 33.
 Ludlowe v. 4. pt 2^d. 175 b. 178 b. 179 a, b. 180 a. 185 a.
 Luen Castel v. 7. pt 1^a. 72.
 Lug R. Bridges on it v. 4. pt 2^d. 176 a. 177 b.
 Lugge v. 5. 3, 10.
 Luggershaull v. 7. pt 1^a. 22.
 Lughborow v. 1. 20.
 Lugubalia v. 6. 34. What it signifies v. 7. pt 1^a. 70.
 Lullo ep. v. 8. 94 a.
 Lumeley (Lord) v. 6. 62.
 Lunday v. 3. 93. v. 5. 75.
 Lune Bridge v. 5. 85.
 Lune R. v. 7. pt 1^a. 61.
 Lunetote v. 4. pt 1^a. 49.
 Luton v. 7. pt 1^a. 1.
 Lutterell v. 2. 60, 62, 63.
 Lutterworth v. 1. 21.
 Luye R. v. 6. 57.
 Lydde v. 7. 142 A.
 Lyfel v. 5. 93.
 Lyme, *alias* Belleaow v. 6. 11.
 Lyme v. 7. 132 A.
 Lymme Hille, *or* Lyme v. 7. 141 A.
 Lyndiferne v. 8. 52 b.
 Lynebrooke v. 5. 10.
 Lynne v. 8. 111 b.
 Lyrpole, *or* Liverpoole v. 7. pt 1^a. 56.
 Lyfan v. 4. pt 1^a. 68.
- M
- Mabilia v. 2. 71. v. 3. 94.
 Mac William v. 8. 107 b.
 Maderfey v. 1. 36.
 Madocus v. 5. 39.
 Madok (Cadwathelan ap.) v. 5. 13.
 Magafon v. 6. 78.
 Magatesfelde, *al.* Magnusfelde v. 6. 76.
 Magdalene Coll. Oxon. v. 4. pt 1^a. 50. v. 7. pt 1^a. 11, 12. pt 2^d. 62 b.
 Maggenore v. 8. 86 b.
 Maghen v. 4. pt 1^a. 51.
 Maglorius (S.) v. 8. 85 b.
 Magnots Filde v. 7. pt 2^d. 72 a.
 Magnusfelde. *See* Magatesfelde.
 Mahenclif v. 5. 78.
 Mahenthle v. 7. pt 1^a. 28.
 Maiden Bradely v. 4. pt 2^d. 183 a.
 Maiden Castel v. 5. 116. *See* Mayden Castel.
 Maidenhed v. 2. 2. *See* Maydenhed.
 Maidefton v. 6. 8, 9. v. 7. 126, 136 A. v. 8. 79 a. 86 b.
 Maidulphus v. 2. 26.
 Maiew v. 8. 79 b. 86 a.
 Mailgo Guined v. 5. 50.
 Mainewering v. 5. 30.
 Manoring v. 7. pt 1^a. 35, 43.
 Mainopir v. 5. 26, 75.
 Maifcar Forest v. 5. 72.
 Makeney v. 2. 13.
 Makerel v. 6. 94.
 Maknant v. 5. 76.
 Malcolinus rex Scottorum occif. & sepult. v. 7. pt 2^d. 61 a.
 Maleinfantes v. 4. pt 1^a. 61, 62.
 Malery v. 4. pt 1^a. 49.
 Mallet, *or* Mallet v. 6. 30. v. 8. 81 b.
 Malmesbery (Gul.) v. 8. 78 b.
 Malmesbyri v. 2. 26, 27, 28, 66. v. 3. 93. v. 7. pt 2^d. 72 a.
 Malorie v. 8. 68 a, b.
- Malorie

- Malton v. 1. 31, 63, 64.
 v. 8. 50.
 Malt Walbere, *or* Matabrune
 v. 5. 13.
 Malvern v. 7. pt 1st. 25.
 Malverne Hilles v. 4. pt 2d.
 184 b.
 Malverne, *alias* Parker v. 4.
 pt 2d. 172 a. v. 8. 75 b.
 Malvernia (Alduinus de) v. 8.
 89 a.
 Manchester v. 5. 82, 83.
 Manchestre v. 7. pt 1st. 57.
 Manclerk v. 8. 65 b.
 Mandeville v. 1. 2. v. 4. pt
 1st. 19. v. 6. 42, 84. v. 8.
 81 a.
 Maners v. 1. 109.
 Maney v. 6. 23.
 Mangeant v. 8. 75 a.
 Manifold, *or* Manifolte, R.
 v. 7. pt 1st. 45.
 Manley v. 8. 67 a.
 Manneston, *or* Manfton v. 6.
 52, 53, 54.
 Manfton. *See* Manneston.
 Mantelles v. 1. 11.
 Mantravers v. 3. 46.
 Mapherald v. 8. 84.
 Maples Rode v. 3. 12.
 Mappenor v. 8. 78 a.
 Marburge. *See* Marburre.
 Marburre, *frue* Marburge v.
 4. pt 2d. 175 b.
 Marcelle v. 6. 52.
 Marcellinus (Ammianus) v. 7.
 131 A.
 Marche v. 1. 103.
 Marchinton v. 6. 74.
 Mardeng v. 5. 66.
 Mare v. 6. 47.
 Marescal v. 3. 32. v. 6. 70.
 Margaret Countess of Rich-
 mond v. 6. 27, 31.
 Margaret (Q.) Wife of
 Hen. VI. v. 7. pt 1st. 32.
 Vol. 9.
 Margaret, Mother to K.
 Henry VII. v. 1. 25, 31.
 v. 3. 55.
 Margareta Gul. regis Scotiæ
 filia v. 8. 67 b.
 Margareta regina Scotiæ
 v. 8. 93 a.
 Margaretes (S.) v. 7. 127 A.
 Margate v. 7. 137 A.
 Marhaideythyon v. 7. 119 A.
 Marianus v. 8. 78 b.
 Marianus Scotus v. 6. 60.
 Mariburne v. 4. pt 2d. 192 b.
 Marig v. 8. 56 b.
 Marik v. 5. 115.
 Marisco (Richardus de) v. 8.
 51 b.
 Markenfild v. 8. 67 b. 68 b.
 Markefin v. 3. 5.
 Markine v. 3. 5.
 Marlaw v. 2. 5.
 Marlebyri v. 6. 75. v. 7. pt
 2d. 66 a.
 Marleis v. 5. 73, 74.
 Marmaduke v. 1. 97.
 Marmion v. 1. 99, 100. v. 4.
 pt 2d. 189 b.
 Marmion (Ld.) v. 5. 114,
 115.
 Marnelle v. 7. pt 2d. 80 b.
 Marney v. 3. 51. v. 6. 56.
 Marreys v. 5. 28.
 Marfchintoun (*al.* Marftoun)
 v. 6. 74.
 Marshal, *or* Marshall v. 6.
 85. v. 8. 77 a.
 Marske v. 5. 115.
 Marftoun. *See* Marfchintoun.
 Marteres v. 1. 28.
 Martin, *or* Martine v. 3. 24.
 v. 4. pt 2d. 176 a. 177 b.
 v. 6. 101.
 Martin Bridge v. 4. pt 2d.
 191 a.
 Martine Castel v. 5. 28.
 Martines (St.) Ille v. 3. 6.
 † G Martine

- Martine Meare v. 7. p^t 1st. 56.
 Martine Poole v. 5. 2.
 Martine's Priory (S.) v. 5. 115.
 Marton v. 1. 35.
 Martyr Maur v. 4. p^t 1st. 67.
 Martyr Tyduil, *or* Teduil v. 4. p^t 1st. 57.
 Marwood v. 1. 93.
 Mary (St.) Isle v. 3. 6.
 Marye (the Lady) v. 4. p^t 2^d. 183 b.
 Maschal v. 8. 79 a.
 Maschefeld v. 7. p^t 2^d. 73 a.
 Masham v. 8. 56 a.
 Masseham v. 1. 96.
 Mafley v. 7. p^t 1st. 43.
 Massingberde v. 7. p^t 1st. 52.
 Massingham (Richerus de) v. 6. 36.
 Matabrunc. *See* Malt Walbere.
 Mathew v. 4. p^t 1st. 58, 60, 63, 64.
 Matilde v. 2. 21.
 Matilde Emperers v. 6. 40.
 Matilde, Queene of England v. 3. 74.
 Matildis v. 6. 82, 96.
 Matildis imp. v. 8. 81 b. Ejus epitaphium 53 a.
 Matildis uxor Gul. Conq. v. 8. 67 a.
 Matravel Castell v. 5. 13.
 Matraverse v. 6. 13.
 Matthern v. 5. 5.
 Mauditus, *vel* Maws (S.) v. 3. 13, 46.
 Maugerius Nothus v. 8. 112 a.
 Maulley v. 1. 64.
 Maungeant v. 4. p^t 2^d. 171 b.
 Maunfelde, *or* Maunsfeld v. 1. 106, 110. v. 5. 97. v. 7. p^t 1st. 44.
 Maurdine v. 8. 88 a.
 Mauresine v. 4. p^t 2^d. 184 b.
 Maurice v. 6. 58.
 Mauritius ep. Lond. v. 8. 80 b. 97 a.
 Mawbam v. 6. 52.
 Mawbanks v. 7. p^t 2^d. 79 b.
 Mawdelyne v. 2. 40.
 Mawnoun (S.) v. 3. 9.
 Maws. *See* Mauditus.
 Maxeye v. 7. p^t 1st. 47.
 Maxwel Forest v. 7. p^t 1st. 42.
 Maxwel (Lord) v. 7. p^t 1st. 69.
 Maxwelle v. 7. p^t 1st. 40.
 Mayden Castell v. 8. 70 a.
See Maiden Castell.
 Maydeneston v. 8. 78 a, b.
 Maydenhed v. 8. 43 a. *See* Maidenhed.
 Maydestone v. 6. 2.
 Mayew v. 8. 77 b.
 Meause v. 1. 52.
 Medford, *or* Melford v. 3. 63.
 Medmenham v. 2. 5.
 Meele R. v. 4. p^t 2^d. 180 b.
 Mehcydd v. 4. p^t 1st. 59.
 Meilchbourn v. 1. 1.
 Melburne v. 1. 24.
 Milburne v. 5. 91. v. 7. p^t 2^d. 80 a.
 Melcombe v. 6. 54.
 Melennith v. 5. 70. v. 7. p^t 1st. 27.
 Melford. *See* Medford.
 Melianus v. 8. 85 b.
 Melicenta v. 8. 86 a.
 Mells, *or* Melles v. 7. p^t 2^d. 78 a.
 Melorus (S.) v. 8. 85 b.
 Melfaube v. 8. 53 b.
 Melton v. 5. 93.
 Melum v. 8. 86 a.
 Melun v. 8. 78 a.

I N D E X.

91

- 2 Mendepe v. 7. p^t 2^d. 68 a.
- 2 Mendip-Hilles v. 2. 34.
- Mencheneth, *or* Mincheneth v. 3. 18, 19.
- Menel, *or* Menelle v. 4. p^t 1^a. 6, 17.
- 1 Mephath v. 6. 3.
- 2 Merach Mirchion v. 5. 62.
- 2 Merby v. 5. 81.
- 2 Merden v. 3. 74.
- 1 Meriden v. 4. p^t 2^d. 190 a.
- 2 Mere v. 2. 45. v. 3. 86. v. 7. p^t 1^a. 42.
- 1 Meredith, *alias* Tuder v. 4. p^t 2^d. 175 a.
- 1 Meridith (Gaspar ap.) v. 6. 69.
- 1 Meridith (Owen ap.) v. 6. 69.
- 1 Meretun v. 3. 92.
- 1 Merton v. 2. 65.
- Merton College, *Extracts* out of two Chartes there v. 7. p^t 1^a. 59.
- 1 Mergate v. 1. 120.
- Merionithshire, *Hundredes* there v. 5. 42.
- 1 Mericow v. 5. 84.
- 1 Merley v. 5. 82. v. 7. p^t 1^a. 59.
- 1 Merwaldus v. 4. p^t 2^d. 177 b. 178 a.
- 1 Merwenna v. 8. 96 a.
- 1 Metburne v. 5. 94.
- 1 Metcalf v. 5. 114.
- 1 Metecalf v. 6. 26.
- 1 Metecalse v. 8. 69 a.
- 1 Meteham v. 1. 58.
- 1 Mewis v. 3. 4, 5.
- 1 Michael v. 2. 77.
- 1 Michael (St.) v. 3. 2, 4, 5.
- 1 Michael's Mont (S.) v. 7. 119 A.
- 1 Michelboro v. 2. 51, 77.
- 1 Middlewich v. 5. 82.
- 1 Midle Castel v. 7. p^t 1^a. 32.
- Midleham v. 1. 90, 96. v. 5. 113. v. 8. 54 b. 66 a.
- Midleton v. 1. 92. v. 7. p^t 1^a. 9, 76.
- Midleton Parke v. 4. p^t 2^d. 190 a.
- Mihels (Saint) v. 5. 84.
- Milaton v. 3. 3, 4, 5.
- Milbrok v. 3. 21.
- Mylbroke v. 7. 123 A.
- Milbyri v. 3. 45, 46, 47. v. 6. 13, 54.
- Mildreda v. 8. 96.
- Milefridus v. 8. 88 a.
- Milfridus v. 4. p^t 2^d. 174 b.
- Milham (Simon de) v. 6. 36.
- Milles v. 4. p^t 1^a. 39.
- Milling v. 8. 79 b.
- Millum v. 7. p^t 1^a. 59.
- Milo constabularius v. 8. 89 a.
- Milo E. of Hereford v. 4. p^t 2^d. 173 a.
- Milor v. 3. 11.
- Milter Ower v. 4. p^t 1^a. 66.
- Milton v. 6. 5. v. 7. 136 A.
- Miltoun v. 2. 10, 45. v. 3. 48, 87, 97.
- Milwood v. 1. 41.
- Minchin Hampton v. 6. 78.
- Minheneth. *See* Mencheneth.
- Minheved v. 2. 63.
- Minos Gentylnen so called v. 5. 9.
- Mischn, *or* Misken v. 4. p^t 1^a. 55, 59, 60.
- Misselden v. 7. p^t 1^a. 52.
- Missende v. 4. p^t 1^a. 4.
- Missenden (Great) v. 4. p^t 2^d. 192 a. Misseden (Little) 192 b.
- Mitford-Water v. 2. 34.
- Miton v. 1. 74.
- Mitten v. 7. p^t 1^a. 29.
- Mitton v. 4. p^t 2^d. 183 b. v. 5. 30.
- Modbury v. 3. 25, 26.

- Mogun v. 3. 9.
 Mohun v. 3. 7, 18, 19, 39, 40.
 Mohun's Oterey, *alias* Oterey
 Fleming v. 3. 9.
 Moileedon v. 5. 49.
 Moilerig Parke v. 5. 58.
 Moions v. 2. 45, 62.
 Molbray. *See* Mowbray.
 Molens v. 3. 84.
 Molefdale v. 5. 37.
 Molines v. 7. p^t 2^d. 62 a.
 Molineux v. 7. p^t 1st. 56.
 Molyne v. 6. 28.
 Molyne v. 2. 13, 32, 33.
 Mollo, *five* Ethelwoldus v. 8.
 97 b.
 Moltun, *or* Multun v. 3. 94.
 Mone v. 5. 13.
 Mone R. v. 4. p^t 2^d. 176 a.
 Money R. v. 5. 9.
 Monemuth v. 5. 8, 9, 10, 12.
 Monmouth v. 4. p^t 2^d. 173 b.
 175 b. 176 b.
 Monhaute v. 6. 63.
 Monington v. 3. 85, 86.
 Monjoy. *See* Blunt.
 Montjoy v. 6. 20, 76.
 Mounjoye v. 4. p^t 1st. 42.
 Monk v. 2. 68.
 Monke v. 3. 93.
 Monkbridge v. 7. p^t 1st. 34.
 Monke Kyrkby v. 7. p^t 1st.
 26.
 Monketon-Farley v. 2. 29,
 30.
 Monteacute v. 1. 3, 104.
 v. 6. 100.
de Monte acuto v. 3. 65.
 Monte acuto (*Gul. de*) v. 3.
 37.
 Mounteacute v. 8. 54 b.
 Mountecute (Lord) v. 7. p^t
 1st. 18.
 Monteforte, Mountefort *five*
 Mountfort v. 1. 16. v. 4.
 p^t 1st. 19. p^t 2^d. 165 a.
 v. 8. 52 a. 74 b.
 Mountford v. 7. p^t 1st. 38.
 Montegle v. 6. 37.
 Montegle (Lord) v. 5. 91.
 v. 7. p^t 1st. 61.
 Montfichet v. 7. p^t 1st. 20.
 Montegomerik, *or* Montegomery v. 3. 40. v. 4. p^t
 1st. 49. v. 5. 3. v. 6. 74.
 Montgomerike, Montgomeri,
 Montgomerie, *or* Mountgomery v. 4. p^t 2^d.
 181 b. v. 7. p^t 1st. 28, 29,
 32, 33, 36.
 Mountgomerikflure v. 7. p^t
 1st. 28, 29. Castles there
 28.
 Montegue v. 2. 52, 53.
 Monteville v. 7. 204 A.
 Monthermer v. 3. 37.
 The Moode v. 5. 48.
 Moore v. 7. p^t 1st. 61.
 Moore (*Chapel of the*) v. 7.
 p^t 1st. 70.
 More v. 3. 85. v. 6. 53.
 The More v. 6. 32.
 Moran (S.) v. 3. 12.
 Morda v. 5. 40.
 Mordant v. 1. 6. v. 7. p^t 1st.
 3.
 Morden v. 3. 10.
 Mordiford Bridge v. 4. p^t 2^d.
 176 a.
 More Hall v. 4. p^t 2^d. 187 b.
 Morel v. 3. 18.
 Moreley v. 6. 87.
 Moreton v. 6. 3. v. 8. 111 b.
 Moretone v. 2. 52.
 Morfe Forrest v. 4. p^t 2^d.
 182 a, b.
 Morfeild v. 4. p^t 2^d. 182 a.
 Morgan v. 4. p^t 1st. 51, 53,
 54, 67, 72. v. 5. 12, 13.
 v. 6. 24, 30. v. 8. 83 a.
 Morgan Abbey v. 4. p^t 1st.
 55.

Morganhog

- ganhog v. 4. p^t 1st. 54.
 lays Castelle v. 4. p^t 1st.
 lays Kiveret v. 4. p^t 1st.
 le v. 5. 83.
 leham v. 3. 21.
 lewodde v. 7. p^t 2^d. 75 a.
 ley v. 5. 106.
 ley (Little) v. 4. p^t 1st.
 .
 leys v. 3. 43.
 pet, *or* Morpeth v. 7.
 1st. 75, 76.
 taine (Ld.) v. 6. 3.
 tevall v. 1. 15.
 tyvalle v. 3. 63.
 tham v. 5. 115.
 timer v. 1. 89, 90, 112.
 1. p^t 1st. 11. p^t 2^d. 178 b.
 2 b. 183 b. v. 5. 10.
 6. 49, 70, 80. v. 8. 78 a.
 timer (Lord) v. 7. p^t 1st.
 .
 timers Clebyri v. 7. p^t
 . 34.
 ton v. 5. 30. v. 6. 39.
 7. 137, 139 A.
 ton Corbet v. 5. 81.
 7. p^t 1st. 52.
 tuo mari (Rogerus de)
 3. 38.
 wel v. 3. 21.
 went v. 4. p^t 2^d. 172 a, b.
 8. 75 b.
 ville v. 7. p^t 1st. 69.
 grave v. 8. 69 b.
 esfont v. 3. 72.
 esfonte v. 2. 59.
 greve v. 1. 64, 65.
 lbray, Mowbray, *or*
 ulbray v. 1. 41, 75, 96,
 9. v. 4. p^t 1st. 5. v. 5.
 , 99. v. 6. 30, 45, 76.
 7. p^t 1st. 15. v. 8. 50 b.
 b.
 Mounbowcher v. 5. 102.
 Moulderlinge v. 6. 24.
 Moungewelle v. 2. 13.
 Mounfun v. 1. 42.
 Mountborow v. 3. 42.
 Mountefort. *See* Monteforte.
 Mountegle v. 8. 109 a.
 Mounteton v. 1. 58.
 Mounteville v. 6. 59.
 Mount ferrant v. 1. 64, 65.
 Mount pensun v. 6. 14.
 Moufehole, *or* Mowfehole
 v. 3. 5. v. 7. 119 A.
 Mouthey v. 5. 44.
 Mowbray. *See* Moulbray.
 Moyne v. 1. 3. v. 6. 48.
 Mulbray. *See* Moulbray.
 Mulgrave v. 1. 100.
 Multho v. 6. 38.
 Multon v. 1. 47. v. 8. 49 b.
 66 b. *See* Moltun.
 Multon Parke v. 1. 12.
 Muncius v. 8. 75 a.
 Mundingden v. 8. 50 b.
 Munnemonketon v. 5. 115.
 Munnith du v. 5. 73.
 Munnithe gader v. 5. 71.
 Murdach v. 7. p^t 2^d. 62 a.
 Murdak v. 8. 56 a.
 Mutton v. 1. 16. v. 4. p^t 1st.
 6.
 Mydforde v. 7. p^t 1st. 76.
 Myendu v. 3. 5.
 Myer v. 2. 48. v. 3. 90, 91.
 Mylles v. 3. 77.
 Mylthrudis, *five* Mildritha
 v. 8. 97 b.
 Mynchinbocland v. 2. 56, 59.
 Mynning v. 8. 77 b.
 Mynshul v. 7. p^t 1st. 43.
 Mynfter Lovell v. 7. p^t 2^d.
 63 a.
 Mylle v. 3. 21.
 Myte R. v. 1. 113.

N

- Nadder v. 3. 61.
 Nantclin, *vel potius* Nantglin
 v. 4. p^t 1^a. 46.
 Nantbranc v. 4. p^t 1^a. 62.
 Nant Conwey v. 5. 42.
 Nantglin. *See* Nantclin.
 Nantluys v. 5. 76.
 Nantwich v. 5. 82. v. 7. p^t
 1^a. 40.
 Nappe v. 5. 114.
 Narbarthe, *or* Herberth v. 5.
 28.
 Natter v. 3. 20.
 Naunton v. 6. 15.
 Naward v. 7. p^t 1^a. 72.
 Nebley v. 6. 77.
 Necham v. 2. 25. v. 6. 54.
 v. 8. 113 a.
 Nedam v. 4. p^t 1^a. 19. v. 5.
 30. v. 7. p^t 1^a. 43.
 Neede Wodde Forest v. 7.
 p^t 1^a. 38.
 Nene R. v. 4. p^t 1^a. 48.
 Neotes (St.) v. 1. 1, 118.
 The Nefle Creke v. 3. 30, 31.
 Neston v. 5. 54.
 Neth v. 5. 12. v. 8. 76 b.
 Neth R. v. 4. p^t 1^a. 68.
 Bridges on it 75.
 Netherby v. 7. p^t 1^a. 69.
 Netherbiry v. 3. 45.
 Netlecumbe v. 2. 61.
 Neville v. 5. 92. v. 8. 54 b.
 56 a. 73 b.
 Nevill v. 4. p^t 1^a. 40. v. 8.
 110 a.
 Nevill E. of Warwike v. 4.
 p^t 2^d. 187 a.
 Nevill Ld. Latimer v. 4. p^t
 2^d. 164 b. 165 a.
 Neville v. 1. 23, 43, 73, 74,
 80, 87, 90, 91, 92, 94, 96,
 106, 108. v. 3. 37. v. 6.
 28, 46, 90, 91, 92, 100.
 v. 8. 51 b. 53 b. 109 a.
 Nevill's Croffe, *prælium in*
 v. 8. 50 b.
 Newark upon Trent v. 5.
 97.
 Newarke v. 4. p^t 2^d. 173 a.
 Newborow v. 3. 51. v. 5.
 91. v. 6. 56, 93. v. 7. p^t
 1^a. 15.
 Newbridge v. 3. 17, 94. v. 5.
 p^t 2^d. 62 b.
 Newburge v. 6. 53.
 Newcastle v. 6. 62.
 Newcastle v. 5. 103, 104.
 New Castel, *alias* Elmet
 v. 5. 22.
 New Castle v. 7. p^t 1^a. 74
 75. v. 8. 51 a.
 New Castle undar Line v. 7.
 p^t 1^a. 36.
 Newe Minster Abbay v. 7.
 p^t 1^a. 75, 78.
 Newelle v. 3. 90.
 Newenham v. 1. 11, 116.
 v. 3. 43. v. 8. 76 a.
 Newham v. 3. 11, 14.
 Newnam v. 5. 93.
 Newnham v. 4. p^t 2^d. 173 b.
 Newent v. 4. p^t 2^d. 173 b.
 New-Forest v. 6. 100.
 Newgal v. 5. 29.
 Newhagge v. 5. 92.
 Newhaul v. 4. p^t 1^a. 17.
 Newlin v. 3. 5. v. 7. 119 A.
 Newport v. 4. p^t 1^a. 53. p^t
 2^d. 185 b. 186 a. v. 5. 6,
 30, 79. v. 7. p^t 1^a. 32, 35.
 Newporte v. 6. 74. v. 8.
 107 b.
 Newport-Painel, *or* Pannel
 v. 1. 28. v. 6. 62.
 Newstede v. 1. 109, 110.
 v. 6. 29.
 Newton v. 1. 69. v. 2. 26,
 68. v. 3. 60, 93. v. 6. 77.
 v. 7. p^t 1^a. 28, 35, 56, 58,
 79.

INDEX.

55

79. pt 2d. 66 b. 68 a, b.
76 a. 78 a.
Newton Castell v. 7. pt 2d.
79 b.
Newton Notes v. 4. pt 1st. 67.
Newtown Busshel v. 3. 29.
Newtown Saint Lo v. 7. pt
2d. 76 a.
Newwark v. 3. 72.
Nicolas v. 2. 15. v. 5. 28.
Nicolas Isle (S.) v. 7. 118,
123 A.
Nicolas (S.) Village v. 4. pt
1st. 54.
Nicol Forest v. 7. pt 1st. 70.
Nicoline v. 3. 77.
Nicolle v. 3. 6.
Nid v. 8. 68 a.
Nidde R. v. 1. 104.
Nigell v. 6. 48.
Nikenor v. 3. 5.
Nifeham v. 1. 78.
Nokton Parke Priory v. 7.
pt 1st. 52.
Noleres. *See* Noteres.
Norburie v. 4. pt 1st. 44.
Norchete v. 4. pt 1st. 69.
Nordwood. *See* Norwode.
Nores v. 4. pt 1st. 49.
Norres v. 5. 54. v. 6. 46.
Norys v. 7. pt 1st. 56.
Norfolk v. 5. 100. v. 6. 50.
See Northfolk.
Norham v. 7. pt 1st. 77, 80.
v. 8. 53 a.
North v. 4. pt 1st. 19.
Northalverton v. 1. 75, 76,
77, 81.
Northampton v. 1. 7. v. 4.
pt 2d. 163 a. v. 6. 66. v. 7.
pt 1st. 13.
Northburn v. 7. 127 A.
North-Cadbyri v. 2. 46.
Northcave v. 1. 57.
Northcury v. 2. 56.
Northewike v. 8. 112 a.
Northfolk; *or* Northfolke
v. 1. 28, 119. v. 2. 61. *See*
Norfolk.
Northfolke (D. of) v. 1. 31.
v. 7. pt 1st. 33. v. 8. 110 a.
Northlache v. 5. 2.
Northlech v. 2. 21.
North-Pedreton v. 2. 56.
Northon Difeney v. 1. 29.
Northstok v. 3. 84.
Northton v. 7. pt 1st. 27. v. 8.
52 a.
Northton (Philippes) v. 7.
pt 2d. 78 a.
Northtton Priory v. 7. pt 1st.
41.
Northtoun (Midfomer) v. 7.
pt 2d. 78 a.
Northumberland v. 1. 59,
90. v. 7. pt 1st. 73. Castles
there 75, 78. little Wood
there 81. Howses of Re-
lygion there 77.
Northumberland v. 1. 59, 90.
The Names of the Kings
there v. 7. pt 2d. 60 a, b.
The Earls of Northumber-
land 60 b.
Northumbreland (Erle of)
v. 7. pt 1st. 17, 66. His
Castelles and Manors *ib.*
Northwich, *or* Norwiche
v. 5. 81, 82. v. 6. 67.
v. 7. pt 1st. 40.
Norton v. 8. 68 b.
Norton Regis v. 4. pt 2d.
186 b.
Norwode v. 3. 37, 86.
Noseley v. 1. 15.
Noteres, *or* Noleres v. 1. 92.
Notingham, *or* Noryngham
v. 1. 110, 111, 112. v. 5.
93, 97. v. 8. 70 a.
de Novo Mercato v. 8. 76 a.
Novo Mercatu (Barnardus
dc) v. 5. 68.

Novum

- Novum castrum v. 1. 109.
 Novum castrum conditum
 v. 7. pt 2d. 61 a.
 Nunneiton v. 1. 21.
 Nunne-Eiton v. 2. 23.
 Nunne Eton v. 7. pt 1st. 26.
 Nunney Delamere v. 7. pt
 2d. 73 b. 78 b.
 Nunny v. 1. 34.

 O
 Och R. v. 2. 16.
 Ockenulle v. 2. 16.
 Odda v. 5. 2.
 Oddo dux v. 6. 81, 96.
 Odel v. 7. pt 1st. 3.
 Odo v. 1. 98.
 Odo Remensis v. 8. 89 b.
 Oen v. 5. 48.
 Offa (K.) v. 2. 38. v. 6. 80.
 v. 8. 87 b. 88 a, b. 93 a.
 96 a. 97 a. 99 a.
 Offa's Dike v. 5. 3, 9.
 Ogle v. 8. 50 b.
 Ogor Castelle v. 4. pt 1st. 66.
 Ogor R. v. 4. pt 1st. 75.
 Bridges on it *ibid.*
 Ogweyne v. 5. 50.
 d'Oilly. *See de Olleio.*
 de Olleio, *five d'Oilly*, v. 2.
 17.
 Okam v. 6. 30.
 Okeburn v. 3. 72.
 Okington v. 6. 100.
 Oldford v. 7. pt 1st. 43.
 Oldham v. 3. 27, 32, 36.
 Oldleche v. 6. 60.
 Olney v. 4. pt 1st. 19. v. 7.
 pt 1st. 1, 4.
 Olney, *or* Alney v. 5. 2.
 Olpenne v. 6. 48.
 Ombreley v. 4. pt 2d. 183 b.
 Ombridge v. 7. pt 1st. 33,
 35.
 Onefloo v. 5. 30.
 Oney R. v. 4. pt 2d. 179 b.
 v. 7. pt 1st. 34.
 Oney, *or* Somergille, R. v. 5.
 10.
 Orbe v. 1. 108.
 Orchard v. 2. 60, 61.
 Oresworth v. 7. pt 1st. 44.
 Oringgam v. 5. 93.
 Orleaunce v. 2. 33.
 Orleton v. 8. 77 a, b. 78 a,
 79 a.
 Ormekirk v. 7. pt 1st. 56.
 Ormond v. 7. pt 2d. 79 b.
 Ormonde v. 6. 53.
 Ormund (Ld. of) v. 4. pt 2d.
 192 a.
 Orwike v. 7. pt 1st. 57.
 Osberne v. 4. pt 2d. 172 b.
 Osburne v. 8. 75 b.
 Osbertus dominus de Tod-
 denham & Wolston v. 6.
 23.
 Ofeney v. 2. 18, 19.
 Ofith (St.) v. 4. pt 2d. 192 a.
 Ofitha (S.) v. 8. 79 b. 80 a,
 81 a, b. 82 a.
 Osmund Erle of Dorchestre,
 and afterwards Bp. of Sa-
 resbyri v. 3. 59.
 Osmunde (S.) v. 3. 63.
 Osmundus Ep. Sar. v. 6. 34.
 Osmundus v. 8. 83 a.
 Ospring v. 7. 144 A.
 Osric (*King*) v. 2. 38. v. 4.
 pt 2d. 171 b. 172 a. v. 8.
 75 a.
 Ostinghaungre v. 6. 7.
 Ostrepole v. 3. 80.
 Oswald (St.) v. 4. pt 2d. 173 a.
 Oswald (Priory of St.) v. 4.
 pt 2d. 172 b.
 Oswaldes (St.) v. 1. 44.
 Oswaldus v. 5. 2, 91. v. 8.
 95 a. 96 a.
 Oswestre v. 4. pt 2d. 181 b.
 v. 7. pt 1st. 33.

Oswestre

- Ofwestre, *or* Croixofwalde v. 5. 38, 39, 40.
 Ofwi v. 8. 96 a.
 Ofwin v. 8. 82 b.
 Ofwin (S.) v. 5. 101.
 Ofwinus rex v. 6. 34. v. 8. 85 b.
 Ofwius v. 8. 56 b.
 Ofwius rex v. 8. 85 b.
 Ofwy v. 8. 97 a.
 Ofwy K. of Northumberland v. 4. pt 2d. 188 b.
 Otely v. 1. 48. v. 5. 31.
 Oter v. 3. 41, 73.
 Oterburne v. 3. 73, 74.
 Oterburne v. 7. pt 1st. 75.
 Oterey v. 3. 36, 39, 41. *See* Mohun.
 Otermouth v. 3. 41.
 Oterton v. 3. 41.
 Ottemor v. 4. pt 2d. 191 a.
 Otterdene v. 6. 5.
 Over v. 6. 100.
 Overshal v. 1. 51.
 Ovingeham v. 5. 106.
 Ouldcastle v. 4. pt 2d. 175 a.
 Oundale v. 1. 3.
 Oureton v. 5. 33.
 Owborne v. 7. pt 1st. 1, 6.
 Owen v. 8. 83 a.
 Owinus v. 8. 95 b.
 Owse Water v. 8. 69 a.
 Owfen v. 5. 94.
 Oxenbridge v. 6. 59.
 Oxeney v. 7. 140, 142 A.
 Oxford, *or* Oxforde v. 2. 17. v. 3. 67. v. 4. pt 2d. 163 a. 191 b. v. 7. pt 1st. 8, 13. pt 2d. 63 b. 71 b. v. 8. 74 b. 78 b. 113 b. 114 a.
 Oxford. The Houses of Freres Preachers there by whom founded v. 6. 44.
 Earls of Oxford 42, 71.
 Oxor R. v. 4. pt 1st. 66.
 Oxton v. 3. 25, 26.
 Vol. 9.
- Oxtun v. 1. 41.
- P
- Padestow v. 2. 74, 75. v. 3. 1, 2, 95.
 Paddistow v. 7. 118 A.
 Paganus fil. Joan. v. 8. 89 a.
 Page v. 1. 121.
 Pagham v. 8. 112 a.
 Paine, *or* Paynes Castel v. 7. pt 1st. 27, 67.
 Painter v. 3. 22.
 Pakare v. 6. 83.
 Pakington v. 7. pt 1st. 26.
 Palmer v. 6. 19, 20.
 Palmers v. 4. pt 1st. 44.
 Palmesunday feld v. 4. pt 1st. 19.
 Palton v. 2. 40.
 Pancefoot v. 4. pt 2d. 171 a.
 Pandonia (S.) v. 8. 107 b.
 Panton Bek v. 7. pt 1st. 51.
 Par v. 1. 10, 86. v. 5. 17, 114, 115. v. 7. pt 1st. 62.
 Parre v. 6. 68. v. 7. pt 1st. 18. v. 8. 109 b.
 Parke v. 2. 72.
 Parke Bahan v. 4. pt 1st. 51.
 Parker v. 4. pt 1st. 3. pt 2d. 184 b. *See* Malverne.
 Passelew v. 6. 48.
 Paternus (S.) v. 8. 85 b.
 Pateshul, *or* Pateshull v. 1. 117. v. 3. 37. v. 5. 99. v. 8. 71 b.
 Patrike (S.) v. 3. 40.
 Patrington v. 1. 57, 68.
 Paulette v. 6. 12, 20, 39.
 Pawlet Lord St. John v. 4. pt 1st. 42. *See* Powlet.
 Paulinus v. 8. 56 b.
 Paunch Crosse. *See* Pontus Crosse.
 Payne v. 4. pt 1st. 71. v. 6. 15.
 † H Paynel,

- Paynel, Paynell, *or* Paynelle
 v. 1. 27, 28, 29. v. 7.
 204 A. v. 8. 110 a.
 Paynes v. 5. 3.
 Paynes Castiel. *See* Paine
 Castel.
 Pebidiauc. *See* Dewys Land
 v. 5. 81.
 Pecfordton v. 5. 81.
 Pecham v. 6. 1, 3.
 Peche v. 6. 64.
 Peder v. 2. 56.
 Pederton v. 6. 67.
 Pedertun v. 2. 56.
 Pedreton v. 3. 85.
 Peito v. 8. 73 a. 74 b.
 Pelene v. 3. 18.
 Pembridge v. 8. 86 b.
 Pembro v. 3. 7.
 Pembroke (Erles of) v. 6.
 23.
 Pembruge v. 4. pt 2d. 175 a.
 177 a.
 Pen v. 3. 9.
 Pen R. v. 7. pt 1st. 37.
 Penar v. 4. pt 1st. 59, 61.
 Penare Point v. 3. 13.
 Penarth v. 3. 14, 15.
 Penbere v. 5. 62.
 Penbont v. 4. pt 1st. 66, 71.
 Penbre v. 5. 24.
 Penbroke v. 1. 84, 86. v. 5.
 12, 74.
 Pencair v. 3. 4.
 Penchirche v. 6. 22.
 Pencombe v. 3. 5.
 Pencragan v. 5. 75.
 Penda K. of Merches v. 4.
 pt 2d. 188 b.
 Penda rex v. 8. 79 b. 88 b.
 Pendewi v. 5. 29.
 Pendiluen v. 4. pt 1st. 64.
 Pendent v. 3. 10.
 Pendinas v. 3. 7, 8, 11, 13,
 14.
 Pendragon v. 8. 69 b.
 Penfilly v. 4. pt 2d. 177 a.
 Penfufis v. 3. 10.
 Penhil v. 8. 56 a.
 Penkelthe, *or* Penkelthle v. 5.
 69, 72. v. 7. pt 1st. 27.
 Penknek v. 3. 17.
 Penle v. 3. 21.
 Penley v. 1. 121. v. 4. pt 1st.
 42.
 Penlimnmon v. 5. 80.
 Penlline v. 4. pt 1st. 70.
 Penrine v. 3. 10, 11. v. 5.
 50.
 Penrise v. 4. pt 1st. 55.
 Penfandes v. 3. 5.
 Pensants v. 7. 119 A.
 Pensforde v. 7. pt 2d. 76 a.
 Penfey v. 7. pt 2d. 66 b.
 Penteney v. 1. 109.
 Penthline Commote v. 5. 44.
 Pentowen v. 3. 14, 30.
 Penwardine v. 5. 84.
 Peny v. 1. 18.
 Percy v. 1. 40, 50, 56, 59,
 64, 66, 86, 88, 104. v. 3.
 65. v. 5. 102. v. 6. 3, 17,
 32, 45, 53, 54. 88. v. 7.
 pt 1st. 66. v. 8. 50 a, b.
 65 a.
 Pereth, *or* Perith v. 7. pt 1st.
 71, 72. A Castle within a
 Myle of it 63.
 Perham v. 6. 52.
 Peritorre v. 3. 31.
 Perot v. 5. 28.
 Perfebridg v. 1. 93.
 Perfhore, *or* Perfore v. 4. pt
 1st. 46. pt 2d. 169 a. 170 a.
 185 a. v. 5. 2. v. 7. pt 1st.
 23. v. 8. 75 b.
 Perskilly v. 5. 28.
 Peryn v. 7. 121 A.
 Peterborow v. 1. 4.
 Petite v. 3. 3, 6.
 Peto v. 4. pt 2d. 164 a.
 Petrocus v. 8. 85 b.
 Petronilla,

- Petronilla, Countess of Leyr-
cester v. 1. 16.
- Petworth v. 6. 32. v. 7. pt 1st.
66.
- Pety Pole v. 5. 82.
- Peveler, *or* Peverelle v. 2.
33, 77. v. 3. 1, 2, 84. v. 6.
53. v. 7. pt 2^d. 62 a.
- Philepote v. 3. 73.
- Philippa Regina v. 3. 76.
- Philippe King of Castelle
v. 3. 25, 30.
- Philippes v. 6. 31.
- Philippes - Northtoun, *or*
• Philipps Northetowne v. 2.
34. v. 7. pt 2^d. 74 a.
- Philippus ep. Dunelm. v. 8.
51 b.
- Philips v. 4. pt 2^d. 174 b.
- Picot v. 8. 68 a.
- Picts Wall v. 7. pt 1st. 69, 72.
- Pidel Trent v. 6. 60.
- Pigot v. 8. 71 b. *See* Pygot.
- Pilkenton v. 7. pt 1st. 57.
- Pilkington v. 6. 37.
- Pille, *or* Pille Rose v. 5. 12.
- Pilleldon v. 5. 48.
- Pilston, Puliston, *or* Pyllelston
v. 5. 34.
- Pilton v. 3. 86.
- Pincke Welle v. 5. 2.
- Pinkenes v. 8. 76 a.
- Pippewelle v. 1. 14.
- Pipwel v. 5. 94.
- Piranes (S.) *alias* Kenerine,
vel Keverine v. 3. 8, 9.
See Keverine.
- Place v. 5. 116.
- Place amed we v. 5. 59.
- Placete v. 2. 20.
- de Placeto v. 4. pt 1st. 19.
- Planca v. 6. 48.
- Plantagnet v. 3. 44.
- Plaschey Castelle v. 6. 65.
- Plescy. *See* Tumblestoun.
- Plimtoun v. 2. 66, 71.
- Plokenet v. 8. 85 a.
- Plouhe Paroche Wriothe-
grig v. 5. 37.
- Plumber v. 6. 52, 53.
- Plunton v. 1. 104.
- Plym v. 3. 21, 23.
- Plymmouth, *or* Plymouth v. 3.
19, 22. v. 7. 117 A.
- Plympton v. 3. 13, 22, 23,
24.
- Poel, *or* Pole v. 2. 47, 58.
v. 5. 50. *See* Pole.
- Pointz, *or* Pontz v. 4. pt 1st.
16, 17. v. 6. 54, 56, 60.
See Poynts.
- Pokelington v. 1. 49, 50.
- Pokefhaulle v. 6. 28.
- Pole v. 3. 52, 53, 91. v. 4.
pt 1st. 19. v. 7. pt 1st. 36,
43. pt 2^d. 63 b. v. 8. 54 a, b.
See Poel.
- Pole (de la) v. 1. 53, 54, 55,
56, 57. v. 2. 6, 7. *See*
Poel.
- The Poles v. 3. 31.
- Politiane v. 6. 5.
- Pollard v. 3. 97. v. 6. 15.
- Pollele Bay v. 5. 50.
- Polstun v. 3. 94.
- Polto v. 8. 79 b.
- Polton v. 8. 77 a.
- Pomery v. 6. 61.
- Ponsbyri v. 4. pt 1st. 45. v. 6.
60.
- Ponslithe v. 4. pt 1st. 45.
- Pont v. 7. pt 1st. 79.
- Pont Bessaleg v. 4. pt 1st. 52.
- Pont Erliesk v. 4. pt 1st. 55.
- Pont Gigman v. 4. pt 1st. 69.
- Pont He v. 4. pt 1st. 69.
- Pont Lay v. 4. pt 1st. 53, 63.
- Pont Landouhe v. 4. pt 1st.
69.
- Pont Lechwith v. 4. pt 1st.
58, 63.
- Pont Newith v. 4. pt 1st.

- 55, 69.
 Pont Remny v. 4. pt 1st. 51,
 54.
 Pont Rithfarn v. 4. pt 1st. 59,
 63, 64.
 Pontecacus v. 8. 53 a.
 Pontefract, *or* Pontfract v. 1.
 42, 46. v. 5. 91.
 Pontiffara v. 3. 71.
 Pontperlus Bridg v. 2. 44,
 45.
 Pontus Croffe, *vel* Paunch
 Croffe v. 3. 18.
 Pontz. *See* Pointz.
 Poole v. 4. pt 1st. 3, 6. v. 8.
 70 a.
 Poole Penreth v. 3. 10.
 Pope v. 4. pt 2^d. 178 b.
 Popham v. 6. 40, 53.
 Porbek v. 3. 52.
 Porlogh Bay v. 2. 63.
 Port v. 6. 74. v. 8. 50 a.
 Port Maure v. 5. 28, 29.
 Portchester v. 3. 80.
 Porte Clays v. 5. 29.
 Porte Meline v. 4. pt 1st. 70.
 Porter v. 1. 29. v. 6. 31.
 v. 7. pt 1st. 52. v. 8. 86 a.
 Portes (the V.) v. 7. 127,
 133 A.
 Portesbridg v. 3. 82.
 Porteskewin v. 5. 5.
 Portesmouth v. 3. 80, 81, 82.
 Portgenin v. 3. 95.
 Porthamal v. 5. 69.
 Porthguin v. 2. 74.
 Porthiffek v. 2. 74.
 Portiffek v. 3. 95.
 Porthruan v. 7. 122 A.
 Portingale v. 1. 86.
 Portington v. 1. 58.
 Portland v. 3. 49, 50, 51.
 Portu (Hugh de) v. 4. pt 2^d.
 171 b. v. 8. 75 a.
 Pott, *five* Bruge v. 8. 84 b.
 Potton v. 7. pt 1st. 1.
 Potuarry v. 5. 56.
 Pouger v. 1. 9.
 Poulet v. 2. 55. v. 3. 8.
 Poulmorlande v. 3. 18.
 Poulpere, *or* Poulpirrhe v. 3.
 9, 18.
 Poul Pier v. 7. 123 A.
 Poulpirrhe. *See* Poulpere.
 Poulruan v. 3. 18.
 Poultney v. 4. pt 2^d. 190 b.
 Poul Wheverel v. 3. 9.
 Poulwitheral v. 3. 10.
 Pouncevolt v. 8. 76 a.
 Poure v. 2. 49. v. 3. 62, 67.
 Powderham v. 3. 35.
 Power v. 4. pt 2^d. 164 a. v. 8.
 73 a.
 Powesland v. 7. pt 1st. 29.
 Powis (Lord) v. 6. 16. v. 7.
 pt 1st. 28, 29, 35.
 Powys v. 4. pt 1st. 45.
 Powllet (Lord St. John v. 7.
 pt 2^d. 73 b. *See* Pawlet.
 Poyninges (Lord) v. 7. pt 1st.
 66.
 Poynings v. 6. 7, 56.
 Poynter v. 1. 16.
 Poynton v. 7. pt 1st. 40.
 Poynts v. 7. pt 2^d. 72 b. *See*
 Pointz.
 Poys v. 1. 52.
 Pray (de la) v. 1. 4, 9.
 Prescot (Mr.) of Chester
 v. 7. pt 1st. 56.
 Prestcod v. 7. pt 1st. 56.
 Prestebyri v. 6. 79. v. 8. 87 b.
 Prestein v. 5. 3.
 Presteine v. 4. pt 2^d. 176 a.
 177 b. 180 a.
 Presteine, *or* LLanandre v. 7.
 pt 1st. 27.
 Prestland v. 7. pt 1st. 43.
 Preston v. 5. 84. v. 7. pt 1st.
 56, 68.
 Prestun v. 4. pt 1st. 38, 39.
 Prestwike v. 5. 82.
 Prideaux

- Prideaux v. 3. 25.
 Prinkeneffe v. 4. pt 2d. 172 b.
 Priston v. 3. 84.
 Protasius v. 3. 76.
 Prudho v. 7. pt 1st. 64.
 Pfaltre v. 4. pt 1st. 49.
 Ptolemæus v. 7. 131, 132,
 133, 136 A.
 Pucklechirch v. 7. pt 2d. 76 a.
 Pudsey v. 5. 114.
 Pulforde v. 3. 93.
 Pulham v. 4. pt 1st. 4.
 Pulifton. *See* Pilston.
 Pulkle church v. 7. pt 2d.
 76 a.
 Pultun v. 2. 23.
 Puntoun v. 3. 96.
 Purefey, Purefoy, *or* Clear-
 foy v. 1. 24, 39. v. 4. pt 1st.
 44. pt 2d. 189 a. v. 6. 60.
 Pufcandel v. 3. 90.
 Pufcandelle v. 2. 50.
 Puteacus v. 8. 52 a, b.
 Pyddildour. *See* Trent.
 Pye v. 2. 29.
 Pygot v. 4. pt 1st. 1. *See* Pigot.
 Pykering v. 1. 64, 70, 71, 72.
 Pylketon v. 5. 83.
 Pylleston. *See* Pilston.
 Pyperde v. 2. 7, 8.
 Pylton v. 3. 93.

Q

- Quadesley v. 4. pt 2d. 173 a.
 Quantok-Hedde v. 2. 60.
 Quappelode v. 7. pt 1st. 49.
 Quarre v. 4. pt 2d. 175 b.
 Quarrere v. 3. 72.
 Quateford v. 4. pt 2d. 182 b.
 Quatermains v. 2. 8, 9.
 Qwatermayne v. 8. 50 a.
 Quathering v. 7. pt 1st. 52.
 Quenburga v. 4. pt 2d. 174 b.
 Querendon v. 4. pt 2d. 191 b.
 192 a.
 Querendune v. 8. 114 b.
 Querne Hope v. 5. 38.
 Quinborow v. 6. 22. v. 7.
 130 A.
 Quinborow Castell v. 7. pt 1st.
 19.
 Quinci, *or* Quincy v. 6. 44.
 v. 8. 109 b.
 Quindred v. 8. 108 b.
 Quintine (S.) v. 8. 54 b.
 Quintino (Gul. de S.) v. 6.
 52.
 Quintino (Nicolaus de S.)
 v. 4. pt 1st. 47.
 Quivil v. 3. 32.

R

- Raby v. 1. 91, 92.
 Raculfe v. 6. 10.
 Radclif, *or* Radecliffe v. 1.
 22, 105. v. 3. 89. v. 5. 82,
 84, 93. v. 6. 56, 65.
 Radegundis (S.) v. 7. 128 A.
 Radeley v. 7. pt 2d. 64 b.
 Radenor, *or* Radnor v. 5. 3.
 v. 7. pt 1st. 27.
 Radenorshire v. 7. pt 1st. 27.
 Radulph v. 2. 19.
 Radulphus Cant. v. 8. 100 a.
 Radulphus decanus Heref.
 v. 8. 89 a.
 Radulphus fil. Ranulphi v. 8.
 54 b.
 Rafe of Pevemarsch v. 6. 15.
 Rafe Erle of Stafford v. 6.
 22.
 Ragelande, *or* Ragland v. 4.
 pt 1st. 63, 70. v. 5. 6. v. 6.
 30.
 Rainesford v. 6. 16.
 Raifun v. 7. pt 1st. 50.
 Rale (Gul. de) v. 6. 36.
 Rambaldus v. 2. 24.
 Ramehed v. 3. 21.
 Ramesbery v. 7. pt 2d. 65 b.
 Ramefey

- Ramefey v. 5. 27. v. 7. pt 2d. 67 a.
 Ramefgate v. 7. 138 A.
 Rameffun v. 2. 1, 48, 49.
 Ramfunne v. 3. 90.
 Randol v. 7. pt 1st. 36.
 Randol (Erle of Chester) v. 7. pt 1st. 40.
 Ranulph Erle of Chester v. 7. pt 1st. 40.
 Ranulphus v. 8. 67 b.
 Ranulphus capellanus v. 8. 83 a.
 Ranulphus ep. Dunelm. v. 8. 51 b.
 Ratesburgh, *or* Richboro v. 7. 138 A.
 Rather Owy v. 5. 76.
 Ratte Island v. 3. 6. v. 7. 118 A.
 Ravensburg v. 1. 57, 68.
 Ravenswath, *or* Ravenswathe v. 1. 95. v. 5. 114.
 Raunton v. 1. 35.
 Rayder v. 5. 14. v. 7. pt 1st. 27.
 Rayne v. 6. 12.
 Reading v. 2. 3, 4, 20, 53.
 Reculver v. 7. 131, 137 A.
 Redde Bank v. 5. 54.
 Redde Castl v. 7. pt 1st. 32.
 Reddeues v. 6. 64.
 Reddon v. 3. 21.
 Rede v. 6. 78. v. 7. pt 1st. 7.
 Rede R. v. 7. pt 1st. 74.
 Redmille v. 6. 32.
 Redruth v. 7. 117 A.
 Reduers, *or* Reduerse v. 3. 24. v. 6. 100.
 Ree R. v. 7. pt 1st. 34.
 Reginalde v. 2. 37.
 Reginaldus Cancellarius v. 2. 53.
 Reginaldus Molendinarius v. 1. 34.
 Reha v. 4. pt 2d. 175 a.
 Reinelmus v. 8. 86 a.
 Religioſæ domus in Cantia v. 8. 90 b. in Southſax *ib.* in Southreia 91 a. in Southamptonſhire *ibid.* in Barkſhire *ibid.* in Wiltſhire *ibid.* in Dorſetſhire *ibid.* in Summerſetſher 91 b. in Devonſhir *ibid.* in Cornwalle *ib.* in Eſt-ſax *ibid.* in Middleſex *ib.* in Southfolke *ibid.* in Northfolke *ibid.* in Grantebrigefhire 92 a. in Lincolnſhire *ibid.* in Leirceſtreſhire *ibid.* in Northamtunſhire *ib.* in Hertfordſhire *ibid.* in Bedfordſhire *ibid.* in Bukyng- hamſhire 92 b. in Oxford- ſhire *ibid.* in Wireceſtre- ſhire *ibid.* in Herefordſhire *ibid.* in Warwikeſhire 96 b. in Staffordſhire *ibid.* in Dorſetſhire *ibid.* in Yorke- ſhire *ibid.* in Richemont- ſhire *ib.* in epiſcopatu Du- nelm. *ibid.* in lineis regn. Scot. *ibid.* in provinc. Lan- dav. *ibid.* in Banchoren. Diœc. *ibid.* in epiſc. S. Aſaphe *ibid.*
 Rembaldus Presbyter v. 5. 65.
 Remeney R. v. 5. 9.
 Remny R. v. 4. pt 1st. 52, 54.
 Notable Bridges on it 74.
 Remigius v. 2. 10. v. 8. 49 b. 83 a.
 Rencumbe v. 2. 25.
 Repingdun v. 6. 54.
 Repington v. 8. 49 a.
 Reſe v. 3. 33.
 Reſkimer v. 3. 3, 9, 10.
 Reſtinger v. 3. 14.
 Reſtormel v. 3. 17.
 Reſtormel Caſtel v. 7. 122 A.
 Reſtronget v. 3. 11.
 Retheford

- ord v. 5. 97.
 in, or Rudelan v. 5.
 ough v. 4. pt 1st. 59.
 See Ryver.
 v. 3. 4.
 hus, *five* Reynelmus,
 eref. v. 8. 77 b.
 ford v. 7. pt 2^d. 63 b.
 rooke v. 4. pt 2^d.
 ard. *See* Ripley.
 tre v. 4. pt 1st. 39.
 . v. 7. pt 1st. 58, 59.
 . 4. pt 1st. 39. v. 5.
 D. of Yorke v. 1. 5.
 E. of Marche and
 Yorke v. 4. pt 2^d.
 K. of the Romans
 16, 19.
 K. of the Romaines
 rle of Cornewaulle
 12, 13. *See* Sentia.
 (King) v. 4. pt 2^d.
 v. 6. 3.
 I. v. 1. 66. v. 2.
 II. v. 1. 59.
 III. v. 1. 16, 47, 68,
 2. v. 3. 14, 29, 53,
 4. pt 2^d. 163 b. v. 5.
 7. 8. 74 a.
 (Sir) of York v. 1.
 e v. 4. pt 1st. 57.
 e's Castle v. 4. pt 2^d.
 us Episc. Dunelm.
 52.
 us ep. Heref. v. 8.
 us r. v. 8. 101 a.
 us (S.) v. 8. 85 b.
 i castellum v. 8. 90 a.
 Richeboro. *See* Ratesburgh.
 Richeburge v. 7. 131 A.
 Richemansworth v. 1. 122.
 v. 6. 38.
 Richemont v. 1. 84, 95. v. 2.
 66. v. 5. 113. v. 8. 54 b.
 Richemont (Countes of) v. 7.
 pt 1st. 47.
 Richemont (Earls of) v. 8.
 67 b. 76 b.
 Richemontshire v. 1. 94, 100.
 v. 8. 65 b. 66 b.
 Richemontshire, Rivers of
 Name in it v. 5. 115. The
 Nature of the Country
 116.
 Richemounte v. 7. pt 2^d.
 78 a.
 Richmond and Sumertun v. 3.
 92.
 Ricote v. 2. 7, 8, 9. v. 8.
 50 a.
 Rider v. 1. 17.
 Ridesdale v. 7. pt 1st. 74.
 Ridle Hawlle v. 7. pt 1st. 43.
 Ridle Parke v. 5. 81.
 Rie v. 1. 64.
 Rievalli v. 1. 108.
 Rievalx v. 1. 107, 109.
 Rigate Ryver v. 6. 54.
 Rigois v. 4. pt 1st. 55.
 Ringesle v. 7. 127 A.
 Ringwodde v. 3. 60, 96.
 Ripley, or Ribbesfard v. 4.
 pt 2^d. 183 a.
 Ripon v. 1. 96, 97, 98, 99.
 v. 8. 68 a. Sepulchra no-
 biliun in Ecclesia de Ripon
 67 b. 68 a.
 Rippellingham v. 1. 55.
 Rifca v. 4. pt 1st. 52.
 ap. Rise Vchan v. 4. pt 1st.
 57.
 Rifingho v. 7. pt 1st. 3.
 Rifingho-Castel v. 1. 118.
 Rithin v. 4. pt 1st. 71.
 Riven,

- Salthouse v. 5. 54.
 Saltwood v. 7. 132 A.
 Salvach, *or* Salverach v. 5. 29.
 Salvage v. 1. 97. v. 6. 14, 28. v. 8. 56 b.
 Salwaine v. 1. 64.
 Samme v. 2. 1.
 Sampson (S.) v. 8. 85 b.
 Sanddiford v. 5. 82.
 Sandeford v. 8. 69 b.
 Saneforde. *See* Stanford.
 Sanford, *or* Sanforde v. 5. 81. v. 6. 44. v. 7. pt 1st. 35.
 Sanford Peverel v. 6. 12.
 Sandon v. 1. 44. v. 7. pt 1st. 52.
 Sandhil v. 2. 13.
 Sandwich, *or* Sandwiche v. 3. 53. v. 6. 10, 11. v. 7. 126, 131, 136 A.
 Sanheho v. 5. 54.
 Sannes v. 2. 33. v. 3. 84. v. 4. pt 1st. 10, 11.
 Sante v. 2. 15.
 Santon, *or* Stanton v. 1. 49.
 Sapcote v. 1. 5.
 Saresby v. 1. 52.
 Saresbyri v. 1. 6, 92. v. 3. 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68. v. 4. pt 1st. 47. *See* Salysbirie.
 Saresbyri (Earl of) v. 3. 16. *See* Salesbury (E. of).
 Sarik (St.) v. 2. 3.
 Sarisbiria v. 8. 83 a.
 Savage v. 6. 80. v. 7. pt 1st. 43.
 Savaricus v. 7. pt 1st. 76 a.
 Savel, *or* Savelle v. 4. pt 1st. 50, v. 6. 11. v. 7. pt 1st. 17.
 Saverton v. 2. 32.
 Savok v. 5. 84.
 Sauernake v. 7. pt 2^d. 66 b.
 Saultecumbe v. 3. 29, 30.
 Saulters Bridge v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Sawkille v. 8. 69 b.
 Sawley, *or* Wawley v. 4. pt 1st. 39. v. 7. pt 1st. 55.
 Saxton v. 1. 47. v. 6. 17.
 Saye v. 4. pt 1st. 17.
 Scalby v. 1. 57.
 Scalmey (Great) v. 5. 26.
 Scalmey (Lytle) *ibid.*
 Scamel v. 3. 65.
 Scarburge v. 1. 49, 57.
 Scardeburg v. 1. 66, 67, 68.
 Scargate, *or* Scorgate v. 5. 2.
 Scheffington v. 1. 24.
 Schilleston v. 3. 23.
 Schoukhold v. 5. 26.
 Schrobbsbury. *See* Shrobbesbury.
 Scilley v. 4. pt 1st. 61.
 Scylley v. 3. 6, 38.
 Scylley Isles v. 7. 118 A.
 Scorgate. *See* Scargate.
 Scorte, *alias* Rotheram v. 5. 91. v. 6. 61, 66.
 Scotus (Johannes) v. 2. 27.
 Scroby v. 1. 37.
 Scrope v. 1. 95, 96. v. 2. 61. v. 4. pt 1st. 2. v. 5. 93, 114, 115. v. 6. 26, 32, 46. v. 8. 54 a, b. 56 a. 65 a, b. 66 b. 67 a.
 Scylteceftre v. 7. pt 2^d. 61 a.
 Sebroke v. 4. pt 2^d. 172 b. v. 8. 75 b.
 Segeba v. 8. 83 a.
 Segent R. v. 5. 49, 50.
 Seggemore v. 2. 42.
 Segrave v. 2. 11. v. 6. 23, 30, 76.
 Seintleger, *or* Seintliger v. 4. pt 1st. 13. v. 6. 5.
 Selebourne v. 3. 72.
 Seleby, *or* Selleby v. 1. 40, 56. v. 7. pt 1st. 69.
 Seledriada, *or* Seledrida v. 8. 87 b.

I N D E X.

67.

- 87 b.
 Sellinger v. 1. 109. v. 6. 5.
 Selwod, *or* Selwood v. 3. 85,
 86. v. 7. p^t 2d. 78 a, b.
 Semar v. 1. 66. v. 6. 93.
 v. 7. p^t 2d. 67 a. v. 8. 107 b.
 Sempringham v. 1. 28.
 Sentia, Wife to Richard
 King of Romans v. 2. 24.
 Seperwell v. 6. 4.
 Sergeant v. 6. 46.
 Sergeaux v. 6. 46.
 Serlo v. 2. 24. v. 3. 64 v. 4.
 p^t 2d. 171 b. 172 a. v. 8.
 75 a.
 Seton v. 3. 18, 41, 42. v. 8.
 53 b.
 Seven, *or* Severne R. v. 1.
 64. v. 4. p^t 2d. 173 b. v. 7.
 p^t 1^a. 24, 34.
 Seukelham v. 2. 14.
 Sexbaldus v. 8. 95 a.
 Shaftesbury v. 4. p^t 2d. 177 b.
 v. 7. p^t 2d. 80 b.
 Shakerly v. 5. 30.
 Shakefton v. 3. 60.
 Sharford Bridge v. 4. p^t 2d.
 186 b.
 Sharpam v. 3. 86.
 Shefefeld v. 1. 42. v. 4.
 p^t 1^a. 14, 19, 44, 49. v. 5.
 94. v. 6. 46.
 Shefforde v. 7. p^t 1^a. 1.
 Shenston v. 4. p^t 2d. 187 b.
 Shepeton Corbet v. 7. p^t 1^a.
 33.
 Shepton v. 1. 49. v. 2. 42.
 Shepey v. 7. 136 A.
 Shepard v. 7. p^t 2d. 71 b.
 Shiffenol v. 7. p^t 1^a. 16.
 Shiningfeld v. 8. 79 a.
 Shirburn, *or* Shirburne v. 1.
 66. v. 2. 1, 8, 47, 48, 50.
 v. 3. 45, 90. v. 4. p^t 1^a. 38.
 v. 5. 91. v. 7. p^t 2d. 79 b.
 Shirburn R. v. 6. 13.
 Shirforde v. 4. p^t 1^a. 44.
 Shirhuten v. 1. 73.
 Shirifwottes - Castelle v. 1.
 63.
 Shirley v. 1. 17, 23. v. 6. 32.
 Shirwood v. 1. 110.
 Shoington Brigs v. 7. p^t 1^a.
 7.
 Shottewik, *or* Shottewike v.
 5. 54. v. 7. p^t 1^a. 40.
 Shrawarden Castle v. 4. p^t 2d.
 181 a.
 Shrawardine v. 7. p^t 1^a. 32.
 Shrewsbery, Shrewsbury,
 Shrewisbiry, *or* Shrobbef-
 byry v. 7. p^t 1^a. 15, 32,
 33. v. 8. 73 b. *See* Shrob-
 besbury.
 Shrewsbury, *or* Shrewsbyri
 (Earl of) v. 4. p^t 2d. 164 b.
 v. 5. 92.
 Shrobbesbury, Scrobbesbury,
or Shrewsbury v. 4. p^t 2d.
 168 a, b. 181 a. *See*
 Shrewsbery.
 Shrobbesbyri (Battle of) v. 1.
 86.
 Shropshire, Market Townes
 and Castelles there v. 7.
 p^t 1^a. 32. Abbays and
 Pories there 33. Rivers
 34. The Site and Com-
 modities of the Soile *ibid.*
 The Limites of the Shire
ibid.
 Shukborow v. 7. p^t 1^a. 38.
 Shydon v. 6. 32.
 Sibertefwalde, *or* Seperwelle
 v. 6. 4.
 Sidling, *or* Silling v. 3. 47.
 Sidmouth v. 3. 42.
 Siganus v. 8. 80 b.
 Siherus rex v. 8. 80 a.
 Silchester v. 6. 54.
 Silling. *See* Sidling.
 Simon Bp. of Saresbyri v. 3.
 12 57,

- 57, 68.
 Simonsbath v. 2. 64. v. 3. 92.
 Simonsburne v. 7. pt 1st. 74.
 Singheneth v. 4. pt 1st. 52, 57.
 Sinodune v. 2. 13, 14. v. 5.
 48.
 Sitingburn v. 7. 144 A.
 Sifeton v. 7. pt 2^d. 74 b.
 Siuara v. 8. 96 a.
 Skargil v. 1. 46, 47.
 Skefington v. 1. 15.
 Skegneffe v. 7. 204 A.
 Skel R. v. 5. 115.
 Skelfthorp v. 7. pt 1st. 51.
 Skenfrith v. 4. pt 2^d. 176 a.
 Sker v. 4. pt 1st. 67.
 Skerford v. 1. 13.
 Skerlaw v. 1. 58, 78.
 Skirlaw v. 8. 51 b. 52 a.
 53 b. 54 a.
 Skeuernok v. 5. 49.
 Skip v. 8. 77 b.
 Skipsey v. 1. 69.
 Skriven v. 5. 31.
 Slane v. 3. 92, 93.
 Slaptoun v. 3. 30.
 Slepyche v. 5. 28.
 Sleford, *or* Sleforde v. 1. 29,
 30. v. 7. pt 1st. 48.
 Slyngeby v. 4. pt 1st. 1.
 Smith, *or* Smithe v. 1. 23.
 v. 4. pt 2^d. 188 a. v. 5.
 54, 93.
 Smithe Broklet v. 5. 93.
 Smithon v. 1. 77.
 Snafe v. 1. 35.
 Snape v. 5. 114.
 Sodbiri (Little) v. 5. 65.
 Sodbyri v. 3. 86. v. 7. pt 2^d.
 72 a, b. 73 a. 75 b. 131 A.
 Sudbyri v. 7. 144 A.
 Sokburne v. 1. 64, 77.
 Somebourn v. 3. 72.
 Somer v. 6. 63.
 Somerey v. 4. pt 1st. 19.
 Somersfet, *or* Somersfete v. 1.
 84, 86, 87. v. 6. 30, 93.
 v. 8. 73 b.
 Somersfete (Duke of) v. 4.
 pt 1st. 39.
 Somersfete (E. of) v. 6. 3.
 Somersfetesshire v. 2. 64.
 Somerton v. 4. pt 1st. 16.
 Sopham v. 6. 61.
 Sore R. v. 1. 18, 20.
 Souch, *or* Souche v. 1. 13,
 14, 15. v. 5. 94. v. 6. 14,
 62, 68. v. 7. pt 1st. 3. v. 8.
 56 b. 107 b. 108 a. *See*
 Zouche.
 Soudestok v. 3. 84.
 Southall v. 4. pt 2^d. 192 b.
 Southam v. 4. pt 2^d. 170 a, b.
 191 a. v. 7. pt 1st. 26. v. 8.
 75 b.
 The Southammes v. 3. 31.
 Southampton v. 3. 74. De-
 scription of the Haven
 there *ibid*.
 Southan v. 4. pt 2^d. 163 a.
 South-Cadbyri v. 2. 46, 50.
 Southcote v. 3. 46.
 South-Croke v. 5. 49.
 Southetoune, *or* Southtoun
 v. 4. pt 2^d. 162 b. 186 b.
 v. 7. pt 2^d. 76 a. 78 a. *See*
 Suttoun.
 Southfolk. *See* Suffolk.
 Southfolke (D. of) v. 6. 13.
 South-Pederton v. 2. 56.
 South - Walis, Abbais and
 Prioris there v. 5. 12.
 Southwike v. 3. 82.
 Sow R. v. 7. pt 1st. 26, 37.
 Sowe v. 2. 42.
 Sowthwel v. 5. 93.
 Spaine v. 4. pt 1st. 19.
 Spaldwik v. 4. pt 1st. 48.
 Sparshold v. 6. 39.
 Speke v. 2. 51, 55. v. 3. 32.
 Spencer, Spensar, *or* Spenser
 v. 1. 87, 109. v. 3. 38.
 v. 4.

- v. 4. pt 2d. 164 b. 187 a.
v. 6. 50, 99. v. 7. pt 2d.
63 b. v. 8. 65 a. 73 b.
114 b.
- Spilesby v. 7. pt 1st. 50.
- Spiney v. 4. pt 1st. 19.
- Splot v. 4. pt 1st. 56, 58.
- Spofford, *or* Spoford v. 7. pt
1st. 66. v. 8. 77 a. 79 b.
87 b.
- Sposford v. 1. 104.
- Spurthow v. 7. pt 1st. 43.
- St. George v. 4. pt 2d. 178 a.
- Stafford, Stafforde, *or* Sta-
ford v. 1. 6. v. 3. 32, 86,
87. v. 4. pt 1st. 19, 45.
pt 2d. 186 a. 189 a. v. 6.
13, 18, 46, 53. v. 7. pt 1st.
36, 37.
- Stafford (Lord) v. 7. pt 1st. 18.
- Staffordshire, Market Townes
there v. 7. pt 1st. 36. Ca-
stelles *ibid.* Rivers 37.
Abbaies and Prioris *ibid.*
Forestes, Parkes, and
Chafis 38. The Site of
the Shire, and Commo-
dites of the Soile 39.
- Stainbyri v. 8. 77 a.
- Stalbridge v. 7. pt 2d. 80 b.
- Stanbury v. 8. 79 b. 86 b.
- Standeley, *or* Standley v. 5.
36, 81. v. 6. 37. v. 7. pt 1st.
8, 12, 42, 43. v. 8. 109 a.
- Stane v. 2. 65.
- Stanes v. 2. 1.
- Stanethrop, *or* Stanthorp
v. 1. 81, 92, 93.
- Stanewich v. 5. 116.
- Stanford, *or* Saneforde v. 1.
115. v. 6. 29, 30. v. 7.
pt 1st. 47, 48.
- Stanhope v. 1. 79. v. 8. 52 b.
- Stanthorp. *See* Stanethrop.
- Stanton, Stantune, *or* Staun-
ton v. 1. 15. v. 3. 84. v. 5.
85. *See* Santon.
- Stanwey v. 4. pt 2d. 169 a.
v. 6. 94.
- Stapleford, *or* Stapleforde
v. 3. 60. v. 7. pt 2d. 79 a.
- Stapleton, *or* Stapletun v. 1.
48. v. 3. 32, 37. v. 4. pt
1st. 19. v. 7. pt 1st. 15.
- Starkei v. 7. pt 1st. 42, 43.
- Staunford v. 7. pt 1st. 20, 21.
- Stawel v. 3. 85.
- Stawford v. 2. 66. v. 3. 93.
- Stephan, *or* Stephane Prior
v. 2. 71. v. 3. 94.
- Stephan's (S.) on the Hil
v. 3. 94.
- Stephan, *or* Stephen (King)
v. 1. 33. v. 6. 28. v. 8.
81 b. 97 b. 100 a.
- Stephanus comes v. 8. 67 a.
- Steward v. 6. 72.
- Steple Aslheton v. 7. pt 2d.
67 a.
- Steple Castle. *See* Stepton.
- Stepton, *or* Steple Castle
v. 5. 3.
- Stilington v. 3. 87, 88.
- Stinan's Chapel (S.) v. 5. 29.
- Stire v. 8. 52 b.
- Stitenham v. 6. 15.
- Stofforde Bridge v. 6. 54.
- Stoke v. 2. 2, 53, 54. v. 3.
69, 91. v. 4. pt 2d. 181 b.
v. 7. pt 2d. 65 b. 72 a.
- Stokcury, *or* Stoke Courcy
v. 3. 89.
- Stoke Castle v. 4. pt 2d. 179 b.
v. 6. 13.
- Stoke-Dawbeney v. 1. 115.
v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt 1st.
20.
- Stoke Flemming, *or* Fleminge
v. 3. 29. v. 8. 113 a.
- Stoke Gregory v. 2. 56.
- Stoke Gurcy v. 2. 63.
- Stoken Teigne v. 3. 31.
- Stokeray

- Stokesay v. 7. p^t 1^a. 33.
 Stoketon v. 7. p^t 1^a. 64.
 Stokton v. 1. 63.
 Stonard v. 7. 126 A.
 Stone v. 7. p^t 1^a. 36.
 Stone House v. 3. 21.
 Stone Priory v. 7. p^t 1^a. 36,
 37.
 Stoner v. 2. 11. v. 4. p^t 1^a.
 19. v. 7. p^t 2^d. 62 a.
 Stooone v. 4. p^t 1^a. 49.
 Stoppord v. 7. p^t 1^a. 40.
 Storford v. 6. 61.
 Stormester, Stourminster, *or*
 Stowrmminster v. 3. 96. v. 7.
 p^t 2^d. 79 a, b.
 Storthwaith, *or* Storthwayt
 v. 2. 40. v. 3. 88.
 Stothart v. 1. 102.
 Stoughton v. 1. 1.
 Stour, Stoure, *or* Stowre R.
 v. 2. 45. v. 3. 26, 54, 96.
 v. 4. p^t 2^d. 183 a. v. 7.
 p^t 2^d. 78 b. v. 8. 74 b.
 Bridges on it v. 3. 54, 96.
 v. Dowl.
 Stourton, *or* Stowrton v. 6.
 53, 54. v. 7. p^t 2^d. 78 b.
 79 a, b. v. 8. 109 b.
 Stow in the Wolde v. 5. 2.
 v. 7. p^t 2^d. 63 b.
 Stowe R. v. 4. p^t 2^d. 191 a.
 Stowey v. 2. 59.
 Stradel v. 8. 76 b.
 Stradeling v. 4. p^t 1^a. 65, 69,
 70, 76.
 Stradforde Abbay v. 7. p^t 1^a.
 20.
 Straford v. 1. 2.
 Stranbowe, Strangbow, *or*
 Strongbowe v. 4. p^t 2^d.
 172 a. v. 6. 23. v. 8. 75 b.
 76 a.
 Stranguaife, Strangwaife, *or*
 Strangways v. 1. 76. v. 3.
 42, 45, 47. v. 4. p^t 1^a. 2,
 6. v. 6. 12, 13.
 Strateford, *or* Strateforde
 v. 4. p^t 1^a. 46. v. 6. 3.
 Stratford apon Avon v. 4.
 p^t 2^d. 166 b. 167 a. 168 b.
 Stratford (John de) v. 4. p^t
 2^d. 167 a.
 Stratforde Langethorn v. 8.
 76 b.
 Strateflur, *or* Strateflure v. 5.
 13, 75, 76, 78. v. 7. p^t 1^a.
 31.
 Strate Marcelle Abbey v. 7.
 p^t 1^a. 29.
 Stratton on the Strete v. 1.
 35.
 Straunge v. 1. 117. v. 8. 71 b.
 Straw (Jak) *or* Strawe (Jakke)
 v. 6. 3. v. 7. 144 A.
 Streford, *or* Stretford v. 4.
 p^t 2^d. 180 a.
 Strelley v. 4. p^t 1^a. 2, 44.
 Stretey v. 7. p^t 1^a. 37.
 Stretford. *See* Streford.
 Stretton v. 4. p^t 2^d. 180 a.
 Strettons Dale v. 7. p^t 1^a. 34.
 Strettoun v. 2. 72.
 Strettun v. 3. 95.
 Streytley, *alias* Sturley v. 4.
 p^t 1^a. 14.
 Strigulenfiun genealogia v. 6.
 23.
 Strikeland v. 1. 2.
 Strogil v. 6. 23.
 Stronget v. 3. 11.
 Strowde v. 3. 3.
 Studeley (Lord) v. 6. 76.
 Studley Abbey v. 6. 74.
 Studlege Priory v. 7. p^t 1^a. 9.
 Stumpe v. 2. 27, 28.
 Sturley. *See* Streytley.
 Sturmestre Newtron v. 3. 86.
 Sturfeley, *or* Sturton v. 7. p^t
 1^a. 36.
 Sturton. *See* Sturfeley.
 Sturton (Lord) v. 7. p^t 1^a. 36.
 Stutevilla

I N D E X.

71

- Stutevilla (Robertus de) v. 5. 99.
 Suadale. *See* Sualedale.
 Suale R. Abbayes and Pories on it v. 5. 115.
 Sualedale, *or* Suadale v. 5. 113, 116.
 Sudeley v. 4. pt 2d. 170 a. v. 8. 74 b. 75 b.
 Sudeley Castell v. 8. 109 a.
 Suffolk v. 1. 54.
 Suffolk (Duke of) v. 1. 31. v. 8. 114 b.
 Sugar v. 3. 88.
 Sugwas v. 8. 87 a.
 Suliard v. 4. pt 2d. 179 a.
 Suliet v. 6. 95.
 Sulmo v. 6. 28, 54, 62, 64.
 Sumertun. *See* Richmond.
 Sunderland Bridge v. 1. 91.
 Sunning v. 2. 2, 3, 5.
 Surrey (E. of) v. 6. 46.
 Sureley v. 1. 109.
 Suthebyry v. 6. 3.
 Sutton v. 1. 32. v. 3. 22. v. 5. 66, 91. v. 7. pt 1st. 38, 52. v. 8. 49 a.
 Sutton Chafe v. 7. pt 1st. 38.
 Sutton Colefeild v. 4. pt 2d. 87 a, b. Lodges in Sutton-Chafe 187 a. *See* Southton.
 Suttoun v. 7. pt 2d. 64 a. *See* Southetoune.
 Swaculf v. 8. 52 b.
 Swadale v. 8. 66 a.
 Swale R. v. 1. 95. v. 8. 66 a.
 Swalo v. 7. pt 2d. 71 a.
 Swanley v. 3. 85. v. 4. pt 1st. 54.
 Swanus v. 8. 96 a.
 Swillington v. 4. pt 1st. 19.
 Swine v. 8. 52 a.
 Swineforde v. 8. 49 a.
 Swinesford v. 1. 93.
 Swinus v. 8. 82 b.
 Swithelinus v. 8. 95 a.
 Swynburne v. 7. pt 1st. 78.
 Swynfelde, Swinfeld, *or* Swinesfeld v. 8. 77 a, b. 78 a. 86 a.
 Sydenham v. 2. 60, 61.
 Syriek Newton v. 3. 38.

T

- Tadcaster v. 1. 47.
 Talbot v. 1. 106. v. 4. pt 1st. 19, 40, 41. pt 2d. 186 a. v. 5. 30, 81, 92. v. 6. 5, 78. v. 7. pt 1st. 15, 16, 17, 18, 26, 35. 126 A. v. 8. 73 b.
 Talbrooke v. 5. 2.
 Tale v. 3. 39.
 Tale Laugharne. *See* Lacharne.
 Taleponte v. 5. 43.
 Taleuan v. 4. pt 1st. 71.
 Talgarth v. 5. 69, 72.
 Talley v. 5. 13, 23. v. 7. pt 1st. 31.
 Talmeneth v. 3. 4.
 Taluarran Castell v. 5. 80.
 Tamar R. v. 2. 69. v. 3. 20, 21, 94. Bridges on it v. 2. 69. v. 3. 94.
 Tame v. 2. 9, 22, 25. v. 4. pt 1st. 48. v. 5. 2, 102. v. 6. 18, 53. v. 7. pt 1st. 7, 8, 37.
 Tame Abbey v. 4. pt 2d. 191 a.
 Tame Market 191 b. 192 a.
 Tame River 189 a. 192 a.
 Tamertun v. 2. 69. v. 3. 94.
 Tameworth, *or* Tamworth v. 4. pt 2d. 189 a, b. 190 a. v. 7. pt 1st. 26, 36, 37.
 Tancreville v. 6. 73.
 Tanfeld. *See* West. *See* Est.
 Tanfelde v. 5. 114, 115.
 Taphe R. notable Bridges on it v. 4. pt 1st. 74.
 Tarente v. 6. 54.

Tarington

- Tarington v. 3. 93.
 Tarne R. v. 5. 91.
 Tarfet v. 5. 102.
 Tateham v. 6. 66.
 Tatershaul v. 6. 63. v. 7. p^t 1^a. 50, 51.
 Tateshall v. 8. 54 b. 67 a.
 Tave v. 3. 21.
 Tavestoke v. 2. 69. v. 3. 21.
 Tau, Taue, *or* Taw R. v. 2. 67. v. 3. 92. v. 4. p^t 1^a. 55. v. 5. 23.
 Taulaughar v. 7. p^t 1^a. 67.
 Taunton v. 3. 85.
 Tawntoun. *See* Thonetoun.
 Taustok v. 3. 92.
 Tautun v. 3. 92.
 Tawton v. 2. 67.
 Tawy v. 4. p^t 1^a. 55.
 Taylbois v. 7. p^t 1^a. 52.
 Taylor v. 5. 10.
 Tecla v. 3. 4.
 Teddesle-chafe v. 7. p^t 1^a. 37.
 Teguín ar Taue v. 5. 12, 23.
 Teignemouth v. 3. 29, 31.
 Telesford, *or* Telesforde v. 4. p^t 2^d. 166 b. v. 8. 74 b.
 Temde. *See* Teme.
 Teme, *or* Temde R. v. 4. p^t 2^d. 178 b. v. 5. 3. v. 6. 80. v. 7. p^t 1^a. 34.
 Temple Bruern v. 1. 32.
 Tenterden v. 7. 139, 142 A.
 Terbrennine v. 4. p^t 1^a. 65, 66.
 Tercoite v. 4. p^t 1^a. 71.
 Tereudacus (S.) v. 5. 5.
 Termone v. 5. 50.
 Terne R. v. 4. p^t 2^d. 181 b. v. 7. p^t 1^a. 33, 34.
 Terre Mone v. 7. p^t 1^a. 22.
 Terrig R. v. 5. 37.
 Tershire v. 4. p^t 1^a. 66.
 Terstuard v. 4. p^t 1^a. 70, 71.
 Tertarith v. 5. 70.
 Terumber v. 2. 31.
 Teryarilth v. 4. p^t 1^a. 67, 72.
 Tese R. v. 1. 57, 93. v. 5. 116. v. 7. p^t 1^a. 65. Bridges on it v. 1. 77.
 Teston Bridg v. 6. 9.
 Tetbyri, *or* Tettebyri v. 2. 25. v. 6. 47, 48.
 Tetbyri Castelle v. 6. 80.
 Tetenhaul v. 7. p^t 1^a. 36.
 Tewe R. v. 8. 107 a.
 Tewi R. v. 5. 23, 25, 73.
 Tewkesbyri, *or* Tewkesbury v. 4. p^t 1^a. 46. p^t 2^d. 169 a. 170 a. 173 b. v. 6. 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98. v. 7. p^t 2^d. 71 a. Manor Places belonging to the Abbate of Tewkesbyri v. 6. 94.
 Teyne R. v. 3. 29. Bridges on it *ibid*.
 Thanet v. 7. 131, 137 A.
 Thawan R. v. 4. p^t 1^a. 62, 63. Notable Bridges on it 74. *See* Est. *See* Weste.
 Thays v. 4. p^t 1^a. 19.
 Theireancus v. 8. 85 a.
 Thelewaul, *or* Thelwall v. 7. p^t 1^a. 56.
 Thenis R. v. 7. p^t 1^a. 78.
 Theobald, *or* Theobalde v. 1. 94. v. 6. 4.
 Theobaldus arch. Cant. v. 8. 81 b. 82 a.
 Theocus Heremita v. 6. 81.
 Theodore v. 2. 38. v. 6. 24.
 Theodorus arch. Cant. v. 6. 34. v. 8. 95 a.
 Theodredus v. 8. 82 b.
 Theoldus v. 1. 5.
 Thimbleby v. 1. 28, 29.
 Thirgille v. 6. 62.
 Thirland v. 8. 70 a.
 Thifarte, *or* Disarte, Castelle v. 5. 56.

Thomas

- Thomas v.2. 30. v.4. p^t 1^a.
 70. v.8. 49 a.
 Thomas ap. Jonys v.5. 73.
 Thomas ep. Wellensis v.3.
 88.
 Thomas Archb. of Yorke
 v.4. p^t 2^d. 171 b. v.8.
 56 a. 75 b.
 Thomas (Sir Rhese ap.) v.5.
 13, 22, 25, 28, 73, 74, 75.
 Thonak v.1. 36.
 Thone R. v.2. 56.
 Thonetoun, *alias* Tawntoun
 v.2. 56.
 Thong, *or* Thonge v.6. 4.
 5. v.7. 144 A.
 Thoresby v.8. 56 a.
 Thornbury, Thornbyri,
 Thorneberye, *or* Thorne-
 byry v.4. p^t 2^d. 173 b.
 v.6. 51. v.7. p^t 2^d. 75 a.
 v.8. 76 a.
 Thorne v.2. 4. v.6. 11, 13.
 Thornes v.5. 30.
 Thorney Curtoise v.1. 29.
 Thornhull v.6. 52, 101. v.7.
 p^t 2^d. 79 a, b.
 Thornton. *See* Thorton.
 Thornton Bridge v.1. 72, 75.
 Thorpe v.1. 6, 49, 116.
 v.6. 36. v.7. 126 A. v.8.
 68 b.
 Thope Watervile Castle v.6.
 65.
 Thorton, *or* Thornton v.5.
 103. v.6. 62.
 Thrapeston v.1. 6.
 Throghmerton v.6. 94.
 Throghmorton v.4. p^t 2^d.
 167 b. 186 a. v.7. p^t 2^d.
 73 a.
 Throkmerton v.4. p^t 1^a. 19.
 Through-Bridge v.2. 30,
 31, 32.
 Thrum Danus v.8. 99 b.
 Thurstington v.5. 54.
 Vol. 9.
 Thurgoton v.5. 93.
 Thurne v.1. 40.
 Thurstanus arch. Ebor. v.8.
 100 a.
 Thwaites, Thwaytes, *or*
 Twaytes v.1. 76. v.6. 14.
 Thwarton v.8. 69 b.
 Thybleby (Dr.) v.7. p^t 1^a.
 50.
 Tichefeld v.3. 79.
 Tider uab Hohele v.4. p^t
 1^a. 52.
 Tidug v.4. p^t 1^a. 67.
 Tier Stuart v.4. p^t 1^a. 64.
 Tikenhill v.4. p^t 2^d. 183 b.
 Tikil v.5. 97.
 Tikkille v.1. 9.
 Tille, *alias* Celling v.6. 5.
 Tilleredus v.8. 53 a.
 Tillesly v.6. 15.
 Tilney v.6. 36, 37, 59. v.7.
 204 A.
 Tilthecoit v.4. p^t 1^a. 58.
 Tilton v.4. p^t 1^a. 19.
 Tinbigh v.5. 75.
 Tinby v.5. 26.
 Tine R. v.7. p^t 1^a. 65.
 Tinemouth, *or* Tynmouth
 v.7. p^t 1^a. 75, 78.
 Tiningham incens. v.7. p^t
 2^d. 61 a.
 Tintagel, *five* Dindagel v.2.
 73. v.3. 95. v.7. 117,
 118 A.
 Tinterne v.5. 5, 8, 12.
 Tipetore v.6. 16. v.8. 54 b.
 65 a.
 Tisoun v.8. 50 a.
 Tifton Bridge v.6. 9.
 Titenhul v.2. 52.
 Toaton, *or* Towton v.1. 47.
 Toddenham v.6. 23.
 Tokstasse v.7. p^t 1^a. 56.
 Tollerton v.1. 74.
 Tome River v.4. p^t 2^d. 184 b.
 Tonmer v.7. p^t 2^d. 80 a.
 † K Toorne

- Toorne Wood v. 1. 39.
 Topeclif v. 1. 75.
 Tofege, *for* Turege R. v. 2.
 67, 68, 69. Bridges on it
 69.
 Torey v. 3. 23.
 Torre v. 3. 31.
 Torrebay v. 3. 30.
 Torre Brian v. 7. p^t 1^a. 67.
 Torington v. 2. 68.
 Torkeley v. 1. 35.
 Tormerton v. 7. p^t 2^d. 73 a.
 74 a.
 Torteworth v. 7. p^t 2^d. 73 a.
 Torenes v. 2. 65. v. 3. 26,
 27.
 Torthaul v. 7. p^t 1^a. 36.
 Poterneio (Rob. de) v. 2.
 70 b. 71 a.
 Toterneius v. 1. 114.
 Totheby v. 7. p^t 1^a. 52.
 Touchet v. 4. p^t 1^a. 40.
 Toucestar v. 7. p^t 1^a. 13.
 Towcester v. 1. 12.
 Tounbridge v. 6. 9.
 Toure v. 5. 44.
 Towe v. 5. 79.
 Towen v. 5. 43.
 Towkey v. 7. p^t 2^d. 62 b.
 Townesende v. 4. p^t 1^a. 15.
 Townles v. 5. 92.
 Towten Feld v. 6. 17.
 Towton. *See* Toaton.
 Tracy, *or* Tracye v. 2. 65.
 v. 3. 92. v. 4. p^t 2^d. 169 a,
 170 a. v. 8. 74 b.
 Trahtmaure v. 5. 10.
 Traiford v. 5. 82.
 Traily v. 1. 107.
 Trebuclo. *See* Knighton.
 Trecarelle v. 3. 6.
 Tre Castel v. 5. 9, 72, 73.
 Tredelerch v. 4. p^t 1^a. 51.
 Trederth. *See* Tretherde.
 Tredewi, *or* Tredewy v. 2.
 73. v. 3. 95.
 Tredine v. 3. 5. v. 5. 29.
 Treegelly v. 3. 19, 20.
 Trefleming v. 4. p^t 1^a. 11.
 Trefnant v. 8. 86 a.
 Trefusis v. 3. 10.
 Tregaron v. 5. 75, 77.
 Tregoney, Tregony, *vel*
 Tregny v. 3. 12. v. 7.
 121 A.
 Tregor v. 3. 37.
 Tregose v. 6. 58.
 Tregoz v. 4. p^t 2^d. 176 a.
 v. 8. 84 a.
 Tregyon v. 3. 12, 13.
 Treheddy v. 3. 5.
 Trelaun v. 3. 18.
 Trelauny v. 3. 18, 19, 20.
 Trelille v. 2. 74. v. 3. 95.
 Tremain v. 3. 9.
 Tremertoun v. 3. 20.
 Tremeton v. 7. 124 A.
 Trenewith v. 3. 4.
 Trent, *or* Pyedildour R. v. 1,
 112, 113. v. 3. 52, v. 7.
 p^t 1^a. 37, 45.
 Trentam v. 5. 30.
 Tregreg, *or* Laukiby v. 5. 6.
 Trerise v. 3. 2.
 Tresbur v. 7. p^t 1^a. 20.
 Trefcaw v. 3. 6.
 Trefham v. 6. 38, 93.
 Treffeham v. 5. 94.
 Trefsimon v. 4. p^t 1^a. 62.
 Trefsinny v. 3. 2.
 Trefisian Bridge v. 3. 11.
 Tresk v. 1. 75.
 Trefvaunt v. 8. 77 a.
 Tretherde, *vel* Trederth v.
 3. 9.
 Trethayne Castel v. 7. 119 A.
 Tretour v. 5. 69.
 Trevagnion v. 3. 2, 14.
 Trevenny v. 2. 73.
 Treuenny v. 3. 95.
 Treveth v. 3. 91.
 Triveth v. 2. 58.
 Trevillane

- Trevilian** v. 2. 73.
Trevor v. 5. 37.
Treueuon v. 9. 49.
Treugarth v. 5. 28.
Treurewe v. 5. 48.
Treury v. 3. 15, 16, 17.
Trewry v. 3. 46.
Treuthey v. 3. 17.
Trewardreth v. 3. 9. v. 7. 122 A.
Trewardreth v. 3. 8.
Treward v. 3. 7.
Trillek v. 8. 77 a. 78 a. 79 a. 86 a.
Trody. *See* Gracedoin.
Trogy v. 5. 5, 6.
Troncester v. 8. 75 b.
Troutbek v. 5. 30.
Trow v. 6. 52.
Truewhit, *or* **Turwit** v. 5. 103.
Truru v. 3. 11.
Tureau v. 7. 121 A.
Trumber v. 8. 85 b.
Truffell v. 4. p^t 2^d. 167 b. v. 6. 46.
Tuder v. 8. 76 b. *See* Meredith.
Tue v. 7. p^t 2^d. 63 b.
Tuesnaunt v. 8. 79 a.
Tuine v. 7. 128 A.
Tumbarham v. 4. p^t 1^a. 52.
Tumblestoun, *al.* **Plescy** v. 4. p^t 1^a. 19.
Tunge v. 7. p^t 1^a. 32.
Tunstal, Tunstale, Tunstall, *or* **Tunstalle** v. 1. 47, 82. v. 3. 29. v. 4. p^t 1^a. 19. p^t 2^d. 164 a. v. 6. 66. v. 8. 73 a.
Tupholme Priory v. 7. p^t 1^a. 52.
Turbeville v. 4. p^t 1^a. 70.
Turbur v. 8. 70 b.
Turege R. v. 3. 93. *See* Torege.
Turgefe v. 6. 21, 54.
Turgotus v. 8. 51 b.
Turkillus com. v. 8. 82 b.
Turner v. 7. p^t 1^a. 52.
Turribus (Martinus de) v. 4. p^t 1^a. 45.
Turville v. 1. 24.
Turwit. *See* Truewhit.
Turwith, *or* **Turwithe** v. 4. p^t 1^a. 19. v. 7. p^t 1^a. 92.
Tussog LLuelin *wab* **Gersverde** **Trunden** v. 5. 48.
Tutbiri Castell v. 7. p^t 1^a. 36.
Tutburi v. 7. p^t 1^a. 36.
Twede v. 7. p^t 1^a. 80.
Twekesbyrie v. 8. 75 b.
Twexberye v. 8. 76 a.
Twichet v. 6. 15.
Twiford v. 3. 46, 73. v. 6. 9, 34.
Twiford Bridge v. 6. 9.
Twirton. *See* Twiverton.
Twistlebridge v. 7. p^t 1^a. 80.
Twiverton, or Twirton v. 3. 89.
Tyvertun v. 2. 64.
Twyne v. 6. 11.
Tylle R. v. 7. p^t 1^a. 79.
Tynbot v. 7. p^t 1^a. 27.
Tyne R. v. 7. p^t 1^a. 30, 31, 74, 78.
Tynedale v. 7. p^t 1^a. 74.
Great Robbing there 80.
Tynmouth. *See* Tinemouth.
Tyntern Abbey v. 6. 23.
Tyrelle v. 6. 800.
Tyue v. 5. 79.
Tywartraith v. 3. 14.

U

- Vacarius** v. 8. 99 b.
Valence v. 6. 70.
Valetorte v. 3. 20.
de Valle Torta v. 3. 23.
Valle Royal v. 5. 82.
Vallonius

- Valloniis (Petrus de) v. 8.
 71 a.
 Vanne v. 4. p^t 1st. 57, 70.
 Vanpage v. 6. 20.
 Vavafor v. 4. p^t 1st. 14.
 Vauldey v. 1. 26.
 Vaulx, or Vaulz v. 1. 12,
 108. v. 3. 12. v. 4. p^t 1st.
 9, 19. p^t 2^d. 178 b. v. 6.
 68, 93. v. 8. 90 a.
 Vaus v. 8. 71 a.
 Veel v. 6. 47, 50.
 Veer v. 7. 138 A.
 Vere v. 4. p^t 1st. 14. v. 5.
 70. v. 8. 78 a. 79 a, b.
 81 a. 82 b. 86 a. 87 a.
 A large Account of the
 Family v. 6. 42, 43, 44,
 45, 46.
 Vehan v. 4. p^t 1st. 66. v. 5.
 10, 69. v. 6. 69.
 Veisfy: *See* Harman.
 Vefcy v. 1. 31, 64. v. 8. 50 a.
 Veyfy v. 2. 67. v. 3. 22.
 Venables v. 7. p^t 1st. 43.
 Venceland, or Venteland v. 5.
 5, 6, 9.
 Vendraith Vaur v. 8. 106 a, b.
 Vendreth Vaur v. 5. 24, 25.
 Vendraith Vehan v. 8. 106
 a, b.
 Vendreth Vehan v. 5. 24, 25.
 Venetia, Rokkes so called
 v. 5. 8.
 Veniton Bridge v. 3. 39.
 Vensela v. 5. 113. *See*
 Wensla.
 Venteland. *See* Venceland.
 Verdoune v. 1. 21.
 Verney v. 1. 8. v. 7. p^t 1st.
 16.
 Vernon v. 4. p^t 2^d. 179 b.
 180 a. v. 6. 74.
 Vernoun v. 1. 29. v. 5. 31.
 v. 6. 74.
 Vernun v. 7. p^t 1st. 33.
- Veteri ponte (Robertus de)
 v. 8. 54 b.
 Uffenham v. 4. p^t 2^d. 168 b.
 Ufford v. 6. 45.
 Viate v. 1. 3.
 The Vies v. 7. p^t 2^d. 66 b.
 Villares, or Villars v. 1. 23.
 v. 6. 65.
 Ville. *See* La Ville.
 Vincent, or Vincente v. 1.
 24, 76. v. 4. p^t 1st. 6.
 Vineyard. *See* Dineyard.
 The Vinyarde v. 8. 76 a.
 Vinton v. 7. p^t 2^d. 63 a.
 Virgil (Polydore) v. 3. 89.
 Vitrocus v. 6. 44.
 Viviane v. 2. 76. v. 3. 1, 3.
 Ultikellus v. 8. 94 b.
 Ulnerhampton, or Wulner-
 hampton v. 7. p^t 1st. 36.
 Ulnerhampton. *See* Wulver-
 hampton.
 Undale v. 1. 116. v. 6. 66.
 v. 7. p^t 1st. 4.
 Undergod v. 7. p^t 1st. 32.
 Underwoode v. 2. 22.
 Unframville v. 8. 71 a.
 Uphavon v. 7. p^t 2^d. 66 b.
 Uphil v. 3. 48, 91.
 Upledon v. 8. 87 a.
 Upoter v. 3. 39.
 Uppingham v. 1. 25.
 Upsaule v. 8. 56 a.
 Upton v. 4. p^t 2^d. 173 b.
 v. 5. 100. v. 6. 80.
 Urbanus V. p. Ro. v. 8.
 101 b.
 Ure R. v. 5. 115. v. 8. 65 b.
 66 a.
 Ureby, or Roseby v. 1. 31.
 Uredale v. 5. 116.
 Ure Vaulx v. 8. 66 a.
 Urman v. 6. 93.
 Use. *See* Use.
 Uske v. 5. 12.
 Uskelle v. 1. 47.

Ustrate

Ufrate v. 5. 62.
 Uftwith v. 5. 76, 79.
 Uttok Cestre v. 7. pt 1st. 36.
 Uxbridge v. 2. 1. v. 4. pt 2^d. 192 b.

W

Wadacomes v. 5. 2.
 Wadebridge v. 2. 74. v. 3. 95.
 Wadele v. 5. 3.
 Wadham v. 6. 40. v. 7. pt 2^d. 73 a. 74 a.
 Wake v. 1. 28. v. 6. 45. v. 7. pt 1st. 47.
 Wakefeld v. 1. 44, 45, 46. v. 7. pt 1st. 53. v. 8. 69 a. 111 b. 112 b.
 Walch Maylor v. 5. 34.
 Walche v. 5. 65. v. 7. pt 2^d. 72 a.
 Waldavus v. 3. 71.
 Walden v. 6. 52.
 Waldeophus v. 8. 52 b.
 Walerane v. 8. 85 a.
 Walericus (Reginaldus de S.) v. 6. 47.
 Walerico (Tho. de S.) v. 6. 47.
 Walerie v. 8. 76 b.
 Waleries (St.) v. 2. 17, 18.
 Wales (Kings and Princes of) v. 1. 84.
 Waleys v. 6. 52.
 Walesey v. 5. 55.
 Walgreve v. 4. pt 1st. 19.
 Walingford v. 2. 12, 13. v. 3. 97.
 Walkerus ep. Dunelm. v. 8. 51 b. 52 b.
 Walkington v. 1. 57.
 Wallengforde v. 7. pt 2^d. 64 b.
 Walynghforde v. 7. pt 1st. 14.

Walleford v. 3. 97.
 Wallefshaul v. 7. pt 1st. 39.
 Wallia De Wallenfibus rebus perplura ex chronico incerti auctoris v. 8. 101 b. 102 a, b. 103 a, b. 104 a, b. 105 a, b. 106 a.
 Wallington v. 7. pt 1st. 78.
 Walloun v. 6. 27.
 Wathelington v. 2. 8.
 Walmer v. 7. 127 A.
 Walrond v. 3. 64.
 Walsche v. 6. 76.
 Walsche Poole v. 5. 3, 80. v. 7. pt 1st. 28.
 Walter v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Walterus ep. Dunelm. v. 8. 51 b. 53 a.
 Walterus ep. Heref. v. 8. 77 b.
 Waltham v. 3. 83. v. 6. 57.
 Walton v. 7. pt 1st. 56.
 Walworth v. 6. 26.
 Wanetinge v. 7. pt 2^d. 65 a.
 Wansbege v. 7. pt 1st. 79.
 Warde v. 5. 103.
 Warden v. 7. pt 1st. 1.
 Wardon v. 1. 109.
 Wardon-Abbey v. 1. 118.
 Wardona (monast. de) v. 1. 107.
 Ware v. 3. 52.
 Wareham v. 3. 52. v. 6. 3.
 Waren v. 8. 81 b.
 Warimunde v. 6. 48.
 Warine v. 6. 44. v. 7. pt 1st. 40.
 Warine E. of Surrey v. 1. 44, 45.
 Warington v. 7. pt 1st. 56.
 Warlewist v. 2. 76.
 Warner v. 7. 130 A.
 Warnerius fil. Gummari v. 8. 56 b.
 Warfop v. 1. 106.
 Warton v. 5. 85.

Wartre

- Wartre v. 2. 91, 109.
 Warwick, *or* War-
 wike v. 1. 12. v. 3. 88.
 v. 4. pt 1st. 46. pt 2^d. 163
 2, b. 164 a. 169 a, b. 167 b.
 189 a. 191 a. v. 6. 50, 91.
 v. 7. pt 1st. 16. v. 8. 73 a, b.
 74 a. 75 a. Several things
 about the Earls of War-
 wick in the Account of
 Theokesbyri v. 6. 81, &
 seqq.
 Warwick (Henry D. of) v. 4.
 pt 2^d. 164 b.
 Warwick (comes de) v. 8.
 93 b.
 Warwickeshire v. 8. 74 b.
 Warwickeshire, Market
 Townes there v. 7. pt 1st.
 26. Castelles *ib.* The
 length of the Countie *ibid.*
 Warwist v. 2. 71. v. 3. 23.
 Wasch, *or* Wasche R. v. 1.
 115. v. 6. 30.
 Wareley v. 6. 93.
 Watelingstrete v. 7. pt 1st.
 27.
 Watheling-Streate v. 1. 11,
 30, 35, 42, 46, 47, 101,
 105, 114, 120, 121.
 Watlyngestrete, the Way on
 it from Borow Bridge to
 Carlit v. 8. 69 b.
 Water Hed v. 3. 30.
 Waterton v. 1. 44.
 Waterville v. 1. 6.
 Watforde v. 6. 38.
 Waureman v. 7. pt 1st. 27.
 Watton v. 8. 50 a.
 Waverlegh v. 3. 72.
 Waulley v. 1. 106.
 Wawley v. 7. pt 1st. 55.
 Waullyng Fenne v. 1. 97.
 Waulwine v. 5. 72.
 Waure v. 4. pt 1st. 44.
 Way, *or* Wile, R. v. 3. 48.
 Waymouth v. 3. 48, 51, 53;
 97.
 Waynflēt, *or* Waynflete v. 4.
 pt 1st. 50. v. 6. 60. v. 7.
 pt 1st. 50, 204 A.
 Ways v. 2. 11.
 Webley v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Weddesbyri v. 7. pt 1st. 39.
 Wedenok v. 8. 74 b.
 Wedon v. 1. 11.
 Weford Brooke v. 4. pt 2^d.
 189 a.
 Weke v. 8. 49 a.
 Weland, *or* Welande, R.
 v. 1. 15. v. 6. 30. v. 8.
 69 a. (Bridges on it by-
 nethe Rokingham Bridge)
ib.
 Welingtonborow v. 1. 7.
 Welington v. 6. 47. v. 7. pt
 1st. 32.
 Welleby v. 7. pt 1st. 52.
 Welleden v. 1. 13.
 Welles v. 2. 40, 41. v. 3.
 88. v. 7. pt 2^d. 78 a. Mo-
 numents there v. 3. 88, 89.
 Palaces of the Bps of
 Welles v. 3. 89.
 Wellstreme v. 7. pt 1st. 7.
 Wenbro v. 5. 34.
 Wencedale v. 8. 65 b.
 Wenceland v. 4. pt 1st. 51.
 Wendover v. 4. pt 2^d. 192 a.
 Wenefoke, Wenlock, Wen-
 lok, *or* Wencelok v. 4. pt
 2^d. 181 b. 182 a. v. 6. 66,
 93. v. 7. pt 1st. 33. v. 8.
 89 a.
 Wenne ap^t Roberte v. 5.
 37.
 Wenning R. v. 6. 66.
 Wenno Castelle v. 4. pt 1st.
 61.
 Wenny v. 5. 12.
 Wenny R. v. 4. pt 1st. 66.
 Bridges on it 55, 75.
 Wenny

I N D E X.

79

- Wenny Priory v. 4. pt 1st. 66. v. 2. 8. v. 3. 84, 86. v. 4. pt 1st, 19. v. 6. 52, 53.
- Wenselaw v. 2. 56 a.
- Wensla v. 5. 114. See Ven-
fela.
- Wenslin R. v. 6. 67.
- Wentbrid v. 1. 42.
- Wente R. v. 1. 46.
- Wentforth (Ld.) v. 4. pt 1st. 19.
- Wentlugh v. 4. pt 1st. 51.
- Gentilmen there 53.
- Wentworthe v. 8. 45 b.
- Wenio v. 4. pt 1st. 65.
- Worburga reg. v. 8. 92 a.
- Werckworth v. 5. 106.
- Workworthe v. 7. pt 1st. 76.
- Worale v. 1. 79.
- Weredale v. 8. 52 a.
- Were v. 3. 30.
- Were R. v. 8. 52 a.
- Weremouth v. 1. 83. v. 7. pt 1st. 64.
- Werke v. 7. pt 1st. 77, 80.
- Werkenfop v. 1. 106.
- Wermister v. 7. pt 2^d. 67 a.
- Weslaw v. 1. 96.
- West v. 7. pt 1st. 51.
- Westall v. 4. pt 2^d. 163 b.
- Westbutter Wike v. 1. 41.
- Westbyri v. 7. pt 2^d. 67 b.
- Westcocker v. 2. 50.
- Weste Bere v. 3. 82.
- Weste Kente v. 6. 4.
- Weste Kirkeby v. 5. 54.
- Weste Thawan v. 4. pt 1st. 51. Gentilmen there 70.
- Westgate v. 1. 79.
- West Low v. 3. 18.
- Westmerland v. 1. 52, 80, 81, 90, 91. (Erle of) v. 6. 17. The limes of it v. 7. pt 1st. 62. See Dales. Gen-
tlemen of Namether 8. 69 b.
- Weston, on Westum v. 2. 1.
- Whaulley v. 4. pt 2^d. 39.
- Whellesborowghe v. 4. pt 1st. 44.
- Whetchille v. 6. 28.
- Whisk R. v. 5. 9.
- Whitburne v. 8. 87 a.
- Whitby, or Whiteby v. 2. 57, 68. v. 8. 50 a.
- Whit-chirche, Whitechurch,
or Whitechurch v. 4. pt 2^d. 181 b. v. 5. 33, 81. v. 7. pt 1st, 32, 34.
- White-Castel, or Castle v. 4. pt 2^d. 176 b. v. 5. 9.
- White-Chapell v. 7. pt 1st. 73.
- Whire Lakington v. 2. 55.
- Whitelesey v. 6. 3.
- Whitney v. 6. 21. v. 7. pt 2^d. 63 a.
- Whitshere Hyll v. 7. pt 2^d. 72 b.
- Whitstaple v. 6. 30.
- Whitewelle v. 1. 63.
- Whitewood v. 1. 46.
- Whiting v. 3. 86.
- Whittington v. 3. 6. v. 5. 40. v. 7. pt 1st. 32. v. 8. 89 b.
- Whitland v. 5. 74. A Tale
told by the Abbat of that
Place 79.
- Whitmaster v. 4. pt 2^d. 171 a.
- Whitston v. 6. 74.
- Whitwak v. 1. 20.
- Whorleton v. 4. pt 1st. 6.
- Wiat v. 6. 21.
- Wiburga

- Wiburga v. 8. 80 a.
 Worcesterhire, Market
 Townes there v. 7. pt 1st.
 23. Castles 23, 24. Ri-
 vers 24. Forests and Chafes
 25.
 Wicestre v. 7. pt 1st. 23.
 Wichampton v. 3. 63.
 Wiche v. 4. pt 2^d. 183 b.
 185 a, b. 186 a. v. 7. pt 1st.
 26.
 Wiche (Rich. de la) v. 4.
 pt 2^d. 185 a.
 Wichingham v. 6. 93. v. 7.
 pt 1st. 63.
 Wichwood v. 7. pt 2^d. 63 a.
 Wiclif v. 5. 114.
 Wicombe. *See* Wikeham.
 Wigan v. 7. pt 1st. 56.
 Wigeston v. 1. 16, 17.
 Wighte (Isle of) v. 3. 79.
 The new Castelles there
 ib.
 Wightham v. 4. pt 1st. 4.
 Wighton v. 1. 49.
 Wigmore v. 4. pt 2^d. 175 b.
 v. 5. 10. v. 7. pt 1st. 32.
 v. 8. 78 a. 89 b.
 Wigorn. episcoporum no-
 mina v. 8. 110 b. 111 a, b.
 Alia de Wigornia v. 8.
 111 b. 112 a, b. 113 a.
 Wikam v. 4. pt 1st. 17. v. 7.
 pt 1st. 5, 6.
 Wike v. 3. 9. v. 7. pt 2^d.
 79 b.
 Wike Water v. 7. pt 2^d. 73 a.
 Wikes v. 6. 77.
 Wiks v. 7. pt 2^d. 69 b. 72 a, b.
 Wilberford v. 1. 49.
 Wilburga v. 8. 79 b.
 Wilcote. *See* Wivelcote.
 Wile. *See* Way.
 Wile R. v. 3. 60, 61. *See*
 Way.
 Wilebek v. 1. 106.
 Wilesforde v. 1. 31.
 Wileton v. 1. 70.
 Wilfridus (S.) v. 8. 56 b.
 68 a. 97 b.
 Wilgis v. 8. 86 a.
 Wilhelmus comes Waren
 v. 6. 36.
 Willington v. 2. 60.
 Willington v. 1. 118. v. 4.
 pt 2^d. 176 b.
 Willebardus v. 8. 94 a.
 Willebrord (St.) v. 3. 32.
 Passages out of his Life
 ibid.
 Willebrordus v. 3. 35. v. 8.
 68 a. 86 a. 94 a.
 William Conqueror v. 1. 43.
 v. 2. 17. v. 4. pt 2^d. 171 b.
 v. 8. 75 a, b.
 William, *alias* Crumwelle
 v. 4. pt 1st. 56.
 William Erle of Glocestar
 v. 7. pt 2^d. 71 a.
 William of Malmesbyri v. 7.
 pt 2^d. 80 b.
 William (Sir) of Turington
 v. 3. 93.
 Williams v. 2. 19.
 Willyam v. 4. pt 1st. 56.
 Willyams v. 2. 9.
 Willoughby v. 1. 94. v. 4.
 pt 1st. 42. pt 2^d. 189 a.
 190 a. v. 7. pt 1st. 50, 52,
 204 A.
 Willoughby Ld. Broke v. 6.
 13, 14, 76.
 Willow (S.) v. 3. 18.
 Wilugh v. 2. 45.
 Wilton, *or* Wiltoun v. 3.
 58, 61, 96. v. 6. 52.
 Wimbishe v. 7. pt 1st. 52.
 Winbertus v. 8. 94 a.
 Winburn v. 3. 54, 55, 97.
 The Course of Winburn
 River 55, 56.
 Winchcombe v. 4. pt 2^d.
 169 a, b.

I N D E X.

/ 81

- 169 a, b. 170 a. 185 a.
Winchelcombe, *five* Win-
chelescombe v. 8. 75 b.
108 b. 111 b.
Winchelescy v. 6. 3, 58.
Winchestre v. 3. 69, 70, 71,
72, 76, 83.
Windelesore v. 1. 123. v. 2.
2, 6, 7.
Windelesore (New) v. 4. p^t
1^a. 47.
Wyndesore (Lord) v. 6. 76.
Wingefeld v. 6. 46.
Wingfeld v. 1. 2.
Winfeld v. 5. 94.
Wingston v. 4. p^t 2^d. 187 a.
Winhall Bridge v. 4. p^t 2^d.
191 a.
Winkele v. 6. 60.
Winnington v. 7. p^t 1^a. 43.
Winnoc (S.) v. 3. 17, 34.
A Passage out of his Life
34.
Winnows v. 3. 17.
Winter v. 8. 108 a.
Winterborne v. 3. 60, 64.
Wintonia v. 8. 83 a. Ex li-
bello Donationum Win-
ton. eccl. v. 3. 72.
Winwaldus (S.) v. 7. p^t 1^a.
54.
Winwike v. 7. p^t 1^a. 56.
Wire Forest v. 7. p^t 1^a. 25.
Wirkfoppe v. 5. 92, 97.
Wiscumbe v. 1. 22. v. 3.
42.
Wisk v. 5. 70, 115.
Witham v. 6. 59. v. 7. p^t 1^a.
78 b.
Witham (Northe) v. 6. 68.
Withcock v. 1. 22.
Witherington v. 7. p^t 1^a.
76.
Withredus rex v. 8. 98 a.
Wirstaple v. 7. 144 A.
Wivelcote, *or* Wilcote v. 6.
Vol. 9, 16.
Wivelescumbe v. 3. 89.
Woburne v. 6. 44.
Wochenduna (Guil. de) v. 3.
80 b.
Wodale v. 3. 82.
Wodd v. 8. 112 a.
Woddeford v. 3. 47, 60,
93.
Woddesford v. 6. 13.
Wold v. 1. 49.
Wolle v. 3. 47.
Wolman v. 2. 41.
Wolphine v. 4. p^t 2^d. 171 b.
Wolrige v. 5. 31.
Wolfee, Wolfey, *or* Woulsey
v. 2. 12. v. 3. 87. v. 4.
p^t 2^d. 189 a. v. 6. 25.
Wolstan, *or* Wolstane v. 4.
p^t 2^d. 171 b. v. 8. 75 a.
Wolstanus ep. Wigorn. v. 6.
50.
Wolston v. 6. 23.
Wolverhamton v. 4. p^t 2^d.
189 a.
Wolvecroft, *or* Wolvecroft
v. 1. 20. v. 8. 109 b.
Womans Bridge v. 4. p^t 2^d.
191 b.
Wood (Anthony a) v. 6. 74.
Wood Mylle v. 3. 73, 78.
Worcester v. 4. p^t 2^d. 168 b.
169 a, 170 a. 173 b. 175 b.
180 a. 184 a, b. v. 8. 75 b.
Placis belongyng to the
Bp. of Worcester 112 a.
and to the Prior 112 b.
Workington v. 7. p^t 1^a. 68.
Worlonge v. 1. 107.
Worme v. 8. 83 b. 106 b.
Worme Bridge v. 4. p^t 2^d.
175 b.
Worme Brooke v. 5. 10.
Wormesley v. 5. 10.
Worthe v. 3. 4.
Worthy v. 3. 73.
† L Worth

- Worth Forest v. 6. 54.
 Worthembre, *or* Guothumbre v. 5. 33.
 Wotton v. 1. 64. v. 6. 37. v. 7. pt 1^a. 55. pt 2^d. 72 b.
 Wotton Under-Egge v. 6. 51.
 Woulpher (King) v. 7. pt 1^a. 36.
 Woulfingham v. 8. 52 a.
 Wulffingham v. 1. 79. v. 7. pt 1^a. 63.
 Wrangton Cote v. 1. 40.
 Wrek. *See* Wreter.
 Wreken Hill, *alias* Mount Gilbert v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Wrekeshale v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Wrefchil, Wrefhil, *or* Wrefil Castel v. 1. 49, 59. v. 6. 14. v. 7. pt 1^a. 66.
 Wreter, *or* Wrek v. 8. 69 a.
 Wrexham, *or rather* Wrightlesham v. 5. 34.
 Wriothesley v. 3. 79.
 Wrokefhal v. 6. 47.
 Wroughton v. 6. 94.
 Wroxcester v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Wulfhardus v. 3. 35.
 Wulfinus v. 8. 80 b.
 Wulfrik v. 2. 55.
 Wulfrun's Hampton. *See* Wulverhampton.
 Wulnerhampton. *See* Ulnerhampton.
 Wulverhampton, Wulfrun's Hampton, *or* Ulnerhampton v. 7. pt 1^a. 36.
 Wulpherus rex v. 8. 56 b. 85 b. 95 a, b.
 Wulfe v. 1. 51.
 Wuluedon, *alias* Goldoun v. 3. 12.
 Wuluiva v. 8. 79 a.
 Wyat v. 8. 107 b.
 Wy, *or* Wye R. v. 5. 9, 10. v. 6. 1, 10, 20, 21. v. 7. pt 1^a. 27, 45.
 Wyke v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Wykehampton v. 3. 64.
 Wyle, *five* Wytte, Ep. Sarum v. 3. 63, 64, 65.
 Wylliam (Sr.) of Tarrington v. 2. 68.
 Wylliam uab William v. 5. 48.
 Wymbische v. 8. 49 a.
 Wyndeham v. 2. 60, 61.
 Wynderufsch v. 6. 21.
 Wynermerewath v. 7. pt 1^a. 63.
 Wyngham v. 6. 1.
 Wyrle v. 5. 54.
 Wyre v. 5. 84.
 Wyrkenton v. 7. pt 1^a. 71.
 Wyle v. 6. 21.
 Wytham v. 7. pt 2^d. 78 b.
 Wytte. *See* Wyle.
 Wyvel v. 4. pt 1^a. 1.
 Wyver R. v. 5. 82. v. 7. pt 1^a. 41.
 Wyville v. 3. 18, 19, 63, 65.

Y

- Yale v. 5. 31.
 Yalling v. 6. 9.
 Yalme v. 3. 94.
 Yar, *or* Artey, R. v. 3. 43.
 Yaro R. v. 5. 83.
 Yaulme v. 3. 24, 30.
 Yevers v. 1. 64.
 Yogge v. 3. 22.
 Yong v. 5. 31.
 Yorevalx Abbay v. 5. 115.
 York, *or* Yorke v. 1. 49, 60, 61, 62, 74, 88, 90. v. 2. 62. v. 5. 91.
 Yorke (D. of) v. 7. pt 1^a. 53.
 Yoton v. 5. 101.
 Yraendwr. *See* Kenuyn.
 Ystrade

